

Tartalom Contents

PÁL-FÁM Ferenc, BENEDEK Lajos: A galambgomba (Russula) nemzetség a Székelyföldön I. Fajlista, Compactae, Heterophyllidia és Ingratula alnemzetségek	3
Ferenc PÁL-FÁM, Lajos BENEDEK: The Genus Russula in Székelyland, Transylvania I. Species list, Compactae, Heterophyllidia and Ingratula Subgenera	17
PÁL-FÁM Ferenc, BENEDEK Lajos: A Kárpát-medence galambgombái képekben / Ferenc PÁL-FÁM, Lajos BENEDEK: Pictures of Russulaceae from the Carpathian Basin	22
SZÁSZ Balázs: Újabb adatok Olthévíz és környéke nagyombáinak ismeretéhez II.	34
Balázs SZÁSZ: New Data Concerning the Knowledge of Macrofungi of Hoghiz and its Surroundings II.	51
PÁL-FÁM Ferenc, BENEDEK Lajos, SZÁSZ Balázs, SZILVÁSY Edit: Adatok a Gyergyói-havasok, Görgényi-havasok és a Hargita-hegység nagyombáinak ismeretéhez	53
Ferenc PÁL-FÁM, Lajos BENEDEK, Balázs SZÁSZ, Edit SZILVÁSY: Contribution to the Knowledge of Macrofungi of Gurghiului Mts., Giurgeului Mts. and Harghita Mts., Székelyland, Transylvania	58
PÁL-FÁM Ferenc, FŐDI Attila, OROSS Kinga, BENEDEK Lajos: Adatok Bálványos környéke, a Szent Anna-tó környéke és a Lucs nagyombáinak ismeretéhez	60
Ferenc PÁL-FÁM, Attila FŐDI, Kinga OROSS, Lajos BENEDEK: Contribution to the Knowledge of Macrofungi of Bálványos and Sf. Ana-lake Environs, and Lucs	69
PÁL-FÁM Ferenc, OROSS Kinga, FŐDI Attila, BENEDEK Lajos: Adatok a Görgényi- és a Gyergyói-havasok nagyombáinak ismeretéhez	71
Ferenc PÁL-FÁM, Kinga OROSS, Attila FŐDI, Lajos BENEDEK: Contribution to the Knowledge of Macrofungi of Gurghiului and Giurgeului Mts., Székelyland, Transylvania	80
PÁL-FÁM Ferenc, OROSS Kinga, FŐDI Attila, BENEDEK Lajos: Adatok a Lápos-vidék (Máramaros) nagyombáinak ismeretéhez	82
Ferenc PÁL-FÁM, Kinga OROSS, Attila FŐDI, Lajos BENEDEK: Contribution to the Knowledge of Macrofungi of Lápos (Lăpuș) Region, Maramureș, Transylvania	87
PÁL-FÁM Ferenc, OROSS Kinga, FEDOR Ilona: Adatok Székelyvarság környéke és a Hargita nagyombáinak ismeretéhez	89
Ferenc PÁL-FÁM, Kinga OROSS, Ilona FEDOR: Contribution to the Knowledge of Macrofungi of Székelyvarság (Vârșag) Environs and Harghita Mts., Székelyföld, Transylvania	95
SZÁSZ Balázs, BENEDEK Lajos, PÁL-FÁM Ferenc, ZSIGMOND Győző: A bálványosi Európai Cortinarius Kongresszus alkalmával gyűjtött nagyombák jegyzéke	97
Balázs SZÁSZ, Lajos BENEDEK, Ferenc PÁL-FÁM, Győző ZSIGMOND: List of Macrofungi Documented During the European Cortinarius Congress in Bálványos, Transylvania	115
ZSIGMOND Győző: Galambgombák a magyar néphagyományban	117
Győző ZSIGMOND: Brittle Gills in the Hungarian Folk Tradition	123
DRĂGULESCU Constantin: Ciupercile în cimiliturile românești	129
Constantin DRĂGULESCU: Mushrooms in Romanian Riddles	133
KICSI Sándor András: A szürke pohárgomba az erdélyi néphagyományban Sándor András KICSI: The Cyathus Olla in Transylvanian Folk Tradition	136

KÖNYVISMERTETŐK – BOOK REVIEWS	139
LOCSMÁNDI Csaba – VASAS Gizella: Erdők-mezők gombái / Mushrooms of Forests and Meadows, Budapest, 2019 – ZÁGONI Imola Éva	139
Constantin Drăgulescu: Plantele în legendele românești (A növények a román legendákban, The Plants in Romanian Legends) – ZÁGONI Imola Éva	140
Zsigmond Győző: Gombák a magyar néphagyományban (Mushrooms in Hungarian Folk Tradition)– PUSKÁS Attila	141
HÍREK, ÉRDEKESSÉGEK, IRODALOM – NEWS, CURIOSITIES, LITERATURE	142
BENEDEK Lajos: PÁL-FÁM Ferenc laudációja / Laudation of Ferenc PÁL-FÁM	142
PÁL-FÁM Ferenc: BENEDEK Lajos laudációja / Laudation of Lajos BENEDEK	143
ZSIGMOND Győző: Laudáció dióhéjban MELOT, Jacques és TĂNASE, Cătălin díjazottokról / Győző ZSIGMOND: Laudation of Laureates Jacques MELOT and Cătălin TĂNASE	144
Le CV de Jacques MELOT	145
CV of Cătălin TĂNASE	147
A László Kálmán Gombászegyesület (LKG) eseménynaptára 2017–2020 / Calendar of Events 2017–2020 of the Kálmán LÁSZLÓ Mycological Society	150
MOLNÁR György: Röviden a Málnássy László Gombászegyesületről / Briefly on the László MÁLNÁSSY Mycological Society	167
VARGA Kálmán: A MÁLNÁSSY László Gombászegyesület eseménynaptára 2019 / Calendar of Events 2019 of the László MÁLNÁSSY Mycological Society	168
BÉLFENYÉRI Gábor: A Gombász Baráti Kör – Erdély (GBK) eseménynaptára 2017–2019 / Calendar of Events 2017–2020 of the GBK – Transylvania	170
SZILVÁSY Edit: Egy magyarországi gombász emlékképei a László Kálmán Gombászegyesület nemzetközi gombásztáborainak 10 helyszínéről / Edit SZILVÁSY: Memories of a Hungarian Mushroom Hunter from 10 Localities of the International Mushroom Camps and Conferences of the Kálmán LÁSZLÓ Mycological Society	174
GÁRDONYI Géza: Az orvosság / The Medicine	176
JAKAB Antal: Gombászkalandok (részlet) / Adventures of Mushroom Hunters (fragment)	177
MÁLNÁSI András gombás tréfája, rajza / Joke and Funny Graphic by András MÁLNÁSI	179
TORDAI Lehel: Lényegülés / Transubstantiation	179
JÁNK Károly: Gombászni nagyon jó / To Hunt Mushrooms is Very Good	179
FORRAI Tibor: Galambgombák (keresztrejtvény) / Morels (cross-word)	179

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 3–16.

A GALAMBGOMBA (RUSSULA) NEMZETSÉG A SZÉKELYFÖLDÖN I. FAJLISTA, COMPACTAE, HETEROPHYLLIDIA ÉS INGRATULA ALNEMZETSÉGEK

PÁL-FÁM Ferenc¹, BENEDEK Lajos²

¹ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, pff3@hotmail.com

² Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

Kulcsszavak: galambgomba, *Russula*, Székelyföld, előfordulás, jellemzés

Jelen munka a Székelyföld dokumentált galambgomba (*Russula*) fajainak összefoglalását, nevezéktani revízióját tartalmazza. Emellett három alnemzetség (Compactae, Heterophyllidia és Ingratula) Székelyföldről dokumentált fajainak fajleírása és élőhelyi jellemzése is elkészült. Az első dokumentált székelyföldi galambgomba-adat 1899-ből származik, azóta majd minden, a területen kutató mikológus publikált adatokat. Jelen állás szerint a Székelyföld dokumentált *Russula* fajainak száma 118, ami összesen 921 előfordulási adattal dokumentált. Ebből 585 adat a szerzők és munkatársaik által publikált. A három vizsgált alnemzetség 39 dokumentált fajt tartalmaz. A fajok leírása alapvetően a saját gyűjtésekből származó termőtestek leírásain alapul. Azoknál a fajoknál, amelyeknél nem rendelkezünk saját gyűjtésekkel, vagy nem jellemző termőtesteket gyűjtöttünk, a leírás hiányzik, csupán az élőhelyi jellemzés szerepel. A sok esetben hiányzó vagy nehezen értelmezhető termőhely-meghatározás miatt a fajleírásoknál a precíz növénytársulás-nevek helyett általánosabb termőhelyneveket kellett használnunk.

BEVEZETÉS

A galambgomba (*Russula*) nemzetség az egyik legrégebben leírt gombacsoport, Christian Hendrik Persoon már 1796-ban külön genusként tartotta nyilván. Jelen ismereteink alapján a nemzetség világviszonylatban mintegy 750 fajt foglal magába, a fajszám az új módszereknek köszönhetően folyamatosan nő. Jellegzetes, könnyen felismerhető termőtestük, rendkívüli színgazdagságuk miatt széleskörű ismertségnek örvendnek, egyes fajokat emberemlékezet óta fogyasztják. Az egyes fajok meghatározása a nemzetség specialistái szerint is rendkívül nehéz, makroszkóposan az egyik fő határozóbélyeg a színük, ami egy fajon belül is rendkívül változatos tud lenni. A taxonómiájuk és rendszertanuk a recens molekuláris biológiai módszereknek köszönhetően napjainkban kezd végleges formát önteni.

IRODALMI ÁTTEKINTÉS

A *Russula* tudományos név először PERSOON (1796) munkájában került elő, aki a húsos termőtestű, közepesen bemélyedő kalapú, egyforma lemezű, burokmaradványok nélküli, színgazdag gombákat csoportosította ide. A későbbi klasszikus munkák (FRIES 1821; GRAY 1821) már ezt a nemzetségnevet használják.

A későbbiek tekintetében szinte felsorolni sem lehet, kik foglalkoztak valamilyen szinten a galambgombák leírásával, rendszerezésével. Jelen munkának nem célja a galambgombák szakirodalmának feldolgozása, ezért csak felsorolás következik nemzetség jellemzésében, rendszerezésében a legfontosabb szerzőkről, illetve munkákról: HEIM 1938; ROMAGNESI 1967, 1985; EINHELLINGER 1985; SINGER 1986; BON & LOHMEYER 1988; REUMAUX ET AL. 1996; SARNARI 1998; 2005.

A filogenetikai kutatások eredményei tükrében folyamatosan változik a nemzetség rendszere. LOONEY (2017) mintegy 7000 ITS szekvenciára alapozott vizsgálatában pl. 7 kládot határozott meg: Crown, Compacta, *Russula*, Heterophylla, Nigricans, Archaea, Farinipes és Delica. Ez igencsak különbözik a klasszikus rendszertől (SARNARI 1998, 2005).

A Székelyföld tekintetében hasonló a nemzetség iránti érdeklődés, mint a nemzetközi szakirodalomban. Szinte nincs olyan nagygombákkal foglalkozó publikáció, mely ne tartalmazna galambgomba-adatokat.

Az első galambgomba-adat ISTVÁNFY (1899) munkájában szerepel, mégpedig a *Russula vesca* Borszék környékéről. MOESZ (1929) munkájában már 4 galambgombafaj adatait közli: *R. cyanoxantha*, *R. pulchella*, *R. vesca* és *R. virescens*. BOHUS (1944) a *R. aurora* előfordulását publikálta a Szent Anna-tó környékéről, ugyanő (BOHUS 1943) 21 fajról tudósít. CSÜRÖS-KÁPTALAN & CSÜRÖS (1956) a *R. integra*, CSÜRÖS-KÁPTALAN (1958) a *R. cyanoxantha*, *R. foetens* és *R. rosacea* fajokat dokumentálták.

A későbbiekben az alábbi forrásmunkákban szerepelnek galambgomba-adatok: BABOS et al. (1968) 1 faj; LÁSZLÓ (1970, 20 faj; 1972, 9 faj; 1975, 7 faj; 1979, 7 faj; 1984, 11 faj); LÁSZLÓ et al. (1981) 13 faj; (1988) 14 faj; KOVÁCS (1977) 10 faj; (1979) 19 faj; MIKLÓSSY (1980) 2 faj; PÁZMÁNY (1993) 3 faj; PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1981, 1982, 1987) 1-1 faj; POP (1981) 1 faj.

A legújabb publikációk közül a következőkben szerepelnek galambgombák: SÁNTHA (1996) 17 faj; (1998) 9 faj; LÁZÁR et al. (1999) 16 faj; LÁZÁR (2000) 12 faj; PÁL-FÁM et al. (2002) 29 faj; (2006) 14 faj; (2007a) 23 faj; (2007b) 11 faj; (2010) 28 faj; (2018a) 28 faj; (2018b) 22 faj; (2018c) 17 faj; (2018d) 26 faj; (2018e) 38 faj; (2018f) 30 faj; (2021a) 30 faj; (2021b) 20 faj; (2021c) 29 faj; (2021d) 15 faj; SZÁSZ et al. (2021) 30 faj; SZÁSZ (2013) 12 faj; (2018) 12 faj, (2021) 11 faj.

Összességében a Székelyföldről dokumentált *Russula* fajok száma 118, összesen 921 előfordulási adattal. Ebből 585 adat a szerzők és munkatársaik által publikált. A legújabb vizsgálat alapján a *R. praetervisa* és a *R. pectinatoides*ként számontartott taxonok valószínűleg egy fajhoz tartoznak, *R. recondita* Melera & Ostellari néven (MELERA et al. 2016).

ANYAG, MÓDSZER

A Székelyföldön előforduló *Russula* fajok listáját irodalmi és saját előfordulási adatok alapján állítottuk össze. A lista tartalmazza az összes eddig dokumentált székelyföldi fajt. Megtörtént a nevezéktani revízió is, az Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2021 január) alapján.

Jelen munka fajleírás része a dokumentált galambgombafajok mintegy harmadát foglalja magába, a *Compacta* (Fr.) Bon, a *Heterophyllidia* Romagnesi és az *Ingratula* Romagnesi alnemzetségeket. A fajok rendszertanánál SARNARI (1998, 2005) csoportosítását követtük, ugyanis a makroszkópos bélyegek alapján történő azonosításhoz ez volt a legmegfelelőbb.

A sok esetben hiányzó vagy nehezen értelmezhető termőhely-meghatározás miatt a fajleírásoknál a precíz növénytársulás-nevek helyett általánosabb termőhelyneveket kellett használnunk (pl. gyertyános-tölgyes, lucos stb.).

A fajok leírása alapvetően a saját gyűjtésekből származó termőtestek leírásain alapul (nem csak a székelyföldi gyűjtésekből!), figyelembe véve a szakirodalmi leírásokat is (SARNARI 1998, 2005; GALLI 1996, LAESSØE & PETERSEN 2019). Azoknál a fajoknál, amelyeknél nem rendelkezünk saját gyűjtésekkel, vagy nem jellemző termőtesteket gyűjtöttünk, a leírás hiányzik, csupán az élőhelyi jellemzés szerepel. Ezek: *R. adusta*, *R. atramentosa*, *R. galochroides*, *R. atroglaucica*, *R. anatina*, *R. medullata*, *R. amoena*, *R. subfoetens*, *R. illota* és *R. praetervisa*. A székelyföldi élőhelyi jellemzések mellett mindig kitértünk a szakirodalmi jellemzésekre is.

EREDMÉNYEK ÉS MEGVITATÁS

A Székelyföldön dokumentáltan előforduló galambgombafajok listája az alábbi:

The list of the documented *Russula* species from Székelyland:

<i>Russula acrifolia</i> Romagn.	<i>Russula atramentosa</i> Sarnari
<i>Russula adusta</i> (Pers.) Fr.	<i>Russula atroglaucica</i> Einhell.
<i>Russula aeruginea</i> Lindblad ex Fr.	<i>Russula atropurpurea</i> (Krombh.) Britzelm.
<i>Russula albonigra</i> (Krombh.) Fr.	<i>Russula atrorubens</i> Quél.
<i>Russula alnetorum</i> Romagn.	<i>Russula aurantiaca</i> (Jul. Schäff.) Romagn.
<i>Russula alutacea</i> (Fr.) Fr.	<i>Russula aurea</i> Pers.
<i>Russula amarissima</i> Romagn. & E.-J. Gilbert	<i>Russula aurora</i> Krombh.
<i>Russula amethystina</i> Quél.	<i>Russula azurea</i> Bres.
<i>Russula amoena</i> Quél.	<i>Russula badia</i> Quél.
<i>Russula amoenicolor</i> Romagn.	<i>Russula betulorum</i> Hora
<i>Russula anatina</i> Romagn.	<i>Russula carpini</i> R. Girard & Heinem.

<i>Russula aquosa</i> Leclair	<i>Russula cavipes</i> Britzelm.
<i>Russula cessans</i> A. Pearson	<i>Russula mustelina</i> Fr.
<i>Russula chloroides</i> (Krombh.) Bres.	<i>Russula nauseosa</i> (Pers.) Fr.
<i>Russula claroflava</i> Grove	<i>Russula nigricans</i> Fr.
<i>Russula clavipes</i> Velen.	<i>Russula nitida</i> (Pers.) Fr.
<i>Russula consobrina</i> (Fr.) Fr.	<i>Russula nobilis</i> Velen.
<i>Russula cuprea</i> Krombh.	<i>Russula ochroleuca</i> Fr.
<i>Russula cyanoxantha</i> (Schaeff.) Fr.	<i>Russula olivacea</i> (Schaeff.) Fr.
<i>Russula decipiens</i> (Singer) Bon	<i>Russula paludosa</i> Britzelm.
<i>Russula decolorans</i> (Fr.) Fr.	<i>Russula parazurea</i> Jul. Schäff.
<i>Russula delicata</i> Fr.	<i>Russula pectinata</i> Fr.
<i>Russula densifolia</i> Secr. ex Gillet	<i>Russula pectinatoides</i> Peck (?R. recondita)
<i>Russula emetica</i> (Schaeff.) Pers.	<i>Russula persicina</i> Krombh.
<i>Russula emeticicolor</i> Jul. Schäff.	<i>Russula postiana</i> Romell
<i>Russula exalbicans</i> (Pers.) Melzer & Zvára	<i>Russula praetervisa</i> Sarnari (?R. recondita)
<i>Russula faginea</i> Romagn.	<i>Russula pseudoaffinis</i> Migl. & Nicolaj
<i>Russula farinipes</i> Romell	<i>Russula pseudointegra</i> Arnould & Goris
<i>Russula fellea</i> (Fr.) Fr.	<i>Russula pseudo-olivascens</i> Kärcher
<i>Russula firmula</i> Jul. Schäff.	<i>Russula puellaris</i> Fr.
<i>Russula foetens</i> Pers.	<i>Russula queletii</i> Fr.
<i>Russula font-queri</i> Singer	<i>Russula rhodella</i> E.-J. Gilbert
<i>Russula fragilis</i> Fr.	<i>Russula rhodopus</i> Zvára
<i>Russula fragrantissima</i> Romagn.	<i>Russula risigallina</i> (Batsch) Sacc.
<i>Russula fulvograminea</i> Ruots., Sarnari & Vauras	<i>Russula romellii</i> Maire
<i>Russula fuscorubroides</i> Bon	<i>Russula rosea</i> Pers.
<i>Russula galochroides</i> Sarnari	<i>Russula roseicolor</i> J. Blum
<i>Russula gracillima</i> Jul. Schäff.	<i>Russula rubra</i> (Lam.) Fr.
<i>Russula grata</i> Britzelm.	<i>Russula rubroalba</i> (Singer) Romagn.
<i>Russula graveolens</i> Romell	<i>Russula sanguinaria</i> (Schumach.) Rauschert
<i>Russula grisea</i> Fr.	<i>Russula sanguinea</i> Fr.
<i>Russula helodes</i> Melzer	<i>Russula sardonica</i> Fr.
<i>Russula heterophylla</i> (Fr.) Fr.	<i>Russula silvestris</i> (Singer) Reumaux
<i>Russula hydrophila</i> Horniček	<i>Russula solaris</i> Ferd. & Winge
<i>Russula illota</i> Romagn.	<i>Russula sororia</i> (Fr.) Romell
<i>Russula insignis</i> Quél.	<i>Russula sphagnophila</i> Kauffman
<i>Russula integra</i> (L.) Fr.	<i>Russula subfoetens</i> W.G. Sm.
<i>Russula ionochlora</i> Romagn.	<i>Russula subterfurcata</i> Romagn.
<i>Russula laeta</i> Jul. Schäff.	<i>Russula taeniospora</i> Einhell.
<i>Russula lateritia</i> Quél.	<i>Russula turci</i> Bres.
<i>Russula lilacea</i> Quél.	<i>Russula velenovskyi</i> Melzer & Zvára
<i>Russula livescens</i> (Batsch) Bataille	<i>Russula vesca</i> Fr.
<i>Russula longipes</i> (Singer) Moëgne-Loec. & Reumaux	<i>Russula veteriosa</i> Fr.
<i>Russula luteotacta</i> Rea	<i>Russula vinosa</i> Lindblad
<i>Russula maculata</i> Quél.	<i>Russula vinosobrunnea</i> (Bres.) Romagn.

Russula medullata Romagn.	Russula vinosopurpurea Jul. Schäff.
Russula violacea Quél.	Russula viscida Kudřna
Russula violeipes Quél.	Russula xerampelina (Schaeff.) Fr.
Russula virescens (Schaeff.) Fr.	

Fajleírások és élőhelyi jellemzés

COMPACTAE alnemzetség

Russula acrifolia Romagn. — Csípőselezű galambgomba

Kalap: 5-14 cm, domborúból kiterülő, közepe bemélyedhet; széle aláhajló vagy valamelyest begöngyölt; felszíne ragadós; színe barna vagy barnásszürke, a széle világosabb.

Lemezek: fehérek vagy halvány krémszínűek, sűrűk, öregen középsűrűk, tönkhöz nőttek, sok féllemez van.

Tönk: 3-6 x 1-2,5 cm, hengeres, kemény, fehér, hosszant ráncolt, üregesedő, a bázis felé foltokban vörösödik, sértésre vörös, majd feketedő.

Hús: fehér, kemény, vastag, elvágva vörösödik, majd szürkén keresztül feketedik, a lemezekben csíp, máshol édeskés.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőben, ritkán fenyvesben, középhegységeken júliustól októberig, nem gyakori. A 9 székelyföldi adata nagy része lomberdei: 4 bükkösökből, 3 lomelegyes erdőkből dokumentált, míg lucosból két adata ismert.

Megjegyzés: nem ehető. A vörösödő-feketedő húsú **Nigricantinae** csoport más fajaitól az alábbiakban különbözik: sűrű lemezek + csípős hús a lemezekben és édes máshol. A *Russula anthracina* fajtól csupán abban különbözik, hogy ez utóbbi húsa vörösödés nélkül kezd szürkülni.

Russula nigricans Fr. — Szenes galambgomba

Kalap: 5-20 cm, vastag, domborúból kiterülő, közepe bemélyedhet; széle aláhajló, majd öregen kiterülő; felszíne csupasz vagy bársonyos-deres; színe fehéresből hamar barna vagy barnásszürke, öregen szénfekete, a széle általában világosabb.

Lemezek: fehérek, majd halvány krémszínűek, ritkák, tönkhöz nőttek, sok féllemez van, öregen az élük feketedik.

Tönk: 3-7 x 1-4 cm, zömök, hengeres, kemény, fehér, hosszant ráncolt, a bázis felé foltokban vörösödik, öregen először barnásra, majd feketésre színeződő.

Hús: fehér, kemény, vastag, elvágva egyenletesen és erősen vörösödik, majd szürkén keresztül feketedik, a lemezekben nem vagy csak enyhén, íze édeskés, szag nem jellemző.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőben és fenyvesben egyaránt, középhegységeken júliustól októberig, elterjedt, gyakori. A 28 székelyföldi adata közül 15 lomberdei, főleg bükkösökből, de van tölgyes és gyertyános-tölgyes is; emellett 10 adat lucosokból, 3 pedig bükk-luc elegyes erdőből dokumentált.

Megjegyzés: ehető, de nem ízletes. A vörösödő- feketedő húsú **Nigricantinae** csoport más fajaitól az alábbiakban különbözik: ritka lemezek + nem csípős hús + zömök termőtest + egyenletesen vörösödő, később feketedő hús.

Russula adusta (Pers.) Fr. — Sötétedő galambgomba

Terem: a szakirodalom alapján főleg fenyvesben, ritkán elegyes erdőben, júliustól októberig, elterjedt, gyakori. Egyetlen székelyföldi adata ismert, bükkösből.

Russula densifolia Secr. ex Gillet — Feketedő galambgomba

Kalap: 4-8 cm, domborúból kiterülő, közepe bemélyedhet; széle aláhajló vagy valamelyest begöngyölt, öregen kiterülhet; felszíne először ragadós, később kissé ráncos; színe fehéres vagy barna, olív árnyalattal, öregen vörösödik, majd feketés.

Lemezek: halvány krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, sok kis féllemez van, sértésre először barnulnak, majd feketednek.

Tönk: 3-5 x 1-1,5 cm, hengeres, kemény, fehér, sima, sértésre vagy öregen barnás, szürkésvörös foltokkal, később feketedő.

Hús: fehér, kemény, vastag, elvágva szürkésvörös, majd szürkésfekete, a lemezekben enyhén csíp, máshol édeskés, gyümölcs-szerű szagú.

Terem: a szakirodalom alapján főleg fenyvesekben, ritkán lomberdőben, középhegységeken júliustól októberig, ritka. A 7 székelyföldi adata nagyrészt lomberdei, 5 bükkösből, 1 gyertyános-tölgyesből; emellett 1 lucos előfordulása ismert.

Megjegyzés: ehető, de nem ízletes. A vörösödő- feketedő húsú **Nigricantinae** csoport más fajaitól az alábbiakban különbözik: sűrű lemezek + ragadós kalap + olív árnyalatok a kalapon + vörösödő, majd feketedő hús.

Russula atramentosa Sarnari

Terem: a szakirodalom alapján melegkedvelő, mediterrán tölgyesekben terem. Egyetlen székelyföldi adata luc-bükk elegyes erdőből származik.

***Russula albonigra* (Krombh.) Fr. — Színváltó galambgomba**

Kalap: 5-15 cm, húsos, domborúból kiterülő, közepe bemélyedhet; széle aláhajló; felszíne ragadós, majd öregedve deres; színe először fehér, öregedve barnáson át fekete lesz.

Lemezek: fehérek, öregedve feketésen foltosodók, sűrűk, tönkhöz nőttek, sok féllemez van.

Tönk: 3-6 x 2-4 cm, hengeres, kemény, fehér, de öregedve egész felületén hamar feketedik, sima.

Hús: fehér, kemény, vastag, elvágva szürkén keresztül feketedik, a lemezek fölött nagyon ritkán először vörösödik, sehol sem csíp, enyhén mentolos ízű, szag nem jellemző.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőben, fenyvesben, a síkvidéktől a hegységekig júliustól októberig, nem gyakori. A székelyföldi adatok zöme fenyőerdei: 6 lucosból, 3 luc-bükk elegyes erdőből dokumentált, de van három lomberdei, főleg bükkös előfordulása is.

Megjegyzés: ehető, de nem ízletes. A vörösödő- feketedő húsú **Nigrlicantinae** csoport más fajaitól az alábbiakban különbözik: sűrű lemezek + nem csípős hús + nem vág csak a lemezek fölött vörösödő hús + enyhe mentolos íz.

***Russula delicata* Fr. — Földtoló galambgomba**

Kalap: 6-15-(18) cm, domborúból kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle aláhajló, majd kiterülő; felszíne ráncos, repedező; színe fehéres, később nagy foltokban okkeres, öregén esetleg világosbarnás.

Lemezek: sápadt krémokkeresek, ritkák, tönkhöz nőttek, sok kis féllemez van, sértésre barnásan foltosodnak.

Tönk: 3-5 x max. 3 cm, zömök, hengeres, kemény, fehér, hosszant ráncolt, sértésre vagy öregén barnásokkeresen foltosodó.

Hús: fehér, kemény, vastag, elvágva barnássárgás lesz, enyhe halízű, gyümölcsszerű szagú.

Terem: a szakirodalom alapján mindenféle talajú lombos és fenyőerdőben, a síkvidéktől a hegységekig júliustól októberig, nem gyakori. A 30 székelyföldi adata lombos- és fenyőerdőből származik, a legtöbb gyertyános-tölgyesből, bükkösből és lucosból; néhány adata pedig tőzeges lucosból, lombelegetes erdőből és tölgyesből.

Megjegyzés: ehető, de nem ízletes. A fehéres, kemény húsú **Plorantinae** csoport más fajaitól az alábbiakban különbözik: ritka lemezek + nem csípős hús + krémokkeresen foltosodó kalap és tönk. A *Russula chloroides* fajjal tévesztik össze, ettől a zöldeskék szín hiányában különbözik.

***Russula chloroides* (Krombh.) Bres. — Keskenylemezű galambgomba**

Kalap: 6-15-(18) cm, domborúból kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle begöngyölt, majd egészen öregén kiterülő; felszíne ráncos; színe fehéres, később nagy foltokban okkeres, sárgás.

Lemezek: sápadt krémszínűek, sűrűk és keskenyek, tönkhöz nőttek, sok kis féllemez van, majdnem mindig egy halvány zöldeskékes árnyalattal, főleg a lemez-tönk találkozásnál.

Tönk: 3-7 x max. 3 cm, zömök, hengeres, kemény, fehér, hosszant ráncolt.

Hús: fehér, kemény, vastag, elvágva nem színeződik, enyhe halízű, a lemezekben lehet enyhén csípős, szag nem jellemző.

Terem: a szakirodalom alapján mindenféle talajú lombos és fenyőerdőben, a síkvidéktől a hegységekig júliustól októberig, elterjedt, gyakori. A 23 székelyföldi adata alapján tölgyesben, gyertyános-tölgyesben, bükkösben, lucosban és luc-bükk elegyes erdőben egyaránt terem.

Megjegyzés: ehető, de nem ízletes. A fehéres, kemény húsú **Plorantinae** csoport más fajaitól az alábbiakban különbözik: sűrű lemezek + nem csípős hús + kékeszöld árnyalat minimum a lemez- tönk találkozásnál. A *Russula delicata* fajjal tévesztik össze, ettől a zöldeskék szín meglétében különbözik.

HETEROPHYLLIDIA alnemzetség***Russula cyanoxantha* (Schaeff.) Fr. — Kékhátú galambgomba**

Kalap: 5-11-(15) cm, gömbölyűből domborún át kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle aláhajló, majd öregén kiterülő, hullámos; felszíne nedves- síkos, később száraz és sugarasan ráncos; színe változatos: ibolya, ibolyáskék, szürkésibolya, szürkészöld, ibolyászöld, de a rágásokban a kalapbőr alatt mindig ibolyás a hús.

Lemezek: fehérek, sűrűk, éppen csak tönkhöz nőttek vagy a tönköt nem érintik, kevés féllemez van, rugalmasak, nem törnek vagy morzsolódnak.

Tönk: 4-10 x max. 3 cm, hengeres, kemény, fehér, hosszant ráncolt, sokszor ibolya vagy barnás halvány futtatással.

Hús: fehér, kemény, vastag, elvágva nem színeződik, a kalap alatt legalább a rágásoknál ibolya, kellemes ízű és szagú.

Terem: a szakirodalom alapján mindenféle talajú lombos és fenyőerdőben, a síkvidéktől a hegységekig májustól novemberig, elterjedt, nagyon gyakori. A 42 székelyföldi adata nagyobbik része lomberdei, főleg gyertyános-tölgyesből és bükkösből, de 1 tölgyes, 7 lucos, 1 tőzeges lucos és 3 luc-bükk elegyes erdei előfordulása is van.

Megjegyzés: ehető, ízletes. Nehezen azonosítható egyértelműen. Elkülönítő bélyegei: sűrű, rugalmas lemezek + nem csípős hús + ibolyás színárnyalat a kalapban. A nem ibolyás színű taxonok (zöldes, sárgás) változatként vagy formaként lettek elkülönítve, de azok lemeze is rugalmas.

***Russula heterophylla* (Fr.) Fr. — Dióízű galambgomba**

Kalap: 6-12cm, félgömb alakúból domborún át kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle aláhajló, öregen ráncolt; felszíne kissé ragadós, később száraz; színe zöld, olívdzöld, sárgászöld, szürkészöld, általában a közepe felé barnásolív, a széle pedig világosabb.

Lemezek: krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez alig van, öregen okkeresen foltosodnak. A lemezek széle általában kilóg a kalapbőr alól.

Tönk: 3-6 x max. 3 cm, hengeres vagy lefelé keskenyedő, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, öregen sárgásan vagy barnásan foltosodik.

Hús: fehér, kemény, öregen puhul, elvágva sárgásan foltosodhat, kellemes diószerű ízű és szagú.

Terem: a szakirodalom alapján főleg lomberdőkben, júliustól októberig, elterjedt, gyakori. A 14 székelyföldi adata alapján főleg lomberdei faj, bükkösben, tölgyesben, nyíresben terem, emellett 3 adata van lucosból és egy luc-bükk elegyes erdőből is.

Megjegyzés: ehető, ízletes. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a **Heterophyllinae** csoport többi fajával téveszthető. Elkülönítő bélyegei: sűrű, foltosodó lemezek + nem csípős, dióízű hús + zöld szín a kalapon + lombos élőhely + „szűk kalapbőr”. A *Russula mustelina* (sárgásbarna kalap) és a *Russula vesca* (keskenyedő tönk, hússzínű kalap) fajjal téveszthető össze.

***Russula vesca* Fr. — Ráncostönkű galambgomba**

Kalap: 5-12cm, félgömb alakúból domborún át kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle aláhajló, öregen ráncolt; felszíne kissé ragadós, később száraz, lehet finoman sugarasan ráncolt; színe hússzínű, okkervörös, szürkésvörös, zöld nélkül, általában a közepe világosabb.

Lemezek: krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, öregen okkeresen foltosodnak. A lemezek széle általában kilóg a kalapbőr alól.

Tönk: 3-6 x max. 2 cm, hengeres vagy lefelé keskenyedő, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, lehet rózsásan futtatott, öregen sárgásan vagy barnásan foltosodik.

Hús: fehér, kemény, öregen törékeny, elvágva rozsdásan foltosodhat, kellemes diószerű ízű és szagú.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőkben és fenyvesben egyaránt, májustól októberig, elterjedt, nagyon gyakori. A 28 székelyföldi adata egyenlően oszlik meg a lombos és fenyves élőhelyek között. Leginkább gyertyános-tölgyesekben és lucosokban terem, emellett bükkösben, nyíresben, tőzeges lucosban és luc-bükk elegyes erdőben is.

Megjegyzés: ehető, ízletes. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a **Heterophyllinae** csoport többi fajával téveszthető. Elkülönítő bélyegei: sűrű, foltosodó lemezek + nem csípős, dióízű hús + nincs zöld szín a kalapon + „szűk kalapbőr”. A *Russula mustelina* (sárgásbarna kalap) és a *Russula heterophylla* (zöldes kalap) fajjal téveszthető össze.

***Russula mustelina* Fr. — Sárgásbarna galambgomba**

Kalap: 6-12-(15) cm, félgömb alakúból domborún át kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle aláhajló, öregen ráncolt; felszíne ragadós, később száraz; színe egyenletes sárgásbarna vagy okkerbarna, esetleg kis, világos kifakult részekkel.

Lemezek: krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, öregen okkeresen foltosodnak. A lemezek széle általában kilóg a kalapbőr alól.

Tönk: 4-11 x max. 4 cm, robusztus, hengeres vagy hasas, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, öregen sárgásan vagy barnásan foltosodik.

Hús: fehér, kemény, vastag, elvágva sárgásan foltosodhat, kellemes diószerű ízű és szagú.

Terem: a szakirodalom alapján fenyőerdőkben, júliustól októberig, elterjedt, nem gyakori. A 20 székelyföldi adata alapján tipikus lucos faj, egy-egy adata tőzeges lucosból és luc-bükk elegyes erdőből is van.

Megjegyzés: ehető, ízletes. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a **Heterophyllinae** csoport többi fajával téveszthető. Elkülönítő bélyegei: sűrű, foltosodó lemezek + nem csípős, dióízű hús + sárgásbarna szín + fenyves élőhely + „szűk kalapbőr”. A *Russula heterophylla* (zöldes kalap) és a *Russula vesca* (keskenyedő tönk, hússzínű kalap) fajjal téveszthető össze.

***Russula parazurea* Jul. Schäff. — Deres galambgomba**

Kalap: 4-7 cm, húsos, félgömb alakúból hamar kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle csak öregen és enyhén bordázott, a kalapbőr nem fedi teljesen; felszíne száraz, széle felé deres; színe szürkés, lehet benne zöldes, ibolyás, lilásibolya árnyalat, sőt a közepén akár okkeresre fakulhat.

Lemezek: krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez alig van.

Tönk: 4-5 x max. 1,5 cm, hengeres, üregesedő, fehér, öregen barnássárgán foltosodhat a bázisban.,

Hús: fehér, törékeny, a kalapbőr alatt kalapszínű, édeskéd vagy enyhén csípős.

Terem: a szakirodalom alapján melegkedvelő, füves lomb- és fenyőerdőben, júliustól októberig, nem gyakori. Három székelyföldi adata lucosból dokumentált.

Megjegyzés: ehető. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a **Griseinae** csoport többi fajával téveszthető. Elkülönítő bélyegei: nem vagy alig csípős hús + szürkés szín a kalapon + törékeny hús. A *Russula grisea* fajjal téveszthető össze, de az inkább szürkésbarna.

Russula ionochlora Romagn. — Papagáj galambgomba

Kalap: 5-8 cm, törékeny, domborúból hamar kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle bordázott, a kalapbőr nem fedi teljesen; felszíne száraz, deres; színe a szélén ibolyás, lilásibolya, a közepén általában zöldessárga vagy zöldesokker.

Lemezek: sápadt krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez alig van, öregen sárgásan foltosodnak.

Tönk: 4-6 x max. 2 cm, hengeres, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, öregen sárgásan foltosodhat a bázisban, lehet ibolyásan futtatott.

Hús: fehér, törékeny, a bázisban sárgásan foltosodhat, íz és szag nem jellemző, de nem csíp.

Terem: a szakirodalom alapján melegkedvelő, füves lomberdőben, júliustól októberig, nem gyakori. Egyetlen székelyföldi adata luc-bükk elegyes erdőből származik.

Megjegyzés: ehető. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a *Griseinae* csoport többi fajával téveszthető. Elkülönítő bélyegei: nem csípős hús + ibolyás szín a kalapon + lombos élőhely + törékeny hús. A *Russula grisea* fajjal téveszthető össze, de az inkább szürkésbarna, ibolya szín nincs rajta. Nagyon hasonlíthat a *Russula cyanoxantha* fajhoz is, de azzal ellentétben törékenyek a lemezei.

Russula grisea Fr. — Szürkészöld galambgomba

Kalap: 5-10 cm, húsos, törékeny, gömb alakúból kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle öregen ráncos; felszíne síkos, később deres; színe változatos: szürke, olívszürke, szürkészöld, ritkán lehetnek rajta bíboribolyás, szürkészlila árnyalatok is.

Lemezek: krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, élük gyakran kalapszínű.

Tönk: 4-8 x max. 3 cm, hengeres, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, lehet ibolyásan vagy lilásan futtatott.

Hús: fehér, törékeny, kalap alatt kalapszínű, lehet rozsdafoltos, íz és szag nem jellemző, de nem csíp.

Terem: a szakirodalom alapján főleg bükkösökben, júliustól októberig, helyenként gyakori. A 7 székelyföldi adata közül 5 lucosból, egy-egy pedig lombos, illetve luc-bükk elegyes erdőből származik.

Megjegyzés: ehető. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a *Griseinae* csoport többi fajával téveszthető. Elkülönítő bélyegei: nem csípős hús + szürke szín a kalapon + bükkös élőhely + törékeny hús.

Russula galochroides Sarnari

Terem: a szakirodalom alapján melegkedvelő lomberdőkben, tölgyesekben, júliustól októberig, helyenként gyakori. Az egyetlen székelyföldi adata lucosból dokumentált.

Russula subterfucata Romagn.

Kalap: 3-9 cm, húsos, törékeny, gömb alakúból kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle öregen bordás, a kalapbőr nem fedi teljesen; felszíne síkos, majd bársonyos; színe világos krém, halvány okkeres, szabálytalan apró rozsdafoltokkal; mindig van halvány zöldes vagy ibolyás árnyalat rajta.

Lemezek: krémokkeresek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs.

Tönk: 3-7 x max. 2 cm, hengeres, fehér, hosszant ráncolt, öregen rozsdafoltos bázissal.

Hús: fehér, törékeny, lehet enyhén sárguló, íz és szag nem jellemző, de nem csíp.

Terem: a szakirodalom alapján meszes talajú bükkösökben, júliustól októberig, nem gyakori. Két székelyföldi adata van, lucosból és tőzegetes lucosból.

Megjegyzés: ehető. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a *Griseinae* csoport többi fajának kifakult termőtesteivel téveszthető. Elkülönítő bélyegei: nem csípős hús + ibolya vagy zöld árnyalat a kalapon + bükkös élőhely + törékeny hús + rozsdafoltok a kalapon, tönkön.

Russula faustiana Sarnari

Kalap: 4-8 (10) cm, húsos, törékeny, domborúból kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle öregen bordás, a kalapbőr nem fedi teljesen; felszíne síkos, majd bársonyos; színe szürkés-mogyoró, bézs, okker-bézs, szabálytalan apró rozsdafoltokkal.

Lemezek: krémokkeresek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, élük lehet rozsdásan pontozott.

Tönk: 3-7 x max. 2 cm, hengeres, fehér, hosszant ráncolt, öregen rozsdafoltos bázissal.

Hús: fehér, törékeny, lehet enyhén sárguló, íz és szag nem jellemző, de nem csíp.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőkben, főleg bükkösökben, júliustól októberig, nem gyakori. Két, eddig nem publikált székelyföldi adata van, mindkettő a Rétyi Nyírből, nyíres élőhelyről.

Megjegyzés: ehető. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a *Griseinae* csoport többi fajával téveszthető. Elkülönítő bélyegei: nem csípős hús + bézs, okkerbézs kalapszín + bükkös élőhely + törékeny hús + rozsdafoltok a tönkön. A *Russula subterfucata* fajjal téveszthető, de az világosabb kalapú.

Russula atroglauca Einhell.

Terem: a szakirodalom alapján nyíresben, lucosban és rezgőnyár alatt, júliustól októberig, ritka. Egyetlen székelyföldi adata van, lucos élőhelyről.

Russula anatina Romagn. — Acélkékes galambgomba

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőkben, főleg tölgyesekben, júliustól októberig, nem gyakori. Négy székelyföldi adata van, erdeifenyvesből, luc-bükk elegyes erdőből és tőzeglápról, rezgőnyár alól.

Russula medullata Romagn. — Acélszürke galambgomba

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőkben, bükk és nyír alatt júliustól októberig, nem gyakori. Egyetlen székelyföldi adata bükkösből dokumentált.

Russula aeruginea Lindblad ex Fr. — Fűzöld galambgomba

Kalap: 5-11 cm, törékeny, félgömb alakú domborún át hamar kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle bordázott; felszíne ragadós; alapszíne zöld, de nagyon változatos: okkerzöld, szürkészöld, bronzos zöld, a közepén sárgásokker, kis rozsdafoltokkal.

Lemezek: sápadt krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs vagy alig van, öregen rozsdásan foltosodnak.

Tönk: 5-7 x max. 2 cm, hengeres, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, öregen sárgásan vagy rozsdásan foltosodhat.

Hús: fehér, törékeny, öregen puha, sárgásan foltosodhat, íz és szag nem jellemző, de nem csíp.

Terem: a szakirodalom alapján füves erdőben, nyír és fenyő alatt júliustól októberig, helyenként gyakori. Kilenc székelyföldi adata egyenlően oszlik meg a lombos és fenyőerdők között: lucos, bükkös, gyertyános-tölgyes, erdeifenyves és tőzeges lucos.

Megjegyzés: ehető. Nehezen azonosítható egyértelműen, főleg a *Griseinae* csoport többi fajával téveszthető. Elkülönítő bélyegei: nem csípős hús + zöldes szín a kalapon + nyír és fenyő élőhely + törékeny hús. A *Russula medullata*, *Russula pseudoaeruginea* fajokkal téveszthető össze.

Russula virescens (Schaeff.) Fr. — Varashátú galambgomba

Kalap: 5-15 cm, szögletes alakú domborún át kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle aláhajló, bordázott; felszíne száraz, a kalapbőr felső rétege hamar apró részecskékre repedezik először a szélén; színe először fehéressárga, de hamar zöld, olívdzöld, smaragd-zöld, kékeszöld, általában a közepe zöldesfeketés.

Lemezek: krémszínűek, sűrűk, törékenyek, tönkhöz nőttek, féllemez alig van, öregen okkeresen foltosodnak.

Tönk: 3-7 x max. 4 cm, vaskos, hengeres vagy hasas, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, öregen barnásan foltosodik.

Hús: fehér, kemény, öregen puhul, elvágva okkeresen foltosodhat, kellemes diószerű ízü és szagú.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőkben, júniustól szeptemberig, elterjedt, helyenként gyakori. A 18 székelyföldi adat is lomberdei preferenciát mutat. Főleg tölgyesben és bükkösből terem, de előfordult gyertyános-tölgyesben, nyíresben, luc-bükk elegyes erdőben, lucosban és tőzeges lucosban is.

Megjegyzés: ehető, ízletes. Elkülönítő bélyegei: sűrű, foltosodó lemezek + nem csípős, diószerű hús + zöld szín a kalapon + lombos élőhely + jellegzetesen berepedező kalap. A *Russula cyanoxantha* var. *cutefracta* taxonnal téveszthető össze, mely csak a szélén repedezik és mindig van barna szín a kalapján.

Russula amoena Quél. — Változékony galambgomba

Terem: a szakirodalom alapján lombos és fenyőerdőkben, nyáron, elterjedt, helyenként gyakori. Két székelyföldi adata van, gyertyános-tölgyesből és lucosból.

Russula amoenicolor Romagn. — Csinos galambgomba

Kalap: 3-9 cm, félgömb alakú kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle aláhajló, öregen ráncolt; felszíne száraz, korpás; színe barnásibolya, barnásbíbor, de mindig nagy foltokban lilás, általában a közepe világosabb, sárgásokkeres. Bizonyos termőtestek kalapján fekete szín is lehet.

Lemezek: krémszínűek, sűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, sokszor lilásan foltosodnak.

Tönk: 3-5 x max. 2,5 cm, hengeres, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, lehet kalapszínűen futtatott árnyalatokkal.

Hús: fehér, kemény, jellegzetes erős, halszerű szagú, jóízű.

Terem: a szakirodalom alapján savanyú lombos és fenyőerdőkben, augusztustól októberig, nem gyakori. Az egyetlen székelyföldi adata tőzeges lucosból dokumentált.

Megjegyzés: ehető, de nem ízletes. Elkülönítő bélyegei: sűrű, lilásan foltosodó lemezek + nem csípős hús + lila szín a kalapon. A *Russula violeipes* fajjal téveszthető össze, mely hasonló élőhelyen terem, de a kalapszíne sárga, kisebb kiterjedésű lila foltokkal.

Russula violeipes Quél. — Ibolyástönkű galambgomba

Kalap: 4-10 (12) cm, szögletes alakú domborún át kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle aláhajló, öregen bordázott; felszíne száraz, sima, de lehet finoman deres is; színe először sárga, zöldessárga, később bíbor-borvörös színek jelennek meg rajta.

Lemezek: fehérek, később krémszínűek, közepsűrűk, törékenyek, tönkhöz nőttek, féllemez nincs.

Tönk: 3-7 x max. 3 cm, vaskos, hengeres, üregesedő, fehér, hosszant ráncolt, többé-kevésbé ibolyáskármin színárnyalat jelenik meg rajta.

Hús: fehér, kemény, öregen puhul, elvágva okkeresen színeződhet, kellemes ízü és szagú.

Terem: a szakirodalom alapján főleg lomberdőkben, ritkábban fenyvesben, júniustól szeptemberig, elterjedt, helyenként gyakori. A 8 székelyföldi adata leginkább lomberdőkből származik: bükkös, tölgyes. Emellett luc-bükk elegyes erdőből és lucosból is dokumentált.

Megjegyzés: ehető. Elkülönítő bélyegei: nem csípős, kellemes ízű hús+ fiatalon sárga kalapszín + ibolyás színek a kalapon és a tönkön. A *Russula cyanoxantha* fajjal téveszthető össze, mely lemeze rugalmas.

INGRATULA alnemzetség

Russula farinipes Romell — *Korpástönkű galambgomba*

Kalap: 4-9 cm, vékony, törékeny, domborúból kiterülő, közepe mindig bemélyedő; széle erősen bordás; felszíne síkos; színe sárgásokker vagy sárgásbarna, rozsdafoltos, gyakran kifakuló.

Lemezek: fehéressárgák, közepsűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs.

Tönk: 3-7 x max. 1,5 cm, hengeres, fehér, üreges, hosszant ráncolt, öregén rozsdafoltos.

Hús: fehér, törékeny, erősen csípős ízű, gyümölcszerű szagú.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőkben, parkokban, júliustól októberig, gyakori. Két adata van lucosból, egy pedig bükkösből a Székelyföldön.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport fajaival téveszthető, ezek egyike sem ehető. Elkülönítő bélyegei: erősen csípős hús + sárgásbarnás, erősen bordás kalap + rozsdafoltok a kalapon, tönkön + fehér spórapor.

Russula foetens Pers. — *Büdös galambgomba*

Kalap: 5-15-(19) cm, kemény, húsos, gömb alakúból domború, majd későn kiterülő, közepe lehet bemélyedő; széle erősen bordás; felszíne síkos-nyálkás; színe barnásokker, a széle általában világosabb.

Lemezek: krémszínűek, közepsűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, rozsdásan foltosodnak, frissen guttációs cseppekkel.

Tönk: 5-13 x max. 5 cm, robusztus, hengeres vagy hasas, fehér, emeletesen üreges, hosszant ráncolt, öregén rozsdafoltos.

Hús: fehér, a tönkbázisban rozsdafoltos, kemény, erősen csípős ízű, kellemetlen, spermatikus szagú.

Terem: a szakirodalom alapján mindenféle erdőben, a síkvidéktől a magashegységekig, júliustól októberig, gyakori. A 38 székelyföldi adata alapján mindenféle lombos és fenyőerdőben terem, főleg tölgyesekben és lucosokban, de bükkösökben, gyertyános-tölgyesekben, luc-bükk elegyes erdőben és tőzeges lucosokban is.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport egyes fajaival téveszthető, ezek egyike sem ehető. Elkülönítő bélyegei: erősen csípős hús + barnásokker, erősen bordás, nyálkás kalap + rozsdafoltok a kalapon, tönkön + kellemetlen szag.

Russula subfoetens W.G. Sm.

Terem: a szakirodalom alapján lombos erdőben, júliustól októberig, nem gyakori. A két székelyföldi adata bükkösből és gyertyános-tölgyesből dokumentált.

Russula grata Britzelm. — *Szagos galambgomba*

Kalap: 4-10-(12) cm, kemény, gömb alakúból domború, majd későn kiterülő, közepe lehet enyhén bemélyedő; széle bordás; felszíne síkos; színe barnásokker, széle felé világosabb, rozsdafoltos.

Lemezek: fehéres krémszínűek, közepsűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, barnán foltosodók.

Tönk: 5-9 x max. 2,5 cm, robusztus, hengeres, fehér, emeletesen üreges, hosszant ráncolt, öregén rozsdafoltos a bázisban.

Hús: fehér, a tönkbázisban rozsdafoltos, kemény, csípős ízű, erősen mandulaszagú.

Terem: a szakirodalom alapján főleg lomberdőben, ritkán fenyvesben, júliustól szeptemberig, helyenként gyakori. A 21 székelyföldi adata főleg lucosból és bükkösből származik, de termett gyertyános-tölgyesben és luc-bükk elegyes erdőben is.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport egyes fajaival téveszthető, ezek egyike sem ehető. Elkülönítő bélyegei: csípős hús + barnásokker, bordás kalap + rozsdafoltok a kalapon, tönkön + erős mandulaszag.

Russula illota Romagn. — *Pizkos galambgomba*

Terem: a szakirodalom alapján főleg lomberdőben, ritkán fenyvesben, nyáron, ritka. Két székelyföldi adata gyertyános-tölgyesből, egy pedig luc-bükk elegyes erdőből származik.

Russula fragrantissima Romagn.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőben és fenyvesben, helyenként gyakori. Egyetlen székelyföldi adata gyertyános-tölgyesből dokumentált.

Russula sororia (Fr.) Romell — *Barna galambgomba*

Kalap: 5-11 cm, húsos, domborúból kiterülő, közepe lehet bemélyedő; széle főleg öregén bordás; felszíne síkos; színe barna, feketésbarna, széle felé világosabb.

Lemezek: krémszínűek, közepsűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, barnán foltosodók, öregén lehet szürkés árnyalat rajtuk.

Tönk: 3-6 x max. 2,5 cm, zömök, hengeres, fehér, hosszant ráncolt, ritkán rozsdafoltos a bázisban.

Hús: fehér, a tönkbázisban barnás foltokkal, kemény, csípős ízű, kellemetlen, spermatikus szagú.

Terem: a szakirodalom alapján mindenféle erdőben, júliustól szeptemberig, nem gyakori. A Székelyföldön lomberdőben, főleg gyertyános-tölgyesben terem a három adata alapján.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport egyes fajaival téveszthető, ezek egyike sem ehető. Elkülönítő bélyegei: csípős hús + feketésbarna, alig bordás kalap + kellemetlen szag.

Russula praetervisa Sarnari (?*R. recondita*)

Terem: a szakirodalom alapján meszes talajú lomb- és fenyőerdőben, ritka. A 4 székelyföldi adata lombelegyes erdőből dokumentált.

Russula insignis Qué. — *Szürkésbarna galambgomba*

Kalap: 4-6 cm, vékony, gömb alakúból domború, majd később kiterülő, közepe lehet bemélyedő; széle bordás; felszíne síkos; színe sötétbarna vagy sötét szürkésbarna, széle felé világosabb.

Lemezek: fehéres krémszínűek, közepsűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, barnán foltosodók, lehet szürke árnyalat is rajtuk.

Tönk: 3-5 x max. 1,5 cm, hengeres, fehér, hosszant ráncolt, öregén sárgásan foltos a bázisban.

Hús: fehér, a tönkbázisban szürkésfehér, kemény, nem csípős ízű, szag nem jellemző.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőben, júliustól szeptemberig, helyenként gyakori. Az egyetlen székelyföldi adata tőzeges lucosból származik.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport egyes fajaival téveszthető, ezek egyike sem ehető. Elkülönítő bélyegei: nem csípős hús + sötétbarna, bordás kalap + nem jellemző szag.

Russula pectinata Fr. — *Fésűs galambgomba*

Kalap: 3-9 cm, vékony, domborúból kiterülő, közepe bemélyedő; széle bordás; felszíne síkos; színe barnásokker, szürkésbarna, széle felé világosabb, lehet rozsdafoltos

Lemezek: krémszínűek, ritkák, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, barnán foltosodók.

Tönk: 3-5 x max. 2 cm, hengeres, fehér, üreges, hosszant ráncolt, a bázisban ritkán okkeres foltokkal.

Hús: fehér, a tönkbázisban sárgásokker, törékeny, csípős ízű, a lemezekben erősen, szag kellemetlen, spermatikus.

Terem: a szakirodalom alapján lomberdőben, júliustól szeptemberig, helyenként gyakori. A 8 székelyföldi adata alapján lomb- és fenyőerdei faj, lucosban, bükkösben és tölgyesben terem.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport egyes fajaival téveszthető, ezek egyike sem ehető. Elkülönítő bélyegei: csípős íz, főleg a lemezekben + barnásokker, bordás kalap + kellemetlen szag + tönkben sárgásokker hús.

Russula pectinatoides Peck – *Enyhe galambgomba* (?*R. recondita*)

Kalap: 3-6 cm, vékony, domborúból kiterülő, közepe lehet bemélyedő; széle bordás; felszíne síkos; színe barnásokker, világos szürkésbarna vagy barnássárga, széle felé világosabb, lehet rozsdafoltos.

Lemezek: krémszínűek, közepsűrűk, tönkhöz nőttek, féllemez nincs, barnán foltosodók.

Tönk: 3-5 x max. 1,5 cm, hengeres, fehér, üreges, hosszant ráncolt, a bázisban narancsvörösen vagy okkervörösen foltos.

Hús: fehér, a tönkbázisban vöröses foltokkal, törékeny, nem csípős, de kellemetlen ízű, szag kellemetlen.

Terem: a szakirodalom alapján mindenféle erdőben, júliustól szeptemberig, gyakori. Öt székelyföldi adata főleg lomberdőből dokumentált: bükkös, gyertyános-tölgyes, tölgyes és égeres, de van egy adata lucosból is.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport egyes fajaival téveszthető, ezek egyike sem ehető. Elkülönítő bélyegei: nem csípős, de kellemetlen ízű hús + barnásokker, bordás kalap + kellemetlen szag + vörösesen foltos tönkbázis.

Russula fellea (Fr.) Fr. — *Epeízű galambgomba*

Kalap: 4-7 cm, vékony, félgömb alakúból kiterülő, közepe lehet bemélyedő; széle bordás; felszíne síkos; színe sárgásokker, mézokker, széle felé világosabb, lehet sötétebben foltos.

Lemezek: krémszínűek, ritkák, tönkhöz nőttek, féllemez alig van.

Tönk: 3-7 x max. 2 cm, hengeres, lehet görbülő, fehér, üreges, hosszant ráncolt, öregén halvány kalapszínű

Hús: fehér, öregén halvány kalapszínű, törékeny, égetően csípős ízű, mézszerű szagú.

Terem: a szakirodalom alapján talajtól függetlenül mindenféle bükkerdőben és bükkal elegyes állományokban, júliustól szeptemberig, helyenként gyakori. A 19 székelyföldi adata lombos és fenyőerdei preferenciát mutat: lucos, tőzeges lucos, luc-bükk elegyes erdő, tölgyes, bükkös, nyíres.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport fajaitól megkülönbözteti világosabb kalapja, a *Russula ochroleuca* fajtól kisebb termete és foltos, kevésbé barnás kalapja különíti el.

***Russula ochroleuca* Fr. — Fakósárga galambgomba**

Kalap: 4-11 cm, húsos, félgömb alakból későn kiterülő, közepe lehet bemélyedő; széle alig bordás; felszíne síkos; színe okkersárga, barnássárga, barnásokker.

Lemezek: krémszínűek, középsűrűek, tönkhöz nőttek, féllemez alig van, valamelyest barnulók.

Tönk: 3-7 x max. 3 cm, robusztus, hengeres, fehér, hosszant ráncolt, öregen halvány kalapszínű lesz a bázistól felfelé terjedően.

Hús: fehér, öregen valamelyest szürkülő, törékeny, csípős ízű, szag nem jellemző.

Terem: a szakirodalom alapján savanyú talajú erdőkben, júliustól októberig, helyenként gyakori. A 17 székelyföldi adata főleg lucosból dokumentált, de termett luc-bükk elegendő erdőben, tölgyesben és bükkösben is.

Megjegyzés: nem ehető. Az *Ingratae* csoport fajaitól megkülönbözteti világosabb kalapja, a *Russula fellea* fajtól nagyobb termete és barnásabb kalapja, a *Russula mustelina* fajtól a csípős íze.

HATÁROZÓKULCS

1. A termőtest öregedése során szürkül-feketedik3
2. A termőtest öregedése során nem sötétedik, feketedik11
3. A lemezek vastagok, ritkán állók, a húsa feltűnően kemény, sérülésre fiatalon vörösödik *Russula nigricans*
4. A lemezek vékonyak, sűrűn állnak5
5. A tönk hamar feketedik, de a lemezek csak sokára, sérülésre nem vörösödik, kissé kesernyés vagy csípős ízű lemezek, jellegzetes mentolos utóízzel *Russula albonigra*
- 5a. Az előzőhöz hasonló, de egységesen feketedő (ez sem vörösödik), édeskés-mentolos ízű *Russula atramentosa*
6. Sérülésre a termőtest többé-kevésbé vörösödik, nincs nagy kontraszt a tönk és a lemezek színei között7
7. A hús és a lemezek is enyhe ízűek vagy csak kissé csípősek9
8. A lemezek égetően csípős ízűek *Russula acrifolia*
9. A kalap széle sokáig világos marad, ahogyan a lemezek is, amelyek lehetnek kissé csípősek is *Russula densifolia*
10. A kalap egységes színű, a hús enyhe, csak kéttűs fenyők alatt *Russula adusta*
11. Fehéres, okkerbarnán foltosodó, már fiatalon is tölcséres kalapú, öregen halszagú, nem csípős húsu13
12. Más színek jellemzőek, nincs halszag15
13. Ritkábban álló lemezek, rövid tönk, főleg meszes talajon *Russula delica*
14. Sűrűbben álló, keskeny lemezek, hosszabb tönk, főleg savanyú talajokon *Russula chloroides*
15. Sárgás, sárgásbarna, barna, szürkésbarna árnyalatok a kalapon17
16. Egyéb színek (zöldes, lilás, rózsás, barnás) jellemzőek, nem vagy alig csípősek, soha nem nyálkás kalap és nem fésűsen bordázott kalapszél38
17. Bordázott (többnyire erősen) kalapszélű, rapadós/nyálkás felszínű21
18. Nem vagy nem feltűnően bordázott kalapszélű, nem nyálkás, sárgás árnyalatok a kalapon19
19. Égetően csípős ízű, már fiatalon is krémszínű lemezek, jellegzetes édeskés illat *Russula fellea*
20. Kevésbé csípős, fehéres lemezek *Russula ochroleuca*
21. Sárga szín nem vagy alig jellemző. alapvetően barnás, szürkésbarna a kalap23
22. Sárga színek többé-kevésbé jellemzőek a kalapon25
23. Gyümölcsös illatú, enyhe ízű, tönk aljában sárgán foltosodik *Russula insignis*
24. Csípős ízű, jellegzetes camambert szagú *Russula sororia*
25. Keserűmandula, marcipán illat jellemző27
26. Más szag (gyümölcs, gumi, olaj)30
27. Fiatalon a lemezek barnán pontozottak, csípős *Russula illota*
28. Erős keserűmandula illat, gyengén csípős, nem pontozott, hanem foltosodó lemezek *Russula grata*
29. Az előző fajtól főleg mikrobélyegek alapján elkülöníthető, kissé robusztusabb, még erősebben keserűmandula illatú *Russula fragrantissima*
30. Gyümölcsös illat, tönk felső része korpázott, nagyon csípős *Russula farinipes*
31. Legalább a tönk alja öregen élénk rozsdabarna33
32. A tönk alja nem élénk rozsdabarna36
33. Nem vagy csak gyengén csípős, olajra emlékeztető szagú *Russula pectinatoides*
34. Az előző fajhoz igen hasonló, attól főként mikrobélyegek és kémiai reagensekkel elkülöníthető *Russula praetervisa*
35. Erősen csípős, gyengén halra emlékeztető vagy kellemetlen szagú *Russula pectinata*
36. Égetően csípős, bűdös, égett gumira, olajra emlékeztető szagú *Russula foetens*
37. Kissé gyümölcsös illatú, csak kissé csípős ízű *Russula subfoetens*
38. A kalapbőr kis darabokra felszakadozó, rücskös *Russula virescens*
39. A kalapbőr sima40

40. A lemezek többé, kevésbé törékenyek	42
41. A lemezek rugalmasak, egyáltalán nem törnek	<i>Russula cyanoxantha</i>
41a. A <i>R. cyanoxantha</i> fajhoz hasonló, de lényegesen kisebb, törékenyebb termőtesttel, lemezek krémszínűek, kissé csíphetnek és törnek	<i>Russula ionochlora</i>
41b. A <i>R. cyanoxantha</i> fajhoz hasonló, de némileg kisebb, törékenyebb termőtesttel, kevesebb lila színnel, a kalap közepe általában világosabb, lemezek törékenyek és kissé csíphetnek	<i>Russula grisea</i>
41c. A <i>R. grisea</i> fajhoz, de a kalapszínben szinte mindig van szürkés, gyakori az olív és az azúr is, lila általában teljesen hiányzik vagy alig, krémszínű, törékeny lemezek, mindig lomboserdőben	<i>Russula anatina</i>
42. A lila színek hiányoznak a kalapból.....	44
43. A lila szín árnyalatai megjelennek a termőtesten	55
44. Barnán foltosodó termőtest	46
45. Barna foltok nem jellemzőek a termőtesten	53
46. A kalapbőr gyakorta nem éri el a kalap szélét.....	48
47. A kalapbőr mindig eléri a kalap szélét	51
48. A kalap zöldes, zöldesbarna, sárgászöld, húsa kellemes dióízű	<i>Russula heterophylla</i>
49. Az előzőhöz hasonló, de a kalap rózsás, húsbarna színű.....	<i>Russula vesca</i>
50. Az előző két fajtól eltérő színű (szürkés, bézs), kissé hamvas felszínű	<i>Russula faustiana</i>
51. A zöld különböző árnyalatai a kalapon, a lemezek lehetnek kissé csípősek, csak luc és nyír alatt.....	<i>Russula aeruginea</i>
52. A kalap barnás, sárgásbarna, csak fenyők, főleg luc alatt.....	<i>Russula mustelina</i>
53. Zöldesszürke kalap, középen feltűnően sötétebb, rezgőnyár és nyír alatt.....	<i>Russula atroglaucia</i>
54. Zöldesszürke kalap, öregben okkerbarnásra kifakulhat, krémszínű majd okker lemezek, nyír és nyár alatt	<i>Russula medullata</i>
55. A kalap felszíne feltűnően dérszerű bevonattal	<i>Russula parazurea</i>
56. A kalapon nincs feltűnő dérszerű bevonat.....	57
57. A kalap halvány színekkel, bükk alatt.....	<i>Russula subterfucata</i>
58. A kalap ugyancsak halvány színű, de melegkedvelő, tölgyek alatt	<i>Russula galochroides</i>
59. A kalapon élénkebb színek jellemzőek	60
60. Feltűnően halszagú termőtest	<i>Russula amoenicolor</i>
61. Nem halszagú termőtest	62
62. A <i>R. amoenicolor</i> -hoz hasonló, de kisebb.....	<i>Russula amoena</i>
63. A kalapban élénk sárgás, sárgászöld árnyalatok is megfigyelhetők, emellett a tönkön és vagy a kalapon is lilás szín, különösen az idősebb termőtesteken, lemezek törne.....	<i>Russula violeipes</i>

IRODALOM – REFERENCES

- BABOS M., LÁSZLÓ K., SILAGHI GH. (1968): Contribuții la cunoașterea macromicetelor rare din România. Studii și cercetări biologice, Seria Botanica, T 20 (3): 197-202, București.
- BOHUS G. (1943): *Russula* -Forschungen I. Von den im Sommer des Jahres 1941. gesammelten *Russulen* aus Ungarn. *Borbasia nova* 13: 1-9.
- BOHUS G. (1944): A szép *Russula aurora* Krombh. előfordulása a Szent Anna tó közelében. *Magyar Gombászati Lapok* 1/1: 13-14.
- BON M., LOHMEYER T. R. (1988): *Pareys Buch der Pilze*. P. Parey.
- CSŰRÖS-KÁPTALAN M. (1958): Adatok a Kászoni-medence gombaflórájának ismeretéhez. *Studia Univ. Cluj. Tom. 3. Seer. II.* Fasc. 2:41-45.
- CSŰRÖS-KÁPTALAN M., CSŰRÖS ȘT. (1956): Contribuții la cunoașterea macromicetelor din munții Harghita. *Revista pădurilor* 1:12-15.
- EINHELLINGER A. (1985): Die Gattung *Russula* in Bayern. *Hoppea*, 43: 1-254.
- FRIES E.M. (1821): *Systema Micologicum*.
- GALLI R. (1996): *Le Russule*. Edinatura, Milano.
- GRAY S.F. (1821): A natural arrangement of British plants according to their relations to each other as pointed out by Jussieu, DeCandolle, Brown & c. London.
- HEIM R. (1938): *Les Lactario-Russulés du domaine oriental de Madagascar*. 196 p.
- INDEX FUNGORUM (2021 January). www.indexfungorum.org
- ISTVÁNYFI GY. (1899): A magyar ehető és mérges gombák könyve. Budapest.
- KOVÁCS AL. (1977): Făgetele din Munții Bodoc. *Aluta, Sepsiszentgyörgy*: 235.
- KOVÁCS AL. (1979): Flora și vegetația Munților Bodoc. *Dissertáció, Babeș-Bolyai T.E. Kolozsvár.*

- LAESSØE T., PETERSEN J.H. (2019): Fungi of temperate Europe I. Princeton University Press.
- LÁSZLÓ K. (1970): Contribuții la cunoașterea macromicetelor din bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta 1970: 63-74.
- LÁSZLÓ K. (1972): Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din R. S. România. Aluta 1972: 41-60.
- LÁSZLÓ K. (1975): Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta 1974-75: 463-468.
- LÁSZLÓ K. (1979). Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din Bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta, Sepsiszentgyörgy: 415-419.
- LÁSZLÓ K. (1984): A nagygombák kutatása és újabb adataik Hargita és Kovászna megyékben. Clusiana 1984/1: 9-25.
- LÁSZLÓ K., ALBERT L., SÁRKADI Z. (1988): A nagygombák kutatása és újabb adataik Hargita és Kovászna megyékben II. Clusiana 1988/3: 163-176.
- LÁSZLÓ K., PÁZMÁNY D., KOVÁCS S. (1981): Adatok a Nemere-hegységhez tartozó Veresvíz-völgy nagygombáinak ismeretéhez. Aluta, Kovászna Megyei Múzeum Sepsiszentgyörgy: 353-361.
- LÁZÁR Zs. (2000): Adatok a Magasbükk nagygombavilágához. Erdélyi Múzeum Egyesület kiadása, Kolozsvár, Új sorozat 9: 62-83.
- LÁZÁR Zs., PÁL-FÁM F., RIMÓCZI I. (1999): Adatok a székelyföldi tőzeglápok nagygombavilágához. Acta Siculica 1999/1: 67-72.
- LOONEY B.P. (2017): Systematics, diversification, and functional diversity of Russulaceae (Russulales). Doctoral dissertation, University of Tennessee, Knoxville, 180 pp.
- MELERA S., OSTELLARI C., ROEMER N., AVIS P. G., TONOLLA M., BARJA F., NARDUZZI-WICHT B. (2017): Analysis of morphological, ecological and molecular characters of *Russula pectinatoides* Peck and *Russula praetervisa* Sarnari, with a description of the new taxon *Russula recondita* Melera & Ostellari. Mycological progress, 16/2: 117-134.
- MIKLÓSSY V. (1980): Flora și aspecte de vegetație din împrejurimile satului Misentea, județul Harghita. Acta Hargitensia, Csík-szereda: 389-390.
- MOESZ G. (1929): Gombák a Székelyföldről. Emlékkönyv a Székely Nemzeti Múzeum 50 éves jubileumára, Sepsiszentgyörgy: 545-554.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., SZÁSZ B., SZILVÁSY E. (2021a): Adatok a Gyergyói-havasok, Görgényi-havasok és a Hargita-hegység nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 11-12: 53-57.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., GYARMATI L., FODOR L. (2006): Adatok Gyimesbükk környéke nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 3: 32-35.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., PLUTÁNÉ LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M. (2007a): Adatok Kommandó környéke (Háromszéki-havasok) nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 4: 54-60.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., PLUTÁNÉ LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M. (2010): Adatok a Görgényi-havasok nagygombáinak ismeretéhez. Contribution to the knowledge of macrofungi of Görgényi Mts., Székelyföld, Transylvania. Moeszia 5: 37-45.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., SÁRKÓZI L. (2002): Adatok a Háromszéki-havasok nagygombáinak ismeretéhez. Clusiana 41/2-3: 95-102.
- PÁL-FÁM F., LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M., BENEDEK L. (2018c): Adatok a Gyergyói-havasok nagygombáinak ismeretéhez. Contribution to the knowledge of macrofungi of Gyergyói Mts., Székelyföld, Transylvania. Moeszia 9-10: 64-71.
- PÁL-FÁM F., PAPP V., SZÁSZ B., BENEDEK L. (2018b): Adatok Gyimesbükk környéke nagygombáinak ismeretéhez 2. Contribution to the knowledge of macrofungi of Gyimesbükk region, Székelyföld, Transylvania 2. Moeszia 9-10: 55-63.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., BENEDEK L. (2018e): Adatok a Görgényi-havasok nagygombáinak ismeretéhez 2. Contribution to the knowledge of macrofungi of Gurghiului Mts., Székelyland, Transylvania 2. Moeszia 9-10: 83-92.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., BENEDEK L. (2018f): Adatok a Hargita és a Csíki-hegység nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 9-10: 93-101.
- PÁL-FÁM F., FŐDI A., OROSS K., BENEDEK L. (2021b): Adatok Bálványos környéke, a Szent Anna-tó környéke és a Lucs nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 11-12: 60-68.
- PÁL-FÁM F., OROSS K., FŐDI A., BENEDEK L. (2021c): Adatok a Görgényi- és a Gyergyói-havasok nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 11-12: 71-79.
- PÁL-FÁM F., OROSS K., FEDOR I. (2021d): Adatok a Székelyvarság nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 11-12: 89-94.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., LUKÁCS H., BÓNA B., BENEDEK L. (2018d): Adatok Katrosa környéke (Nemere-hegység) nagygombáinak ismeretéhez. Contribution to the knowledge of macrofungi of Katrosa environs (Nemere Mts.), Székelyföld, Transylvania. Moeszia 9-10: 72-82.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., SZILVÁSY E., BENEDEK L. (2018a): Adatok a Baróti- és Bodoki-hegység nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 9-10: 44-54.
- PÁL-FÁM F., ZSIGMOND Gy., PUSKÁS A., ZOLTÁN S., ZÁGONI I. (2007b): Adatok Ojtoz környéke nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia 4: 61-67.
- PÁZMÁNY D. (1993): Conspectus specierum generis *Russula* e Transilvania. Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj 22-23: 31-62.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1981): Selten Pilze aus Rumanien III. Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj 11: 31-53.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1982): Selten Pilze aus Rumanien IV. Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj 11: 59-67.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1987): Selten Pilze aus Rumanien VI. Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj 17: 111-122.

- PERSOON C.H. (1796): *Observationes Mycologicae*. Lipsiae: Apud Petrum Phillippum.
- POP A. (1981): Similarităţi micocenologice între tinoavele Poiana Stampei, Mohos şi Lucsi. *Studii si Comunicari de Ocrotirea Naturii, Suceava* (262-266).
- REUMAUX P., BIDAUD A., MOËNNE-LOCCOZ P. (1996): *Russules rares ou méconnues*. Ouvrage Publié par les Éd. Fédération Mycologique Dauphiné-Savoie.
- ROMAGNESI H. (1967): *Les Russules D'Europe et D'Afrique du Nord*. Bordas, Paris, France.
- ROMAGNESI H. (1985): *Les Russules d' Europe et d' Afrique du Nord*. Reprint with supplement. J. Cramer, Lehre 1–1028.
- SÁNTHA T. (1996): Nagyombák Gelence környékéről. *EME Múzeumi Füzetek* 1996: 87-103.
- SÁNTHA T. (1998). Újabb nagyombák Gelence környékéről. *Acta Siculica* 1997: 59-63.
- SARNARI M. (1998, 2005) *Monographia Illustrata del Genere Russula in Europa* 1-2. *Associazioni Micologica Bresadola*, Trento, Italy.
- SINGER R. (1986): *The Agaricales in Modern Taxonomy*. Koeltz Scientific Books, Koenigstein, Germany.
- SZÁSZ B. (2013): Adatok Olthévíz és környéke nagyombáinak ismeretéhez. *Moeszia* 7-8: 25-46.
- SZÁSZ B. (2018): Újabb adatok Olthévíz és környéke nagyombáinak ismeretéhez. *Moeszia* 9-10: 28-43.
- SZÁSZ B. (2021): Újabb adatok Olthévíz és környéke nagyombáinak ismeretéhez II. *Moeszia* 11-12: 34-50.
- SZÁSZ B., BENEDEK L., PÁL-FÁM F., ZSIGMOND GY. (2021): A bálványosi Európai Cortinarius konferencia alkalmával gyűjtött nagyombák jegyzéke. *Moeszia* 11-12: 97-114.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 17–21.

THE GENUS *RUSSULA* IN SZÉKELYLAND, TRANSYLVANIA I. SPECIES LIST, COMPACTAE, HETEROPHYLLIDIA AND INGRATULA SUBGENERA

Ferenc PÁL-FÁM¹, Lajos BENEDEK²

¹ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Kaposvár Campus, pff3@hotmail.com

² Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Budai Campus

Keywords: *Russula*, Székelyland, occurrence, characterisation

Abstract:

Present work contains the summarisation and nomenclatural revision of the documented *Russula* species from Székelyland, Transylvania. Besides the habitat characterisation of three subgenera (Compactae, Heterophyllidia and Ingratula) from Székelyland have also been done. The first *Russula* data from Székelyland have been published in 1899. Since then almost all mycological publications contains occurrence data of *Russula* species. In the present we have a total number of 118 *Russula* species documented with 921 occurrence data. From these 585 data have been published by the authors of present work. The three subgenera discussed contains 39 species. Many literary data have no precise habitat description, that's why in some cases a more general habitat determination have been used.

INTRODUCTION

The genus *Russula* is one of the oldest described fungal group. It was registered as separate genus in 1796 by Christian Hendrik Persoon. According to the present knowledge the genus contains about 750 species worldwide, and this number is continuously increasing thanks to the recent scientific methods used. The *Russulas* are characteristic, easily recognisable mushrooms with extraordinary colour richness. That's why they are widely known, some of them consumed from ancient times. However the determination of the particular species can be very difficult even according to the specialists. One of the main macroscopic characteristic is their colour which can be very variable. Their taxonomy and systematics takes the final shape nowadays, thanks to the recent molecular methods of investigation.

LITERATURE REVIEW

The scientific name *Russula* appeared firstly in PERSOON's work (1796) characterised as fleshy mushrooms with depressed cap, uniform gills, without veil remains, with very wide range of colours. The forthcoming classical works (FRIES 1821; GRAY 1821) were also used this name.

It is almost impossible to list we dealt with the description and characterisation of *Russulas* on somewhat level. Present work had no aim to review the literature of the *Russulas*, so we mention only the most important works dealing with this genus: HEIM 1938; ROMAGNESI 1967, 1985; EINHELLINGER 1985; SINGER 1986; BON & LOHMEYER 1988; REUMAUX ET AL. 1996; SARNARI 1998; 2005.

The systematics of *Russula* is continuously changing according to recent phylogenetical investigations. One of the most recent publication, LOONEY (2017) stated 7 clades: Crown, Compacta, *Russula*, Heterophylla, Nigricans, Archaea, Farinipes and Delica, on the basis of 7 000 ITS sequences. This systematics differs significantly to those used before (SARNARI 1998, 2005).

The interest on *Russulas* in Székelyland is similar to that in the international literature. There are almost no publications on macrofungi that do not include *Russula* data.

The first data is in the work of ISTVÁNYFY (1899), the occurrence of *Russula vesca* in Borszék environs. MOESZ (1929) published 4 data: *R. cyanoxantha*, *R. pulchella*, *R. vesca* and *R. virescens*. BOHUS (1944) documented the occurrence of *R. aurora* from Szent Anna lake surroundings, as well as data of another 21 *Russula* species (BOHUS 1943). CSÜRÖS-KÁPTALAN & CSÜRÖS (1956) noted *R. integra*, CSÜRÖS-KÁPTALAN (1958) *R. cyanoxantha*, *R. foetens* and *R. rosacea* from Székelyland.

Later the following works contains *Russula* species: BABOS et al. (1968) 1 species; LÁSZLÓ (1970, 20 species; 1972, 9 species; 1975, 7 species; 1979, 7 species; 1984, 11 species); LÁSZLÓ et al. (1981) 13 species; (1988) 14 species; KOVÁCS (1977) 10 species; (1979) 19 species; MIKLÓSSY (1980) 2 species; PÁZMÁNY (1993) 3 species; PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1981, 1982, 1987) 1-1 species; POP (1981) 1 species.

The most recent publications containing *Russula* species are: SÁNTHA (1996) 17 species; (1998) 9 species; LÁZÁR et al. (1999) 16 species; LÁZÁR (2000) 12 species; PÁL-FÁM et al. (2002) 29 species; (2006) 14 species; (2007a) 23 species; (2007b) 11 species; (2010) 28 species; (2018a) 28 species; (2018b) 22 species; (2018c) 17 species; (2018d) 26 species; (2018e) 38 species; (2018f) 30 species; (2021a) 30 species; (2021b) 20 species; (2021c) 29 species; (2021d) 15 species; SZÁSZ et al. (2021) 30 species; SZÁSZ (2013) 12 species; (2018) 12 species, (2021) 11 species.

In total, the number of *Russula* species documented from Székelyland is 118, with a total of 921 occurrence data. Of these, 585 data were published by the authors and colleagues. According to recent investigations *R. praetervisa* and *R. pectinatoides* are probably one species namely *R. recondita* Melera & Ostellari (MELERA et al. 2016).

MATERIAL AND METHODS

The list of *Russula* species documented from Székelyland have been compiled based on literary and own occurrence data. The list contains all documented species. The nomenclatural revision have been made according to Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2021 January).

The habitat characterisation have been made for about a third of the total species number, namely those belonging to *Compacta* (Fr.) Bon, *Heterophyllidia* Romagnesi and *Ingratula* Romagnesi subgenera. The systematics follow SARNARI (1998, 2005)'s work, because this proved to be the most useful for macroscopic identification.

Due to the lack of precise habitat description in many cases we were needed to use more general habitat types (eg. hornbeam-oak or spruce forest) instead of the exact plant association names.

The literary habitat description have been made according to SARNARI 1998, 2005; GALLI 1996, LAESSØE & PETERSEN 2019. Near these the Székelyland habitat characterisation have been also made according to the occurrence data on this region.

RESULTS AND DISCUSSION

The list of *Russula* species documented from Székelyland is compiled into the table above.

Habitat characterisation

COMPACTAE subgenus

Russula acrifolia Romagn.

According to literary data fructifies in deciduous, rarely in coniferous forests, in middle-height mountains from July to October, not common. The majority of the 9 data from Székelyland are from deciduous forests: 4 beech, 3 mixed deciduous, with two data from spruce forests.

Russula nigricans Fr.

According to literary data fructifies in both deciduous and coniferous forests, in middle-height mountains from July to October, widespread, common. From the 28 Székelyland data 15 are from deciduous forests, mainly beech, but oak and hornbeam-oak also; with 10 data from spruce, 3 spruce-beech mixed forests.

Russula adusta (Pers.) Fr.

According to literary data fructifies mainly in coniferous, rarely in mixed forests, from July to October, widespread, common. The only one Székelyland data is from beech forest.

Russula densifolia Secr. ex Gillet

According to literary data fructifies mainly in főleg coniferous, rarely in deciduous forests, middle-height mountains from July to October, rare. The majority of the 7 Székelyland data are from deciduous forests, 5 beech, 1 hornbeam.oak; with only one spruce forest data.

Russula praetervisa Sarnari (?*R. recondita*)

According to literary data fructifies in warm mediterranean oak forests. The only one Székelyland data is from spruce-beech mixed forest.

Russula albonigra (Krombh.) Fr.

According to literary data fructifies in coniferous and deciduous forests, from the lowlands to the mountains from July to October, not common. The majority of Székelyland data are from coniferous forests: 6 spruce, 3 spruce-beech mixed, with three deciduous data mainly from beech forests.

Russula delicata Fr.

According to literary data fructifies in all types of coniferous and deciduous forests, from the lowlands to the mountains from July to October, not common. The 30 Székelyland data are from both coniferous and deciduous forests, mainly from hornbeam-oak, beech and spruce stands, some from *Sphagnum* spruce, mixed deciduous and oak forests.

Russula chloroides (Krombh.) Bres.

According to literary data fructifies all types of coniferous and deciduous forests, from the lowlands to the mountains from July to October, widespread and common. According to the 23 Székelyland data occurs both in oak, hornbeam-oak, beech, spruce and spruce-beech mixed forests.

HETEROPHYLLIDIA subgenus*Russula cyanoxantha* (Schaeff.) Fr.

According to literary data fructifies all types of coniferous and deciduous forests, from the lowlands to the mountains from May to November, widespread and very common. The majorita of the 42 Székelyland data are from deciduous forests, mainly hornbeam-oak and beech, with 1 oak, 7 spruce, 1 *Sphagnum* spruce and 3 spruce-beech mixed occurrences.

Russula heterophylla (Fr.) Fr.

According to literary data fructifies mainly in deciduous forests, from July to October, widespread and common. According to the 14 Székelyland data is mainly a deciduous forest species fructifying in beech, oak and birch stands; with 3 spruce and one spruce-beech mixed occurrence.

Russula vesca Fr.

According to literary data fructifies in both coniferous and deciduous forests from May to October, widespread and very common. The 28 Székelyland data is evenly distributed between coniferous and deciduous habitats: mainly in hornbeam-oak and spruce forests, but nearby in beech, birch, *Sphagnum* spruce and spruce-beech mixed stands also.

Russula mustelina Fr.

According to literary data fructifies in coniferous forests from July to October, widespread but not common. According to the 20 Székelyland data it is a typical spruce forest species, with single occurrences *Sphagnum* spruce and spruce-beech mixed stands also.

Russula parazurea Jul. Schäff.

According to literary data fructifies in warm, grassy coniferous and deciduous forests from July to October, not common. All three Székelyland data are from spruce stands.

Russula ionochlora Romagn.

According to literary data fructifies in warm, grassy coniferous and deciduous forests from July to October, not common. The only one Székelyland data is from spruce-beech mixed stand.

Russula grisea Fr.

According to literary data fructifies mainly in beech forests from July to October, common in some places. From the 7 Székelyland data 5 are from spruce, one-one from deciduous, respectively spruce-beech mixed forests.

Russula galochroides Sarnari

According to literary data fructifies in warm deciduous, mainly oak forests from July to October, common in some places. The only one Székelyland data is from spruce stand.

Russula subterfucata Romagn.

According to literary data fructifies in calcareous beech forests, from July to October, not common. We have two Székelyland data, from spruce and *Sphagnum* spruce forests.

Russula faustiana Sarnari

According to literary data fructifies in deciduous, mainly beech forests from July to October, not common. There are two unpublished data from birch forest, Rétyi Nyír.

Russula atroglauca Einhell.

According to literary data fructifies in birch, spruce and *Populus tremula* forests, from July to October, rare. The only one Székelyland data is from spruce stand.

Russula anatina Romagn.

According to literary data fructifies in deciduous, mainly oak forests from July to October, not common. The four Székelyland data belongs to Scotch pine, spruce-beech mixed and *Sphagnum* with *Populus tremula*.

Russula medullata Romagn.

According to literary data fructifies in deciduous, mainly beech and birch forests from July to October, not common. The only one Székelyland data is from beech stand.

Russula aeruginea Lindblad ex Fr.

According to literary data fructifies in grassy forests under birch and conifers from July to October, common in some places. The 9 Székelyland data are equally distributed between coniferous and deciduous forests: spruce, beech, hornbeam-oak, Scotch pine and *Sphagnum* spruce forests.

Russula virescens (Schaeff.) Fr.

According to literary data fructifies in deciduous forests, from June to September, widespread and common. We have 18 Székelyland data showing deciduous preference, mainly from oak and beech forests, but in hornbeam-oak, birch spruce-beech mixed, spruce and *Sphagnum* spruce forests also.

Russula amoena Quéf.

According to literary data fructifies in coniferous and deciduous forests in summer, widespread and in some places common. The two Székelyland data are from hornbeam-oak and spruce stands.

Russula amoenicolor Romagn.

According to literary data fructifies in acidic coniferous and deciduous forests from August to October, not common. The only Székelyland data is from *Sphagnum* spruce forest.

Russula violeipes Quéf.

According to literary data fructifies mainly in deciduous, rarely in coniferous forests, from June to September, widespread, in some places common. The 8 Székelyland data shows deciduous preference: beech and oak stands; with spruce and spruce-beech mixed forest occurrence also.

INGRATULA subgenus

Russula farinipes Romell

According to literary data fructifies in deciduous forests and parks from July to October, common. We have two Székelyland data, from spruce and beech forests.

Russula foetens Pers.

According to literary data fructifies in all types of forests from the lowland to the mountains from July to October, common. The distribution of the 38 Székelyland data is similar, occurring mainly in oak and spruce stands, but also in beech, hornbeam-oak, spruce-beech mixed and *Sphagnum* spruce forests.

Russula subfoetens W.G. Sm.

According to literary data fructifies in deciduous forests from July to October, not common. The two Székelyland data are from beech and hornbeam-oak forests.

Russula grata Britzelm.

According to literary data fructifies mainly in deciduous, rarely in coniferous forests from July to September, in some places common. The 21 Székelyland data are in majority from spruce and beech forests, but fructified in hornbeam-oak and spruce-beech mixed forests, too.

Russula illota Romagn.

According to literary data fructifies mainly in deciduous, rarely in coniferous forests in summer, rare. We have two data from hornbeam-oak and one from spruce-beech mixed forests.

Russula fragrantissima Romagn.

According to literary data fructifies in both deciduous and coniferous forests, common in some places. The only Székelyland data is from hornbeam-oak stand.

Russula sororia (Fr.) Romell

According to literary data fructifies in all types of forests from July to September, not common. The three Székelyland data are from deciduous forests, mainly hornbeam-oak stands.

Russula praetervisa Sarnari

According to literary data fructifies in calcareous deciduous and coniferous forests, rare. All 4 Székelyland data are documented from mixed deciduous forests.

Russula insignis QuéL.

According to literary data fructifies in deciduous forests from July to September, in some places common. The only one Székelyföld data is from *Sphagnum* spruce forest.

Russula pectinata Fr.

According to literary data fructifies in in deciduous forests from July to September, in some places common. According to the 8 Székelyland data it has both deciduous and coniferous preference fructifying in spruce, beech and oak forests.

Russula pectinatoides Peck (?*R. recondita*)

According to literary data fructifies in all types of forests from July to September, common. The 5 Székelyland data are in majority from deciduous habitats: beech, hornbeam-oak, oak and alder forests; with one spruce occurrence.

Russula fellea (Fr.) Fr.

According to literary data fructifies in all types of beech forests, indifferent of soil characteristics from July to September, common in some places. The 19 Székelyland data shows both deciduous and coniferous preference fructifying in spruce, beech and oak forests both deciduous and coniferous preference fructifying in spruce, *Sphagnum* spruce, spruce-beech mixed, beech, birch and oak forests.

Russula ochroleuca Fr.

According to literary data fructifies in acidic forests from July to October, common in some places. The majority of the 17 Székelyland data are from spruce stands, but occurring in spruce-beech mixed, beech, and oak forests also.

PÁL-FÁM Ferenc, BENEDEK Lajos:
A Kárpát-medence galambgombái képekben
Pictures of Russulaceae from the Carpathian Basin

Russula nigricans Fr. — Szenes galambgomba

Russula densifolia Secr. ex Gillet — Feketedő galambgomba

Russula albonigra (Krombh.) Fr. — Színváltó galambgomba

Russula chloroides (Krombh.) Bres. — Keskenylemezű galambgomba

Russula delica Fr. — Földtoló galambgomba

Russula cyanoxantha (Schaeff.) Fr. — Kékhátú galambgomba

Russula heterophylla (Fr.) Fr. — Dióízű galambgomba

Russula vesca Fr. — Ráncostönkű galambgomba

Russula mustelina Fr. — Sárgásbarna galambgomba

Russula parazurea Jul. Schäff. — Deres galambgomba

Russula ionochlora Romagn. — Papagáj galambgomba

Russula grisea Fr. — Szürkészöld galambgomba

Russula faustiana Sarnari

Russula aeruginea Lindblad ex Fr. — Füzöld galambgomba

Russula virescens (Schaeff.) Fr. — Varashátú galambgomba

Russula amoenicolor Romagn. — Csinos galambgomba

Russula violeipes Quél. — Ibolyástönkű galambgomba

Russula farinipes Romell — Korpástönkű galambgomba

Russula foetens Pers. — Bűdös galambgomba

Russula grata Britzelm. — Szagos galambgomba

Russula sororia (Fr.) Romell — Barna galambgomba

Russula pectinata Fr. — Fésűs galambgomba

Russula pectinatoides Peck — Enybe galambgomba

Russula ochroleuca Fr. — Fakósárga galambgomba

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.
pp. 34–50.

ÚJABB ADATOK OLTHEVÍZ ÉS KÖRNYÉKE NAGYGOMBÁINAK ISMERETÉHEZ II.

Szász Balázs

Olthévíz 292, balazsasz@yahoo.com

Kulcsszavak: nagygomba, Natura 2000 SCI-Bogáti-erdő, Olthévíz, Persányi-hegyvidék, térképezés.

Kivonat:

Jelen dolgozat az Olthévíz környékén 2004 és 2020 között a szerző által gyűjtött és meghatározott nagygombák közül újabb 245 dokumentált taxon listáját tartalmazza, feltüntetve a romániai gombák Vörös Listáján szereplő fajokat. Az Olthévíz környékéről leközölt taxonok rendszertani áttekintésének a kipótolása is elkészült.

BEVEZETÉS

Az újabb terepi kutatások valamint a régebben gyűjtött fungáriumi anyagok részleges feldolgozásának eredményeként az Olthévíz környékén az általam gyűjtött és dokumentált nagygomba fajok számát újabb 245 taxonnal bővíttem, így a fajlista jelenleg 805 taxont tartalmaz.

Az erdélyi nagygomba-lista összeállítása alkalmával végzett szakirodalmi kutatások során újabb közlemények kerültek elő, amelyekben mind Olthévíz környékére, mind a Persány-hegyvidék területére vonatkozóan találhatók adatok.

A kutatott területekről publikált első nagygomba adat a Kőhalom környékéről gyűjtött *Tulostoma brumale* adata, amelyet FUS (1853) közöl BAUMGARTEN herbáriumából. A második közölt faj a *Cerrena unicolor*, ezt BARTH (1879) közli szintén Kőhalom környékéről.

A következő adat az Északi-Persány területéről, a Vargyashoz közeli Sugó-barlangból származik. A *Cyathus stercoreus* BÁNYAI János gyűjtése, erről rövid közlemény szerepel a Botanikai Közlemények oldalán (** 1936), mint *Cyathus Lesueurii*, majd később MOESZ (1939) közleményében is szerepel, mint *Cyathus Leseurii*.

GEORGESCU & TUTUNARU (1957, 1966) a Szászvolkányi szénbányából közöl néhány lignikol gombát, többségében taplókat. LUNGESCU (1968) egyik, főleg mikrogombákkal foglalkozó közleményében, a Középső- és Déli-Persány területéről, több lelőhelyről közöl 21 nagygombát. Ezek közül 18 fajt a Bogáti-erdőből is jelez.

A Bogát völgyéből jelzi ČERNÝ (1970) az *Inonotus nidus-pici* előfordulását. A Bogáti-erdőből pedig HALLENBERG & TOMA (1989) a *Subulicystidium longisporum* adatát közli.

Végül az Északi-Persány területéről, az alsórákosi Tepőről és a Vargyas-szorosból közli NEGREAN & ANASTASIU (2004) az *Auricularia auricula-judae* egy-egy előfordulását.

Az itt említett közleményekben található adatok az 1. mellékletben találhatóak.

ANYAG, MÓDSZER

A gombák dokumentálása fungáriumi anyaggal történt (a fajlistában mint H), a fontosabbnak tűnő gyűjtemények esetében jegyzetek, ennél is nagyobb részében pedig digitális fotók (a fajlistában mint F) készültek. Két faj esetében a dokumentálás mindössze fotókkal történt (*Gomphidius glutinosus*, *Tubaria conspersa*). A termőtestek preparálása a régebbi gyűjtések esetében a módosított Herpell módszerrel, az újabb gyűjtések esetében pedig szárítással történt. Mikroszkópos megfigyeléseket 356 gyűjtemény esetében B4-Optech-Biostar olaj immerziós objektívvel ellátott mikroszkóppal végeztem. A felhasznált reagensek és festőanyagok a brillant krezil kék, ammónia és kálium-hidroxid vizes oldatai, kongóvörös oldatai, Melzer reagens, Phloxin B.

Az összes adatnál közlöm az UTM kódokat, saját adatok esetében 2×2 km pontossággal, más esetekben 10×10 km pontossággal. A fajlistában ezek POP & SOLTÉSZ (2001) esetében, mint LL75PS, ȘTEFUREAC *et al.* (1972) esetében, mint: LL68ST, LL78ST, ČERNÝ (1970) esetében, pedig mint LL78ČA szerepelnek.

A gombahatározás az előző publikációimban felsorolt szakirodalom alapján (SZÁSZ 2013, SZÁSZ 2018), valamint a következő művek segítségével történt: ARNOLDS *et al.* (2015), ARONSEN & LÆSSØE TH. (2016), BENEDEK & PÁL-FÁM (2001), BOERTMANN (2010), BON (1992, 1997, 2005), BREITENBACH & KRÄNZLIN (1984), DÄHNCKE (1993), DISSING (1966), ELLIS & ELLIS (1997), EYSSARTIER & ROUX (2013), GERHARDT (2007), GRÖGER (2006, 2014), GÜNTHER *et al.* (2019), HANSEN & KNUDSEN (1997, 2000), HAUSKNECHT (2009, 2012), HAUSKNECHT & KRISAI-GREILHUBER (2010, 2013), HORAK (1978), JEPSON (2018), JEPSON *et al.* (2013), KNUDSEN & VESTERHOLT (2018), KÜHNER & ROMAGNESI (1953, 1977), LAUX (2001), LÆSSØE & PETERSEN (2019), LUDWIG (2017), NOORDELOOS *et al.* (eds. 2018), ORTON & WATLING (1979), PÁL-FÁM (2004, 2006, 2007, 2010), PÁL-FÁM & BENEDEK (2010, 2013a, 2013b, 2018a, 2018b), PHILLIPS (2006), POP (2002), RYMAN & HOLMÅSEN (1984), RYVARDEN & MELO (2017), SENN-IRLET (1995), SKREDE *et al.* (2017), WATLING (1982), WATLING & GREGORY (1987, 1989, 1993).

A használt nevezéktan az INDEX FUNGORUM (június 2020) és a MYCOBANK (június 2020) adatain, valamint más közleményeken alapszik.

A fajlista összeállításánál az ARNOLDS *et al.* (1995) által használt csoportosítást követtem. A nemzetségek rendszertani besorolását az INDEX FUNGORUM valamint a MYCOBANK online adatbankok adatai alapján készítettem el.

A funkcionális csoportok besorolása ARNOLDS *et al.* (1995) művén alapul, olyan esetekben mikor egyes fajok több funkciót is betölthetnek ezek a saját megfigyelési adatok szerinti csoportokban szerepelnek.

EREDMÉNYEK ÉS MEGVITATÁS

Jelen munkában Olthévíz környékéről újabb 245 taxon 492 előfordulási adata kerül leközlésre. A *Flammulina velutipes* esetében az első publikációmban közölt, fungáriumi anyaggal is rendelkező gyűjtemények revideálása alapján a helyes meghatározás *Flammulina elastica*, ezért jelen közleményben újabb *Flammulina velutipes* előfordulási adatokat is közlök. A korábbi adatokat is figyelembe véve az Olthévíz környékéről dokumentált taxonok száma 828 (822 faj, 3 változat, 3 forma). A Persány-hegység teljes egészére vonatkozóan a dokumentált taxonok száma 847 (840 faj, 4 változat, 3 forma).

Tudomásom szerint 46 fajnak nincs romániai leközölt adata (**), de mivel még mindig nincs naprakész romániai gomba-fajlista ezt a számot jobb fenntartással kezelni. A második publikációmban (SZÁSZ 2018) romániára nézve új fajként közölt 26 faj közül háromnak már van publikált adata:

- 1) *Inocybe griseolilacina*: NEGREAN Gavril doktori tézise – TĂNASE & POP (2003) után,
- 2) *Coprinopsis tuberosus* - mint *Coprinus tuberosus*: PÁZMÁNY Dénes gombagyűjteménye a Székely Nemzeti Múzeumban – Kocs (2000) után,
- 3) *Echinoderma jacobi* mint *Cystolepiota eriophora*: PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1989), így a romániára nézve feltételeztem új fajok száma összesen 83.

A 245 taxonból a történelmi Erdélyre nézve új fajok száma (*,**) 68, a teljes fajlistából pedig 129.

Brassó megyére vonatkozóan 195 taxonnak még nincs leközölt adata, így a Brassó megyéből jelzett nagygomba taxonok száma elérte az 1066-ot (1055 faj, 6 változat, 5 forma).

Jelen publikáció adatait is figyelembe véve, a Bogáti erdő – Natura 2000 természetvédelmi területről 517 taxon előfordulása bizonyított.

A 805 taxon eloszlása kvadrátok szerint a 2.a. mellékletben található, a 2.b. és 2.c. mellékletekben a saját adatokat kiegészítem az irodalmi adatokkal is. Fontos megjegyezni, hogy a leközölt 2516 előfordulási adat kevesebb, mint negyedét jelenti az összes dokumentált adatnak, fajszám tekintetében pedig szintén jelentős a feldolgozatlan anyag mennyisége.

Újabb 16 vörös listás faj (TĂNASE & POP 2005) begyűjtése/azonosítása történt meg, ehhez még hozzáadódik egy már leközölt faj, a *Panaeolus semiovatus* – amelyik a vörös listán *Panaeolus fimiputris*-ként szerepel – így a vörös listás fajok száma 60, az össz fajszám (805) 7,45 százaléka. Ez a 60 faj a korrigált romániai vörös listán szereplő fajoknak (177 faj) 33,89 százalékát jelenti. Kategóriák alapján felosztva: mérsékelt veszélyeztetett (NT) 42 faj, sebezhető (VU) 13 faj, végveszélyben levő - veszélyeztetett (EN) 4 faj, kihalással veszélyeztetett - súlyosan veszélyeztetett (CR) 1 faj.

A nemzetségek rendszertani besorolása a 3. mellékletben található.

A funkcionális csoportok szerinti megoszlás a következő: mohához kötődő (am) – 4, ektomikorrhízás (em) – 251, ektendomikorrhízás – 1, biotróf parazita (pb) – 3, nekrotróf parazita (pn) – 41, koprofil (sc) – 20, fán élő szaprotróf (sh) – 227, növényi maradványokon élő szaprotróf (sk) – 28, talajlakó szaprotróf (st) – 241.

FAJLISTA – SPECIES LIST

AGARICALES sl.

Agaricus benesii (Pilát) Pilát [*syn. A. excellens*] LL7193/2015.05.24tzFH;

Agaricus bobusii Bon LL6491/2014.07.13vdFH, 2015.07.15vd, 2018.09.06vdF; LL7091/2018.07.18tp - leg. Dóczé L.; LL7284/2008.07.27be6;

- Agaricus dulcidulus* Schulzer [syn. *A. semotus*] LL6492/2012.10.16omFH; LL7482/2016.08.20be9FH, 2019.08.25be7H;
Agaricus moelleri Wasser LL7093/2015.10.17tzFH;
 **Agaricus subperonatus* (J.E. Lange) Singer [syn. *A. vaporarius*] LL6491/2018.07.11vdF, 2018.07.13vdH;
Agaricus sylvaticus Schaeff. LL6492/2015.10.13omFH; LL75PS;
Agrocybe elatella (P. Karst.) Vesterh. [syn. *A. paludosa*] LL7184/2017.05.21be6FH;
Amanita rubescens var. *annulosulphurea* Gillet LL7482/2016.09.11be9H;
Armillaria mellea (Vahl.) P. Kumm. ss. LL7283/2018.11.02be6FH; LL75PS;
 ***Arrhenia acerosa* (Fr.) Kühner LL7482/2019.10.13be7FH;
 **Arrhenia discorosea* (Pilát) Zvyagina, A.V. Alexandrova & Bulyonk. LL7190/2020.06.18be5FH;
Arrhenia retiruga (Bull.) Redhead LL6492/2016.06.11krFH, 2019.11.08krH;
Baeospora myriadophylla (Peck) Singer LL7283/2014.06.22be9FH; LL7183/2016.05.14be8FH;
Bolbitius reticulatus f. *aleuriatus* (Fr.) Enderle LL7083/2009.09.24lpH; LL7482/2016.08.20be9H, 2017.08.20be9H;
 LL7184/2018.07.01be5H;
Bolbitius reticulatus f. *reticulatus* (Pers.) Ricken LL7090/2019.05.12bgFH; LL7383/2019.07.21be9F;
 LL7481/2017.06.24be7FH;
 ***Bolbitius variicolor* G.F. Atk. LL6492/2016.05.02omFH; 2016.05.12omFH; 2016.05.13omFH;
 LL7091/2012.11.08taFH;
Boletus pinophilus Pilát & Dermek LL7482/2015.07.04be9FH, 2016.09.11be9;
Boletus reticulatus Schaeff. LL7090/2008.08.09be0F; LL7091/2004.07.28be1; 2018.06.20tp2; LL7192/2004.07.25cs;
 LL7284/2005.07.02be9; 2007.08.21be6F; LL7482/2014.08.10be7H;
Butyriboletus fuscroseus (Smotl.) Vizzini & Gelardi [syn. *Boletus pseudoregius*] LL7284/2007.08.21be9F;
 LL7482/2020.09.13be7FH;
Chamaemyces fracidus (Fr.) Donk LL6491/2018.07.26vdFH;
 ***Clitocybe truncicola* (Peck) Sacc. LL6490/2018.07.03dkFH;
Clitopilus scyphoides (Fr.) Singer f. *omphaliiformis* (Joss.) Noordel. LL6492/2016.06.12aszFH;
Collybia cirrhata (Schumach.) Quél. LL7090/2019.06.08be0FH; LL7091/2008.10.12tpFH; LL7183/2018.07.29be8FH;
 ***Coprinellus bisporus* (J.E. Lange) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson LL6492/2016.05.02omFH;
Coprinellus congregatus (Bull.) P. Karst. LL6492/2013.06.10omFH;
 ***Coprinellus impatiens* (Fr.) J.E. Lange LL7482/2019.10.13be7FH;
 ***Coprinellus marculentus* (Britzelm.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo LL6492/2016.05.02omFH;
Coprinellus xanthothrix (Romagn.) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson LL6492/2013.06.02omFH;
 ***Coprinopsis cothurnata* (Godey) Redhead, Vilgalys & Moncalvo LL6492/2013.06.10omFH, 2016.05.02omFH;
Coprinopsis ephemeroides (DC.) G. Moreno LL6492/2017.06.11aszFH;
Coprinopsis lagopus (Fr.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo LL6491/2018.06.29vdFH; LL7482/2016.08.20be7FH,
 2017.10.22be7FH, 2019.10.13be7FH;
 **Coprinopsis melanthina* (Fr.) Örstadius & E. Larss. [*Psathyrella*] LL7193/2013.06.03tzFH;
Coprinopsis nivea (Pers.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo LL6492/2016.05.22omFH, 2016.06.11krFH;
Coprinopsis picacea (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo NT LL6284/2008.10.14kcF; LL7090/2010.11.05bk;
 LL7193/2015.10.17tzFH;
Cortinarius albviolaceus (Pers.) Fr. LL7482/2015.09.24be7FH;
 ***Cortinarius balteatocumatilis* Rob. Henry ex P.D. Orton LL7183/2018.07.29be8FH;
 ***Cortinarius bolaris* (Pers.) Fr. LL7482/2016.08.20be7FH;
Cortinarius caperatus (Pers.) Fr. LL7284/2014.06.15be6FH; LL7482/2015.07.25be9FH, 2018.07.21be9F;
Cortinarius melanotus Kalchbr. LL7183/2018.07.29be8FH;
Cortinarius semisanguineus (Fr.) Gillet LL7482/2015.07.04be9FH, 2015.10.25be9FH;
Cortinarius torvus (Fr.) Fr. LL7184/2018.07.28be6FH; LL7193/2018.08.05tzFH;
Crepidotus appianatus (Pers.) P. Kumm. LL7193/2013.06.03tzFH; LL7481/2019.08.25be7H;
 ***Crepidotus autochthonus* J.E. Lange LL7083/2019.07.14lpFH; LL7090/2019.06.16be4FH; LL7190/2019.06.27be5FH,
 2019.07.28be3FH; LL7193/2019.07.13tzFH;
 ***Crepidotus ehrendorferi* Hauskn. & Krisai LL7190/2015.10.14be5FH; LL7184/2014.06.15be6FH, 2017.07.16be10H;
 ***Crepidotus epibryus* (Fr.) Quél. LL7482/2019.11.03be7FH;
Cyclocybe aegerita (V. Brig.) Vizzini [*Agrocybe*] LL6492/2016.05.02omFH;
Cystoagaricus sylvestris (Gillet) Örstadius & E. Larss. [*Psathyrella*] LL7283/2012.10.06be7FH; LL7482/2012.10.03be7FH;
 ***Cystolepiota pulverulenta* (Huijsman) Vellinga LL7091/2018.07.15tpFH;
Dermoloma cuneifolium (Fr.) Singer ex Bon LL6490/2018.07.03dkFH;
 ***Echinoderma perplexum* (Knudsen) Bon LL6491/2013.09.20vdFH;
 ***Entoloma cinereo-opacum* (Noordel.) Vila, Català & Noordel. LL6492/2019.11.08rtFH;

- Entoloma euchroum* (Pers.) Donk LL7482/2015.10.24be7FH;
 **Flammulaster muricatus* (Fr.) Watling LL7284/2009.06.20be6FH;
 ***Flammulina elastica* (Sacc.) Redhead & R.H. Petersen LL6284/2019.11.07kcH; LL6492/2019.03.08ugFH,
 2019.11.15ugFH;
 ***Flammulina fennae* Bas LL7190/2012.09.29be5FH;
Flammulina velutipes (Curtis) Singer LL7090/2019.11.09be0FH; LL7184/2019.11.10be6FH;
 ***Galerina sideroides* (Bull.) Kühner LL7091/2010.10.17tpFH;
 **Galerina triscopa* (Fr.) Kühner LL7091/2018.07.15tpFH;
Gomphidius glutinosus (Schaeff.) Fr. LL7391/2007.09.18dtF;
 ***Gymnopilus flavus* (Bres.) Singer LL6491/2016.06.01vdFH, 2016.08.26vdFH, 2018.07.11vdFH;
 LL6492/2015.10.13omFH;
Gymnopilus junonius (Fr.) P.D. Orton LL6491/2012.10.28vdH;
Gymnopilus penetrans (Fr.) Murrill LL7091/2017.10.14tpFH, 2019.12.15tpFH;
Gymnopus hybridus (Kühner & Romagn.) Antonín & Noordel. LL6492/2015.10.13omH; LL7193/2015.10.17tzFH;
Hohenbuehelia petaloides (Bull.) Schulzer NT LL6490/2018.07.03dkFH; LL68ST, LL78ST;
 ***Hortiboletus bubalinus* (Oolbekk. & Duin) L. Albert & Dima [*Boletus*, *Xerocomus*, *Xerocomellus*]
 LL6491/2018.06.18vdFH, 2018.06.22vdFH, 2019.06.11vdFH, 2019.06.28vdF; LL7092/2018.06.20cs;
 ***Hortiboletus engelii* (Hlaváček) Biketova & Wasser [*syn. Xerocomus communis*] LL6294/2018.06.15klH; LL6491/
 2018.06.26vdFH, 2019.05.24vdFH, LL7083/2019.07.14lpFH;
Hygrocybe acutoconica (Clem.) Singer LL7090/2019.06.08be0FH;
Hygrocybe acutoconica var. *konradii* (R. Haller Aar) Boertm. f. *subglobispora* (P.D. Orton) Boertm.
 LL7184/2009.06.20be6FH;
Hygrocybe ceracea (Sowerby) P. Kumm. LL6492/2008.10.11omFH;
Hygrocybe mucronella (Fr.) P. Karst. NT LL6492/2016.11.04rtH, 2017.11.25rtFH;
 ***Hygrophoropsis rufa* (D.A. Reid) Knudsen LL7482/2015.10.25be9FH, 2015.10.14be9FH;
Hygrophorus hypothejus (Fr.) Fr. NT LL7091/2014.11.07taFH, 2019.12.15taFH;
 ***Hypholoma subericaeum* (Fr.) Kühner LL6492/2014.10.21omFH;
 ***Inocybe leucoblema* Kühner LL6490/2018.07.03dkFH;
Inocybe petiginosa (Fr.) Gillet LL7482/2015.10.24be7FH;
Laccaria laccata (Scop.) Cooke LL7184/2019.11.10be6FH;
Laccaria tortilis (Bolton) Cooke LL7482/2012.10.01be7FH, 2016.07.19be9FH, 2019.07.28be9FH;
Lactarius acris (Bolton) Gray LL7184/2014.06.22be9H; LL7482/2016.09.11be7FH;
Lactarius fluens Boud. LL7481/2019.08.25be7FH;
Lactarius hysginus (Fr.) Fr. LL7382/2020.11.14be7FH;
Lactarius pterosporus Romagn. LL7481/2019.08.25be7FH;
Lactarius romagnesii Bon LL7482/2020.09.13be7FH, 2020.10.03be7FH;
 ***Lactarius rubrocinctus* Fr. LL7482/2016.07.19be7FH, 2016.09.11be7H;
Lactarius zonarioides Kühner & Romagn. LL7482/2014.08.10be7FH;
Lactifluus bertillonii (Neuhoff ex Z. Schaeff.) Verbeken LL7083/2019.07.14lpFH; LL7184/2019.07.06be8FH;
 ***Lepiota coloratipes* Vizzini, J.F. Liang, Jančovič. & Zhu L. Yang [*syn. L. rufipes* ss. *auct. europ. pp.*]
 LL6491/2018.06.26vdFH, 2018.06.29vdFH;
Lepiota felina (Pers.) P. Karst. LL7482/2015.10.14be7FH;
 ***Leucoagaricus sericifer* (Locq.) Vellinga LL6493/2012.10.21mrFH;
Limacella delicata (Fr.) Earle ex Konrad & Maubl. [*syn. L. glioderma*] LL7482/2015.07.25be9FH, 2018.07.21be7H;
 LL6491/2015.08.25vdH, 2015.08.26vdFH;
Lyophyllum decastes (Fr.) Singer LL7193/2013.06.03tzFH;
Lyophyllum deliberatum (Britzelm.) Kreisel [*syn. L. infumatum*] NT LL7090/2004.10.12be0H; LL7190/2004.10.16be5H;
 LL7482/2019.11.17be9H;
Mycena abramsii (Murrill) Murrill LL7090/2019.05.12be0FH;
Mycena aetites (Fr.) Quél. LL6492/2014.10.12omFH, 2015.10.13omFH, 2016.11.04rtH, 2017.11.25rtH,
 2019.11.08rtFH; LL7091/2009.10.10taF; LL7092/2012.10.26egH, 2017.11.19ktFH;
Mycena arcangeliana Bres. LL7482/2012.10.06be7FH, 2019.10.13be7FH;
Mycena capillaripes Peck LL6294/2018.06.15klFH;
 ***Mycena corynephora* Maas Geest. LL6491/2016.06.01vdFH;
Mycena diosma Krieglst. & Schwöbel LL7482/2015.10.24be7FH, 2016.10.18be7, 2017.10.22be7FH;
 **Mycena erubescens* Höhn. LL7193/2015.10.17tzFH;
 **Mycena niveipes* (Murrill) Murrill LL6492/2009.04.26omFH, 2013.05.27omFH, 2013.06.02omFH;

- **Mycena pseudopicta* (J.E. Lange) Kühner LL6492/2009.12.05aszF, 2017.11.25rtF, 2020.10.18aszFH;
Mycena rosella (Fr.) P. Kumm. LL7482/2016.10.18be7FH;
Mycena tenerrima (Berk.) Quél. LL6492/2010.05.23omFH;
Mycena vulgaris (Pers.) P. Kumm. LL7482/2015.10.25be7FH, 2016.10.18be7FH, 2019.11.03be7FH;
 **Mycetinis querecus* (Britzelm.) Antonín & Noordel. [*Marasmius*] LL7190/2012.11.29be5FH; LL7482/2019.11.17be7FH, 2019.11.17be9FH;
Mycetinis scorodonius (Fr.) A.W. Wilson & Desjardin [*Marasmius*] LL7091/2016.11.06be0H; LL7184/2018.07.28be6FH; LL7284/2016.08.14be6FH;
Neoboletus erythropus (Pers.) C. Hahn LL7482/2016.08.07be7FH; LL75PS;
Neolentinus lepideus (Fr.) Redhead & Ginns LL7091/2019.05.11tpFH, 2019.09.07tpFH;
Panaeolus cinctulus (Bolton) Sacc. LL7092/2013.05.27bzFH;
Phaeolepiota aurea (Matt.) Maire LL7482/2016.09.11be7FH; 2016.10.18be7FH;
Phaeomarasmius erinaceus (Fr.) Scherff. ex Romagn. LL6294/2018.06.15kfFH; LL7190/2013.08.31be5FH;
 ***Pholiota pityrodes* (V. Brig.) Holec LL6291/2019.09.19dkFH;
Pholiotina aporos (Kits van Wav.) Cléménçon LL6290/2010.04.15kcFH; LL6492/2011.05.08omFH, 2012.04.30omH; LL7090/2014.04.18bgFH, 2019.05.12be0FH; LL7283/2014.11.12be7FH; LL7284/2012.04.25be6H;
Pholiotina arrhenii (Fr.) Singer LL6492/2008.10.11omFH, 2012.10.16omFH, 2012.10.31omFH, 2013.09.26omFH, 2014.10.12omFH, 2014.10.21omFH, 2015.10.13omFH; LL7093/2010.10.10tzFH; LL7482/2015.09.24be7FH; LL7481/2019.08.25be7H;
Pholiotina blattaria (Fr.) Fayod LL6492/2012.10.18omH, 2012.11.10omFH, 2014.10.21omFH;
 ***Pholiotina brunnea* (J.E. Lange & Kühner ex Watling) Singer LL7091/2014.11.07tpFH; LL7482/2019.10.13be7FH;
 ***Pleuroflammula ragazziana* (Bres.) E. Horak LL7190/2013.08.31be5FH; LL7184/2018.07.29be6FH;
 **Pluteus aurantiorugosus* (Trog) Sacc. LL7093/2015.10.17tzFH;
 ***Pluteus chrysophlebius* (Berk. & M.A. Curtis) Sacc. LL7183/2015.09.17be8H;
 **Pluteus cinereofuscus* J.E. Lange LL6291/2018.06.12ugH; LL6490/2018.07.03dkFH; LL7482/2016.08.20be9FH;
 ***Pluteus diettrichii* Bres. LL6491/2015.06.24vdH, 2016.06.07vdH, 2018.07.26vdFH; LL7183/2015.08.26be8FH; LL7283/2013.07.13be7FH; LL7383/2019.07.21be9FH;
Pluteus ephebeus (Fr.) Gillet LL6491/2011.07.01vdFH; LL7090/2004.08.05bgH; LL7193/2012.06.04tzFH;
 ***Pluteus exiguus* (Pat.) Sacc. LL7482/2016.08.07be7FH;
Pluteus luctuosus Boud. LL6492/2018.06.24omFH;
Pluteus nanus (Pers.) P. Kumm. LL6491/2013.09.04pkFH; LL7193/2019.07.13tzFH; LL7482/2016.08.20be9H, 2019.10.13be7H;
Pluteus phlebophorus (Ditmar) P. Kumm. LL7184/2018.07.01be5FH; LL7482/2016.08.20be7FH, 2017.10.22be7FH;
Pluteus podospileus Sacc. & Cub. LL6492/2013.06.02omFH; LL7193/2009.08.25mrFH;
Psathyrella pygmaea (Bull.) Singer LL7190/2019.06.27be5FH; 2019.07.28be10FH;
Pseudoclitocybe cyathiformis (Bull.) Singer LL7090/2009.11.21be0FH;
 **Resupinatus trichotis* (Pers.) Singer LL6492/2020.12.30ovFH;
Rubroboletus rhodoxanthus (Krombh.) Kuan Zhao & Zhu L. Yang [*Boletus*] LL7184/2007.08.21be5F; 2016.07.03be6FH; LL7482/2016.09.11be7FH;
Russula albonigra (Krombh.) Fr. LL7184/2019.07.06be8H;
Russula carpini R. Girard & Heinem. LL6491/2018.06.05vdFH, 2018.06.23vdFH;
Russula chloroides (Krombh.) Bres. LL7091/2015.11.14tpFH; LL7482/2019.08.25be7FH;
Russula cyanoxantha f. *peltereaui* Singer LL7193/2012.06.29tzFH;
Russula exalbicans (Pers.) Melzer & Zvára [*syn. R. depallens*] LL6491/2018.07.02ovFH;
Russula heterophylla (Fr.) Fr. LL7091/2018.06.20cs; LL7482/2016.07.19be7FH;
Russula maculata Quél. LL7184/2019.07.16be5FH; LL7284/2016.07.03be6FH;
Russula romellii Maire LL7184/2019.06.16be10FH;
Russula solaris Ferd. & Winge LL7482/2016.09.11be7FH; LL7283/2018.08.12be7FH;
Russula sororia (Fr.) Romell LL6291/2018.06.12ugH; LL6491/2011.07.11vdH;
Russula violeipes Quél. LL7482/2016.08.20be7H; 2017.07.22be7H;
Simocybe centunculus (Fr.) P. Karst. LL6490/2019.06.09dkH; LL7284/2011.08.06.be6FH;
 ***Simocybe haustellaris* (Fr.) Watling LL6492/2007.09.15omFH;
 ***Simocybe reducta* (Fr.) P. Karst. LL7481/2019.08.25be7H;
 **Simocybe sumptuosa* (P.D. Orton) Singer LL6490/2019.06.09dkH; LL7190/2019.07.28be10FH; LL7283/2019.07.21be9FH; LL7284/2013.06.07be6FH; LL7482/2017.06.24be7FH;
 ***Suillellus mendax* (Simonini & Vizzini) Vizzini, Simonini & Gelardi LL7482/2019.06.30be7FH, 2019.06.30be9FH;
Suillus grevillei (Klotzsch) Singer VU LL7482/2015.10.25be7FH, 2018.07.21be7H;

Tapinella panuoides f. *ionipus* (Quél.) Šutara LL7091/2017.10.14tpFH;
Tricholoma basirubens (Bon) A. Riva & Bon LL7090/2019.11.09be4FH; LL7091/2015.10.31tqFH;
Tricholoma bresadolanium Cléménçon LL7091/2013.10.13tqFH;
Tricholoma filamentosum (Alessio) Alessio LL7482/2018.07.21be9FH;
Tricholoma sciodes (Pers.) C. Martín LL7482/2013.10.19be9F, 2020.09.06be7FH;
 **Tricholoma sulphurescens* Bres. LL7482/2015.10.24be7FH, 2020.10.11be7FH;
 **Tubaria conspersa* (Pers.) Fayod LL7481/2019.08.25be7F;
Volvariella pusilla (Pers.) Singer LL6492/2016.09.13omFH;
 ***Volvariella terrea* Musumeci & A. Riva LL6491/2018.06.22vdFH, 2018.06.23vdFH, 2019.07.08vdFH;
Xerocomellus porosporus (Imler ex Watling) Šutara LL6294/2018.06.15klH; LL6491/2018.06.26vdFH,
 LL7190/2019.07.28be3FH; LL7283/2018.08.12be7FH; LL7482/2016.09.11be7H;
Xerocomellus pruinosus (Fr. & Hök) Šutara LL7482/2015.10.24be7FH, 2019.11.03be7FH;
Xerocomus ferrugineus (Schaeff.) Alessio LL7482/2013.07.20be7F, 2016.09.11be7FH, 2017.07.22be7FH;
 ***Xeromphalina campanelloides* Redhead LL6491/2016.05.30vdFH;

APHYLLOPHORALES

Abortiporus biennis (Bull.) Singer LL7091/2019.10.26tpH; LL7482/2012.10.03be9H, 2013.08.25be9FH,
 2015.07.04be9F;
Amaropostia stiptica (Pers.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai [*Postia*] LL6492/2014.08.17ovH;
Aurantiporus croceus (Pers.) Murrill [*Hapalopilus*] EN LL7184/2018.07.01be10FH;
Byssomerulius corium (Pers.) Parmasto [*Meruliopsis*] LL6491/2018.10.29vdH; LL7091/2012.11.27tpF, 2015.04.25tp,
 2016.08.14tpFH; LL7190/2013.08.31be5F; LL7482/2014.10.13be7F;
Cantharellus amethysteus (Quél.) Sacc. LL7481/2019.08.25be7FH;
Cantharellus friesii Quél. VU LL7482/2015.08.09be7FH, 2017.07.22be7FH, 2019.08.25be7FH;
Cantharellus pallens Pilát LL7090/2019.06.08be3aH; LL7193/2018.08.05tzFH; LL7184/2019.06.16be10FH,
 2019.07.06be8FH;
Cerioporus mollis (Sommerf.) Zmitr. & Kovalenko [*Datronia*] LL7283/2018.08.12be7FH; LL7482/2016.10.18be78FH;
Chondrostereum purpureum (Pers.) Pouzar LL6491/2017.12.15vd; LL6492/2011.12.17ugFH; LL7482/2017.10.22be7H;
Clavulinopsis corniculata (Schaeff.) Corner LL7091/2016.10.18taFH;
Clavulinopsis helvola (Pers.) Corner LL6492/2015.10.13omFH;
Dendrothele acerina (Pers.) P.A. Lemke LL6491/2017.08.29vdH; LL7090/2019.03.24bgFH, 2019.04.07bgFH,
 2019.05.12bgH, LL7091/2019.04.27tpFH;
Dendrothele alliacea (Quél.) P.A. Lemke LL6491/2018.03.29vdH;
Dentipellis fragilis (Pers.) Donk LL7090/2008.08.09be0F; LL7091/2010.11.14tpH, 2013.11.08tpFH;
Fomitiporia punctata (P. Karst.) Murrill LL7090/2019.04.07bgFH; LL7092/2019.04.27ktFH;
Fomitiporia robusta (P. Karst.) Fiasson & Niemelä LL6491/2019.02.05vdF; LL7090/2019.11.10be4F;
 LL7482/2020.08.09be9FH;
Gloeophyllum abietinum (Bull.) P. Karst. LL6492/2014.08.17ovH; LL7091/2017.05.20tpF, 2019.05.11tpFH;
Gloeophyllum sepiarium (Wulfen) P. Karst. LL6492/2014.08.17ovH; LL7183/2018.07.28be8H;
 **Gloiodon strigosus* (Sw.) P. Karst. LL7482/2015.07.04be9FH, 2019.06.30be9FH;
 **Inocutis dryophila* (Berk.) Fiasson & Niemelä [*Inonotus*] LL7284/2016.07.03be6FH
Inonotus cuticularis (Bull.) P. Karst. LL7283/2015.08.01be7F, 2018.08.12be7H; LL7482/2016.08.07be9FH;
Inonotus nidus-pici Pilát LL6490/2019.06.09dkF; LL7482/2016.06.26be9F, 2019.11.17be7FH, 2019.12.15be7FH;
 LL78AČ;
Laeticutis cristata (Schaeff.) Audet [*Scutigera*] CR LL7482/2016.09.11be9FH; LL7183/2018.07.29be8F;
Neofavolus suavissimus (Fr.) Seelan, Justo & Hibbett LL6490/2019.06.09dkFH;
Oxyporus populinus (Schumach.) Donk LL7190/2019.07.28be3FH; LL7283/2019.07.21be9H;
Pappia fissilis (Berk. & M.A. Curtis) Zmitr. [*Aurantiporus*] LL7190/2019.07.28be5FH, 2019.10.26be5FH;
Phaeoclavulina abietina (Pers.) Giachini [*Ramaria*] LL7183/2018.07.29be8FH;
Phaeoclavulina flaccida (Fr.) Giachini [*Ramaria*] LL6492/2018.06.24omFH; LL7091/2019.06.08tpFH;
Phaeolus schweinitzii (Fr.) Pat. LL6294/2018.06.15klFH; LL7090/2019.06.08be0FH; LL75PS;
Phellinus tremulae (Bondartsev) Bondartsev & P.N. Borisov LL7090/2019.04.07bgFH;
Phyllotopsis nidulans (Pers.) Singer LL7482/2019.12.15be7FH;
Plicaturopsis crispa (Pers.) D.A. Reid LL7482/2015.09.24be7F, 2016.10.18be7, 2019.10.13be7FH;
Porostereum spadiceum (Pers.) Hjortstam & Ryvarden [*Lopharia*] LL6492/2014.11.22ugFH;
Pycnoporellus fulgens (Fr.) Donk LL7283/2013.07.13be7FH;

Ramaria fumigata (Peck) Corner LL7482/2016.09.11be9FH;
 ***Sarcodon quercinofibulatus* Pérez-De-Greg., Macau & J. Carbó LL7183/2018.07.28be8FH;
Sarcodontia setosa (Pers.) Donk LL6492/2015.07.16ovFH;
Scutiger pes-caprae (Pers.) Bondartsev & Singer NT LL7482/2016.09.11be9FH;
Stereum rugosum Pers. LL7184/2019.07.06be8FH;
Thelephora terrestris Ehrh. LL7482/2018.07.21be9FH;
Trichaptum abietinum (Dicks.) Ryvarden LL7482/2019.11.03be7FH;
Typhula filiformis (Bull.) Fr. LL7193/2015.10.17tzFH;
Vitreoporus dichrous (Fr.) Zmitr. [*Gelatoporia*, *Gloeoporus*] LL6490/2018.07.03dkFH; LL7193/2013.09.01tzF;
 LL7284/2019.07.06be6FH;
Xanthoporia radiata (Sowerby) Tura, Zmitr., Wasser, Raats & Nevo [*Inonotus*] LL7090/2008.08.09be0F;
 LL7283/2018.11.02be6FH;
Xenasmattella vaga (Fr.) Stalpers LL6490/2019.06.09dkFH;
Xylobolus frustulatus (Pers.) P. Karst. LL7184/2018.07.01be10FH; LL7283/2013.08.23be9FH;
Xylodon sambuci (Pers.) Tura, Zmitr., Wasser & Spirin LL6492/2018.03.16rtH; 2018.12.22rtFH;
 LL7090/2019.04.07bgFH;

ASCOMYCETES

Ascobolus furfuraceus Pers. LL6492/2017.06.11aszFH;
Ascocoryne cylichnium (Tul.) Korf LL7190/2019.11.10be5FH; LL7482/2019.10.13be7H;
Biscogniauxia numullaria (Bull.) Kuntze LL7283/2013.08.23be9FH, 2019.04.20be9FH; LL7481/2015.05.17be7FH;
Bisporella citrina (Batsch) Korf. & S.E. Carp. LL7091/2012.04.22tpF, 2019.09.29tpFH; LL7190/2019.10.26be5FH;
 LL7482/2019.10.13be7FH;
 **Cheilymenia stercorea* (Pers.) Boud. LL7193/2013.06.03tzFH;
Ciboria viridifusca (Fuckel) Höhn. LL7190/2014.11.12be5FH;
Cordyceps militaris (L.) Fr. NT LL6492/2015.10.11ovFH; 2015.10.16ovFH;
Discina ancilis (Pers.) Sacc. VU LL7091/2008.05.02tpFH, 2016.04.17tpFH;
 **Encoelia furfuracea* (Roth) P. Karst. LL7091/2017.05.01tpFH;
 ***Episclerotium sclerotipus* (Boud.) L.M. Kohn [*Heyderia*, *Mitrula*] LL7481/2012.10.03be7FH;
 ***Helvella costifera* Nannf. LL6490/2019.06.09dkFH; LL6491/2017.06.22vdFH, 2019.06.03vdFH, 2019.06.05vdFH;
 LL7090/2019.06.08be0FH; LL7184/2014.06.15be5FH; LL7283/2014.06.22be9FH;
 ***Helvella fibrosa* (Wallr.) Korf [*syn. H. dissingii*, *H. villosa*] LL7283/2014.06.22be9FH; LL7481/2016.08.07be7FH;
Helvella macropus (Pers.) P. Karst. LL7482/2004.10.07be7H;
Helvella solitaria P. Karst. [*syn. Paxina queletii*] LL7091/2008.05.31tqFH;
Helvella sublicia Holmsk. [*syn. H. ephippium*] VU LL6492/2013.07.03omFH;
Kretzschmaria deusta (Hoffm.) P.M.D. Martin [*Ustulina*] LL7090/2019.03.24bgFH; LL7192/2016.05.21csFH;
 **Peziza fimeti* (Fuckel) E.C. Hansen LL6492/2013.06.02omFH;
 ***Peziza michelii* (Boud.) Dennis LL6492/2014.07.03omFH; LL7184/2017.07.16be6FH;
Peziza saniosa Schrad. NT LL7283/2014.06.22be9FH;
Peziza succosa Berk. LL7090/2019.06.08be0FH; LL7091/2011.07.02tpFH; LL7283/2018.08.12be7FH;
 LL7482/2015.07.25be9FH;
Peziza vesiculosa Bull. LL6492/2016.05.02omFH;
 ***Sowerbyella rhenana* (Fuckel) J. Moravec LL7482/2016.08.20be7FH;
Tarzetta catinus (Holmsk.) Korf & J.K. Rogers LL6490/2019.06.09dkFH;
Tarzetta cupularis (L.) Lambotte LL6491/2018.07.27vdFH; LL6492/2013.06.02omFH; LL7090/2019.06.08be0FH;
Tuber aestivum (Wulfen) Spreng. LL7090/2018.06.12bgH; *leg. anon.*
 **Xylaria carpophila* (Pers.) Fr. DD LL7284/2015.06.22be6FH;

GASTEROMYCETES

**Bryoperdon acuminatum* (Bosc) Vizzini [*Bovista*, *Lycoperdon*] LL7183/2020.06.20FH;
Gautieria aff. graveolens Vittad. EN LL7184/2018.07.28be6FH;
 ***Gastrum berkeleyi* Masee LL7091/2019.08.18tpFH;
Melanogaster broomeanus Berk. LL7091/2018.07.15tqFH;
Mutinus caninus (Huds.) Fr. NT LL6294/2018.06.15kFH; LL7190/2019.07.28be5F; LL7481/2019.06.30be7FH;
 LL7482/2015.07.04be9FH, 2016.08.20be9F, 2018.07.21be7F, 2019.08.25be7F;

Phallus impudicus L. LL6492/2014.06.28omH; LL7193/2018.08.05tzF; LL7183/2009.07.04be8F; LL78ST;
Scleroderma areolatum Ehrenb. LL6492/2013.07.16omFH;
Scleroderma bovista Fr. LL7190/2019.07.28be10FH;
Scleroderma citrinum Pers. LL7484/2011.07.25dtFH; LL68ST;
Scleroderma verrucosum (Bull.) Pers. LL6491/2018.07.11vdFH; LL6492/2019.07.26aszFH; LL7090/2019.06.16be4FH;

PHRAGMOBASIDIOMYCETES

Calocera viscosa (Pers.) Fr. LL7091/2019.08.18tpFH; LL68ST;
Exidia truncata Fr. LL6492/2016.05.21omFH, 2018.01.07ugH, 2014.11.22ugFH;
Phaeotremella frondosa (Fr.) Spirin & V. Malysheva [*Tremella*] LL7284/2018.07.01be10FH;

IRODALOM – REFERENCES

- ARNOLDS E., KUYPER TH. W., NOOREDLOOS M. E. (eds. 1995): Overzicht van de paddestoelen in Nederland. Nederlandse Mycologische vereniging, Wijster. 871 p.
- ARNOLDS E., CHRISPIJN R., ENZLIN R. (red. 2015): Ecologische Atlas van Paddenstoelen in Drenthe. Deel 1–3. Paddestoelen Werkgroep Drenthe. 272 p., 744 p., 719 p.
- ARONSEN A., LÆSSØE TH. (2016): The genus *Mycena* s.l. Fungi of Northern Europe – vol. 5. Narayana Press, Gylling. 373 p.
- BARTH J. (1879): Systematisches Verzeichniss derjenigen Pflanzen, welche der Gefertigte auf mehreren Excursionen in Siebenbürgen im Jahre 1876 gesammelt hat. Archiv des Vereins für Siebenbürgische Landeskunde. Hermannstadt, Bd XV, pp. 105–126.
- BENEDEK L., PÁL-FÁM F. (2001): A *Gautieria graveolens* Vitt. előfordulása a Börzsönyben. Mikológiai Közlemények Clusiana, Vol. 40 No. 3, pp. 3–10.
- BOERTMANN D. (2010): The genus *Hygrocybe*, 2nd revised edition. Fungi of Northern Europe – Vol. 1. Svampetryk, Copenhagen. 200 p.
- BON M. (1992): Clé monographique des espèces galero-naucoroides. Doc. Mycol. 21 (84), pp. 1–89.
- BON M. (1997): Clé monographique du genre *Inocybe* (Fr.) Fr. (1ère partie: généralités et espèces acystidiées = Ss.-g. *Inosperma* Kühner). - Doc. Mycol. 27 (105), pp. 1–51.
- BON M. (2005): Pareys Buch der Pilze. Franckh-Kosmos Verlags-GmbH, Stuttgart. 363p.
- BREITENBACH J., KRÄNZLIN F. (1984): Fungi of Switzerland, Volume 1 Ascomycetes. Verlag Mykologia, Lucerne. 310 p.
- ČERNÝ A. (1970): *Inonotus nidus-pici* Pilát, ein neuer sehr bedeutsamer Porling für Rumänien. Rev. Roum. Biol. Sér. Botanique. Tome 15, no. 6, pp. 399–418.
- DÄHNCKE R. M. (1993): 1200 Pilze in Farbfotos. AT Verlag, Baden und München. 1178 p.
- DISSING H. (1966): The genus *Helvella* in Europe with special emphasis on the species found in Norden. Dansk Botanisk Arkiv 25. 172 p.
- ELLIS B. M., ELLIS J. P. (1997): Microfungi on land plants: an identification handbook. Richmond Publishing, 868 p.
- EYSSARTIER G., ROUX P. (2013): Le guide des champignons France et Europe. Édition Belin, Paris. 1120 p.
- FUSS M. (1853): Zur Kryptogamenflora Siebenbürgen. Verhandlungen und Mittheilungen des Siebenbürgischen Vereins für Naturwissenschaften. Hermannstadt, vol. IV, p. 128.
- GEORGESCU C.C., TUTUNARU V. (1957): *Trametes serialis* Fr. și formele sale pe lemniul galeriilor de mină. Comunicările Academiei R.P.R. București, T. VII., nr.5, pp. 553–558.
- GEORGESCU C.C., TUTUNARU V. (1966): Contribution à la connaissance des macromycètes des mines de charbon de Roumanie. Rev. roum. Biol., Sér. Botanique, Tome 11, No. 4. pp. 287–293.
- GERHARDT E. (2007): Der grosse BLV Pilzführer für unterwegs. BLV Buchverlag GmbH. & Co. KG, München. 718 p.
- GÜNTHER A., BÖHNING T., WIESNER J., VESPER A., STACKE A., THEISS M., GMINDER A. (2019): Die Großpilze Jenas. Funga-Jena Verlag, Jena. 752 p.
- GRÖGER F. (2006): Bestimmungsschlüssel für Blätterpilze und Röhrlinge in Europa. Teil I. Regensburger Mykologische Schriften, Band 13, Regensburg. 638 p.
- GRÖGER F. (2014): Bestimmungsschlüssel für Blätterpilze und Röhrlinge in Europa. Teil II. Regensburger Mykologische Schriften, Band 17, Regensburg. 685 p.
- HALLENBERG & TOMA (1989): Species of Corticiaceae s.l. (Basidiomycetes) new to the mycoflora of Romania (II). Revue Roumaine de Biologie, Série de biologie végétale, Tome 34, Nr. 1, pp. 23–30.
- HANSEN L., KNUDSEN H. (eds. 1997): Nordic Macromycetes. Vol. 3. Heterobasidioid, Aphyllophoroid and Gastromycetoid basidiomycetes. Nordsvamp, Copenhagen. 445 p.
- HANSEN L., KNUDSEN H. (eds. 2000): Nordic Macromycetes. Vol. 1 Ascomycetes. Nordsvamp, Copenhagen. 285 p.

- HAUSKNECHT A. (2009): A monograph of the genera *Conocybe* Fayod *Pholiotina* Fayod in Europe. Fungi Europaei n°11. Edizioni Candusso, Alassio. 968 p.
- HAUSKNECHT A. (2012): Die Gattung *Simocybe* in Österreich. Österr. Z. Pilzk. 21, pp. 31–43.
- HAUSKNECHT A., KRISAI-GREILHUBER I. (2010): Die Gattung *Crepidotus* in Österreich. Österr. Z. Pilzk. 19, pp. 53–91.
- HAUSKNECHT A., KRISAI-GREILHUBER I. (2013): Die Gattung *Flammulaster* und *Phaeomarasmius* in Österreich. Österr. Z. Pilzk. 22, pp. 31–48.
- HORAK E. (1978): Pleuroflammula. Persoonia. Vol. 9, Part 4, pp. 439–451.
- INDEX FUNGORUM (Last accession date: 2020 June): The CABI Bioscience Database of Fungal Names (fungindex). www.indexfungorum.org
- JEPPSON M. (2018): Puffballs of northern and central Europe. Mykologiska Publikationer 8, Göteborg. 360 p.
- JEPPSON M., NILSSON H. R., LARSSON E. (2013): European earthstars in Geastraceae (Geastrales, Phallomycetidae) – a systematic approach using morphology and molecular sequence data. Systematics and Biodiversity, 11 (4), pp. 437–465.
- KNUDSEN H., VESTERHOLT J. (eds. 2018): Funga Nordica. 2nd edition. Nordsvamp, Copenhagen. 1083 p.
- KOCS I. (2000): Dr. Pázmány Dénes (1931-1997) gyűjteménye a Székely Nemzeti Múzeumban. Acta 2000. I, pp. 39–68.
- KÜHNER R., ROMAGNESI H. (1953): Flore Analytique des Champignons Supérieurs. Masson et Cie, Paris. 557 p.
- KÜHNER R., ROMAGNESI H. (1977): Compléments à la "Flore Analytique". J. Cramer, Vaduz. 484p.
- LÆSSØE TH., PETERSEN J.H. (2019): Fungi of temperate Europe, Princeton University Press, Princeton and Oxford. Vol. 1-2, 1715 p.
- LAUX H. (2001): Der grosse Kosmos Pilzführer. Franckh-Kosmos Verlags-GmbH, Stuttgart. 718 p.
- LUDWIG E. (2017): Pilzkompendium. Band 4. Beschreibungen, Abbildungen. FUNGICON Verlag, Berlin. 793 p., 268 p.
- LUNGESCU E. (1968): Contribuții la studiul microflorei Munților Perșani. Bul. Inst. politehnic, Brașov, Seria B, Economie forestieră, X, Botanică, Silvicultură, pp. 49–58.
- MOESZ G. (1939): Gombák a Székelyföldről. (Második közlemény). Erdélyi Múzeum, Kolozsvár, pp. 371–375.
- MYCOBANK DATABASE (Last accession date: 2020 June): Fungal Databases, Nomenclature & Species Banks. www.mycobank.org
- NEGREAN G., ANASTASIU P. (2004): *Hirneola auricula-judae* in Romania. Contribuții botanice, XXXIX, Cluj-Napoca, pp. 21–31.
- NOORDELOOS E. M., KUYPER W. TH., SOMHORST I., VELLINGA C. E. (eds. 2018): Flora Agaricina Neerlandica vol. 7. Candusso Editrice, Origio. 632 p.
- ORTON P. D., WATLING R. (1979): British Fungus Flora 2 | Coprinaceae Part 1: *Coprinus*. Royal Botanic Garden Edinburgh. 149 p.
- PÁL-FÁM F. (2004): A Székelyföld tejlógombái képekben. Moeszia. Vol. 2, pp. 48–60.
- PÁL-FÁM F. (2006): A Székelyföld taplógombái képekben I. Moeszia. Vol. 3, pp. 13–26.
- PÁL-FÁM F. (2007): A Kárpát-medence róka- és gerebengombái képekben. Moeszia. Vol. 4, pp. 17–28.
- PÁL-FÁM F. (2010): A Kárpát-medence vargányái, tinórui képekben. Moeszia. Vol. 5-6, pp. 25–36.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2010): Tinóruk a Székelyföldön. Előfordulás, fajleírások, élőhelyi jellemzés. Moeszia. Vol. 5–6, pp. 3–17.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2013a): Tinóruk a Székelyföldön (*Boletinus*, *Gyrodon*, *Phylloporus*, *Pulveroboletus*, *Suillus*, *Xerocomus*, *Tylopilus*). Előfordulás, fajleírások, makroszkópikus határozókulcs, élőhelyi jellemzés. Moeszia. Vol. 7–8, pp. 3–11.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2013b): A Kárpát-medence tinórui képekben. Moeszia. Vol. 7-8, pp. 16-24.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2018a): Kucsragombák és papsapragombák a Székelyföldön. Előfordulás, fajleírások, élőhelyi jellemzés. Moeszia. Vol. 9–10, pp. 3–12.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2018b): A Kárpát-medence kucsragombái és papsapragombái képekben. Moeszia. Vol. 9–10, pp. 18–27.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1989): Seltene Pilze aus Rumänien VII. Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XVIII-XIX, pp. 23–40.
- PHILLIPS R. (2006): Mushrooms. Macmillan, London. 384 p.
- POP A. (2002): Familia Pezizaceae (Pezizales, Acomycota) în România. Studii și cercetări (Biologie), 7, Bistrița, pp. 35–52.
- POP A., SOLTÉSZ A. (2001): Mushrooms from the Bârsa depression (Brașov County). Contribuții Botanice. Cluj-Napoca, nr. 36. pp. 41–51.
- RYMAN S., HOLMÅSEN I. (1984): Svampar. Interpublishing, Stockholm. 718 p.
- RYVARDEN L., MELO I. (2017): Poroid fungi of Europe, Second revised edition. Synopsis Fungorum 37. Fungiflora, Oslo. 431 p.
- SENN-IRLET B. (1995): The genus *Crepidotus* (Fr.) Staude in Europe. Persoonia. Vol. 16, Part I, pp. 1–80.
- SKREDE I., CARLSEN T., SCHUMACHER T. (2017): A synopsis of the saddle fungi (*Helvella*: Ascomycota) in Europe – species delimitation, taxonomy and typification. Persoonia 39, pp. 201–253.
- SZÁSZ B. (2013): Adatok Olthévíz és környéke nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia. Vol. 7–8, pp. 25–42. http://www.gombasz.ro/letoltes/moeszia_7-8.pdf
- SZÁSZ B. (2018): Újabb adatok Olthévíz és környéke nagygombáinak ismeretéhez. Moeszia. Vol. 9–10, pp. 28–42. http://gombasz.ro/letoltes/moeszia_9-10.pdf

- ȘTEFUREAC TR., JUNCU A.-M., MOȚAS L. (1972): Macromicete din unele păduri de foioase (Pleașa și Dabij) din jud. Brașov. Anal. Univ. Buc., Biol. veget., XXI. pp. 11–28.
- TĂNASE C., POP A. (2003): Diversitatea microbiotei în ecosisteme naturale din Obcina Mare. Analele Bucovinei, X. 1, pp. 231–243.
- TĂNASE C., POP A. (2005): Red list of Romanian macrofungi species. Bioplatform – Romanian National Platform for Biodiversity. Editura Academiei Române, București, pp. 101–107.
- WATLING R. (1982): British Fungus Flora 3 | Bolbitiaceae: *Agrocybe*, *Bolbitius* & *Conocybe*. Royal Botanic Garden Edinburgh. 139 p.
- WATLING R., GREGORY N. M. (1987): British Fungus Flora 5 / Strophariaceae & Coprinaceae p.p. *Hypholoma*, *Melanotus*, *Ptilocybe*, *Stropharia*, *Lacrymaria* & *Panaeolus*. Royal Botanic Garden Edinburgh. 121 p.
- WATLING R., GREGORY N. M. (1989): British Fungus Flora 6 / Crepidotaceae, Pleurotaceae and other pleurotoid agarics. Royal Botanic Garden Edinburgh. 157 p.
- WATLING R., GREGORY N. M. (1993): British Fungus Flora 7 / Cortinariaceae pp. *Galerina*, *Gymnopilus*, *Leucocortinarius*, *Phaeocollybia*, *Phaeogalera*, *Phaeolepiota*, *Phaeomarasmium*, *Pleuroflammula*, *Rozites* & *Stagnicola*. Royal Botanic Garden Edinburgh. 131 p.
- *** (1936): Szakosztályi ügyek. Botanikai közlemények. Budapest, XXXII, 1–6. Füzet, p. 216.

Annex 1. melléklet

Közölt adatok / Published data

Szerző - Author	Név - Name	Közölt név - Published name	Lelőhely / Közölt lelőhely - Location / Published location	
FUSS (1853)	Tulostoma brumale Pers.	Tulostoma mammosum Fr.	Kőhalom (Rupea) / Reps	MTB9917
BARTH (1879)	Cerrena unicolor (Bull.) Murrill	Daedalea unicolor. Fr.	Kőhalom (Rupea) / Reps	MTB9917
MOESZ (1939)	Cyathus stercoreus (Schwein.) De Toni	Cyathus Leseurii Tul.	Vargyas / Vargyas - Vârghiș, Sugó barlang falán	MTB9819
GEORGESCU & TUTUNARU (1957)	Neoantrodia serialis (Fr.) Audet	Trametes serialis Fr.	Szászvolkány - Feketealom / Vulcan - Codlea	MTB0318
		Trametes serialis Fr. f. corallopoda Pilat		
		Trametes serialis Fr. f. ptychogaster Mez.		
		Trametes serialis Fr. f. resupinata Pilat		
		Trametes serialis Fr. f. tuberosa Pilat		
GEORGESCU & TUTUNARU (1966)	Amaropostia stiptica (Pers.) B.K Cui., L.L. Shen & Y.C. Dai	Leptoporus fodinarum (Vel.) Pilat	Szászvolkány - Feketealom - bányában / dans les mines - Vulcan - Codlea	MTB0318
	Coniophora puteana (Schumach.) P. Karst.	Coniophora puteana (Schum. ex Fr.) Karst.		
	Coprinus sterquilinus (Fr.) Fr.	Coprinus sterquilinus Fries		
	Crepidotus applanatus (Pers.) P. Kumm.	Crepidotus applanatus (Pers. ex Fr.) Karsten		
	Fibroporia vaillantii (DC.) Parmasto	Poria vaillantii (D. C.) Sacc.		
	Gloeophyllum abietinum (Bull.) P. Karst.	Gloeophyllum abietinum (Bull.) Karst.		
	Heterobasidion annosum (Fr.) Bref.	Fomes annosus (Fr.) Cooke		

Szerző - Author	Név - Name	Közölt név - Published name	Lelőhely / Közölt leelőhely - Location / Published location	
GEORGESCU & TUTUNARU (1966)	Hypholoma fasciculare (Huds.) P. Kumm.	Hypholoma fasciculare (Huds.) Quél.	Szászvolkány - Feketehalom - bányában / dans les mines - Vulcan- Codlea	MTB0318
	Lenzites betulina (L.) Fr.	Trametes betulina (L.) Pilat		
	Protomerulius caryae (Schwein.) Ryvarden	Poria canescens Karst.		
	Rhodofomes roseus (Alb. & Schwein.) Vlasák	Fomes roseus (A. et S.) Cooke		
	Schizopora paradoxa (Schrad.) Donk	Poria versipora (Pers.) Baxter		
	Trametes ochracea (Pers.) Gilb. & Ryvarden	Trametes zonata (Fr.) Pilat		
	Trametes versicolor (L.) Lloyd	Trametes versicolor (L. ex Fr.) Pilat		
LUNGESCU (1968)	Amanita muscaria (L.) Lam.	Amanita muscaria (L.) Pers.	Apáca / Apața	MTB0019
	Cyathus striatus (Huds.) Willd.	Cyathus striatus (Huds.) Willd.		
	Ganoderma applanatum (Pers.) Pat.	Ganoderma applanatum (Pers.) Pat.		
	Ganoderma lucidum (Curtis) P. Karst.	Ganoderma lucidum (Leyss) Karst.		
	Pycnoporus cinnabarinus (Jacq.) P. Karst.	Trametes cinnabarina (Jacq.) Fr.		
	Trametes versicolor (L.) Lloyd	Coriolus versicolor (L.) Quél.		
	Armillaria mellea (Vahl) P. Kumm.	Armillaria mellea (Vahl.) Quél.	Brădet	MTB0217
	Ganoderma lucidum (Curtis) P. Karst.	Ganoderma lucidum (Leyss) Karst.		
	Pycnoporus cinnabarinus (Jacq.) P. Karst.	Trametes cinnabarina (Jacq.) Fr.		
	Cyathus striatus (Huds.) Willd.	Cyathus striatus (Huds.) Willd.	Krizba / Crizbav	MTB0118
	Pleurotus ostreatus (Jacq.) P. Kumm.	Pleurotus ostreatus (Jacq.) Quél.		
	Coprinopsis picacea (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo	Coprinus picaceus Bull.	Kotla / Măgura Codlei	MTB0218
	Daedalea quercina (L.) Pers.	Daedalea quercina (L.) Pers.		
	Lactarius chrysorrhoeus Fr.	Lactarius chrysorrhoeus Fr.		
	Lactarius piperatus (L.) Pers.	Lactarius piperatus (Scop.) Fr.		
	Macrolepiota procera (Scop.) Singer	Lepiota procera (Scop.) Quél.		
Amanita citrina Pers.	Amanita citrina (Schaeff) Quél.	Bogáti-erdő / Pădurea Bogății	MTB0018	
Amanita muscaria (L.) Lam.	Amanita muscaria (L.) Pers.			
Amanita pantherina (DC.) Krombh.	Amanita pantherina (DC) Schroet.			

Szerző - Author	Név - Name	Közölt név - Published name	Lelőhely / Közölt leelőhely - Location / Published location	
LUNGESCU (1968)	<i>Amanita citrina</i> Pers.	<i>Amanita citrina</i> (Schaeff) Quél.	Bogáti-erdő / Pădurea Bogății	MTB0018
	<i>Amanita muscaria</i> (L.) Lam.	<i>Amanita muscaria</i> (L.) Pers.		
	<i>Amanita pantherina</i> (DC.) Krombh.	<i>Amanita pantherina</i> (DC) Schroet.		
	<i>Armillaria mellea</i> (Vahl) P. Kumm.	<i>Armillaria mellea</i> (Vahl.) Quél.		
	<i>Cyathus striatus</i> (Huds.) Willd.	<i>Cyathus striatus</i> (Huds.) Willd.		
	<i>Daedalea quercina</i> (L.) Pers.	<i>Daedalea quercina</i> (L.) Pers.		
	<i>Flammulina velutipes</i> (Curtis) Singer	<i>Collybia vellutipes</i> (Curt. ex Fr.) Quél. sic!		
	<i>Fomes fomentarius</i> (L.) Fr.	<i>Fomes fomentarius</i> Fr.		
	<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.) Pat.	<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.) Pat.		
	<i>Ganoderma lucidum</i> (Curtis) P. Karst.	<i>Ganoderma lucidum</i> (Leyss) Karst.		
	<i>Geastrum rufescens</i> Pers.	<i>Geastrum rufescens</i> Pers.		
	<i>Hericium flagellum</i> (Scop.) Pers.	<i>Dryodon coralloides</i> (Fr. et Scop.) Quél.		
	<i>Macrolepiota procera</i> (Scop.) Singer	<i>Lepiota procera</i> (Scop.) Quél.		
	<i>Phellinus igniarius</i> (L.) Quél.	<i>Phellinus igniarius</i> (L. ex Fr.) Quél.		
	<i>Pleurotus ostreatus</i> (Jacq.) P. Kumm.	<i>Pleurotus ostreatus</i> (Jacq.) Quél.		
	<i>Pycnoporus cinnabarinus</i> (Jacq.) P. Karst.	<i>Trametes cinnabarina</i> (Jacq.) Fr.		
	<i>Trametes versicolor</i> (L.) Lloyd	<i>Coriolus versicolor</i> (L.) Quél.		
	<i>Xylaria polymorpha</i> (Pers.) Grev.	<i>Xylaria clavata</i> (Scop.) Schrank.		
<i>Phellinus igniarius</i> (L.) Quél.	<i>Phellinus igniarius</i> (L. ex Fr.) Quél.	Köves patak / Valea cu Stejari	MTB0118	
<i>Armillaria mellea</i> (Vahl) P. Kumm.	<i>Armillaria mellea</i> (Vahl.) Quél.	Homoród völgye / Valea Homorod	MTB0217	
<i>Cyathus striatus</i> (Huds.) Willd.	<i>Cyathus striatus</i> (Huds.) Willd.	Felsővenice / Veneția de Sus	MTB0117	
<i>Fomes fomentarius</i> (L.) Fr.	<i>Fomes fomentarius</i> Fr.			
<i>Pleurotus ostreatus</i> (Jacq.) P. Kumm.	<i>Pleurotus ostreatus</i> (Jacq.) Quél.			
<i>Trametes versicolor</i> (L.) Lloyd	<i>Coriolus versicolor</i> (L.) Quél.	Vledény / Vlădeni	MTB0218	
<i>Daedalea quercina</i> (L.) Pers.	<i>Daedalea quercina</i> (L.) Pers.			
ČERNÝ (1970)	<i>Inonotus nidus-pici</i> Pilát	<i>Inonotus nidus-pici</i> Pilát	Bogát völgye / Valea Bogății 40km nordwestlich von Brașov	MTB0018

Szerző - Author	Név - Name	Közölt név - Published name	Lelőhely / Közölt leelőhely - Location / Published location	
HALLENBERG & TOMA (1989)	Subulicystidium longisporum (Pat.) Parmasto	Subulicystidium longisporum (Pat.) Parm.	Bogáti-erdő / Pădurea Bogății natural reservation	MTB0018
NEGREAN & ANASTASIU (2004)	Auricularia auricula-judae (Bull.) Quél.	Auricularia auricula-judae (Bull.) Quél.	Alsórákos, Tépő (Tépej) / Racoșul de Jos, Dealul Tîpeiului	MTB9918
			Vargyas-szoros/ Valea Virghișului, sub Peștera Merești	MTB9719

Annex 2.a. melléklet

Az 805 taxon 2×2 kilométeres kvadrátonkénti eloszlása a leközölt 2516 saját adat alapján.

The distribution of the 805 taxa per 2×2 km quadrats based on the published 2516 own data.

LL6283 - 1, LL6284 - 2, LL6384 - 3, LL6483 - 1, LL6484 - 2;

LL6290 - 1, LL6291 - 3, LL6294 - 6, LL6390 - 1, LL6490 - 16, LL6491 - 81, LL6492 - 212, LL6493 - 21;

LL7083 - 9, LL7084 - 3, LL7182 - 3, LL7183 - 37, LL7184 - 99, LL7283 - 41, LL7284 - 61, LL7382 - 3, LL7383 - 3, LL7384 - 3, LL7481 - 20, LL7482 - 118, LL7484 - 3;

LL7090 - 191, LL7091 - 245, LL7092 - 27, LL7093 - 43, LL7190 - 108, LL7192 - 38, LL7193 - 57, LL7194 - 4, LL7390 - 2, LL7391 - 11, LL7490 - 1.

Annex 2.b. melléklet.

Taxonok száma 10×10 kilométeres kvadrátonként. Összes adat alapján, zárójelben a saját adatok alapján.

Number of taxa per 10×10 km quadrats. Based on total data, in parantheses based on own data.

LL68 - 63 (8); LL69 - 307 (300); LL79 - 488 (488); LL78 - 349 (319).

Annex 2.c. melléklet.

Taxonok száma MTB cellák szerint. Összes adat alapján, zárójelben a saját adatok alapján.

Number of taxa per MTB cells. Based on total data, in parantheses based on own data.

MTB9917 - 80 (71); MTB9918 - 67 (66); MTB0017 - 336 (295); MTB0018 - 587 (582); MTB0118 - 132 (80).

Annex 3. melléklet

Rendszertani beosztás.

Systematic division.

MYCOBANK június 2020

INDEX FUNGORUM június 2020

Agaricales Underw.

<i>Arrhenia</i> Fr.	-	Hygrophoraceae Lotsy
<i>Hygrocybe</i> (Fr.) P. Kumm.		
<i>Hygrophorus</i> Fr.		
<i>Agaricus</i> L.	Agaricaceae Chevall.	
<i>Bryoperdon</i> Vizzini (MB, IF 2021 jan.)		
<i>Chamaemyces</i> Battara ex Earle		
<i>Cystolepiota</i> Singer		
<i>Echinoderma</i> (Locq. ex Bon) Bon		
<i>Lepiota</i> (Pers.) Gray		
<i>Leucoagaricus</i> Locq. ex Singer		

<i>Phaeolepiota</i> Maire ex Konrad & Maubl.	Agaricaceae Chevall.	-
<i>Amanita</i> Pers.	Amanitaceae R. Heim ex Pouzar	
<i>Limacella</i> Earle		
<i>Plicaturopsis</i> D.A. Reid	Amylocorticiaceae Jülich	
<i>Bolbitius</i> Fr.	Bolbitiaceae Singer	
<i>Pholiotina</i> Fayod		
<i>Clavulinopsis</i> Overeem	Clavariaceae Chevall.	
<i>Cortinarius</i> (Pers.) Gray	Cortinariaceae R. Heim ex Pouzar	
<i>Chondrostereum</i> Pouzar	Cyphellaceae Lotsy	
<i>Clitopilus</i> (Fr. ex Rabenh.) P. Kumm.	Entolomataceae Kotl. & Pouzar	
<i>Entoloma</i> P. Kumm.		
<i>Laccaria</i> Berk. & Broome	Hydnangiaceae Gäum. & C.W. Dodge	
<i>Crepidotus</i> (Fr.) Staude	Inocybaceae Jülich	Crepidotaceae Singer
<i>Flammulaster</i> Earle		Tubariaceae Vizzini
<i>Inocybe</i> (Fr.) Fr.	Inocybaceae Jülich	
<i>Phaeomarasmius</i> Scherff.	Inocybaceae Jülich	Tubariaceae Vizzini
<i>Pleuroflammula</i> Singer		Crepidotaceae Singer
<i>Simocybe</i> P. Karst.		
<i>Tubaria</i> (W.G. Sm.) Gillet		Tubariaceae Vizzini
<i>Lyophyllum</i> P. Karst.	Lyophyllaceae Jülich	
<i>Baeospora</i> Singer	Marasmiaceae Roze ex Kühner	-
<i>Mycena</i> (Pers.) Roussel	Mycenaceae Overeem	
<i>Xeromphalina</i> Kühner & Maire		
<i>Gymnopus</i> (Pers.) Roussel	Omphalotaceae Bresinsky	
<i>Mycetinis</i> Earle		
<i>Armillaria</i> (Fr.) Staude	Physalacriaceae Corner	
<i>Flammulina</i> P. Karst.		
<i>Hohenbuehelia</i> Schulzer	Pleurotaceae Kühner	
<i>Pluteus</i> Fr.	Pluteaceae Kotl. & Pouzar	
<i>Volvariella</i> Speg.		
<i>Coprinellus</i> P. Karst.	Psathyrellaceae Vilgalys, Moncalvo & Redhead	
<i>Coprinopsis</i> P. Karst.		
<i>Cystoagaricus</i> Singer		
<i>Panaeolus</i> (Fr.) Quél.	Psathyrellaceae Vilgalys, Moncalvo & Redhead	-
<i>Psathyrella</i> (Fr.) Quél.	Psathyrellaceae Vilgalys, Moncalvo & Redhead	
<i>Agrocybe</i> Fayod	Strophariaceae Singer & A.H. Sm.	
<i>Cyclocybe</i> Velen.	Strophariaceae Singer & A.H. Sm.	Tubariaceae Vizzini
<i>Galerina</i> Earle		Hymenogastraceae
<i>Gymnopilus</i> P. Karst.		
<i>Hypholoma</i> (Fr.) P. Kumm.	Strophariaceae Singer & A.H. Sm.	
<i>Pholiota</i> (Fr.) P. Kumm.		

<i>Clitocybe</i> (Fr.) Staude	Tricholomataceae R. Heim ex Pouzar	-
<i>Collybia</i> (Fr.) Staude		
<i>Dermoloma</i> J.E. Lange ex Singer	Tricholomataceae R. Heim ex Pouzar	
<i>Phyllotopsis</i> E.-J. Gilbert & Donk ex Singer	Tricholomataceae R. Heim ex Pouzar	-
<i>Pseudoclitocybe</i> (Singer) Singer		Pseudoclitocybaceae
<i>Resupinatus</i> Nees ex Gray		Pleurotaceae Kühner
<i>Tricholoma</i> (Fr.) Staude	Tricholomataceae R. Heim ex Pouzar	
<i>Typhula</i> (Pers.) Fr.	Typhulaceae Jülich	

Auriculariales J. Schröt.

<i>Exidia</i> Fr.	Exidiaceae R.T. Moore	Auriculariaceae Fr.
-------------------	-----------------------	---------------------

Boletales E.-J. Gilbert

<i>Rubroboletus</i> Kuan Zhao & Zhu L. Yang	-	Boletaceae Chevall.
<i>Boletus</i> L.	Boletaceae Chevall.	
<i>Butyriboletus</i> D. Arora & J.L. Frank		
<i>Hortiboletus</i> Simonini, Vizzini & Gelardi		
<i>Neoboletus</i> Gelardi, Simonini & Vizzini		
<i>Suillellus</i> Murrill		
<i>Xerocomellus</i> Šutara		
<i>Xerocomus</i> Quél.		
<i>Gomphidius</i> Fr.	Gomphidiaceae Maire ex Jülich	
<i>Hygrophoropsis</i> (J. Schröt.) Maire ex Martin-Sans	Hygrophoropsidaceae Kühner	
<i>Melanogaster</i> Corda	Melanogastraceae E. Fisch.	Paxillaceae Lotsy
<i>Scloderma</i> Pers.	Sclerodermataceae Corda	
<i>Suillus</i> Gray	Suillaceae (Singer) Besl & Bresinsky	
<i>Tapinella</i> E.-J. Gilbert	Tapinellaceae C. Hahn	

Cantharellales Gäum.

<i>Cantharellus</i> Adans. ex Fr.	Hydnaceae Chevall.	
-----------------------------------	--------------------	--

Corticiales K.H. Larss.

<i>Dendrothele</i> Höhn. & Litsch.	Corticaceae Herter	-
------------------------------------	--------------------	---

Dacrymycetales Lindau

<i>Calocera</i> (Fr.) Fr.	Dacrymycetaceae Bref.	
---------------------------	-----------------------	--

Geastrales K. Hosaka & Castellano

<i>Geastrum</i> Pers.	Geastraceae Corda	
-----------------------	-------------------	--

Gloeophyllales Thorn

<i>Gloeophyllum</i> P. Karst.	Gloeophyllaceae Jülich	
<i>Neolentinus</i> Redhead & Ginns		

Gomphales Jülich

<i>Gautieria</i> Vittad.	Gomphaceae Donk	
<i>Phaeoclavulina</i> Brinkmann		
<i>Ramaria</i> Fr. ex Bonord		

Helotiales Nannf.

<i>Ascocoryne</i> J.W. Groves & D.E. Wilson	Helotiaceae Rehm	Gelatinodiscaceae S.E. Carp.
<i>Bisporella</i> Sacc.		Pezizellaceae Velen.
<i>Episclerotium</i> L.M. Kohn		-
<i>Ciboria</i> Fuckel	Sclerotiniaceae Whetzel	
<i>Encoelia</i> (Fr.) P. Karst.	Sclerotiniaceae Whetzel	Hemiphacidiaceae Korf

Hymenochaetales Oberw.

<i>Fomitiporia</i> Murrill	Hymenochaetaceae Donk	
<i>Inocutis</i> Fiasson & Niemelä		
<i>Inonotus</i> P. Karst.		
<i>Phellinus</i> Quél.		
<i>Xanthoporia</i> Murrill		
<i>Oxyporus</i> (Bourdot & Galzin) Donk	Oxyporaceae Zmitr. & V. Malysheva	Oxyporaceae
<i>Xylodon</i> (Pers.) Gray	Schizoporaceae Jülich	

Hypocreales Lindau

<i>Cordyceps</i> Fr.	Cordycipitaceae Kreisel ex G.H. Sung, J.M. Sung, Hywel-Jones & Spatafora	
----------------------	--	--

Pezizales J. Schröt.

<i>Ascobolus</i> Pers. ex J.F. Gmel.	Ascobolaceae Boud. ex Sacc.	
<i>Discina</i> (Fr.) Fr.	Discinaceae Benedix	
<i>Helvella</i> L.	Helvellaceae Fr.	
<i>Peziza</i> L.	Pezizaceae Dumort.	
<i>Cheilymenia</i> Boud.	Pyronemataceae Corda	
<i>Sowerbyella</i> Nannf.		
<i>Tarzetta</i> (Cooke) Lambotte		
<i>Tuber</i> P. Micheli ex F.H. Wigg.	Tuberaceae Dumort.	

Phallales E. Fisch.

<i>Mutinus</i> Fr.	Phallaceae Corda	
<i>Phallus</i> Junius ex L.		

Polyporales Gäum.

<i>Amaropostia</i> B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai	Fomitopsidaceae Jülich		
<i>Phaeolus</i> (Pat.) Pat.			Laetiporaceae Jülich
<i>Pycnoporellus</i> Murrill			Sparassidaceae Herter
<i>Abortiporus</i> Murrill	Meruliaceae Rea	Podoscyphaceae D.A. Reid	
<i>Pappia</i> Zmitr.	Meruliaceae Rea		
<i>Sarcodontia</i> Schulzer			
<i>Vitreoporus</i> Zmitr.	Meruliaceae Rea	Irpicaceae Spirin & Zmitr.	
<i>Byssomerulius</i> Parmasto	Phanerochaetaceae Jülich	Irpicaceae Spirin & Zmitr.	
<i>Porostereum</i> Pilát	Phanerochaetaceae Jülich		
<i>Aurantiporus</i> Murrill	Polyporaceae Corda [<i>Aurantiporus croceus</i>], Phanerochaetaceae Jülich [mint/as <i>Hapalopilus</i>]	Phanerochaetaceae Jülich [mint/as <i>Hapalopilus</i>]	
<i>Cerioporus</i> Quél.	Polyporaceae Corda		
<i>Neofavolus</i> Sotome & T. Hatt.			

<i>Trichaptum</i> Murrill	Polyporaceae Corda	-
<i>Xenasmateella</i> Oberw.	Xenasmataceae Oberw.	

Russulales Kreisel ex P.M. Kirk, P.F. Cannon & J.C. David

<i>Laeticutis</i> Audet	-	
<i>Scutigera</i> Paulet	Albatrellaceae Nuss	
<i>Gloiodon</i> P. Karst.	Auriscalpiaceae Maas Geest.	Bondarzewiaceae Kotl. & Pouzar
<i>Dentipellis</i> Donk	Hericiaceae Donk	
<i>Lactarius</i> Pers.	Russulaceae Lotsy	
<i>Lactifluus</i> (Pers.) Roussel		
<i>Russula</i> Pers.		
<i>Stereum</i> Hill ex Pers.	Stereaceae Pilát	
<i>Xylobolus</i> P. Karst.		

Thelephorales Corner ex Oberw.

<i>Sarcodon</i> Quéf. ex P. Karst.	Bankeraceae Donk
<i>Thelephora</i> Ehrh. ex Willd.	Thelephoraceae Chevall.

Tremellales Fr.

<i>Phaeotremella</i> Rea	Phaeotremellaceae Yurkov & Boekhout	Tremellaceae Fr.
--------------------------	-------------------------------------	------------------

Xylariales Nannf.

<i>Biscogniauxia</i> Kuntze	Graphostromataceae M.E. Barr, J.D. Rogers & Y.M. Ju	
<i>Kretzschmaria</i> Fr.	Xylariaceae Tul. & C. Tul.	
<i>Xylaria</i> Hill ex Schrank		

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 51–52.

NEW DATA CONCERNING THE KNOWLEDGE OF MACROFUNGI OF HOGHIZ AND ITS SURROUNDINGS II.

Balázs SZÁSZ

Olthévíz /Hoghiz 292, balazsasz@yahoo.com

Keywords: macrofungi, Natura2000 SCI-Bogata forest, Hoghiz, Perşani-mountains, mapping.

Abstract:

Present paper contains a list of 245 macrofungi taxa collected around Hoghiz between 2004 and 2020 and determined by the author, indicating the species included in the Red List of Romanian Macrofungi. The systematic overview is also presented for the published 245 taxa.

INTRODUCTION

As a result of the new field researches and partial processing of the older fungaria collections the number of macrofungi collected and documented by the author around Hoghiz increased with another 245 taxa, thus the species list at present contains 805 taxa.

During the compilation of the macrofungi checklist of Transylvania, more publications were discovered containing data concerning both the area of Hoghiz and the area of the Perşani Mountains.

The first published macrofungi data from the researched areas is *Tulostoma brumale* collected from the vicinity of Rupea, published by FUSS (1853) based on the BAUMGARTEN's herbarium. The second species reported is *Cerrena unicolor*, which is reported by BARTH (1879) also from the vicinity of Rupea.

The next data comes from the area of Northern Perşani, from the Sugó Cave near Vârghiş. *Cyathus stercoreus* was collected by János BÁNYAI, and it was presented in a short publication in Botanikai Közlemények (** 1936) as *Cyathus Lesueurii*, and later was included in the publication of MOESZ (1939) as *Cyathus Leseurii*.

GEORGESCU & TUTUNARU (1957, 1966) published some lignicolous fungi, mostly polypores from the coal mine near Vulcan.

In one of her publications, mainly dealing with microfungi, LUNGESCU (1968) reports 21 macrofungi from several sites in the area of Central and Southern Perşani. Of these, 18 species are also indicated from the Bogata Forest.

From the Bogata Valley, ČERNÝ (1970) indicates the occurrence of *Inonotus nidus-pici*. From the Bogata Forest, HALLENBERG & TŌMA (1989) report data on *Subulicystidium longisporum*.

Finally, NEGREAN & ANASTASIU (2004) report the occurrence of *Auricularia auricula-judae* from the area of Northern Perşani, from TepŃ Hill near Racoşul de Jos and from Vârghiş Gorge.

The data from the mentioned publications can be found in Annex 1.

MATERIAL AND METHODS

The documentation of fungi was done with fungaria (as H in the species list), for collections that seemed more important, notes were taken, and for many collections digital photographs (as F in the species list) were taken. For two species, documentation was done with photographs only (*Gomphidius glutinosus*, *Tubaria conspersa*). The preparation of the fungi in the case of the older collections was done with the modified Herpell method, in the case of newer collections was done by drying. The microscopical observations were done in the case of 356 collections with a B4-Optech-Biostar microscope provided with oil immersion lens. The reagents and dyes used are aqueous solutions of brilliant cresyl blue, ammonia and potassium hydroxide, Congo red solutions, Melzer reagent, Phloxin B.

In the case of all data I publish the UTM codes, in the case of own data the UTM 2×2 km codes, in other cases the UTM 10×10 km codes. In the species list these are: POP & SOLTÉSZ (2001) as LL75PS, ŐTEFUREAC *et al.* (1972) as: LL68ST or LL78ST, ČERNÝ (1970) as LL78ĀA.

The identification of fungi was based on the references mentioned in my two previous publications (SZÁSZ 2013, SZÁSZ 2018) and the following works: ARNOLDS *et al.* (2015), ARONSEN & LÆSSØE TH. (2016), BENEDEK & PÁL-FÁM (2001), BOERTMANN (2010), BON (1992, 1997, 2005), BREITENBACH & KRÄNZLIN (1984), DÄHNCKE (1993), DISSING (1966), ELLIS & ELLIS (1997), EYSSARTIER & ROUX (2013), GERHARDT (2007), GRÖGER (2006, 2014), GÜNTHER *et al.* (2019), HANSEN & KNUDSEN (1997, 2000), HAUSKNECHT (2009, 2012), HAUSKNECHT & KRISAI-GREILHUBER (2010, 2013), HORAK (1978), JEPPSON (2018), JEPPSON *et al.* (2013), KNUDSEN & VESTERHOLT (2018), KÜHNER & ROMAGNESI (1953, 1977), LAUX (2001), LÆSSØE & PETERSEN (2019), LUDWIG (2017), NOORDELOOS *et al.* (eds. 2018), ORTON & WATLING (1979), PÁL-FÁM (2004, 2006, 2007, 2010), PÁL-FÁM & BENEDEK (2010, 2013a, 2013b, 2018a, 2018b), PHILLIPS (2006), POP (2002), RYMAN & HOLMÅSEN (1984), RYVARDEN & MELO (2017), SENN-IRLET (1995), SKREDE *et al.* (2017), WATLING (1982), WATLING & GREGORY (1987, 1989, 1993).

The used nomenclature is based on INDEX FUNGORUM (June 2020) and MYCOBANK (June 2020) databases as well as some other publications.

For the listing of the fungi species I followed the classification used by ARNOLDS *et al.* (1995). The systematic division of the genera was compiled based on the data from the INDEX FUNGORUM and the MYCOBANK online databases.

The distribution of the functional groups is based on the work of ARNOLDS *et al.* (1995), those species that could have more than one function were distributed in the groups according to my own observations.

RESULTS AND DISCUSSION

In the present work I publish 492 own data of 245 taxa. In the case of *Flammulina velutipes*, based on the revision of the collections with fungarium material published in my first publication, the correct identification is *Flammulina elastica*, therefore in this publication I also provide new occurrence data for *Flammulina velutipes*. Taking into account all previous data, the number of taxa documented in the vicinity of Hoghiz is 828 (822 species, 3 variants, 3 forms). For the entire Perșani Mountains, the number of documented taxa is 847 (840 species, 4 variants, 3 forms).

According to my knowledge 46 species doesn't have published romanian data (**), but since a Romanian checklist of macrofungi still doesn't exist this number should be treated with restraint.

Out of the 26 species published in my second publication (SZÁSZ 2018) as new to Romania three species actually have been published already:

- 1) *Inocybe griseolilacina*: Gavril NEGREAN'S PhD thesis – after TĂNASE & POP (2003),
- 2) *Coprinopsis tuberosus* – as *Coprinus tuberosus*: Dénes PÁZMÁNY'S fungaria in the Szekler National Museum – after Kocs (2000),
- 3) *Echinoderma jacobi* as *Cystolepiota eriophora*: PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1989), thus the presumably total number of new species to Romania is 83.

Of the 245 taxa, 68 are new species to historical Transylvania (*, **) and 129 are new from the total species list.

Data on 195 taxa for Brașov County have not yet been published, so the number of macrofungi taxa reported from Brașov County has reached 1,066 (1,055 species, 6 variants, 5 forms).

Taking into account the data of the present publication, the occurrence of 517 taxa from the Bogata Forest - Natura 2000 nature reserve has been proven.

The distribution per quadrats can be seen in Annex 2.a., in the Annexes 2.b. and 2.c. I also supplement my own data with literature data. It is important to note that the reported 2516 occurrence data represent less than a quarter of all data documented by myself, and the amount of unprocessed material is also significant in terms of species number.

Another 16 red-listed species (TĂNASE & POP 2005) were collected / identified, to which is added an already published species, *Panaeolus semiovatus* - which is listed as *Panaeolus fimiputris* on the red list - so the total number of red-listed species is 60, representing 7.45 percent of the total number of species (805).

These 60 species represent 33.89 percent of the species on the corrected Romanian Red List (177 species). Divided by category: near threatened (NT) 42 species, vulnerable (VU) 13 species, endangered (EN) 4 species, critically endangered (CR) 1 species.

The taxonomic classification of the genera is given in Annex 3.

The functional distribution is the following: associated with bryophytes (am) – 4, ectomycorrhizal (em) – 251, ectendomycorrhizal (enm) – 1, biotrophic parasite (pb) – 3, necrotrophic parasite (pn) – 41, coprophytic saprotroph (sc) – 20, lignicolous saprotroph (sh) – 227, herbicolous saprotroph (sk) – 28, terrestrial saprotroph (st) – 241.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.
pp. 53–57.

ADATOK A GYERGYÓI-HAVASOK, GÖRGÉNYI-HAVASOK ÉS A HARGITA-HEGYSÉG NAGYGOMBÁINAK ISMERETÉHEZ

PÁL-FÁM Ferenc¹, BENEDEK Lajos², SZÁSZ Balázs³, SZILVÁSY Edit⁴

¹ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, pff3@hotmail.com

² Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

³ Olthévíz 507095 nr. 292, balazszasz@yahoo.com

⁴ 3728 Kelemér, Tompa M. u. 13, lilapereszke@gmail.com

Kulcsszavak: nagygomba, Gyergyói-havasok, Görgényi-havasok, Lucs-tőzegláp, Gyergyósárhegy.

Kivonat:

Jelen munka 2012 augusztusában a László Kálmán Gombászegyesület gyergyósárhegyi gombász-táborra alatt a résztvevők által gyűjtött nagygomba-taxonok listáját tartalmazza. A 105 faj közül 8 veszélyeztetett a romániai vörös lista alapján, ebből a *Gyrodon lividus* és a *Suillus grevillei* sérülékeny (VU). A Székelyföldre nézve 6 új faj kerül leközlésre.

BEVEZETÉS

Gyergyósárhegy Gyergyószentmiklóstól 6 km-re északnyugatra található, 770 méter tengerszint feletti magasságban (DTM 2020), a község pedig a Gyergyói- és Görgényi-havasok, valamint a Gyergyói-medence területén fekszik. Mikológiai adatgyűjtések augusztus 9. és 12. között a következő helyszíneken történtek: A Gyergyói-havasokban Gyergyósárhegy és környéke, Gődüctelep, Cengeller; a Görgényi-havasokban Bakta-Szántóhegy környéke; a Hargita-hegységben pedig a Lucs tőzegláp és környéke.

A kutatott területek geológiájáról, talajairól, éghajlatáról és vegetációjáról ide vonatkozó részek találhatóak a következő munkákban: a Gyergyói-havasokat illetően PÁL-FÁM et al. (2018), a Görgényi-havasokat illetően pedig PÁL-FÁM et al. (2010).

A Lucs tőzegláp Csíkszentkirálytól 10 km-re nyugatra, a Dél-Hargita északi részén, 1080 méter tengerszint fölötti magasságon található (DTM 2020). Vegetáció szempontjából a környékre a legjellemzőbb növénytársulás a lucos */Hieracio rotundati-Piceetum/*, ezen kívül találhatóak bükkösök és elegyes erdők */Symphyto cordati-Fagetum, Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum, Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum/*, a patakok mentén égerligetek is találhatóak */Alnetum-glutinosael/* (IVAN 1992), a lápra jellemző növénytársulások a tőzeges erdeifenyves */Pino-Sphagnetum magellaniciil/*, és a tőzeges lucos */Sphagno-Piceetum/* (IVAN 1992, POP 1981).

ANYAG, MÓDSZER

Jelen munkában közreadott taxonlista a gombásztábor minden résztvevőjének gyűjtése, a tábor 4 terepnapja alatt, 2012 augusztusában.

A Gyergyói- valamint a Görgényi-havasok gyűjtései lucosból, néhány gombaadat rétekről származik. A Hargita-hegységi adatok a Lucs tőzeglápból és környékéről, tőzeges lucosból lettek gyűjtve, három adat kivételével, amelyek tőzeges erdeifenyvesből származnak, a *Gyrodon lividus* pedig égeresben termett.

A begyűjtött taxonok határozását és dokumentálását a szerzők végezték. A határozáshoz a következő alpmunkákat használtuk (a nemzetség-monográfiák mellett): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981–2000), KNUDSEN & VESTERHOLT (2008), MOSER (1983), JÜLICH (1989), KRIEGLSTEINER (2000–2003), KRIEGLSTEINER & GMINDER (2010). A nevezéktan (pár adat kivételével) az Index Fungorum alapján szerepel (<http://www.indexfungorum.org>, április 2020). A veszélyeztetett fajok bejelölése TĀNASE & POP (2005) alapján történt. A begyűjtött fajok egy része fungáriumi anyaggal került dokumentálásra.

EREDMÉNYEK ÉS MEGVITATÁS

A tábori időszakot megelőző, hosszan tartó aszályos időjárás következtében a három hegységtől mindössze 105 taxon 140 előfordulási adatát sikerült dokumentálni (táblázat). A Székelyföldre új fajok száma 6 (*Inocybe jacobi*, *I. mixtilis*, *I. proximella*, *I. soluta*, *Peziza depressa*, *Russula postiana*), a veszélyeztetetteké 8. A veszélyeztetett fajok, sérülékenyek (VU): *Gyrodon lividus*, *Suillus grevillei*; potenciálisan veszélyeztetettek (NT): *Amanita regalis*, *Geastrum pectinatum*, *G. quadrifidum*, *Gomphus clavatus*, *Lactarius picinus*, *Rickenella fibula*.

Táblázat. Table. havasok, hegység= Mts.; 2nd row= the exact locations in the particular mountains. 1= dokumentált adatok/ documented data; 2= tözeges erdei-fenyvesből dokumentált adatok/ data documented from *Pino-Sphagnetum*; * = új székelyföldi adat/ new data to Székelyland.

	Gyergyói-havasok		Görgényi-havasok	Hargita-hegység
	Güdüc, Szárhegy és környéke 9-12. aug.	Cengellér 10. aug.	Bakta- Szántóhegy 10. aug.	Lucs tőzegláp 11. aug.
	MTB9219	MTB9119	MTB9218	MTB9720
<i>Agaricus arvensis</i> Schaeff.	1			
<i>Amanita fulva</i> Fr.				1
<i>Amanita muscaria</i> (L.) Lam.			1	
<i>Amanita pantherina</i> (DC.) Krombh.	1			
<i>Amanita regalis</i> (Fr.) Michael NT			1	
<i>Boletus edulis</i> Bull.		1	1	
<i>Bovista plumbea</i> Pers.	1		1	
<i>Bovistella utriforme</i> (Bull.) Demoulin & Rebriev	1		1	
<i>Caloboletus calopus</i> (Pers.) Vizzini		1	1	
<i>Cantharellus amethysteus</i> (Quél.) Sacc.			1	
<i>Cantharellus cibarius</i> Fr.	1	1	1	
<i>Cerioporus leptcephalus</i> (Jacq.) Zmitr.	1		1	
<i>Chalciporus piperatus</i> (Bull.) Bataille	1		1	
<i>Clavulina coralloides</i> (L.) J. Schröt.			1	
<i>Clavulina rugosa</i> (Bull.) J. Schröt.				1
<i>Climacocystis borealis</i> (Fr.) Kotl. & Pouzar	1		1	
<i>Clitopilus prunulus</i> (Scop.) P. Kumm.	1		1	
<i>Cortinarius caperatus</i> (Pers.) Fr.				1
<i>Cortinarius croceus</i> (Schaeff.) Gray				1
<i>Craterellus tubaeformis</i> (Fr.) Quél.				1
<i>Crucibulum laeve</i> (Huds.) Kambly	1			
<i>Daedaleopsis confragosa</i> (Bolton) J. Schröt.	1			
<i>Entoloma rhodopolium</i> (Fr.) P. Kumm.				1
<i>Fomes fomentarius</i> (L.) Fr.	1			
<i>Fomitopsis betulina</i> (Bull.) B.K. Cui, M.L. Han & Y.C. Dai				1
<i>Fomitopsis pinicola</i> (Sw.) P. Karst.	1	1	1	
<i>Ganoderma lucidum</i> (Curtis) P. Karst.	1			

	Gyergyói-havasok		Görgényi-havasok	Hargita-hegység
	Güdüc, Szárhegy és környéke 9-12. aug.	Cengellér 10. aug.	Bakta- Szántóhegy 10. aug.	Lucs tőzezláp 11. aug.
	MTB9219	MTB9119	MTB9218	MTB9720
<i>Geastrum pectinatum</i> Pers. NT	1			
<i>Geastrum quadrifidum</i> DC. ex Pers. NT	1			
<i>Gloeophyllum abietinum</i> (Bull.) P. Karst.	1			
<i>Gloeophyllum odoratum</i> (Wulfen) Imazeki	1			
<i>Gloeophyllum sepiarium</i> (Wulfen) P. Karst.	1		1	
<i>Gomphus clavatus</i> (Pers.) Gray NT	1			
<i>Gyrodon lividus</i> (Bull.) Sacc. VU				1
<i>Hapalopilus nidulans</i> (Fr.) P. Karst.	1			
<i>Helvella elastica</i> Bull.				1
<i>Heterobasidion annosum</i> (Fr.) Bref.	1			
<i>Hydnellum peckii</i> Banker	1			
<i>Infundibulicybe gibba</i> (Pers.) Harmaja	1			
<i>Inocybe assimilata</i> Britzelm.				1
<i>Inocybe geophylla</i> (Bull.) P. Kumm.				1
* <i>Inocybe jacobii</i> Kühner				1
* <i>Inocybe mixtilis</i> (Britzelm.) Sacc.				1
<i>Inocybe napipes</i> J.E. Lange				1
* <i>Inocybe proximella</i> P. Karst.				1
<i>Inocybe rimosa</i> (Bull.) P. Kumm.	1		1	
* <i>Inocybe soluta</i> Velen.	1			
<i>Laccaria bicolor</i> (Maire) P.D. Orton				1
<i>Laccaria laccata</i> (Scop.) Cooke		1	1	
<i>Lactarius badiusanguineus</i> Kühner & Romagn.				1
<i>Lactarius deterrimus</i> Gröger			1	
<i>Lactarius glyciosmus</i> (Fr.) Fr.	1			1
<i>Lactarius helvus</i> (Fr.) Fr.				1,2
<i>Lactarius picinus</i> Fr. NT			1	1
<i>Lactarius trivialis</i> (Fr.) Fr.				1
<i>Lactarius vellereus</i> (Fr.) Fr.	1			
<i>Lactarius zonarioides</i> Kühner & Romagn.				1
<i>Leccinum vulpinum</i> Watling		1	1	
<i>Lycoperdon excipuliforme</i> (Scop.) Pers.	1			
<i>Lycoperdon perlatum</i> Pers.	1			
<i>Lycoperdon umbrinum</i> Pers.	1			
<i>Macrolepiota procera</i> (Scop.) Singer	1		1	
<i>Marasmius oreades</i> (Bolton) Fr.	1			

	Gyergyói-havasok		Görgényi-havasok	Hargita-hegység
	Güdüc, Szárhegy és környéke 9-12. aug.	Cengellér 10. aug.	Bakta- Szántóhegy 10. aug.	Lucs tőzegláp 11. aug.
	MTB9219	MTB9119	MTB9218	MTB9720
<i>Marasmius wettsteini</i> Sacc. & P. Syd.				1
<i>Megacollybia platyphylla</i> (Pers.) Kotl. & Pouzar			1	
<i>Mycena sanguinolenta</i> (Alb. & Schwein.) P. Kumm.	1			
<i>Neoboletus erythropus</i> (Pers.) C. Hahn			1	1
<i>Panaeolus papilionaceus</i> (Bull.) Quél.		1		
* <i>Peziza depressa</i> Pers.				1
<i>Pbellinus hartigii</i> (Allesch. & Schnabl) Pat.	1			
<i>Pbellodon violascens</i> (Alb & Schwein.) A.M. Ainsw.			1	
<i>Pholiota flammans</i> (Batsch) P. Kumm.				1
<i>Pleurotus pulmonarius</i> (Fr.) Quél.	1			
<i>Pluteus atomarginatus</i> (Konrad) Kühner	1			1
<i>Pluteus cervinus</i> (Schaeff.) P. Kumm.	1			
<i>Pluteus plautus</i> (Weinm.) Gillet			1	
<i>Porphyrellus porphyrosporus</i> (Fr. & Hök) E.-J. Gilbert			1	
<i>Psathyrella candolleana</i> (Fr.) Maire		1		
<i>Pycnoporellus fulgens</i> (Fr.) Donk	1			
<i>Rhodocollybia maculata</i> (Alb. & Schwein.) Singer				2
<i>Rickenella fibula</i> (Bull.) Raitelh. NT	1			
<i>Rickenella swartzii</i> (Fr.) Kuyper				1
<i>Russula albonigra</i> (Krombh.) Fr.			1	
<i>Russula consobrina</i> (Fr.) Fr.				1
<i>Russula decolorans</i> (Fr.) Fr.				1
<i>Russula delica</i> Fr.	1		1	1
<i>Russula emetica</i> (Schaeff.) Pers.				1
<i>Russula foetens</i> Pers.	1		1	1
<i>Russula grata</i> Britzelm.			1	
<i>Russula hydrophila</i> Horniček				1
<i>Russula integra</i> (L.) Fr.	1		1	1
<i>Russula mustelina</i> Fr.	1		1	
<i>Russula nauseosa</i> (Pers.) Fr.	1		1	1
<i>Russula paludosa</i> Britzelm.				2
* <i>Russula postiana</i> Romell				1
<i>Russula vesca</i> Fr.			1	
<i>Russula vinosobrunnea</i> (Bres.) Romagn.				1
<i>Schizophyllum commune</i> Fr.			1	

	Gyergyói-havasok		Görgényi-havasok	Hargita-hegység
	Güdüc, Szárhegy és környéke 9-12. aug.	Cengellér 10. aug.	Bakta- Szántóhegy 10. aug.	Lucs tőzegláp 11. aug.
	MTB9219	MTB9119	MTB9218	MTB9720
<i>Stropharia coronilla</i> (Bull.) Quél.	1			
<i>Suillus grevillei</i> (Klotzsch) Singer VU	1			
<i>Trametes hirsuta</i> (Wulfen) Lloyd	1		1	
<i>Trametes versicolor</i> (L.) Lloyd			1	
<i>Trichaptum abietinum</i> (Pers. ex J.F. Gmel.) Ryvarden			1	1
<i>Tricholomopsis rutilans</i> (Schaeff.) Singer	1			
<i>Xerocomellus chrysenteron</i> (Bull.) Šutara	1		1	1

A begyűjtött fajok közül számos közönséges, a magashegységi lucosokra jellemző faj termett, mint például a galócák közül az *Amanita muscaria*, több tapló, mint a *Gloeophyllum abietinum*, *G. odoratum*, *G. sepiarium*, *Heterobasidion annosum*, a teje-lógombák közül a *Lactarius deterrimus*, több tinóru, mint a *Boletus edulis*, *Caloboletus calopus*, *Neoboletus erythropus*, *Leccinum vulpinum*, a galambgombák közül a *Russula integra*.

A ritka fajok közül elsősorban a *Phellodon violascens* érdemel említést, mely európaszerte ritka, megemlítendő ritka fajok még a *Gomphus clavatus*, *Hydnellum peckii*, *Inocybe soluta*, *Phellinus hartigii*, *Pycnoporellus fulgens*.

A gyepekről begyűjtött fajok mind közönséges, széleskörűen elterjedt fajok: *Bovista plumbea*, *Bovistella utriforme*, *Marasmius oreades*, *Stropharia coronilla*.

A Lucs tőzeglápban a tözeges lucosban is több erre az élőhelyre jellemző faj termett: *Amanita fulva*, *Lactarius helvus*, *Russula decolorans*, *R. emetica*.

A lápban és környékén talált ritkább fajok: *Gyrodon lividus*, *Inocybe jacobi*, *Lactarius trivialis*, *Rickenella swartzii*, *Russula consobrina*, *R. hydrophila*, *R. postiana*, *R. vinosobrunnea*.

IRODALOM – REFERENCES

- BREITENBACH J., KRÄNZLIN F. (1981, 1986, 1991, 1995, 2000): Fungi of Switzerland. Volume 1-5. Verlag Mykologia, Luzern.
- DIRECȚIA TOPGRAFICĂ MILITARĂ (Last accession date: 2020 May): Harta topografică militară la scara 1:25.000. <https://portal.geomil.ro/portal/home/webmap>.
- INDEX FUNGORUM (Last accession date: 2020 April): The CABI Bioscience Database of Fungal Names (fungindex). www.indexfungorum.org
- IVAN D. (coord. 1992): Vegetația României. Editura Tehnică Agricolă, București.
- JÜLICH W. (1989): Guida alla determinazione dei funghi Vol. 2. Arti Grafiche Saturnia, Trento.
- KNUDSEN H., VESTERHOLT J. (eds. 2008): Funga Nordica. Nordsvamp, Copenhagen.
- KRIEGLSTEINER G.J. (2000-2003): Die Grosspilze Baden-Württembergs. Band 1-4. Ulmer, Stuttgart.
- KRIEGLSTEINER G.J., GMINDER A. (2010): Die Grosspilze Baden-Württembergs. Band 5. Ulmer, Stuttgart.
- MOSER M. (1983): Keys to Agarics and Boleti (Polyporales, Boletales, Agaricales, Russulales). Roger Phillips, London.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., PLUTÁNÉ LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M. (2010): Adatok a Görgényi-havasok nagyombáinak ismeretéhez. Contribution to the Knowledge of Macrofungi of Görgényi Mts., Székelyföld, Transylvania. Moeszia 5-6. pp. 37-45.
- PÁL-FÁM F., LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M., BENEDEK L. (2018): Adatok a Gyergyói-havasok nagyombáinak ismeretéhez. Contribution to the Knowledge of Macrofungi of Gyergyói Mts., Székelyland, Transylvania. Moeszia 9-10. pp. 64-71.
- POP A. (1981): Similarități micocenologice între tinoavele Poiana Stampei, Mohoș și Luci. Ocrotirea Naturii. pp. 262-266.
- TĂNASE C., POP A. (2005): Red list of Romanian macrofungi species. Bioplatform. Romanian National Platform for Biodiversity. Editura Academiei Române, București. pp. 101-107.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp 58–59.

CONTRIBUTION TO THE KNOWLEDGE OF MACROFUNGI OF GURGHIULUI MTS., GIURGEULUI MTS. AND HARGHITA MTS., SZÉKELYLAND, TRANSYLVANIA

PÁL-FÁM Ferenc¹, BENEDEK Lajos², SZÁSZ Balázs³, SZILVÁSY Edit⁴

¹ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Kaposvár Campus, pff3@hotmail.com

² Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

³ Olthévíz 507095 nr.292, balazsasz@yahoo.com

⁴ 3728 Kelemér, Tompa M. str. 13. lilapereszkei@gmail.com

Keywords: macrofungi, Görgényi Mts., Gyergyói Mts., Lucs bog, Lázarea

Abstract:

Present work contains the list of macrofungi taxa collected by the participants during the mushroom camp organised by the László Kálmán Mycological Society in Gyergyószárhegy (Lázarea). Of the 105 species, 8 are endangered according to the Romanian Red List, of which *Gyrodon lividus* and *Suillus grevillei* are vulnerable (VU). For Székelyland, 6 new species are published.

INTRODUCTION

Gyergyószárhegy (Lázarea) is located 6 km Northwest of Gheorgheni, at an altitude of 770 meters above sea level (DTM 2020), situated between Giurgeului and Gurghiului mountains in the Gheorgheni basin. Mycological data were collected between 9 and 12 August at the following locations: Giurgeului Mts.: Lázarea surroundings, Gődüctelep, Cengellér; Gurghiului Mts.: Bakta-Szántóhegy surroundings; and in the Harghita Mts. in Luci peat bog and its surroundings.

Relevant information on the geology, soils, climate and vegetation of the studied areas can be found in the works of PÁL-FÁM et al. (2018) regarding the Giurgeului Mts. Mts., PÁL-FÁM et al. (2010) for the Gurghiului Mts.

The Lucs peat bog is located 10 km west of Sîncraiu Ciuc, in the northern part of South Hargita, at an altitude of 1080 meters above sea level (DTM 2020). From the point of view of vegetation, the most typical plant associations are spruce forests (*Hieracio rotundati-Piceetum*), in addition to beech and mixed forests (*Symphyto cordati-Fagetum*, *Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum*, *Alnetum-glutinosa*). (IVAN 1992). The characteristic plant associations of the bog are *Pino-Sphagnetum magellanicii* and *Sphagno-Piceetum* (IVAN 1992, POP 1981).

MATERIAL AND METHODS

The taxon list published in the present work is a collection of all participants of the mushroom camp during the 4 field days of the camp in August 2012.

The Giurgeului and Gurghiului Mts. data come from spruce stands, some of them from meadows. Data from the Harghita Mts. were collected from and around the Luci peat bog, from *Sphagno-Piceetum*, with the exception of three data from *Pino-Sphagnetum*. *Gyrodon lividus* was grown in alder stand.

The determination and documentation of the collected taxa was done by the authors. The following basic works were used (in addition to the genus monographs): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981-2000), KNUDSEN & VESTERHOLT (2008), MOSER (1983), JÜLICH (1989), KRIEGLSTEINER (2000-2003), KRIEGLSTEINER & GMINDER (2010). The nomenclature (except for a few data) is based on the INDEX FUNGORUM (<http://www.indexfungorum.org>, April 2020). Endangered species were identified on the basis of TĂNASE & POP (2005). Some of the collected species were documented with fungaria and/or photo.

RESULTS AND DISCUSSION

Due to the prolonged drought weather prior to the camp period, 140 occurrence data of only 105 taxa from the three mountains were documented (Table). The number of species new for Székelyland is 6 (*Inocybe jacobi*, *I. mixtilis*, *I. proximella*, *I. soluta*, *Peziza depressa*, *Russula postiana*), the endangered species number is 8, vulnerable (VU): *Gyrodon lividus*, *Suillus grevillei*; potentially endangered (NT): *Amanita regalis*, *Gastrum pectinatum*, *G. quadrifidum*, *Gomphus clavatus*, *Lactarius picinus*, *Rickenella fibula*.

Among the documented species, many common, typical of alpine spruce habitats have been occurred, such as *Amanita muscaria*; several polypores such as *Gloeophyllum abietinum*, *G. odoratum*, *G. sepiarium*, *Heterobasidion annosum*; several lactarii, such as *Lactarius deterrimus*; boletes such as *Boletus edulis*, *Caloboletus calopus*, *Neoboletus erythropus*, *Leccinum vulpinum*; and among the russulas *Russula integra*.

Among the rare species, *Phellodon violascens* is worth mentioning, which is a rare species throughout Europe. Other rare species are *Gomphus clavatus*, *Hydnellum peckii*, *Inocybe soluta*, *Phellinus hartigii*, *Pycnoporellus fulgens*.

The species collected from the grasslands are all common, widespread: *Bovista plumbea*, *Bovistella utrifforme*, *Marasmius oreades*, *Stropharia coronilla*.

Several typical peat bog species were fructifying in the Lucs peat bog: *Amanita fulva*, *Lactarius helvus*, *Russula decolorans*, *R. emetica*.

Rare species found in and around the bog are *Gyrodon lividus*, *Inocybe jacobi*, *Lactarius trivialis*, *Rickenella swartzii*, *Russula consobrina*, *R. hydrophila*, *R. postiana*, *R. vinosobrunnea*.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 60–68.

ADATOK BÁLVÁNYOS KÖRNYÉKE, A SZENT ANNA-TÓ KÖRNYÉKE ÉS A LUCS NAGYGOMBÁINAK ISMERETÉHEZ

PÁL-FÁM Ferenc¹, FŐDI Attila², OROSS Kinga³, BENEDEK Lajos⁴

¹ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, pff3@hotmail.com

² 8000; Székesfehérvár, Gáz u. 12. 7/21, attila.fodi@gmail.com

³ 9062 Kisbajcs, Kossuth u. 40, oross.kinga@gmail.com

⁴ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

Kulcsszavak: nagygomba, Bálványos, Szent Anna-tó, Lucs

Kivonat:

Jelen munka Bálványos és a Szent Anna-tó környékén, valamint a Lucsban 2017 augusztusában a László Kálmán Gombászegyesület gombásztáborá alatt a résztvevők által gyűjtött nagygomba-taxonok listáját tartalmazza. Az 5 gyűjtési helyszín két hegységben, a Bodoki- és a Hargita-hegységekben helyezkedik el, egymástól relatív távol. A gyűjtések az alábbi élőhelyeken történtek: elegyes lomberdő, Carpino-Fagetum, Pino-Sphagnetum, Sphagno-Piceetum. A begyűjtött 246 taxon egy része fungáriumi lappal és/vagy fotóval került dokumentálásra.

BEVEZETÉS

Bálványosfürdő (Băile Bálványos) Kézdivásárhelytől 20 km-re, a Torja-patak völgyében, a Bodoki-hegységben helyezkedik el. Közigazgatásilag Torja községhez, Kovászna megyéhez tartozik. A Bodoki-hegység a Baróti-hegységtől keletre helyezkedik el. Északról a Csíki-havasok, keletről a Háromszéki-havasok, míg délről a Bodzai-havasok határolják. Legmagasabb pontja a Kő möge (1240 m). A hegység északi részén helyezkedik a vulkanikus Csomád, mely földrajzilag a Bodoki-hegységhez, de geológiailag a Hargitához tartozik. Az erdélyi trachithegylánc egyik tagja (KISGYÖRGY & KÓNYA 1973). Barna erdőtalajok és podzolosodott barna erdőtalajok jellemzik, kis mértékben podzolos vázталajok és öntéstalajok (TOMPA & FÉDER 1973). A hegységet a nyugati nedves szeleknek kitett hegyvidéki klíma jellemzi. Az éves középhőmérséklet 6°C. A leghidegebb hónap (január) középhőmérséklete -4°C, a legmelegebbé (július) pedig 16°C. Az éves átlagos csapadékmennyiség 600-700 mm, ami szintén nedves klímát jelent (PEAHĂ 1974). A hegység a tölgyes (peremvidék), gyertyános-tölgyes és bükkös zónában helyezkedik el. A legjellemzőbb, nagy területeket borító zonális növénytársulások: a bükkös (Symphyto cordati- Fagetum siculum); a gyertyános-bükkös (Carpino-Fagetum siculum); a gyertyános-tölgyes (Querco-Carpinetum transsilvanicum); és a hegyisásos kocsánytalan tölgyes (Carici montanae-Quercetum petraeae). Az edafikus erdők közül nagy területet borítanak a mézskerülő kocsánytalan tölgyes (Luzulo-Quercetum petraeae transsilvanicum) állományai. Ezek mellett kisebb állományokban a patakparti rekettyefűz cserjések (Calamagrosti-Salicetum cinerea) és füzesek (Salicetum albae-fragilis), valamint a meredekebb oldalakon a Luzulo-Querco-Carpinetum fagetosum társulások is képviseltek (GERGELY et al. 1973).

Kivételt képez a Csomád, mely ugyan a bükkös zóna része, de az erdészeti tevékenység miatt nagy területeket borít lucos (Hieracio rotundati-Piceetum), míg a Szent Anna-tó mellett és a Mohos területén tőzeges állományok vannak: tőzeges erdeifenyves (Pino-Sphagnetum magellanici); tőzeges lucos (Sphagno-Piceetum); tőzeges égeres (Sphagno-Alnetum); és tőzeges nyíres (Sphagno-Betuletum pubescentis). (Doina IVAN coord. 1993)

2007-től egy Natura 2000-es terület, mely 56657 hektáron terül el, magába foglalja a Baróti-hegység teljes vonulatát és a Bodoki-hegység nyugati lejtőit.

A Hargita-hegység egy vulkáni hegyvonulat, mely észak-dél irányban húzódik a Keleti-Kárpátokban. Északról a Gyergyói-havasok, északnyugatról a Görgényi-havasok, nyugatról a Görgény-Hargita fennsík, délről a Baróti-hegység és a Bodoki-havasok, keletről pedig a Csíki-havasok határolják. Hossza 70 km, szélessége átlagosan 20-25 km. Legmagasabb csúcsai a Madarasi-Hargita (1801 m), Rákosi-Hargita (1758 m), Madéfalvi-Hargita (1710 m) és a Csicsói-Hargita (1755 m). A déli részén helyezkedik el a Csomád-hegység, mely földrajzilag a Bodoki-hegységhez, de geológiailag a Hargitához tartozik. A hegységet a nyugati nedves

szeleknek kitett hegyvidéki klíma jellemzi. Az éves középhőmérséklet 2–4°C. A leghidegebb hónap (január) középhőmérséklete -10°C, a legmelegebbé (július) pedig 8°C. Az éves átlagos csapadékmennyiség meghaladja az 1000 mm-t, ami a fenti hőmérsékleti adatok tükrében igen nedves klímát jelent (PEAHÁ 1974).

A hegység vulkanikus eredetű, főleg andezitből áll. Talajtanilag változatos, alapvetően barna erdőtalajok és podzolosodott barna erdőtalajok jellemzik, de előfordulnak podzolos váztalajok és öntéstalajok is (PEAHÁ 1974). Vegetáció szempontjából a hegység a bükkös (alacsonyabb részek) és lucos (magasabb részek) zónában helyezkedik el. A legjellemzőbb, nagy területeket borító zonális növénytársulások: a bükkös (*Symphyto cordato-* Fagetum) és a lucos (*Hieracio rotundati-Piceetum*) állományai. Ezek mellett kisebb állományokban a tőzeges lucos (*Sphagno-Piceetum*) és tőzeges erdeifenyves (*Pino-Sphagnetum magellanicum*) társulások is képviseltek (Doina IVAN coord. 1993).

Több különböző forrásmunkában is vannak mikológiai adatok a területről ISTVÁNFFI (1895) és MOESZ (1929) munkáival kezdődően: BÁNHEGYI (1942), BOHUS (1943), LÁSZLÓ (1970, 1972, 1975, 1979, 1984), KOVÁCS (1977, 1979), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1981), SILAGHI & LÁSZLÓ (1968), POP (1981), LÁSZLÓ et al. (1988). A területen szisztematikus mikológiai feltárás 1999-ben kezdődött (LÁZÁR et al. 1999), utána a Bodoki-hegységből (PÁL-FÁM & BENEDEK 2004) vannak újabb publikált adatok.

Jelen munka célja a gombásztábor alatt gyűjtött és meghatározott gombataxonok közlésével a Kárpátok ezen értékes területe nagygyombakutatásának folytatása, illetve a mikológus közvélemény figyelmének felkeltése a terület iránt.

ANYAG, MÓDSZER

Jelen munkában közreadott taxonlista a gombásztábor résztvevőinek gyűjtése, a tábor 4 terepnapja alatt, 2017 augusztus 19–22 között. A gyűjtések lombergyes erdőkben, gyertyános-bükkösökben, tőzeges lucosokban, tőzeges erdeifenyvesekben történtek. A lomberdőkben a jelzett erdőalkotók mellett szálanként előfordult nyír, vörösfenyő, erdeifenyő és éger is. A begyűjtött taxonok határozását és dokumentálását a szerzők végezték. A határozáshoz a következő alpmunkákat használtuk (a nemzetségmonográfiák mellett): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981–2000), HANSEN & KNUDSEN (1992, 1997), MOSER (1993), JÜLICH (1989), KNUDSEN & VESTERHOLT (2008). A begyűjtött taxonok egy részéről fungáriumi lap és fotó készült. A nevezéktan alapja az Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2021. február).

EREDMÉNYEK ÉS MEGVITATÁS

A területről összesen 246 taxont dokumentáltunk (táblázat).

A **begyűjtött fajok**. x=dokumentált az adott élőhelyről.

List of species. x=documented from the particular habitat.

BGB= Bálványos, gyertyános-bükkös/hornbeam-oak forest; MTL= Mohos, tőzeges lucos/*Sphagno-Piceetum*; MEF= Mohos, tőzeges erdeifenyves/*Pino-Sphagnetum*; BL= Bálványos, elegyes lomberdő/mixed deciduous forest; LTL= Lucs, tőzeges lucos/*Sphagno-Piceetum*; LEF= Lucs, tőzeges erdeifenyves/*Pino-Sphagnetum*.

	BGB	MTL	MEF	BL	LTL	LEF
<i>Agaricus augustus</i> Fr.				x		
<i>Agaricus bitorquis</i> (Quél.) Sacc.	x					
<i>Albatrellus subrubescens</i> (Murrill) Pouzar					x	
<i>Amanita citrina</i> Pers.				x		
<i>Amanita excelsa</i> (Fr.) Bertill.	x	x			x	
<i>Amanita franchetii</i> (Boud.) Fayod	x					
<i>Amanita fulva</i> Fr.		x	x	x		x
<i>Amanita mairei</i> Foley	x					
<i>Amanita muscaria</i> (L.) Lam.				x		
<i>Amanita pachyvolvata</i> (Bon) Krieglst.					x	
<i>Amanita porphyria</i> Alb. & Schwein.					x	
<i>Amanita regalis</i> (Fr.) Michael					x	
<i>Amanita rubescens</i> Pers.	x					

	BGB	MTL	MEF	BL	LTL	LEF
<i>Amanita spadicea</i> Pers.				x		
<i>Amanita vaginata</i> (Bull.) Lam.				x		
<i>Antrodiella mentschulensis</i> (Pilát ex Pilát) Melo & Ryvarden				x		
<i>Auricularia auricula-judae</i> (Bull.) Quél.				x		
<i>Bjerkandera adusta</i> (Willd.) P. Karst.	x					
<i>Bolbitius titubans</i> (Bull.) Fr.	x					
<i>Boletus edulis</i> Bull.					x	
<i>Bovistella utriformis</i> (Bull.) Demoulin & Rebriv						x
<i>Byssomerulius corium</i> (Pers.) Parmasto				x		
<i>Caloboletus calopus</i> (Pers.) Vizzini	x				x	
<i>Calocera viscosa</i> (Pers.) Fr.	x				x	
<i>Cantharellus amethysteus</i> (Quél.) Sacc.				x		
<i>Cantharellus cibarius</i> Fr.	x				x	
<i>Cantharellus friesii</i> Quél.				x		
<i>Cerioporus leptocephalus</i> (Jacq.) Zmitr.	x				x	
<i>Cerioporus mollis</i> (Sommerf.) Zmitr. & Kovalenko	x					
<i>Chalciporus piperatus</i> (Bull.) Bataille					x	
<i>Chlorociboria aeruginascens</i> (Nyl.) Kanouse ex C.S. Ramamurthi, Korf & L.R. Batra	x				x	
<i>Clavulina coralloides</i> (L.) J. Schröt.				x		
<i>Climacocystis borealis</i> (Fr.) Kotl. & Pouzar	x					
<i>Clitocybe phaeophthalma</i> (Pers.) Kuyper				x		
<i>Clitopilus prunulus</i> (Scop.) P. Kumm.	x					
<i>Collybia tuberosa</i> (Bull.) P. Kumm.					x	
<i>Coprinopsis lagopus</i> (Fr.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo	x					
<i>Cortinarius alboviolaceus</i> (Pers.) Fr.					x	
<i>Cortinarius armillatus</i> (Fr.) Fr.					x	
<i>Cortinarius bolaris</i> (Pers.) Fr.				x		
<i>Cortinarius caperatus</i> (Pers.) Fr.			x		x	
<i>Cortinarius cinnamomeus</i> (L.) Gray					x	
<i>Cortinarius elatior</i> Fr.					x	
<i>Cortinarius infractus</i> (Pers.) Fr.					x	
<i>Cortinarius rubellus</i> Cooke					x	
<i>Cortinarius sanguineus</i> (Wulfen) Gray					x	
<i>Cortinarius semisanguineus</i> (Fr.) Gillet				x		
<i>Cortinarius tubarius</i> Ammirati & A.H. Sm.				x		
<i>Craterellus lutescens</i> (Fr.) Fr.					x	
<i>Crepidotus applanatus</i> (Pers.) P. Kumm.	x					
<i>Crucibulum laeve</i> (Huds.) Kambly	x					
<i>Cyanoboletus pulverulentus</i> (Opat.) Gelardi, Vizzini & Simonini				x		
<i>Cyanosporus subcaesius</i> (A. David) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai	x					
<i>Cyathus striatus</i> (Huds.) Willd.	x					
<i>Daedaleopsis confragosa</i> (Bolton) J. Schröt.	x				x	

	BGB	MTL	MEF	BL	LTL	LEF
<i>Daedaleopsis tricolor</i> (Bull.) Bondartsev & Singer	x					
<i>Elaphomyces granulatus</i> Fr.					x	
<i>Exobasidium karstenii</i> Sacc. & Trotter				x		
<i>Exobasidium vaccinii</i> (Fuckel) Woronin						x
<i>Fistulina hepatica</i> (Schaeff.) With.				x		
<i>Fomes fomentarius</i> (L.) Fr.	x	x			x	
<i>Fomitiporia robusta</i> (P. Karst.) Fiasson & Niemelä				x		
<i>Fomitopsis betulina</i> (Bull.) B.K. Cui, M.L. Han & Y.C. Dai	x	x	x		x	
<i>Fomitopsis pinicola</i> (Sw.) P. Karst.	x	x	x		x	
<i>Galerina marginata</i> (Batsch) Kühner		x				
<i>Galerina sphagnorum</i> (Pers.) Kühner				x		
<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.) Pat.	x					
<i>Geastrum fimbriatum</i> Fr.	x					
<i>Geastrum pectinatum</i> Pers.	x					
<i>Geastrum quadrifidum</i> DC. ex Pers.	x					
<i>Gloeophyllum odoratum</i> (Wulfen) Imazeki	x					
<i>Gloeophyllum sepiarium</i> (Wulfen) P. Karst.	x				x	
<i>Gloeophyllum trabeum</i> (Pers.) Murrill	x					
<i>Gomphidius glutinosus</i> (Schaeff.) Fr.	x					
<i>Gomphus clavatus</i> (Pers.) Gray					x	
<i>Gymnopilus penetrans</i> (Fr.) Murrill		x			x	
<i>Gymnopus confluens</i> (Pers.) Antonín, Halling & Noordel.	x				x	
<i>Gymnopus fusipes</i> (Bull.) Gray				x		
<i>Gyroporus castaneus</i> (Bull.) Quél.	x			x		
<i>Gyroporus cyanescens</i> (Bull.) Quél.	x			x		
<i>Hebeloma leucosarx</i> P.D. Orton	x			x		
<i>Heterobasidium annosum</i> (Fr.) Bref.	x					
<i>Humaria hemisphaerica</i> (F.H. Wigg.) Fuckel	x					
<i>Hydnellum scrobiculatum</i> (Fr.) P. Karst.	x					
<i>Hydnum repandum</i> L.	x				x	
<i>Hydnum rufescens</i> Pers.	x					
<i>Hygrocybe nigrescens</i> (Quél.) Kühner						x
<i>Hymenochaete carpatica</i> Pilát				x		
<i>Hymenopellis radicata</i> (Relhan) R.H. Petersen	x					
<i>Hymenoscyphus umbilicatus</i> (Le Gal) Dumont					x	
<i>Hypholoma capnoides</i> (Fr.) P. Kumm.					x	
<i>Hypholoma fasciculare</i> (Huds.) P. Kumm.	x					
<i>Hypholoma lateritium</i> (Schaeff.) P. Kumm.		x				
<i>Hypoxylon fragiforme</i> (Pers.) J. Kickx f.	x					
<i>Imleria badia</i> (Fr.) Vizzini				x	x	
<i>Inocybe geophylla</i> (Sowerby) P. Kumm.	x				x	
<i>Inocybe mixtilis</i> (Britzelm.) Sacc.				x		
<i>Irpex lacteus</i> (Fr.) Fr.	x					
<i>Ischnoderma benzoinum</i> (Wahlenb.) P. Karst.					x	

	BGB	MTL	MEF	BL	LTL	LEF
<i>Ischnoderma resinosum</i> (Schrad.) P. Karst.				x		
<i>Kretzschmaria deusta</i> (Hoffm.) P.M.D. Martin	x					
<i>Kuehneromyces mutabilis</i> (Schaeff.) Singer & A.H. Sm.	x					
<i>Laccaria amethystina</i> Cooke				x	x	
<i>Laccaria laccata</i> (Scop.) Cooke	x	x			x	
<i>Laccaria proxima</i> (Boud.) Pat.				x		
<i>Lactarius azonites</i> (Bull.) Fr.				x		
<i>Lactarius badiosanguineus</i> Kühner & Romagn.					x	
<i>Lactarius blennius</i> (Fr.) Fr.	x					
<i>Lactarius camphoratus</i> (Bull.) Fr.		x		x		
<i>Lactarius deterrimus</i> Gröger					x	
<i>Lactarius glyciosmus</i> (Fr.) Fr.					x	
<i>Lactarius helvus</i> (Fr.) Fr.	x	x	x		x	
<i>Lactarius lignyotus</i> Fr.					x	
<i>Lactarius musteus</i> Fr.		x				
<i>Lactarius pallidus</i> Pers.				x		
<i>Lactarius picinus</i> Fr.		x			x	
<i>Lactarius repraesentaneus</i> Britzelm.					x	
<i>Lactarius rubrocinctus</i> Fr.					x	
<i>Lactarius subdulcis</i> (Pers.) Gray				x		
<i>Lactarius tabidus</i> Fr.					x	
<i>Lactarius torminosus</i> (Schaeff.) Gray					x	
<i>Lactarius trivialis</i> (Fr.) Fr.					x	
<i>Lactarius turpis</i> (Weinm.) Fr.					x	
<i>Lactarius uvidus</i> (Fr.) Fr.					x	
<i>Lactarius vietus</i> (Fr.) Fr.			x		x	
<i>Lactarius zonarioides</i> Kühner & Romagn.	x					
<i>Lactifluus glaucescens</i> (Crossl.) Verbeken	x					
<i>Lactifluus vellereus</i> (Fr.) Kuntze	x					
<i>Lactifluus volemus</i> (Fr.) Kuntze	x					
<i>Laetiporus sulphureus</i> (Bull.) Murrill				x		
<i>Laxitextum bicolor</i> (Pers.) Lentz				x		
<i>Leccinellum pseudoscabrum</i> (Kallenb.) Mikšík	x					
<i>Leccinum holopus</i> (Rostk.) Watling						x
<i>Leccinum vulpinum</i> Watling				x	x	
<i>Lentinus arcularius</i> (Batsch) Zmitr.	x					
<i>Lentinus brumalis</i> (Pers.) Zmitr.	x					
<i>Lentinus substrictus</i> (Bolton) Zmitr. & Kovalenko				x		
<i>Lenzites betulinus</i> (L.) Fr.	x					
<i>Lepiota cristata</i> (Bolton) P. Kumm.	x					
<i>Lycoperdon perlatum</i> Pers.	x	x				
<i>Macrolepiota procera</i> (Scop.) Singer	x					
<i>Marasmiellus peronatus</i> (Bolton) J.S. Oliveira	x					
<i>Marasmius curreyi</i> Berk. & Broome	x					

	BGB	MTL	MEF	BL	LTL	LEF
<i>Marasmius oreades</i> (Bolton) Fr.				x		
<i>Marasmius rotula</i> (Scop.) Fr.	x					
<i>Megacollybia platyphylla</i> (Pers.) Kotl. & Pouzar	x					
<i>Mensularia nodulosa</i> (Fr.) T. Wagner & M. Fisch.				x		
<i>Meripilus giganteus</i> (Pers.) P. Karst.	x					
<i>Mucidula mucida</i> (Schrad.) Pat.	x					
<i>Mutinus caninus</i> (Huds.) Fr.	x					
<i>Mycena galopus</i> (Pers.) P. Kumm.					x	
<i>Mycena haematopus</i> (Pers.) P. Kumm.	x					
<i>Mycena pelianthina</i> (Fr.) Quél.	x					
<i>Mycena pura</i> (Pers.) P. Kumm.	x					
<i>Mycena viridimarginata</i> P. Karst.					x	
<i>Mycetinis alliaceus</i> (Jacq.) Earle ex A.W. Wilson & Desjardin	x					
<i>Neoboletus erythropus</i> (Pers.) C. Hahn					x	
<i>Omphalina setipes</i> (Fr.) Raithehlh.	x					
<i>Onnia tomentosa</i> (Fr.) P. Karst.	x					
<i>Oxyporus populinus</i> (Schumach.) Donk				x		
<i>Panellus stipticus</i> (Bull.) P. Karst.	x					
<i>Panus rudis</i> Fr.	x					
<i>Paragygnopus perforans</i> (Hoffm.) J.S. Oliveira					x	
<i>Parasola plicatilis</i> (Curtis) Redhead, Vilgalys & Hopple				x		
<i>Phallus impudicus</i> L.	x					
<i>Phellinopsis conchata</i> (Pers.) Y.C. Dai	x					
<i>Phellinus igniarius</i> (L.) Quél.				x		
<i>Phellinus tremulae</i> (Bondartsev) Bondartsev & P.N. Borisov				x		
<i>Pholiota flammans</i> (Batsch) P. Kumm.		x		x		
<i>Phylloporus pelletieri</i> (Lév.) Quél.				x		
<i>Picipes badius</i> (Pers.) Zmitr. & Kovalenko	x					
<i>Pleurotus pulmonarius</i> (Fr.) Quél.	x					
<i>Plicaturopsis crispa</i> (Pers.) D.A. Reid	x					
<i>Pluteus atromarginatus</i> (Konrad) Kühner					x	
<i>Pluteus cervinus</i> (Schaeff.) P. Kumm.	x			x	x	
<i>Pluteus ephebeus</i> (Fr.) Gillet	x					
<i>Pluteus leoninus</i> (Schaeff.) P. Kumm.	x					
<i>Polyporus tuberaster</i> (Jacq. ex Pers.) Fr.	x					
<i>Porodaedalea pini</i> (Brot.) Murrill					x	
<i>Psathyrella candolleana</i> (Fr.) Maire				x		
<i>Pseudosperma rimosum</i> (Bull.) Matheny & Esteve-Rav.	x					
<i>Pycnoporellus fulgens</i> (Fr.) Donk				x		
<i>Pycnoporus cinnabarinus</i> (Jacq.) P. Karst.	x					
<i>Rhodocollybia maculata</i> (Alb. & Schwein.) Singer		x				
<i>Russula adusta</i> (Pers.) Fr.	x					
<i>Russula aurora</i> Krombh.				x		
<i>Russula chloroides</i> (Krombh.) Bres	x				x	

	BGB	MTL	MEF	BL	LTL	LEF
<i>Russula claroflava</i> Grove					x	
<i>Russula cyanoxantha</i> (Schaeff.) Fr.	x					
<i>Russula decipiens</i> (Singer) Bon				x		
<i>Russula decolorans</i> (Fr.) Fr.		x	x		x	x
<i>Russula delica</i> Fr.	x					
<i>Russula emetica</i> (Schaeff.) Pers.					x	
<i>Russula emeticicolor</i> Jul. Schäff.	x					
<i>Russula faginea</i> Romagn.	x					
<i>Russula foetens</i> Pers.	x				x	
<i>Russula grata</i> Britzelm.	x					
<i>Russula grisea</i> Fr.				x		
<i>Russula hydrophila</i> Horniček				x		
<i>Russula integra</i> (L.) Fr.	x				x	
<i>Russula nauseosa</i> (Pers.) Fr.	x				x	
<i>Russula nobilis</i> Velen.	x	x				
<i>Russula ochroleuca</i> Fr.				x		
<i>Russula olivacea</i> (Schaeff.) Fr.				x		
<i>Russula paludosa</i> Britzelm.		x	x		x	x
<i>Russula puellaris</i> Fr.					x	
<i>Russula queletii</i> Fr.	x					
<i>Russula risigallina</i> (Batsch) Sacc.	x					
<i>Russula rubroalba</i> (Singer) Romagn.				x		
<i>Russula sanguinaria</i> (Schumach.) Rauschert	x					
<i>Russula solaris</i> Ferd. & Winge				x	x	
<i>Russula vesca</i> Fr.	x				x	
<i>Russula violeipes</i> Quéf.	x					
<i>Russula virescens</i> (Schaeff.) Fr.	x				x	
<i>Schizophyllum commune</i> Fr.	x					
<i>Schizopora paradoxa</i> (Schrad.) Donk	x					
<i>Scleroderma citrinum</i> Pers.	x				x	
<i>Scleroderma verrucosum</i> (Bull.) Pers.	x					
<i>Scutellinia scutellata</i> (L.) Lambotte	x					
<i>Skeletocutis amorpha</i> (Fr.) Kotl. & Pouzar				x		
<i>Stereum hirsutum</i> (Willd.) Pers.	x					
<i>Stereum ochraceoflavum</i> (Schwein.) Sacc.	x					
<i>Stereum subtomentosum</i> Pouzar	x					
<i>Strobilomyces strobilaceus</i> (Scop.) Berk.				x		
<i>Suillus granulatus</i> (L.) Roussel	x					
<i>Suillus variegatus</i> (Sw.) Richon & Roze			x			
<i>Tapinella atrotomentosa</i> (Batsch) Šutara			x			
<i>Trametes gibbosa</i> (Pers.) Fr.	x					
<i>Trametes hirsuta</i> (Wulfen) Lloyd	x					
<i>Trametes versicolor</i> (L.) Lloyd	x					
<i>Tremella mesenterica</i> Retz.	x					

	BGB	MTL	MEF	BL	LTL	LEF
<i>Trichaptum abietinum</i> (Pers. ex J.F. Gmel.) Ryvarden	x				x	
<i>Trichaptum bifforme</i> (Fr.) Ryvarden	x					
<i>Tricholoma sulphureum</i> (Bull.) P. Kumm.	x					
<i>Tricholomopsis decora</i> (Fr.) Singer		x			x	x
<i>Tricholomopsis rutilans</i> (Schaeff.) Singer	x					
<i>Tylopilus felleus</i> (Bull.) P. Karst.		x		x	x	
<i>Tyromyces kmetii</i> (Bres.) Bondartsev & Singer				x		
<i>Volvariella caesiotincta</i> P.D. Orton				x		
<i>Xerocomellus chrysenteron</i> (Bull.) Šutara		x		x		
<i>Xerocomellus porosporus</i> (Imler ex Watling) Šutara	x					
<i>Xerocomus subtomentosus</i> (L.) Quél.	x					
<i>Xeromphalina campanella</i> (Batsch) Kühner & Maire					x	
<i>Xylaria hypoxylon</i> (L.) Grev.	x					
<i>Xylaria longipes</i> Nitschke				x		
<i>Xylaria polymorpha</i> (Pers.) Grev.	x					

A román Vörös Lista alapján (TĂNASE & POP 2005) a dokumentált fajok közül 8 faj potenciálisan veszélyeztetett (NT): *Amanita regalis*, *Galerina sphagnorum*, *Geastrum pectinatum*, *Geastrum quadrifidum*, *Gomphus clavatus*, *Gyroporus castaneus*, *Lactarius picinus* és *Strobilomyces strobilaceus*; két faj pedig sérülékeny (VU): *Cantharellus friesii* és *Phylloporus pelletieri*.

IRODALOM–REFERENCES

- BÁNHEGYI J. (1942): Discomyceták a Székelyföldről. Botanikai Közlemények, Budapest, 39/5: 261-271.
- BOHUS G. (1943): Russula -Forschungen I. Von den im Sommer des Jahres 1941. Gesammelten Russulen aus Ungarn. Borbasia nova 13: 1-9.
- BREITENBACH J., KRÄNZLIN F. (1981, 1986, 1991, 1995, 2000): Fungi of Switzerland. Vol.1-5. Mykologia, Luzern.
- DOINA IVAN (coord. 1993): Vegetația României. Editura Tehnică Agricolă Bucharest.
- GERGELY J., FÜZI J., MÁRTON A. (1973): Kovászna megye vegetációja. In: RÁCZ G., FÜZI J. (szerk.): Kovászna megye gyógynövényei. Sepsiszentgyörgy, pp 66-135.
- HANSEN L., KNUDSEN H. (eds., 1992, 1997): Nordic Macromycetes Vol. 2-3. Nordsvamp, Copenhagen.
- INDEX FUNGORUM (2021 February). www.indexfungorum.org
- ISTVÁNFI GY. (1895): Adatok Magyarország gombáinak ismeretéhez. Természetrzai Füzetek, 18/1-2: 97-110.
- JÜLICH W. (1989): Guida alla determinazione dei funghi Vol. II. (Die Nichtblätterpilze, Gallertpilze und Bauchpilze). Saturnia, Trento.
- KISGYÖRGY Z., KÓNYA Á. (1973): Kovászna megye földrajz-földtani jellemzése. In: RÁCZ G., FÜZI J. (szerk.): Kovászna megye gyógynövényei. Sepsiszentgyörgy, pp 9-14.
- KNUDSEN H., VESTERHOLT J. (2008): Funga Nordica. Nordsvamp, Copenhagen.
- KOVÁCS AL. (1977): Făgetele din Munții Bodoc. Aluta (Acta Siculica) 1977: 235.
- KOVÁCS AL. (1979): Flora și vegetația Munților Bodoc. Dissertație, Babeș-Bolyai T.E. Kolozsvár.
- LÁSZLÓ K. (1970): Contribuții la cunoașterea macromicetelor din Bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta (Acta Siculica) 1970: 63-74.
- LÁSZLÓ K. (1972): Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din R. S. România. Aluta (Acta Siculica) 1972: 41-60.
- LÁSZLÓ K. (1975): Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din Bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta (Acta Siculica) 1975: 463-468.
- LÁSZLÓ K. (1979): Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din Bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta (Acta Siculica) 1979: 415-419.
- LÁSZLÓ K. (1984): A nagygyombák kutatása és újabb adataik Hargita és Kovászna megyékben. Mikológiai Közlemények 1984/1: 9-25.
- LÁSZLÓ K., ALBERT L., SARKADI Z. (1988): A nagygyombák kutatása és újabb adataik Hargita és Kovászna megyékben, II. Mikológiai Közlemények 1988/3: 163-177.

- LÁZÁR Zs., PÁL-FÁM F., RIMÓCZI I. (1999): Adatok a székelyföldi tőzeglápok nagygombavilágához. *Aluta (Acta Siculica)* 1999/1: 67-72.
- MOESZ G. (1929): Gombák a Székelyföldről. Emlékkönyv a Székely Nemzeti Múzeum 50 éves jubileumára, Sepsiszentgyörgy: 545-554.
- MOSER M. (1993): Guida alla determinazione dei funghi Vol. I. (Die Röhrlinge und Blätterpilze). Saturnia, Trento.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2004): Nagygombák a Szent Anna-tó környékéről. Macrofungi from the surroundings of Lake Szent Anna /Hungarian/. *Acta Siculica* 2003: 25-30.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1981): Selten Pilze aus Rumanien III. *Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj* 11: 31-53.
- PEAHĂ M. (ed. 1974): Atlas geografic general. Bukarest.
- POP A. (1981): Similarități micocenologice între tinoavele Poiana Stampei, Mohos și Luci. *Studii și Comunicări de Ocrotirea Naturii, Suceava*: 262-266.
- SILAGHI GH., LÁSZLÓ K. (1968): Contribuții la cunoașterea macromicetelor din România. *Contr. Bot. Cluj*: 109-117.
- TĂNASE C., POP A. (2005): Red List of Romanian Macrofungi Species. Bioplatform. Romanian National Platform for Biodiversity, Editura Academiei Române (ISBN 973-27-1211-2), București: 101-107.
- TOMPA E., FÉDER Z. (1973): Talajtípusok Kovászna megyében. In: RÁCZ G., FŰZI J. (szerk.): Kovászna megye gyógynövényei. Sepsiszentgyörgy, pp 15-17.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 69–70.

CONTRIBUTION TO THE KNOWLEDGE OF MACROFUNGI OF BÁLVÁNYOS AND SZENT ANNA-LAKE ENVIRONS AND LUCI

Ferenc PÁL-FÁM¹, Attila FÓDI², Kinga OROSS³, Lajos BENEDEK⁴

¹ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Kaposvár Campus, pff3@hotmail.com

² 8000; Székesfehérvár, Gáz str. 12. 7/21, attila.fodi@gmail.com

³ 9062 Kisbajcs, Kossuth str. 40, oross.kinga@gmail.com

⁴ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

Keywords: macrofungi, Bálványos, Sf. Ana-lake, Luci

Abstract:

Present work contains the macrofungi taxa collected in Bálványos and Sf. Ana-lake environs, as well as in Luci, Transylvania by all participants of the mushroom camp organised by the Kálmán László Mycological Society in August 2017. The investigated 5 locations are situated in two mountains, Bodoc- and Harghita-Mts., relatively distant each other. The examined habitats were: mixed deciduous, *Carpino-Fagetum*, *Pino-Sphagnetum*, *Sphagno-Piceetum*. A part of the 246 taxa were documented with fungaria and/or photo.

INTRODUCTION

Bálványos (Băile Bálványos) is situated 20 km from Kézdivásárhely (Țirgu Secuiesc), in the valley of Torja (Turia) creek, in the Bodoki-Mts. From administrative point of view it belongs to Turia village, Kovászna (Covasna) county. The Bodoc Mts. is situated to east from Baraolt Mts., bordered from north by Ciucului Mts., from east by Vrancei Mts. and from south by Buzăului Mts. Its highest peak is Kő möge (1240 m). The area belongs to Transylvanian trachyte mountain sierra (KISGYÖRGY & KÓNYA 1973). The main characteristic soils are brown forest soils and podzolic brown forest soils, lithosol and alluvial soils (TOMPA & FÉDER 1973). Its climate is also montane, exposed to wet western winds. The average annual temperatures are 6°C. The coldest month is January with average temperature -4°C, while the warmest month is July with average temperatures 16°C. The main yearly precipitation is 600–700 mm, resulting a wet climate also (PEAHĀ 1974). The area belongs to oak (on the borders), hornbeam-oak and beech (on upper regions) forest regions. The characteristic climax forest associations are: beech forests (*Symphyto cordato- Fagetum siculum*); hornbeam-beech forests (*Carpino-Fagetum siculum*); hornbeam-oak forests (*Quercus- Carpinetum transilvanicum*); and oak forests (*Carici montanae- Quercetum petraeae*). Edaphic forest types are calcifuge oak forests (*Luzulo- Quercetum petraeae transilvanicum*) whose stands are occupying significant areas. Beside, other edaphic forests are *Calamagrosti-Salicetum cinereae* and *Salicetum albae-fragilis* in small patches near the creeks, as well as *Luzulo- Quercus- Carpinetum fagetosum* on abrupt slopes (GERGELY et al. 1973).

The only exception is Ciomad, which is situated also in the beech region, but caused by the forestry management it can be characterised near the beech forests by spruce (*Hieracio rotundati-Piceetum*) stands, and near the lake and in the Mohoš peat bog *Sphagnum* associations: *Pino-Sphagnetum magellanicum*; *Sphagno-Piceetum*; *Sphagno-Alnetum*; and *Sphagno-Betuletum pubescentis*. (Doina IVAN coord. 1993).

Bodoc Mts. belongs to Natura 2000 network from 2007, with a total area of 56657 hectares, containing the whole Baraolt Mts. and the western part of Bodoc Mts.

The Harghita Mts. is a volcanic mountain laying 70 km on North-South direction in the Eastern Carpathians. Its borders are Giurgeului Mts. (north), Gurghiului Mts. (northwest), Gurghiului-Harghita plateau (west) and Bodoc- and Baraolt Mts. (south). Its highest peaks are Harghita Mădăraș- (1801 m), Harghita Racoș-(1758 m), Harghita Siculeni (1710 m) and Harghita Ciceu- (1755 m). In the southern part it is situated the Ciomad Mts., which belongs geographically to Bodoci Mts., but

geologically to Harghita. Its climate is montane, exposed to wet western winds. The average annual temperatures are 2–4°C. The coldest month is January with average temperatures -10°C, while the warmest month is July with average temperatures 8°C. The main yearly precipitation is over 1000 mm, resulting an extremely wet climate combined with the temperature values above (PEAHĂ 1974).

The mountains are volcanic composed mainly by andesite. The main soil types are brown forest soils and podzolic brown forest soils, but skeletal and alluvial soils also occur (PEAHĂ 1974). The area belongs to beech (on lower altitudes) and spruce (on upper regions) forest regions. The characteristic climax forest associations are: beech forests (*Symphyto cordato- Fagetum*) and spruce forests (*Hieracio rotundati-Piceetum*). Beside small stands of *Sphagno-Piceetum* and *Pino-Sphagnetum magellanicii* also occur (Doina IVAN coord. 1993).

Several mycological literary data were published from the territory, started with the works of ISTVÁNFFI (1895) and MOESZ (1929): BÁNHEGYI (1942), BOHUS (1943), LÁSZLÓ (1970, 1972, 1975, 1979, 1984), KOVÁCS (1977, 1979), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1981), SILAGHI & LÁSZLÓ (1968), POP (1981), LÁSZLÓ et al. (1988). Systematic mycological surveys have been started in 1999 (LÁZÁR et al. 1999), followed by newer data (PÁL-FÁM & BENEDEK 2004).

Aims of present work is to publish the macrofungi taxa collected, continuing in this way the exploration of the Funga of this region, as well as to draw this area to the mycologist's attention.

MATERIAL AND METHODS

The macrofungi taxa were collected by all participants during 4 field trips between 19-22 August 2017. The explored habitats are: mixed deciduous, hornbeam-oak, *Sphagnum* spruce and *Sphagnum* Scotch pine stands. Near the tree species mentioned, in the deciduous locations occurred birch, larch and alder. All of the collected taxa have been determined and documented, some of them with fungaria and/or photo by the authors. Identifications have been made using the following basic literature (near genera monographs): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981-2000), HANSEN & KNUDSEN (1992, 1997), MOSER (1993), JÜLICH (1989), KNUDSEN & VESTERHOLT (2008). Nomenclature used follows Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2020 February).

RESULTS AND DISCUSSION

A number of 246 macrofungi taxa were documented (table).

According to the Romanian Red List (TĂNASE & POP 2005) 8 species are 'near threatened' (NT): *Amanita regalis*, *Galerina sphagnorum*, *Geastrum pectinatum*, *Geastrum quadrifidum*, *Gomphus clavatus*, *Gyroporus castaneus*, *Lactarius picinus* and *Strobilomyces strobilaceus*; another two are 'vulnerable' (VU): *Cantharellus friesii* and *Phylloporus pelletieri*.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 71–79.

**ADATOK A GÖRGÉNYI- ÉS A GYERGYÓI-HAVASOK
NAGYGOMBÁINAK ISMERETÉHEZ**

PÁL-FÁM Ferenc¹, OROSS Kinga², FÓDI Attila³, BENEDEK Lajos⁴

¹ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, pff3@hotmail.com

² 9062 Kisbajcs, Kossuth u. 40, oross.kinga@gmail.com

³ 8000; Székesfehérvár, Gáz u. 12. 7/21, attila.fodi@gmail.com

⁴ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

Kulcsszavak: nagygomba, Görgényi- és Gyergyói-havasok

Kivonat:

Jelen munka 2018 augusztusában Gyergyóremete környékén (a Görgényi- és a Gyergyói-havasokban), a László Kálmán Gombászegyesület gombásztábora alatt gyűjtött nagygomba-taxonok listáját tartalmazza. A Görgényi-havasokban már volt hasonló jellegű felmérés Vármező környékén, illetve egy másik Parajd környékén. A Gyergyói-havasokban is volt egy gombásztábor Borszék környékén 2009-ben. A 2012-es gyergyószárhegyi gombásztáborban is dokumentálásra kerültek adatok mindkét hegységéből. A gyűjtések lucelegyes bükkösökben (*Piceo-Fagetum*) történtek. A begyűjtött 281 taxon egy része fungáriumi lappal és fotóval került dokumentálásra.

BEVEZETÉS

A Görgényi-havasok a Keleti-Kárpátok középső részén helyezkedik el. Északról a Kelemen-havasok, nyugatról és délnyugatról az Erdélyi-medence, keletről a Gyergyói-medence, míg délkeletről a Hargita-hegység határolja. A hegyláb 500 m tengerszint feletti magasságról indul, legmagasabb csúcsai a Mező-havas (1777 m), a Csomafalvi-Délhegy (1695 m), valamint a Fancsal (1684 m). (PEAHÁ 1974)

A hegység geológiájáról, talajairól, éghajlatáról és vegetációjáról az ide vonatkozó részek PÁL-FÁM et al. (2010) munkában kerültek összefoglalásra. Vegetáció szempontjából a hegység a gyertyános-bükkös (alacsonyabb területek), a montán bükkös és a lucos (hegyoldalak, hegytető) zónában helyezkedik el. (DOINA IVAN coord. 1993).

Gyergyóremete (Remetea) Gyergyószentmiklóstól 18 km-re északra helyezkedik el 750 m tengerszint feletti magasságban. Közigazgatásilag Hargita megyéhez tartozik. Éghajlata hosszú és hideg telek, valamint rövid, meleg nyarak jellemzők, az éves átlaghőmérséklet 5,1-5,5 °C. Az éves csapadékmennyiség 600 mm, a falutól magasabban fekvő területeken ennél nagyobb. Ez az alacsony hőmérséklettel és a magas relatív páratartalommal kombinálva nedves klímának minősül.

A Gyergyói-havasok a Keleti-Kárpátok középső részén helyezkedik el. Északról a Kelemen-havasok és a Besztercei-havasok, nyugatról és délnyugatról a Görgényi-havasok és a Hargita, keletről a Csalhó és a Hagymás-hegységek, míg délről a Csiki-havasok határolják. A hegyláb 750 m tengerszint feletti magasságról indul, legmagasabb csúcsai a Sipos-kő (1567m) és a Likas, 1675 m magasan. Főgerince észak-dél irányban húzódik, a Pongrác-tetőtől keletre található a Békási-szoros és a Gyilkos-tó (PEAHÁ 1974).

A hegység geológiájáról, talajairól, éghajlatáról és vegetációjáról az ide vonatkozó részek PÁL-FÁM et al. (2018a) munkában kerültek összefoglalásra. A hegység a bükkös (alacsonyabb területek), de főleg a lucos (hegyoldalak, hegytető) zónában helyezkedik el (DOINA IVAN coord. 1993).

A Görgényi-havasok mikológiai szempontból a Székelyföld egyik legjobban feltárt területe, köszönhetően a 2007-ben megrendezett hasonló gombásztábornak, mely Vármező környékét célozta meg, főleg a magasabban fekvő területeket (265 faj), valamint a 2014-ben Parajd környékén megrendezett gombásztábornak (186 faj). Emellett a 2012-es gyergyószárhegyi gom-

básztáborban is történtek gyűjtések a hegységből (39 faj). A dokumentált nagygomba-taxonok nagyobb részét lucosokból, illetve egyéb fenyőelegyes erdőkben gyűjtöttük (PÁL-FÁM et al. 2010, 2018b, 2021). A Gyergyói-havasok mikótája is jól kutatott, hiszen a 2009-ben Borszék környékén megrendezett gombásztábor 210 fajt eredményezett (PÁL-FÁM et al. 2018a). Emellett a 2012-es Gyergyószárhegyi gombásztábor is 51 fajjal gazdagította az ismereteinket a hegységből.

Jelen munka célja a gombásztábor alatt gyűjtött és meghatározott gombataxonok közlésével a Kárpátok ezen értékes területe nagygomba-kutatásának folytatása, illetve a mikológus közvélemény figyelmének felkeltése a terület iránt.

ANYAG, MÓDSZER

Jelen munkában közreadott taxonlista a gombásztábor minden résztvevőjének gyűjtése, a tábor 4 terepnapja alatt, 2018 augusztus 18-21 között. A gyűjtések lucelegyes bükkös (*Piceo-Fagetum*), állományokban történtek. A begyűjtött taxonok határozását és dokumentálását a szerzők végezték. A határozáshoz a következő alpmunkákat használtuk (a nemzetség-monográfiák mellett): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981-1995), HANSEN & KNUDSEN (1992, 1997), MOSER (1993), JÜLICH (1989), KNUDSEN & VESTERHOLT (2008), LAESSØE & PETERSEN (2019). A begyűjtött taxonok egy részéről fungáriumi lap és/vagy fotó készült. A nevezéktan alapja az Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2021 február).

EREDMÉNYEK ÉS MEGVITATÁS

A területről összesen 281 nagygomba-taxont dokumentáltunk (táblázat). Ezek közül a legtöbb, 256 faj a Görgényi-havasok területéről, míg 113 faj a Gyergyói-havasokból került begyűjtésre, lucelegyes bükkösökből.

A begyűjtött fajok. List of species

GÖRG= Görgényi Mts., GYER= Gyergyói Mts.

	GÖRG	GYER
<i>Agaricus augustus</i> Fr.	x	
<i>Agaricus sylvaticus</i> Schaeff.	x	
<i>Agaricus sylvicola</i> (Vittad.) Peck	x	
<i>Albatrellus ovinus</i> (Schaeff.) Kotl. & Pouzar	x	
<i>Albatrellus subrubescens</i> (Murrill) Pouzar	x	
<i>Aleuria aurantia</i> (Pers.) Fuckel	x	
<i>Amanita citrina</i> Pers.	x	
<i>Amanita excelsa</i> (Fr.) Bertill.	x	x
<i>Amanita fulva</i> Fr.	x	x
<i>Amanita gemmata</i> (Fr.) Bertill.	x	
<i>Amanita muscaria</i> (L.) Lam.	x	
<i>Amanita pachyvolvata</i> (Bon) Krieglst.	x	x
<i>Amanita pantherina</i> (DC.) Krombh	x	
<i>Amanita porphyria</i> Alb. & Schwein.	x	x
<i>Amanita regalis</i> (Fr.) Michael	x	x
<i>Amanita rubescens</i> Pers.	x	x
<i>Amanita spadicea</i> Pers.		x
<i>Amanita vaginata</i> (Bull.) Lam.	x	
<i>Amaropostia stiptica</i> (Pers.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai	x	x
<i>Amylostereum areolatum</i> (Chaillet ex Fr.) Boidin	x	x
<i>Ascocoryne sarcoides</i> (Jacq.) J.W. Groves & D.E. Wilson	x	
<i>Auricularia mesenterica</i> (Dicks.) Pers.	x	
<i>Bisporella citrina</i> (Batsch) Korf & S.E. Carp.	x	x

<i>Bjerkandera adusta</i> (Willd.) P. Karst.	x	x
<i>Bolbitius titubans</i> (Bull.) Fr.	x	x
<i>Boletopsis leucomelaena</i> (Pers.) Fayod	x	
<i>Boletus edulis</i> Bull.	x	
<i>Boletus pinophilus</i> Pilát & Dermek	x	
<i>Boletus reticulatus</i> Schaeff.	x	
<i>Bovista plumbea</i> Pers.	x	
<i>Bovistella utriformis</i> (Bull.) Demoulin & Rebriv	x	
<i>Buglossoporus quercinus</i> (Schrad.) Kotl. & Pouzar	x	
<i>Butyriboletus subappendiculatus</i> (Dermek, Lazebn. & J. Veselský) D. Arora & J.L. Frank	x	
<i>Caloboletus calopus</i> (Pers.) Vizzini	x	x
<i>Calocera viscosa</i> (Pers.) Fr.	x	x
<i>Cantharellus amethysteus</i> (Qué.) Sacc.	x	x
<i>Cantharellus cibarius</i> Fr.	x	x
<i>Cantharellus ferruginascens</i> P.D. Orton	x	
<i>Cantharellus pallens</i> Pilát	x	
<i>Catathelasma imperiale</i> (P. Karst.) Singe	x	
<i>Cerioporus leptcephalus</i> (Jacq.) Zmitr.	x	
<i>Cerioporus mollis</i> (Sommerf.) Zmitr. & Kovalenko	x	
<i>Cerioporus varius</i> (Pers.) Zmitr. & Kovalenko		x
<i>Cerrena unicolor</i> (Bull.) Murrill	x	
<i>Chalciporus piperatus</i> (Bull.) Bataille	x	
<i>Cheilymenia stercorea</i> (Pers.) Boud.	x	
<i>Chlorophyllum rhacodes</i> (Vittad.) Vellinga	x	
<i>Choiromyces meandriformis</i> Vittad.	x	
<i>Clavulina coralloides</i> (L.) J. Schröt.	x	
<i>Climacocystis borealis</i> (Fr.) Kotl. & Pouzar	x	
<i>Clitocybe costata</i> Kühner & Romagn.	x	
<i>Clitocybe metachroa</i> (Fr.) P. Kumm.	x	
<i>Clitocybe odora</i> (Bull.) P. Kumm.	x	
<i>Clitocybe phyllophila</i> (Pers.) P. Kumm.	x	x
<i>Clitopilus geminus</i> (Paulet) Noordel. & Co-David	x	
<i>Clitopilus prunulus</i> (Scop.) P. Kumm.	x	x
<i>Coltricia perennis</i> (L.) Murrill	x	
<i>Collybia cirrata</i> (Schumach.) Qué.	x	
<i>Coprinopsis radicans</i> (Romagn.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo	x	
<i>Cortinarius anomalus</i> (Fr.) Fr	x	
<i>Cortinarius cinnamomeus</i> (L.) Gray	x	x
<i>Cortinarius crassus</i> Fr.	x	
<i>Cortinarius croceus</i> (Schaeff.) Gray	x	
<i>Cortinarius emunctus</i> Fr.	x	
<i>Cortinarius paleaceus</i> Fr.	x	
<i>Cortinarius praestans</i> (Cordier) Gillet	x	
<i>Cortinarius purpurascens</i> Fr.		x

<i>Cortinarius rubellus</i> Cooke	x	
<i>Cortinarius sanguineus</i> (Wulfen) Gray	x	x
<i>Cortinarius torvus</i> (Fr.) Fr.		x
<i>Cortinarius traganus</i> (Fr.) Fr.	x	x
<i>Cortinarius variicolor</i> (Pers.) Fr.	x	
<i>Cortinarius varius</i> (Schaeff.) Fr.	x	
<i>Cortinarius violaceus</i> (L.) Gray	x	x
<i>Craterellus tubaeformis</i> (Fr.) Quél.	x	x
<i>Cuphophyllus pratensis</i> (Fr.) Bon	x	
<i>Cyanoboletus pulverulentus</i> (Opat.) Gelardi, Vizzini & Simonini	x	
<i>Cyanosporus caesius</i> (Schröd.) McGinty	x	
<i>Cyathus striatus</i> (Huds.) Willd.	x	
<i>Cyclocybe erebia</i> (Fr.) Vizzini & Matheny	x	
<i>Cystoderma amianthinum</i> (Scop.) Fayod	x	x
<i>Dacrymyces stillatus</i> Nees		x
<i>Daedaleopsis confragosa</i> (Bolton) J. Schröt.	x	
<i>Daedaleopsis tricolor</i> (Bull.) Bondartsev & Singer	x	
<i>Deconica coprophila</i> (Bull.) P. Karst.	x	
<i>Echinoderma asperum</i> (Pers.) Bon	x	x
<i>Fomes fomentarius</i> (L.) Fr.	x	x
<i>Fomitopsis pinicola</i> (Sw.) P. Karst.	x	x
<i>Fuscopostia fragilis</i> (Fr.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai	x	
<i>Galerina marginata</i> (Batsch) Kühner	x	
<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.) Pat.	x	x
<i>Ganoderma resinaceum</i> Boud.	x	
<i>Geastrum fimbriatum</i> Fr.	x	
<i>Geastrum quadrifidum</i> DC. ex Pers.	x	
<i>Gloeophyllum abietinum</i> (Bull.) P. Karst.	x	x
<i>Gloeophyllum odoratum</i> (Wulfen) Imazeki	x	
<i>Gomphidius glutinosus</i> (Schaeff.) Fr.		x
<i>Gomphus clavatus</i> (Pers.) Gray	x	
<i>Guepiniopsis buccina</i> (Pers.) L.L. Kenn.	x	
<i>Gymnopilus bellulus</i> (Peck) Murrill		x
<i>Gymnopus androsaceus</i> (L.) Della Magg. & Trassin.	x	x
<i>Gymnopus brassicolens</i> (Romagn.) Antonín & Noordel.	x	
<i>Gymnopus confluens</i> (Pers.) Antonín, Halling & Noordel.	x	x
<i>Gymnopus hariolorum</i> (Bull.) Antonín, Halling & Noordel.	x	
<i>Gymnopus perforans</i> (Hoffm.) Antonín & Noordel	x	x
<i>Gymnopus peronatus</i> (Bolton) Gray	x	x
<i>Helvella macropus</i> (Pers.) P. Karst.	x	
<i>Hericium clathroides</i> (Pall.) Pers.		x
<i>Heterobasidion annosum</i> (Fr.) Bref.	x	x
<i>Humaria hemisphaerica</i> (F.H. Wigg.) Fuckel	x	
<i>Hydnellum aurantiacum</i> (Batsch) P. Karst.	x	

<i>Hydnellum auratile</i> (Britzelm.) Maas Geest.	x	
<i>Hydnellum geogenium</i> (Fr.) Banker	x	
<i>Hydnellum peckii</i> Banker	x	
<i>Hydnellum scrobiculatum</i> (Fr.) P. Karst.	x	
<i>Hydnellum suaveolens</i> (Scop.) P. Karst.	x	
<i>Hydnum repandum</i> L.	x	x
<i>Hygrocybe ceracea</i> (Sowerby) P. Kumm.	x	
<i>Hygrocybe conica</i> (Schaeff.) P. Kumm.	x	
<i>Hygrocybe miniata</i> (Fr.) P. Kumm.	x	
<i>Hygrocybe mucronella</i> (Fr.) P. Karst.	x	
<i>Hygrophorus erubescens</i> (Fr.) Fr.	x	
<i>Hygrophorus piceae</i> Kühner		x
<i>Hymenopellis radicata</i> (Relhan) R.H. Petersen	x	x
<i>Hypholoma fasciculare</i> (Huds.) P. Kumm.	x	x
<i>Hypholoma lateritium</i> (Schaeff.) P. Kumm.	x	
<i>Hypholoma radicosum</i> J.E. Lange	x	
<i>Hypoxylon fragiforme</i> (Pers.) J. Kickx f.	x	x
<i>Imleria badia</i> (Fr.) Vizzini	x	x
<i>Infundibulicybe gibba</i> (Pers.) Harmaja	x	x
<i>Inocybe geophylla</i> (Bull.) P. Kumm.	x	
<i>Ischnoderma benzoinum</i> (Wahlenb.) P. Karst.	x	
<i>Ischnoderma resinosum</i> (Schrad.) P. Karst.		x
<i>Kuehneromyces mutabilis</i> (Schaeff.) Singer & A.H. Sm.	x	
<i>Laccaria amethystina</i> Cooke 1884	x	
<i>Laccaria bicolor</i> (Maire) P.D. Orton	x	
<i>Laccaria laccata</i> (Scop.) Cooke	x	x
<i>Lactarius blennius</i> (Fr.) Fr.	x	x
<i>Lactarius deterrimus</i> Gröger	x	
<i>Lactarius lignyotus</i> Fr.	x	
<i>Lactarius picinus</i> Fr.	x	
<i>Lactarius pyrogalus</i> (Bull.) Fr.	x	
<i>Lactarius repraesentaneus</i> Britzelm.	x	
<i>Lactarius rufus</i> (Scop.) Fr.	x	x
<i>Lactarius subdulcis</i> (Pers.) Gray		x
<i>Lactarius turpis</i> (Weinm.) Fr.	x	x
<i>Lactarius violaceus</i> (Barla) Bon	x	
<i>Lactarius zonarioides</i> Kühner & Romagn.	x	
<i>Lactifluus pergamenus</i> (Sw.) Kuntze	x	
<i>Lactifluus vellereus</i> (Fr.) Kuntze	x	x
<i>Laetiporus sulphureus</i> (Bull.) Murrill	x	
<i>Laxitextum bicolor</i> (Pers.) Lentz		x
<i>Leccinellum pseudoscabrum</i> (Kallenb.) Mikšik	x	
<i>Leccinum albostipitatum</i> den Bakker & Noordel.	x	
<i>Leccinum versipelle</i> (Fr. & Hök) Snell	x	

<i>Leccinum vulpinum</i> Watling	x	x
<i>Lentinellus cochleatus</i> (Pers.) P. Karst.	x	
<i>Lentinellus ursinus</i> (Fr.) Kühner	x	
<i>Lentinus arcularius</i> (Batsch) Zmitr.	x	x
<i>Lentinus substrictus</i> (Bolton) Zmitr. & Kovalenko	x	
<i>Lenzites betulinus</i> (L.) Fr.	x	
<i>Leotia lubrica</i> (Scop.) Pers.	x	
<i>Lepiota castanea</i> Quél.	x	
<i>Lepiota clypeolaria</i> (Bull.) P. Kumm.	x	
<i>Lepiota magnispora</i> Murrill	x	
<i>Leucoagaricus nympharum</i> (Kalchbr.) Bon	x	
<i>Leucocybe connata</i> (Schumach.) Vizzini, P. Alvarado, G. Moreno & Consiglio	x	
<i>Leucopaxillus alboalutaceus</i> (F.H. Møller & Jul. Schäff.) F.H. Møller	x	
<i>Leucopaxillus gentianeus</i> (Quél.) Kotl.	x	x
<i>Leucopaxillus tricolor</i> (Peck) Kühner	x	
<i>Limacella delicata</i> (Fr.) Earle ex Konrad & Maubl.		x
<i>Lycoperdon excipuliforme</i> (Scop.) Pers.	x	
<i>Lycoperdon perlatum</i> Pers.	x	x
<i>Macrocystidia cucumis</i> (Pers.) Joss.	x	
<i>Macrolepiota procera</i> (Scop.) Singer	x	
<i>Marasmius bulliardii</i> Quél.		x
<i>Marasmius oreades</i> (Bolton) Fr.	x	
<i>Marasmius wynneae</i> Berk. & Broome	x	
<i>Megacollybia platyphylla</i> (Pers.) Kotl. & Pouzar	x	x
<i>Melanoleuca subalpina</i> (Britzelm.) Bresinsky & Stangl	x	
<i>Mycena crocata</i> (Schröd.) P. Kumm.	x	
<i>Mycena epipterygia</i> (Scop.) Gray	x	x
<i>Mycena pelianthina</i> (Fr.) Quél.	x	
<i>Mycena pseudocorticola</i> Kühner		x
<i>Mycena pura</i> (Pers.) P. Kumm.	x	x
<i>Mycena rubromarginata</i> (Fr.) P. Kumm.	x	
<i>Mycena stylobates</i> (Pers.) P. Kumm.	x	
<i>Mycena vitilis</i> (Fr.) Quél.		x
<i>Mycetinis alliaceus</i> (Jacq.) Earle ex A.W. Wilson & Desjardin	x	x
<i>Mycetinis scorodoni</i> (Fr.) A.W. Wilson & Desjardin	x	
<i>Neoboletus luridiformis</i> (Rostk.) Gelardi, Simonini & Vizzini	x	
<i>Otidea onotica</i> (Pers.) Fuckel	x	x
<i>Oxyporus populinus</i> (Schumach.) Donk		x
<i>Panaeolus semiovatus</i> (Sowerby) S. Lundell & Nannf.	x	x
<i>Panellus stipticus</i> (Bull.) P. Karst.		x
<i>Panus rudis</i> Fr.	x	
<i>Phaeocollybia christinae</i> (Fr.) R. Heim		x
<i>Phallus impudicus</i> L.	x	
<i>Phellinus pini</i> (Brot.) Pilát	x	

<i>Phellinus vorax</i> Harkn. ex Černý	x	
<i>Pholiota aurivella</i> (Batsch) P. Kumm.		x
<i>Pholiota flammans</i> (Batsch) P. Kumm.	x	x
<i>Pholiota lenta</i> (Pers.) Singer	x	
<i>Pholiota squarrosa</i> (Vahl) P. Kumm.	x	
<i>Phylloporus pelletieri</i> (Lév.) Quél.	x	
<i>Picipes melanopus</i> (Pers.) Zmitr. & Kovalenko	x	
<i>Pleurotus dryinus</i> (Pers.) P. Kumm.		x
<i>Pleurotus pulmonarius</i> (Fr.) Quél.	x	
<i>Plicaturopsis crispa</i> (Pers.) D.A. Reid	x	x
<i>Pluteus atomarginatus</i> (Konrad) Kühner	x	
<i>Pluteus cervinus</i> (Schaeff.) P. Kumm.	x	
<i>Pluteus leoninus</i> (Schaeff.) P. Kumm.	x	
<i>Porphyrellus porphyrosporus</i> (Fr. & Hök) E.-J. Gilbert	x	x
<i>Protostropharia semiglobata</i> (Batsch) Redhead, Moncalvo & Vilgalys	x	x
<i>Pseudohydnum gelatinosum</i> (Scop.) P. Karst.	x	x
<i>Pterula multifida</i> (Chevall.) Fr.	x	
<i>Pycnoporellus fulgens</i> (Fr.) Donk	x	
<i>Pycnoporus cinnabarinus</i> (Jacq.) P. Karst.	x	
<i>Ramaria bataillei</i> (Maire) Corner	x	
<i>Ramaria flava</i> (Schaeff.) Quél.	x	
<i>Ramaria mairei</i> Donk	x	
<i>Ramaria sanguinea</i> (Pers.) Quél.	x	
<i>Rhodocollybia butyracea</i> (Bull.) Lennox	x	
<i>Rhodocollybia maculata</i> (Alb. & Schwein.) Singer	x	
<i>Rhodocollybia prolixa</i> (Fr.) Antonín & Noordel.		x
<i>Rickenella fibula</i> (Bull.) Raithelh.	x	x
<i>Russula albonigra</i> (Krombh.) Fr	x	
<i>Russula cyanoxantha</i> (Schaeff.) Fr.	x	x
<i>Russula decolorans</i> (Fr.) Fr.	x	
<i>Russula delica</i> Fr.	x	x
<i>Russula fellea</i> (Fr.) Fr.	x	x
<i>Russula foetens</i> Pers.	x	
<i>Russula grata</i> Britzelm.		x
<i>Russula grisea</i> Fr.	x	
<i>Russula heterophylla</i> (Fr.) Fr.		x
<i>Russula integra</i> (L.) Fr.	x	
<i>Russula lutea</i> (Huds.) Gray	x	
<i>Russula mustelina</i> Fr	x	x
<i>Russula nauseosa</i> (Pers.) Fr.	x	x
<i>Russula nigricans</i> Fr.	x	x
<i>Russula ochroleuca</i> Fr.	x	x
<i>Russula queletii</i> Fr.	x	
<i>Russula silvestris</i> (Singer) Reumaux	x	x

Russula vesca F	x	x
Russula violeipes Quél.	x	x
Russula xerampelina (Schaeff.) Fr.	x	x
Sarcodon imbricatus (L.) P. Karst.	x	
Sarcodon versipellis (Fr.) Nikol.	x	
Schizophyllum commune Fr.	x	
Steccherinum ochraceum (Pers.) Gray	x	
Stereum hirsutum (Willd.) Pers.	x	x
Stereum sanguinolentum (Alb. & Schwein.) Fr.	x	x
Stereum subtomentosum Pouzar	x	
Suillellus luridus (Schaeff.) Murrill	x	
Suillus grevillei (Klotzsch) Singer	x	
Tapinella panuoides (Fr.) E.-J. Gilbert	x	
Thelephora palmata (Scop.) Fr.	x	
Thelephora terrestris Ehrh.	x	x
Trametes gibbosa (Pers.) Fr.	x	
Trametes hirsuta (Wulfen) Lloyd	x	x
Trametes versicolor (L.) Lloyd	x	
Trichaptum abietinum (Pers.) Ryvarden	x	x
Tricholoma columbetta (Fr.) P. Kumm.	x	
Tricholoma fulvum (DC.) Bigeard & H. Guill.	x	x
Tricholoma imbricatum (Fr.) P. Kumm	x	
Tricholoma lascivum (Fr.) Gillet		x
Tricholoma saponaceum (Fr.) P. Kumm.	x	x
Tricholoma sulphurescens Bres.	x	
Tricholoma vaccinum (Schaeff.) P. Kumm.	x	x
Tricholoma virgatum (Fr.) P. Kumm.		x
Tricholomopsis rutilans (Schaeff.) Singer	x	
Tylopilus felleus (Bull.) P. Karst.	x	x
Ustulina deusta (Hoffm.) Lind	x	
Xerocomellus chrysenteron (Bull.) Šutara	x	
Xerocomellus porosporus (Imler ex Watling) Šutara	x	
Xerocomellus pruinatus (Fr. & Hök) Šutara	x	x
Xerocomus subtomentosus (L.) Quél.	x	x
Xeromphalina campanella (Batsch) Kühner & Maire	x	
Xylaria hypoxylon (L.) Grev.	x	x
Xylaria longipes Nitschke	x	
Xylaria polymorpha (Pers.) Grev.	x	

A román Vörös Lista alapján (TĂNASE & POP 2005) a dokumentált fajok közül 11 faj potenciálisan veszélyeztetett (NT): *Amanita regalis*, *Clitocybe odora*, *Cortinarius praestans*, *Geastrum quadrifidum*, *Hydnellum suaveolens*, *Hygrophorus erubescens*, *Lactarius picinus*, *Leucopaxillus tricolor*, *Mycena crocata*, *Otidea onotica* és *Rickenella fibula*; 5 faj pedig sérülékeny (VU): *Catathelasma imperiale*, *Gymnopilus bellulus*, *Hericium clathroides*, *Phylloporus pelletieri* és *Suillus grevillei*.

IRODALOM—REFERENCES

- BREITENBACH J., KRÄNZLIN F. (1981, 1986, 1991, 1995, 2000, 2005): Fungi of Switzerland. Vol.1-6 Mykologia, Luzern.
- DOINA IVAN (coord. 1993): Vegetația României. Editura Tehnică Agricolă Bucharest.
- HANSEN L., KNUDSEN H. (eds., 1992, 1997): Nordic Macromycetes Vol. 2-3. Nordsvamp, Copenhagen.
- INDEX FUNGORUM (20217 marchFebruary). www.indexfungorum.org
- JÜLICH W. (1989): Guida alla determinazione dei funghi Vol. II. (Die Nichtblätterpilze, Gallertpilze und Bauchpilze). Saturnia, Trento.
- KNUDSEN H., VESTERHOLT J. (2008): Funga Nordica. Nordsvamp, Copenhagen.
- LAESSØE T., PETERSEN J.H. (2019): Fungi of temperate Europe I. Princeton University Press.
- MOSER M. (1993): Guida alla determinazione dei funghi Vol. I. (Die Röhrlinge und Blätterpilze). Saturnia, Trento.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., PLUTÁNÉ LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M., Benedek L. (2018a): Adatok a Gyergyói-havasok nagy-gombáinak ismeretéhez. *Moeszia* 9-10: 64-71.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., PLUTÁNÉ LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M. (2010): Adatok a Görgényi-havasok nagygombáinak ismeretéhez. Contribution to the knowledge of macrofungi of Görgényi Mts., Székelyföld, Transylvania. *Moeszia* 5-6: 37-45.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. SZÁSZ B., SZILVÁSY E. (2021): Adatok a Gyergyói-havasok, Görgényi-havasok és a Hargita-hegység nagygombáink ismeretéhez. *Moeszia* 11-12: 53-57.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., BENEDEK L. (2018b): Adatok a Görgényi-havasok nagygombáinak ismeretéhez 2. Contribution to the knowledge of macrofungi of Gurghiuului Mts., Székelyland, Transylvania 2. *Moeszia* 9-10: 83-92.
- PEAHĀ M. (ed. 1974): Atlas geografic general. Bukarest.
- TĂNASE C., POP A. (2005): Red List of Romanian Macrofungi Species. Bioplatform. Romanian National Platform for Biodiversity, Editura Academiei Române (ISBN 973-27-1211-2), București: 101-107.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 80–81.

CONTRIBUTION TO THE KNOWLEDGE OF MACROFUNGI OF GURGHIULUI AND GIURGEULUI MTS., SZÉKELYLAND, TRANSYLVANIA

Ferenc PÁL-FÁM¹, Kinga OROSS², Attila FÖDI³, Lajos BENEDEK⁴

¹ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Kaposvár Campus, pff3@hotmail.com

² 9062 Kisbajcs, Kossuth str. 40, oross.kinga@gmail.com

³ 8000; Székesfehérvár, Gáz str. 12. 7/21, attila.fodi@gmail.com

⁴ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

Keywords: macrofungi, Gurghiului and Giurgeului Mts.

Abstract:

Present work contains the macrofungi taxa collected in Görgényi (Gurghiului) and Gyergyói (Giurgeului) Mts., near Gyergyóremete (Remetea) village, Transylvania by all participants of the mushroom camp organised by the Kálmán László Mycological Society in August 2018. There was a preliminary mushroom camp in the territory of Gurghiului Mts. in the vicinity of Vármező/Câmpia Cetății, and another one in Praid region also. In 2009 another camp was organised in Giurgeulu Mts. in Borsec. The mushroom camp from 2012 in Lăzarea also contains data from both mountains. The investigated habitat type was *Piceo-Fagetum*. A part of the 281 taxa have been documented with fungaria and/or photo.

INTRODUCTION

The Gurghiului Mts. is situated in the middle part of the East Carpathians. The territory is bordered from North by Kelemen/Căliman Mts., from west and southwest by Transylvanian basin, from east by Giurgeului basin, from southeast by Harghita Mts. The area starts from 500 m altitude above sea level, its highest peaks are Mező-havas (Saca, 1777 m), Csomafalvi-Délhegy (1695 m), and Fancsal (Fincelu 1684 m). (PEAHĂ 1974)

Relevant information about the geology, soils, climate and vegetation have been summarised in the previous work of PÁL-FÁM et al. (2010). The area belongs to hornbeam-beech (on the borders) and spruce (on upper sites) forest regions. (DOINA IVAN coord. 1993).

Gyergyóremete (Remetea) village is situated 18 km North to Gheorgheni, in Harghita County at 750 m above sea level. The characteristic climate is cold, with long, cold winters and short, warm summers. The average yearly temperature is 5,1-5,5 °C. The mean yearly rainfall is 600 mm, higher in the upper regions. These climatic conditions results a wet climate overall.

The Giurgeului Mts. is situated in the middle part of the East Carpathians. The territory is bordered from Northeast by Besztercei/Bistriței Mts., from northwest by Kelemen Mts., from east by Cealhău Mts. and Hășmașu Mare Mt., from south by Ciucului Mts. The area starts from 750 m altitude above sea level, its highest peaks are Likas (1675 m) and Sipos-kő (1567 m). The road crossing Pongrác-tető (1256 m) connects the Giurgeului basin to Békás/Bicaz. Bicaz glen and Lacu Roșu/Gyilkos lake are situated east to Pongrác-tető. (PEAHĂ 1974)

Relevant information about the geology, soils, climate and vegetation have been summarised in the previous work of PÁL-FÁM et al. (2018a). The area belongs to beech (on lower altitudes) and spruce (on upper sites) forest regions (DOINA IVAN coord. 1993).

Mycological exploration of the Gurghiului Mts. is one of the richest in Székelyland, because of two mushroom camps. The first was organized in 2007 in Câmpia Cetății village vicinity, focused mainly on the investigation of the highest regions of Gurghiului Mts. During this camp 265 macrofungi taxa have been documented, mainly from spruce forests and other mixed coniferous stands (PÁL-FÁM et al. 2010). The second camp took place in Praid region, resulting 286 documented taxa (PÁL-FÁM et al. 2018b). Besides another camp in 2012 in Lăzarea resulted 39 taxa from the Gurghiului Mts. (PÁL-FÁM et al. 2021). The Mycota of Giurgeului Mts. is also rich, thanks to the mushroom camp organised in 2009 in Borszék region, resulting 210 species. The 2012 camp in Lăzarea also resulted 51 taxa from the Gyergyói Mts.

Aims of present work is to publish the macrofungi taxa collected, continuing in this way the exploration of the Funga of this region, as well as to draw this area to the mycologist's attention.

MATERIAL AND METHODS

The macrofungi taxa were collected by all participants during 4 field trips in 18-21 August 2018 in *Piceo-Fagetum* forest stands. All taxa collected have been determined by the authors, some of them documented with fungaria and/or photo. Identifications have been made using the following basic literature (near genera monographs): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981-1995), HANSEN & KNUDSEN (1992, 1997), MOSER (1993), JÜLICH (1989), KNUDSEN & VESTERHOLT (2008), LAESSØE & PETERSEN (2019). Nomenclature used follows Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2021 February).

RESULTS AND DISCUSSION

A number of 281 macrofungi taxa have been documented from the area (table). The majority (256 taxa) from the Gurghiului Mts., 113 taxa from Giurgeului Mts., all occurring in *Piceo-Fagetum* stands.

According to the Romanian Red List (TĂNASE & POP 2005) 11 species are 'near threatened' (NT): *Amanita regalis*, *Clitocybe odora*, *Cortinarius praestans*, *Geastrum quadrifidum*, *Hydnellum suaveolens*, *Hygrophorus erubescens*, *Lactarius picinus*, *Leucopaxillus tricolor*, *Mycena crocata*, *Otidea onotica* and *Rickenella fibula*; another 5 are 'vulnerable' (VU): *Catathelasma imperiale*, *Gymnopilus bellulus*, *Hericium clathroides*, *Phylloporus pelletieri* and *Suillus grevillei*.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 82–86.

ADATOK A LÁPOS-VIDÉK (MÁRAMAROS) NAGYGOMBÁINAK ISMERETÉHEZ

PÁL-FÁM Ferenc¹, OROSS Kinga², FŐDI Attila³, BENEDEK Lajos⁴

¹ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, pff3@hotmail.com

² 9062 Kisbajcs, Kossuth u. 40, oross.kinga@gmail.com

³ 8000; Székesfehérvár, Gáz u. 12. 7/21, attila.fodi@gmail.com

⁴ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

Kulcsszavak: nagygomba, Lápos-vidék, Gutin-hegység, Máramaros, jellemzés

Kivonat:

Jelen munka a Lápos-vidéken 2019 júliusában, a László Kálmán Gombászegyesület gombásztáborra alatt gyűjtött nagygomba-taxonok listáját tartalmazza. A gyűjtések bükkös-gyertyános-tölgyes (*Quercus petraeae-Fagetum*) élőhelyeken történtek, ahol elegyfaként bükk, nyír, erdeifenyő, jegenyefenyő és elvélve luc is előfordult. A begyűjtött 274 taxon egy része fungáriumi lappal és/vagy fotóval került dokumentálásra. A fajok közül 6 sérülékeny (VU), 7 pedig potenciálisan veszélyeztetett (NT).

BEVEZETÉS

A tábor helyszíne Koltó község volt, ami Máramaros megyében, Nagybányától 10 km-re délnyugatra fekszik, a Lápos folyó mentén. A terület a Lápos-vidék része, amely a Lápos-folyó mellékvizei közötti, 400-800 m átlagos tengerszint feletti magasságú dombvidék. Észak felől a Lápos-hegység határolja, melynek legmagasabb csúcsa, a Vártecs 1353 m magas (PEAHÁ 1974).

A területet a nyugati nedves szeleknek kitett fennsíki, kontinentális klíma jellemzi. Az éves középhőmérséklet 6-8°C. A leghidegebb hónap (január) középhőmérséklete -3-4°C, a legmelegebbé (július) pedig 20-21°C. Az éves átlagos csapadékmennyiség 800-900 mm, ami a fenti hőmérsékleti adatok tükrében nedves klímát jelent (PEAHÁ 1974).

A területet pliocén kori törmelékes, üledékes alapkőzet jellemzi, a Lápos-hegység magasabb csúcsain andezit is előfordul. A jellemző talajok a barna erdőtalaj és a podzolos barna erdőtalaj. Növényzet szempontjából a Lápos-vidék a gyertyános-tölgyes klímában fekszik (PEAHÁ 1974).

Vegetáció szempontjából a területet a bükkös-gyertyános-tölgyesek jellemzik (*Quercus petraeae-Fagetum Räsmeritā*). Ez a társulás a Keleti-Kárpátok nyugati részén fordul elő, 450-750 m tengerszint feletti magasságokon. A jellemző erdőalkotók a kocsánytalan tölgy (*Quercus petraea*), gyertyán (*Carpinus betulus*) és bükk (*Fagus sylvatica*). Szálanként megjelenik a nyír (*Betula pendula*), a vörösfenyő (*Larix decidua*), az erdeifenyő (*Pinus sylvestris*), a luc (*Picea abies*) és a jegenyefenyő (*Abies alba*) (DOINA IVAN coord. 1993).

Jelen munka célja a gombásztábor alatt gyűjtött és meghatározott gombataxonok közlésével, a Kárpátok ezen értékes területe nagygomba-kutatásának megalapozása, illetve a mikológus közvélemény figyelmének felkeltése a terület iránt.

ANYAG, MÓDSZER

Jelen munkában közreadott taxonlista a gombásztábor résztvevőinek gyűjtése, a tábor 4 terepnapja alatt, 2019. július 13-16. között. A gyűjtések gyertyános-tölgyes állományokban történtek, az egyes élőhelyeken szálanként erdeifenyő, bükk, nyír, vörösfenyő, jegenyefenyő és elvélve luc is előfordult.

A begyűjtött taxonok határozását és dokumentálását a szerzők végezték. A határozáshoz a következő alapmunkákat használtuk (a nemzetség-monográfiák mellett): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981-2005), HANSEN & KNUDSEN (1992, 1997), MOSER (1993), JÜLICH (1989), KNUDSEN & VESTERHOLT (2008), LAESSØE & PETERSEN (2019). A begyűjtött taxonok egy részéről fungáriumi és/vagy fotó készült. A nevezéktan alapja az Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2021 február).

EREDMÉNYEK ÉS MEGVITATÁS

Összesen 274 taxont dokumentáltunk a Lápos-vidékről (táblázat).

1. táblázat. A Lápos-vidékről begyűjtött taxonok
Table 1. List of taxa documented from Lápos region

Abortiporus biennis (Bull.) Singer	Butyriboletus fechtneri (Velen.) D. Arora & J.L. Frank
Agaricus sylvaticus Schaeff.	Butyriboletus regius (Krombh.) D. Arora & J.L. Frank
Agrocybe dura (Bolton) Singer	Caloboletus calopus (Pers.) Vizzini
Agrocybe pediades (Fr.) Fayod	Calocera cornea (Batsch) Fr.
Amanita battarrae (Boud.) Bon	Calocera furcata (Fr.) Fr.
Amanita caesarea (Scop.) Pers.	Calocera viscosa (Pers.) Fr.
Amanita crocea (Quél.) Singer	Cantharellus cibarius Fr.
Amanita eliae Quél.	Cantharellus cinereus (Pers.) Fr.
Amanita excelsa (Fr.) Bertill.	Cantharellus friesii Quél.
Amanita franchetii (Boud.) Fayod	Cerioporus leptcephalus (Jacq.) Zmitr.
Amanita fulva Fr.	Cerioporus mollis (Sommerf.) Zmitr. & Kovalenko
Amanita gemmata (Fr.) Bertill.	Cerioporus squamosus (Huds.) Quél.
Amanita mairei Foley	Cerrena unicolor (Bull.) Murrill
Amanita pachyvolvata (Bon) Krieglst.	Chalciporus piperatus (Bull.) Bataille
Amanita pantherina (DC.) Krombh.	Chlorociboria aeruginascens (Nyl.) Kanouse ex C.S. Ramamurthi, Korf & L.R. Batra
Amanita regalis (Fr.) Michael	Clathrus archeri (Berk.) Dring
Amanita rubescens f. annulosulphurea (Gillet) J.E. Lange	Clitocella popinalis (Fr.) Kluting, T.J. Baroni & Bergemann
Amanita rubescens Pers.	Clitocybe costata Kühner & Romagn.
Amanita vaginata (Bull.) Lam.	Clitopilus prunulus (Scop.) P. Kumm.
Amaropostia stiptica (Pers.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai	Coltricia perennis (L.) Murrill
Ascocoryne sarcoides (Jacq.) J.W. Groves & D.E. Wilson	Cortinarius balteatocumatilis Rob. Henry ex P.D. Orton
Astraeus hygrometricus (Pers.) Morgan	Cortinarius largus Fr.
Auricularia auricula-judae (Bull.) Quél.	Cortinarius renidens Fr.
Auricularia mesenterica (Dicks.) Pers.	Crepidotus mollis (Schaeff.) Staude
Auriscalpium vulgare Gray	Crucibulum laeve (Huds.) Kambly
Baeospora myosura (Fr.) Singer	Cyathus striatus (Huds.) Willd.
Biscogniauxia nummularia (Bull.) Kuntze	Cyclocybe erebia (Fr.) Vizzini & Matheny
Bjerkandera adusta (Willd.) P. Karst.	Daedalea quercina (L.) Pers.
Bolbitius titubans (Bull.) Fr.	Daedaleopsis confragosa (Bolton) J. Schröt.
Boletus aereus Bull.	Daedaleopsis tricolor (Bull.) Bondartsev & Singer
Boletus edulis Bull.	Ditiola peziziformis (Lév.) D.A. Reid
Boletus reticulatus Schaeff.	Exidia glandulosa (Bull.) Fr.
Bovista plumbea Pers.	Exobasidium vaccinii (Fuckel) Woronin
Bovista pusilla (Batsch) Pers.	Fistulina hepatica (Schaeff.) With.
Bulgaria inquinans (Pers.) Fr.	Flammulaster limulatus (Fr.) Watling
Butyriboletus appendiculatus (Schaeff.) D. Arora & J.L. Frank	Fomes fomentarius (L.) Fr.

Fomitopsis betulina (Bull.) B.K. Cui, M.L. Han & Y.C. Dai	Inonotus cuticularis (Bull.) P. Karst.
Fomitopsis pinicola (Sw.) P. Karst.	Irpex lacteus (Fr.) Fr.
Ganoderma applanatum (Pers.) Pat.	Ischnoderma benzoinum (Wahlenb.) P. Karst.
Ganoderma lucidum (Curtis) P. Karst.	Kretzschmaria deusta (Hoffm.) P.M.D. Martin 1970
Ganoderma resinaceum Boud.	Kuehneromyces mutabilis (Schaeff.) Singer & A.H. Sm.
Gloeophyllum odoratum (Wulfen) Imazeki	Laccaria laccata (Scop.) Cooke
Gomphidius glutinosus (Schaeff.) Fr.	Lacrymaria lacrymabunda (Bull.) Pat.
Gymnopus aquosus (Bull.) Antonín & Noordel.	Lactarius acerrimus Britzelm.
Gymnopus brassicolens (Romagn.) Antonín & Noordel.	Lactarius azonites (Bull.) Fr.
Gymnopus confluens (Pers.) Antonín, Halling & Noordel.	Lactarius badiosanguineus Kühner & Romagn.
Gymnopus dryophilus (Bull.) Murrill	Lactarius camphoratus (Bull.) Fr.
Gymnopus foetidus (Sowerby) P.M. Kirk	Lactarius deterrimus Gröger
Gymnopus fusipes (Bull.) Gray	Lactarius fluens Boud.
Gymnopus hariolorum (Bull.) Antonín, Halling & Noordel.	Lactarius hepaticus Plowr.
Gymnopus impudicus (Fr.) Antonín, Halling & Noordel.	Lactarius pallidus Pers.
Gymnopus ocior (Pers.) Antonín & Noordel.	Lactarius picinus Fr.
Gymnopus perforans (Hoffm.) Antonín & Noordel.	Lactarius quieticolor Romagn.
Gymnopus peronatus (Bolton) Gray	Lactarius quietus (Fr.) Fr.,
Gyroporus cyanescens (Bull.) Quél.	Lactarius rufus (Scop.) Fr.
Hapalopilus rutilans (Pers.) Murrill	Lactarius subdulcis (Pers.) Gray
Helvella macropus (Pers.) P. Karst.	Lactarius turpis (Weinm.) Fr.
Hericium cirrhatum (Pers.) Nikol.	Lactarius zonarius (Bull.) Fr.
Hericium clathroides (Pall.) Pers.	Lactifluus pergamenus (Sw.) Kuntze
Heterobasidion annosum (Fr.) Bref	Lactifluus volemus (Fr.) Kuntze
Humaria hemisphaerica (F.H. Wigg.) Fuckel	Laetiporus sulphureus (Bull.) Murrill
Hydnum rufescens Pers.	Laxitextum bicolor (Pers.) Lentz
Hydropus atramentosus (Kalchbr.) Kotl. & Pouzar	Leccinellum crocipodium (Letell.) Della Magg. & Trassin.
Hydropus subalpinus (Höhn.) Singer	Leccinellum pseudoscabrum (Kallenb.) Mikšík
Hygrophorus nemoreus (Pers.) Fr.	Leccinum aurantiacum (Bull.) Gray
Hymenochaete rubiginosa (Dicks.) Lév.	Leccinum duriusculum (Schulzer ex Kalchbr.) Singer
Hymenopellis radicata (Relhan) R.H. Petersen	Leccinum scabrum (Bull.) Gray
Hypholoma fasciculare (Huds.) P. Kumm.	Lentinellus ursinus (Fr.) Kühner
Hypholoma radicosum J.E. Lange	Lentinus arcularius (Batsch) Zmitr.
Hypoxyton fragiforme (Pers.) J. Kickx f.	Lentinus brumalis (Pers.) Zmitr.
Imleria badia (Fr.) Vizzini	Lenzites betulinus (L.) Fr.
Imperator luteocupreus (Bertéa & Estadès) Assyov, Bellanger, Bertéa, Courtec., Koller, Loizides, G. Marques, J.A. Muñoz, Oppicelli, D. Puddu, F. Rich. & P.-A. Moreau	Lycoperdon perlatum Pers.
Imperator rhodopurpureus (Smotl.) Assyov, Bellanger, Bertéa, Courtec., Koller, Loizides, G. Marques, J.A. Muñoz, Oppicelli, D. Puddu, F. Rich. & P.-A. Moreau	Macrolepiota procera (Scop.) Singer
Infundibulicybe gibba (Pers.) Harmaja	Marasmiellus ramealis (Bull.) Singer
	Marasmius bulliardii Quél.
	Marasmius cohaerens (Pers.) Cooke & Quél.
	Marasmius oreades (Bolton) Fr.
	Marasmius rotula (Scop.) Fr.
	Marasmius torquescens Quél.

Megacollybia platyphylla (Pers.) Kotl. & Pouzar	Protostropharia semiglobata (Batsch) Redhead, Moncalvo & Vilgalys
Meripilus giganteus (Pers.) P. Karst.	Psathyrella candolleana (Fr.) Maire
Mutinus caninus (Huds.) Fr.	Pseudohydnum gelatinosum (Scop.) P. Karst.
Mycena epipterygia (Scop.) Gray	Pseudoinonotus dryadeus (Pers.) T. Wagner & M. Fisch.
Mycena galopus (Pers.) P. Kumm.	Pycnoporellus fulgens (Fr.) Donk
Mycena pelianthina (Fr.) Quél.,	Pycnoporus cinnabarinus (Jacq.) P. Karst.
Mycena pura (Pers.) P. Kumm.	Ramaria sanguinea (Pers.) Quél.
Mycena renati Quél.	Ramaria stricta (Pers.) Quél.
Mycena stylobates (Pers.) P. Kumm.	Ramaria subbotrytis (Coker) Corner
Mycena viridimarginata P. Karst.	Rickenella fibula (Bull.) Raitheh.
Mycena vulgaris (Pers.) P. Kumm.	Rubroboletus legaliae (Pilát & Dermek) Della Magg. & Trassin.
Mycetinis alliaceus (Jacq.) Earle ex A.W. Wilson & Desjardin	Russula acrifolia Romagn.
Neoboletus erythropus (Pers.) C. Hahn	Russula albonigra (Krombh.) Fr.
Neobulgaria pura (Pers.) Petr.	Russula aurea Pers.
Neofavolus alveolaris (DC.) Sotome & T. Hatt.	Russula carpini R. Girard & Heinem.
Neolentinus lepideus (Fr.) Redhead & Ginns	Russula chloroides (Krombh.) Bres.
Omphalina setipes (Fr.) Raitheh.	Russula cutefracta Cooke
Onnia tomentosa (Fr.) P. Karst.	Russula cyanoxantha (Schaeff.) Fr.
Panaeolus papilionaceus (Bull.) Quél.	Russula delicata Fr.
Panellus stipticus (Bull.) P. Karst.	Russula emetica (Schaeff.) Pers.
Panus rudis Fr.	Russula faginea Romagn.
Paxillus involutus (Batsch) Fr.	Russula fellea (Fr.) Fr.
Peniophora quercina (Pers.) Cooke	Russula foetens Pers.
Peziza varia (Hedw.) Alb. & Schwein.	Russula grata Britzelm.
Phaeoclavulina flaccida (Fr.) Giachini	Russula grisea Fr.
Phaeocollybia jennyae (P. Karst.) Romagn.	Russula heterophylla (Fr.) Fr.
Phaeolus schweinitzii (Fr.) Pat.	Russula illota Romagn.
Phaeomarasmium erinaceus (Fr.) Scherff. ex Romagn.	Russula integra (L.) Fr.
Phallus impudicus L.	Russula ionochlora Romagn.
Phellinus hartigii (Allesch. & Schnabl) Pat.	Russula luteotacta Rea
Phellinus pomaceus (Pers.) Maire	Russula maculata Quél.
Phylloporus pelletieri (Lév.) Quél.	Russula nauseosa (Pers.) Fr.
Pleurocybella porrigens (Pers.) Singer	Russula nigricans Fr.
Pleurotus pulmonarius (Fr.) Quél.	Russula ochroleuca Fr.
Plicaturopsis crispa (Pers.) D.A. Reid	Russula olivacea (Schaeff.) Fr.
Pluteus cervinus (Schaeff.) P. Kumm.	Russula pectinata Fr.
Pluteus petasatus (Fr.) Gillet	Russula risigallina (Batsch) Sacc.
Pluteus phlebophorus (Ditmar) P. Kumm.	Russula sanguinaria (Schumach.) Rauschert
Pluteus semibulbosus (Lasch) Quél.	Russula solaris Ferd. & Winge
Pluteus variabilicolor Babos	Russula sororia (Fr.) Romell
Polyporus tuberaster (Jacq. ex Pers.) Fr.	Russula velutipes R. Heim
Polyporus umbellatus (Pers.) Fr.	

Russula vesca Fr.	Trametes gibbosa (Pers.) Fr.
Russula violeipes Quél.	Trametes hirsuta (Wulfen) Lloyd
Russula virescens (Schaeff.) Fr.	Trametes ochracea (Pers.) Gilb. & Ryvarden
Russula atramentosa Sarnari	Trametes trogii Berk.
Schizophyllum commune Fr.	Trametes versicolor (L.) Lloyd
Scleroderma bovista Fr.	Tremella mesenterica Retz.
Scleroderma citrinum Pers.	Trichaptum abietinum (Pers. ex J.F. Gmel.) Ryvarden
Scleroderma meridionale Demoulin & Malençon	Trichaptum bifforme (Fr.) Ryvarden
Simocybe centunculus (Fr.) P. Karst.	Tricholomopsis decora (Fr.) Singer
Skeletocutis amorpha (Fr.) Kotl. & Pouzar	Tubaria furfuracea (Pers.) Gillet
Steccherinum ochraceum (Pers. ex J.F. Gmel.) Gray	Tylopilus felleus (Bull.) P. Karst.
Stereum hirsutum (Willd.) Pers.	Typhula erythropus (Pers.) Fr.
Stereum sanguinolentum (Alb. & Schwein.) Fr.	Volvariella bombycina (Schaeff.) Singer
Stereum subtomentosum Pouzar	Xerocomellus chrysenteron (Bull.) Šutara
Strobilomyces strobilaceus (Scop.) Berk.	Xerocomellus ripariellus (Redeuilh) Šutara
Suillellus queletii (Schulzer) Vizzini, Simonini & Gelardi	Xerocomus ferrugineus (Schaeff.) Alessio
Suillus grevillei (Klotzsch) Singer	Xerocomus subtomentosus (L.) Quél.
Tapinella atrotomentosa (Batsch) Šutara	Xylaria longipes Nitschke
Thelephora palmata (Scop.) Fr.	Xylaria polymorpha (Pers.) Grev.

Számos gyakori, lomberdőkre jellemző faj előkerült, mint pl. *Amanita caesarea*, *Bjerkandera adusta*, *Boletus reticulatus*, *Daedalea quercina*, több *Lactarius* és *Russula* faj stb. A ritka lomberdei fajok közül megemlítendő több tinórufaj: *Butyriboletus fechtneri*, *Gyroporus cyanescens*, *Imperator luteocupreus*, *Imperator rhodopurpureus*, valamint a *Hydropus atramentosus* és a *Laxitextum bicolor* is.

A különböző fenyőfajok szálankénti jelenléte is emelte a gombafajok számát. Begyűjtésre került pl. az *Amanita regalis*, *Baeospora myosura*, *Coltricia perennis*, *Phellinus hartigii* és más fenyőhöz kötött fajok. Egyetlen adventív fajt dokumentáltunk, a *Clathrus archeri*-t.

A Vörös Listás fajok (TĂNASE & POP 2005) az alábbiak: 6 sérülékeny (VU): *Amanita caesarea*, *Cantharellus friesii*, *Hericium clathroides*, *Phylloporus pelletieri*, *Suillellus queletii* *Suillus grevillei*; valamint 7 potenciálisan veszélyeztetett (NT): *Amanita regalis*, *Boletus appendiculatus*, *Lactarius picinus*, *Mutinus caninus*, *Pluteus petasatus*, *Rickenella fibula*, *Strobilomyces floccopus*.

IRODALOM—REFERENCES

- BREITENBACH J., KRÄNZLIN F. (1981, 1986, 1991, 1995, 2000, 2005): Fungi of Switzerland. Vol.1-6. Mykologia, Luzern.
- DOINA IVAN (coord. 1993): Vegetația României. Editura Tehnică Agricolă Bucharest.
- HANSEN L., KNUDSEN H. (eds., 1992, 1997): Nordic Macromycetes Vol. 2-3. Nordsvamp, Copenhagen.
- INDEX FUNGORUM (2020 July). www.indexfungorum.org
- JÜLICH W. (1989): Guida alla determinazione dei funghi Vol. II. (Die Nichtblättermilze, Gallertpilze und Bauchpilze). Saturnia, Trento.
- KNUDSEN H., VESTERHOLT J. (2008): Funga Nordica. Nordsvamp, Copenhagen.
- LAESSØE T., PETERSEN J.H. (2019): Fungi of temperate Europe I. Princeton University Press.
- MOSER M. (1993): Guida alla determinazione dei funghi Vol. I. (Die Röhrlinge und Blättermilze). Saturnia, Trento.
- PEAHĂ M. (ed. 1974): Atlas geografic general. Bukarest.
- TĂNASE C., POP A. (2005): Red List of Romanian macrofungi species. Bioplatform. Romanian National Platform for Biodiversity, Editura Academiei Române București: 101-107.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 87–88.

CONTRIBUTION TO THE KNOWLEDGE OF MACROFUNGI OF LĂPOS (LĂPUȘ) REGION, MARAMUREȘ, TRANSYLVANIA

Ferenc PÁL-FÁM¹, Kinga OROSS², Attila FÓDI³, Lajos BENEDEK⁴

¹ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Kaposvár Campus, pff3@hotmail.com

² 9062 Kisbajcs, Kossuth str. 40, oross.kinga@gmail.com

³ 8000; Székesfehérvár, Gáz str. 12. 7/21, attila.fodi@gmail.com

⁴ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

Keywords: macrofungi, Lăpuș region, Gutâi Mts., Maramureș, characterisation

Abstract:

Present work contains the macrofungi taxa collected in Lăpos (Lăpuș) region, Transylvania by all participants of the mushroom camp organised by the Kálmán László Mycological Society in July 2019. The examined habitat type was beech-hornbeam-oak (*Quercus petraeae*-*Fagetum*) forest with the sporadic occurrence of beech, birch, Scotch pine, fir and occasionally spruce. Many of the 274 taxa were documented with fungaria and/or photo. A number of 6 vulnerable (VU) and 7 near threatened (NT) species have been documented.

INTRODUCTION

Coltău is a village located in Maramureș County, 10 km southwest of Nagybánya (Baia Mare), along the Lăpuș River. The area is part of the Lăpuș region, which is a hilly area between the tributaries of the Lăpuș river, with an average altitude of 400-800 m above sea level. It is bordered on the north by the Lăpușului Mts., which highest peak is the Văratec, 1353 m high (PEAHĂ 1974).

The area is characterized by a continental plateau climate exposed to wet western winds. The average annual temperature is +6+8 °C. The average temperature of the coldest month (January) is -3-4 °C, and the warmest (July) is +20+21 °C. The average annual rainfall is 800–900 mm, which means a humid climate in the light of the above temperature data (PEAHĂ 1974).

The area is characterized by Pliocene rubble, sedimentary bedrock, and andesite also occurs in the higher peaks of the Lăpos Mts. Typical soils are brown forest soil and podzol brown forest soil. In terms of vegetation, the Lăpos region lies in a hornbeam-oak climate (PEAHĂ 1974).

From the point of view of vegetation, the area is characterized by beech-hornbeam-oak forests (*Quercus petraeae*-*Fagetum Rășmeriță*). This association occurs in the western part of the Eastern Carpathians, at an altitude of 450-750 m above sea level. Typical trees are sessile oak (*Quercus petraea*), hornbeam (*Carpinus betulus*) and beech (*Fagus sylvatica*). Birch (*Betula pendula*), larch (*Larix decidua*), Scotch pine (*Pinus sylvestris*), spruce (*Picea abies*) and fir (*Abies alba*) can sporadic be found. (DOINA IVAN coord. 1993).

Aim of present work is to publish the macrofungi taxa collected, starting in this way the exploration of the Funga of this region, as well as to draw this area to the mycologist's attention.

MATERIAL AND METHODS

The macrofungi taxa were collected by all participants during 4 field trips between 13 and 16 July 2019. The investigated habitat type was the hornbeam-oak forest, with sporadic occurrence of birch, beech, Scotch pine, larch, fir and occasionally spruce.

All taxa collected have been determined by the authors, many documented with fungaria and/or photo. Identifications have been made using the following basic literature (near genera monographs): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981-2000), HANSEN

& KNUDSEN (1992, 1997), MOSER (1993), JÜLICH (1989), KNUDSEN & VESTERHOLT (2008), LAESSØE & PETERSEN (2019). Nomenclature used follows Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2021 February).

RESULTS AND DISCUSSION

A number of 274 macrofungi taxa were documented from Lápós region (table).

Several common species characteristic to deciduous forests have been found, such as *Amanita caesarea*, *Bjerkandera adusta*, *Boletus reticulatus*, *Daedalea quercina*, several *Lactarius* and *Russula* species etc. Among the rare species fructifying in deciduous forests, it can be mentioned many boletes: *Butyriboletus fechtneri*, *Gyroporus cyanescens*, *Imperator luteocupreus*, *Imperator rhodopurpureus*, as well as *Hydropus atramentosus* and *Laxitextum bicolor*.

The sporadic presence of different pine species also increased the number of fungi. It was collected e.g. *Amanita regalis*, *Baeospora myosura*, *Coltricia perennis*, *Phellinus hartigii* and other pine-bound species. One adventive species was documented, *Clathrus archeri*.

The Red List species (TĂNASE & POP 2005) are as follows: 6 vulnerable (VU): *Amanita caesarea*, *Cantharellus friesii*, *Herizium clathroides*, *Phylloporus pelletieri*, *Suillellus queletii* *Suillus grevillei*; and 7 potentially endangered (NT): *Amanita regalis*, *Boletus appendiculatus*, *Lactarius picinus*, *Mutinus caninus*, *Pluteus petasatus*, *Rickenella fibula*, *Strobilomyces floccopus*.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12. pp.
89–94.

**ADATOK SZÉKELYVARSÁG KÖRNYÉKE ÉS A HARGITA
NAGYGOMBÁINAK ISMERETÉHEZ**

PÁL-FÁM Ferenc¹, OROSS Kinga², FEDOR Ilona³

¹ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, pff3@hotmail.com

² 9062 Kisbajcs, Kossuth u. 40, oross.kinga@gmail.com

³ Magyar Mikológiai Társaság, fedicus@gmail.com

Kulcsszavak: nagygomba, Székelyvarság környéke, Görgényi-havasok, Hargita, jellemzés

Kivonat:

Jelen munka a Székelyvarság környékén és a Hargitán 2020 júliusában, a László Kálmán Gombászegyesület gombásztáborá alatt, a résztvevők által gyűjtött nagygomba-taxonok listáját tartalmazza. A gyűjtések *Chrysanthemo-Piceetum* és *Hieracio rotundati-Piceetum* élőhelyeken történtek, ahol elegyfaként bükk, nyír, hamvas éger, vörösfenyő és jegenyefenyő is előfordult. A begyűjtött 237 Székelyvarság környéki és 58 Hargitai taxon egy része fungáriumi lappal és/vagy fotóval került dokumentálásra. A dokumentált taxonok közül számos elterjedt, a területre jellemző faj mellett, több ritka is előkerült, köztük 10 Vörös listás faj, valamint 3 olyan faj is, mely Magyarországon védett.

BEVEZETÉS

Székelyvarság a maga 77 km²-vel Erdély legnagyobb szórványtelepülése, mely a mai Hargita megyében található, a Székelyvarsági medencében. A terület a Görgényi-havasok része, vulkanikus alapkőzeten, mintegy 850-1050 m tengerszint feletti magasságon fekszik (PEAHÁ 1974).

A területet a nyugati nedves szeleknek kitett hegyvidéki klíma jellemzi, erős medencei jelleggel. Az éves középhőmérséklet 6-8°C. A leghidegebb hónap (január) középhőmérséklete -6-8°C, a legmelegebbé (július) pedig 18°C. Az éves átlagos csapadékmennyiség megközelíti az 1000 mm-t, ami a fenti hőmérsékleti adatok tükrében nedves klímát jelent (PEAHÁ 1974).

Vegetáció szempontjából mind a Székelyvarságot, mind pedig a Hargitát lucosok (*Chrysanthemo-Piceetum*, *Hieracio rotundati-Piceetum*) jellemzik, melyek podzolos barna erdőtalajon alakultak ki. Kisebb állományokban, illetve elegyfaként bükkök (*Fagus sylvatica*) is előfordulnak a területen, de különálló vegetációegységet nem alkotnak. Egyéb elegyfaként megemlíthendők a patakok mentén egyenként vagy kis csoportokban előforduló hamvas éger (*Alnus incana*), nyír (*Betula pendula*), a magasabb térszíneken szálanként a vörösfenyő (*Larix decidua*) és a jegenyefenyő (*Abies alba*). Helyenként a lucosokban megjelenik kis foltokban a tőzegmoha, de tőzeges lucos vagy tőzegláp nem alakult ki. (DOINA IVAN 1993).

Néhány forrásmunkában vannak szórványos mikológiai adatok Székelyvarság környékéről: Fenyédről 11 taxon (LÁSZLÓ et al. 1988) és Gyergyószentmiklós környékéről 15 taxon (BÁNHEGYI 1942; LÁSZLÓ 1984). A Görgényi-havasok távolabbi területeiről is vannak nagygomba-adatok: 286 taxon Parajd környékéről (PÁL-FÁM et al. 2018), valamint 256 taxon Vármező környékéről (PÁL-FÁM et al. 2010).

Jelen munka célja a gombásztábor alatt gyűjtött és meghatározott gombataxonok közlésével, a Kárpátok ezen értékes területe nagygomba-kutatásának megalapozása, illetve a mikológus közvélemény figyelmének felkeltése a terület iránt.

ANYAG, MÓDSZER

Jelen munkában közreadott taxonlista a gombásztábor résztvevőinek gyűjtése, a tábor 3 terepnapja alatt, 2020 júliusában. A Székelyvarság környéki túrák mellett egy túra a Hargitára is volt, az itt gyűjtött adatok külön kerültek feltüntetésre.

Majd minden lelőhelyen a luc mellett szálanként előfordult bükk, nyír, vörösfenyő, jegenyefenyő és hamvas éger is. Kiseb-
 boltokban bükkösök is előfordultak a területen. A begyűjtött taxonok határozását és dokumentálását a szerzők végezték. A hatá-
 rozáshoz a következő alpmunkákat használtuk (a nemzetség-monográfiák mellett): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981-2005),
 HANSEN & KNUDSEN (1992, 1997), MOSER (1993), JÜLICH (1989). A begyűjtött taxonokról fotó készült. A nevezéktan alapja
 az Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2020 július).

EREDMÉNYEK ÉS MEGVITATÁS

Összesen 237 taxont dokumentáltunk Székelyvarság környékéről (1. táblázat), valamint 58 fajt a Hargitáról (2. táblázat).

1. táblázat. A Székelyvarság környékéről begyűjtött fajok
 Table 1. List of species documented from Székelyvarság environs

Agaricus arvensis Schaeff.	Butyriboletus subappendiculatus (Dermek, Lazebn. & J. Veselský) D. Arora & J.L. Frank
Agaricus augustus Fr.	Caloboletus calopus (Pers.) Vizzini
Agaricus semotus Fr.	Calocera furcata (Fr.) Fr.
Agaricus sylvaticus Schaeff.	Calocera viscosa (Pers.) Fr.
Agaricus urinascens (Jul. Schäff. & F.H. Møller) Singer	Cantharellus cibarius Fr.
Agrocybe praecox (Pers.) Fayod	Cantharellus pallens Pilát
Albatrellus confluens (Alb. & Schwein.) Kotl. & Pouzar	Cerioporus varius (Pers.) Zmitr. & Kovalenko
Albatrellus subrubescens (Murrill) Pouzar	Chalciporus piperatus (Bull.) Bataille
Amanita battarrae (Boud.) Bon	Chlorociboria aeruginosa (Oeder) Seaver ex C.S. Ramamurthi, Korf & L.R. Batra
Amanita ceciliae (Berk. & Broome) Bas	Chlorophyllum rhacodes (Vittad.) Vellinga
Amanita crocea (Quél.) Singer	Choiromyces meandriformis Vittad.
Amanita excelsa (Fr.) Bertill.	Clathrus archeri (Berk.) Dring
Amanita excelsa f. subcandida Neville & Poumarat	Clavulina coralloides (L.) J. Schröt.
Amanita franchetii (Boud.) Fayod	Climacocystis borealis (Fr.) Kotl. & Pouzar
Amanita gemmata (Fr.) Bertill.	Clitocybe catinus (Fr.) Quél.
Amanita magnivolvata Aalto	Clitocybe costata Kühner & Romagn.
Amanita mairei Foley	Clitocybe ditopa (Fr.) Gillet
Amanita muscaria (L.) Lam.	Clitocybe odora (Bull.) P. Kumm.
Amanita pachyvolvata (Bon) Krieglst.	Clitopilus geminus (Paulet) Noordel. & Co-David
Amanita pantherina (DC.) Krombh.	Clitopilus prunulus (Scop.) P. Kumm.
Amanita regalis (Fr.) Michael	Coltricia perennis (L.) Murrill
Amanita rubescens Pers.	Collybia succinea Quél.
Amanita vaginata (Bull.) Lam.	Coprinellus disseminatus (Pers.) J.E. Lange
Amaropostia stiptica (Pers.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai	Coprinopsis acuminata (Romagn.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo
Apioperdon pyriforme (Schaeff.) Vizzini	Cortinarius caperatus (Pers.) Fr.
Artomyces pyxidatus (Pers.) Jülich	Cortinarius collinitus (Sowerby) Gray
Atheliachaete sanguinea (Fr.) Spirin & Zmitr.	Cortinarius croceus (Schaeff.) Gray
Bjerkandera adusta (Willd.) P. Karst.	Cortinarius purpureus (Bull.) Bidaud, Moënne-Locc. & Reumaux
Bolbitius titubans (Bull.) Fr.	Cortinarius semisanguineus (Fr.) Gillet
Boletus aereus Bull.	Cortinarius tabularis (Fr.) Fr.
Boletus edulis Bull.	Cortinarius violaceus (L.) Gray
Boletus reticulatus Schaeff.	Cyathus striatus (Huds.) Willd.
Bovista plumbea Pers.	
Butyriboletus fuscroseus (Smotl.) Vizzini & Gelardi	

Fomes fomentarius (L.) Fr.
Fomitopsis pinicola (Sw.) P. Karst.
Ganoderma applanatum (Pers.) Pat.
Geastrum quadrifidum DC. ex Pers.
Geastrum rufescens Pers.
Gloeophyllum abietinum (Bull.) P. Karst.
Gloeophyllum odoratum (Wulfen) Imazeki
Gloeophyllum sepiarium (Wulfen) P. Karst.
Gomphidius glutinosus (Schaeff.) Fr.
Gymnopus androsaceus (L.) Della Magg. & Trassin.
Gymnopus dryophilus (Bull.) Murrill
Gymnopus fusipes (Bull.) Gray
Hapalopilus rutilans (Pers.) Murrill
Hebeloma birrus (Fr.) Gillet
Hebeloma sinapizans (Paulet) Gillet
Helvella elastica Bull.
Helvella macropus (Pers.) P. Karst.
Hemimycena pseudocrispula (Kühner) Singer
Hericium cirrhatum (Pers.) Nikol.
Hericium coralloides (Scop.) Pers.
Heterobasidion annosum (Fr.) Bref.
Hydnellum conrescens (Pers.) Banker
Hydnellum suaveolens (Scop.) P. Karst.
Hydnellum versipelle (Fr.) E. Larss., K.H. Larss. & Kóljalg
Hydnum rufescens Pers.
Hygrocybe miniata (Fr.) P. Kumm.
Hygrocybe reidii Kühner
Hymenopellis radicata (Relhan) R.H. Petersen
Hypholoma fasciculare (Huds.) P. Kumm.
Imleria badia (Fr.) Vizzini
Imperator rhodopurpureus (Smotl.) Assyov, Bellanger, Bertéa, Courtec., Koller, Loizides, G. Marques, J.A. Muñoz, Oppicelli, D. Puddu, F. Rich. & P.-A. Moreau
Infundibulicybe gibba (Pers.) Harmaja
Inocybe geophylla (Bull.) P. Kumm.
Laccaria amethystina Cooke
Laccaria laccata (Scop.) Cooke
Lactarius camphoratus (Bull.) Fr.
Lactarius chrysorrhoeus Fr.
Lactarius circellatus Fr.
Lactarius deterrimus Gröger
Lactarius helvus (Fr.) Fr.
Lactarius lignyotus Fr.
Lactarius tabidus Fr.

Lactifluus glaucescens (Crossl.) Verbeken
Lactifluus vellereus (Fr.) Kuntze
Lactifluus volemus (Fr.) Kuntze
Laetiporus sulphureus (Bull.) Murrill
Leccinellum crocipodium (Letell.) Della Magg. & Trassin.
Leccinellum pseudoscabrum (Kallenb.) Mikšik
Leccinum duriusculum (Schulzer ex Kalchbr.) Singer
Leccinum vulpinum Watling
Lentinus brumalis (Pers.) Zmitr.
Lentinus substrictus (Bolton) Zmitr. & Kovalenko
Lentinus tigrinus (Bull.) Fr.
Lepiota ventriosospora D.A. Reid
Leucoagaricus nympharum (Kalchbr.) Bon
Leucocortinarius bulbiger (Alb. & Schwein.) Singer
Limacella delicata (Fr.) Earle ex Konrad & Maubl.
Lycoperdon molle Pers.
Lycoperdon nigrescens Pers.
Lycoperdon perlatum Pers.
Lyophyllum semitale (Fr.) Kühner
Macrolepiota procera (Scop.) Singer
Marasmiellus peronatus (Bolton) J.S. Oliveira
Marasmius oreades (Bolton) Fr.
Marasmius rotula (Scop.) Fr.
Megacollybia platyphylla (Pers.) Kotl. & Pouzar
Melanoleuca subalpina (Britzelm.) Bresinsky & Stangl
Mucidula mucida (Schrad.) Pat.
Mycena galericulata (Scop.) Gray
Mycena galopus (Pers.) P. Kumm.
Mycena leptcephala (Pers.) Gillet
Mycena pelianthina (Fr.) Quéf.
Mycena pura (Pers.) P. Kumm.
Mycena renati Quéf.
Mycena rosea Gramberg
Mycena vitilis (Fr.) Quéf.
Neoboletus erythropus (Pers.) C. Hahn
Panaeolus papilionaceus (Bull.) Quéf.
Panaeolus semiovatus (Sowerby) S. Lundell & Nannf.
Paxillus involutus (Batsch) Fr.
Peziza varia (Hedw.) Alb. & Schwein.
Phaeocollybia festiva (Fr.) R. Heim
Phaeocollybia jennyae (P. Karst.) Romagn.
Phaeolus schweinitzii (Fr.) Pat.
Phallus impudicus L.
Phellinus hartigii (Allesch. & Schnabl) Pat.
Phellodon tomentosus (L.) Banker

Pholiota carbonaria (Fr.) Singer
Pholiota flammans (Batsch) P. Kumm.
Pholiota lenta (Pers.) Singer
Picipes badius (Pers.) Zmitr. & Kovalenko
Picipes melanopus (Pers.) Zmitr. & Kovalenko
Pleurotus pulmonarius (Fr.) Quéf.
Pluteus atromarginatus (Konrad) Kühner
Pluteus cervinus (Schaeff.) P. Kumm.
Pluteus leoninus (Schaeff.) P. Kumm.
Pluteus romellii (Britzelm.) Sacc.
Pluteus salicinus (Pers.) P. Kumm.
Pluteus semibulbosus (Lasch) Quéf.
Pluteus variabilicolor Babos
Polyporus umbellatus (Pers.) Fr.
Porphyrellus porphyrosporus (Fr. & Hök) E.-J. Gilbert
Protostropharia semiglobata (Batsch) Redhead, Moncalvo & Vilgalys
Psathyrella candolleana (Fr.) Maire
Pycnoporus cinnabarinus (Jacq.) P. Karst.
Ramaria formosa (Pers.) Quéf.
Rhodocollybia butyracea (Bull.) Lennox
Rhodocollybia maculata (Alb. & Schwein.) Singer
Rickenella fibula (Bull.) Raithelh.
Rubroboletus legaliae (Pilát & Dermek) Della Magg. & Trassin.
Rubroboletus rubrosanguineus (Cheyde) Kuan Zhao & Zhu L. Yang
Russula acrifolia Romagn.
Russula alutacea (Fr.) Fr.
Russula aurea Pers.
Russula cyanoxantha (Schaeff.) Fr.
Russula delicata Fr.
Russula emetica (Schaeff.) Pers.
Russula faginea Romagn.
Russula foetens Pers.
Russula fragilis Fr.
Russula galochroides Sarnar
Russula grata Britzelm.
Russula heterophylla (Fr.) Fr.
Russula laeta Jul. Schäff.
Russula lepida Fr.
Russula lutea Sacc.
Russula mustelina Fr.
Russula nauseosa (Pers.) Fr.

Russula nigricans Fr.
Russula olivacea (Schaeff.) Fr.
Russula paludosa Britzelm.
Russula parazurea Jul. Schäff.
Russula pectinata Fr.
Russula risigallina (Batsch) Sacc.
Russula solaris Ferd. & Winge
Russula velutipes R. Heim
Russula vesca Fr.
Russula vinosa Lindblad
Russula virescens (Schaeff.) Fr.
Russula xerampelina (Schaeff.) Fr.
Schizophyllum commune Fr.
Scutellinia scutellata (L.) Lambotte
Simocybe centunculus (Fr.) P. Karst.
Spongiporus floriformis (Quéf.) Zmitr.
Stereum hirsutum (Willd.) Pers.
Stereum sanguinolentum (Alb. & Schwein.) Fr.
Suillellus luridus (Schaeff.) Murrill
Suillellus queletii (Schulzer) Vizzini, Simonini & Gelardi
Suillus granulatus (L.) Roussel
Suillus grevillei (Klotzsch) Singer
Suillus luteus (L.) Roussel
Tapinella atrotomentosa (Batsch) Šutara
Thelephora palmata (Scop.) Fr.
Thelephora terrestris Ehrh.
Trametes gibbosa (Pers.) Fr.
Trametes hirsuta (Wulfen) Lloyd
Trametes trogii Berk.
Trametes versicolor (L.) Lloyd
Tricholoma saponaceum (Fr.) P. Kumm.
Tricholomopsis decora (Fr.) Singer
Tricholomopsis rutilans (Schaeff.) Singer
Tylopilus felleus (Bull.) P. Karst.
Ustulina deusta (Hoffm.) Maire
Xerocomellus chrysenteron (Bull.) Šutara
Xerocomellus porosporus (Imler ex Watling) Šutara
Xerocomus ferrugineus (Schaeff.) Alessio
Xerocomus subtomentosus (L.) Quéf.
Xeromphalina campanella (Batsch) Kühner & Maire
Xylaria hypoxylon (L.) Grev.
Xylaria longipes Nitschke
Xylaria polymorpha (Pers.) Grev.

2. táblázat. A Hargitáról begyűjtött fajok

Table 2. List of species documented from Hargita Mts.

<i>Agaricus sylvaticus</i> Schaeff.	<i>Hymenopellis radicata</i> (Relhan) R.H. Petersen
<i>Albatrellus subrubescens</i> (Murrill) Pouzar	<i>Infundibulicybe gibba</i> (Pers.) Harmaja
<i>Amanita excelsa</i> (Fr.) Bertill.	<i>Kuehneromyces mutabilis</i> (Schaeff.) Singer & A.H. Sm.
<i>Amanita franchetii</i> (Boud.) Fayod	<i>Lactarius picinus</i> Fr.
<i>Amanita gemmata</i> (Fr.) Bertill.	<i>Lactarius zonarioides</i> Kühner & Romagn
<i>Amanita muscaria</i> (L.) Lam.	<i>Lactifluus vellereus</i> (Fr.) Kuntze
<i>Amanita regalis</i> (Fr.) Michael	<i>Lentinus brumalis</i> (Pers.) Zmitr.
<i>Amanita rubescens</i> Pers.	<i>Leucoagaricus nympharum</i> (Kalchbr.) Bon
<i>Amanita submembranacea</i> (Bon) Gröger	<i>Lichenomphalia umbellifera</i> (L.) Redhead, Lutzoni, Moncalvo & Vilgalys
<i>Amanita battarrae</i> (Boud.) Bon	<i>Limacella delicata</i> (Fr.) Earle ex Konrad & Maubl.
<i>Amanita vaginata</i> (Bull.) Lam.	<i>Megacollybia platyphylla</i> (Pers.) Kotl. & Pouzar
<i>Amaropostia stiptica</i> (Pers.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai	<i>Mycena pura</i> (Pers.) P. Kumm.
<i>Arrhenia velutipes</i> (P.D. Orton) Redhead, Lutzoni, Moncalvo & Vilgalys	<i>Neoboletus erythropus</i> (Pers.) C. Hahn
<i>Boletus edulis</i> Bull.	<i>Phallus impudicus</i> L.
<i>Caloboletus calopus</i> (Pers.) Vizzini	<i>Pluteus variabilicolor</i> Babos
<i>Calocera viscosa</i> (Pers.) Fr.	<i>Porphyrellus porphyrosporus</i> (Fr. & Hök) E.-J. Gilbert
<i>Cantharellus cibarius</i> Fr.	<i>Russula acrifolia</i> Romagn.
<i>Cerioporus varius</i> (Pers.) Zmitr. & Kovalenko	<i>Russula cyanoxantha</i> (Schaeff.) Fr.
<i>Chalciporus piperatus</i> (Bull.) Bataille	<i>Russula delicata</i> Fr.
<i>Chlorociboria aeruginascens</i> (Nyl.) Kanouse	<i>Russula emetica</i> (Schaeff.) Pers.
<i>Clitocybe ditopa</i> (Fr.) Gillet	<i>Russula fellea</i> (Fr.) Fr.
<i>Cortinarius croceus</i> (Schaeff.) Gray	<i>Russula ionochlora</i> Romagn.
<i>Fomitopsis pinicola</i> (Sw.) P. Karst.	<i>Russula nauseosa</i> (Pers.) Fr.
<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.) Pat.	<i>Russula parazurea</i> Jul. Schäff.
<i>Geastrum rufescens</i> Pers.	<i>Russula risigallina</i> (Batsch) Sacc.
<i>Gloeophyllum odoratum</i> (Wulfen) Imazeki	<i>Russula vinosobrunnea</i> (Bres.) Romagn.
<i>Gymnopus androsaceus</i> (L.) Della Magg. & Trassin.	<i>Spongiporus floriformis</i> (Quél.) Zmitr.
<i>Gymnopus dryophilus</i> (Bull.) Murrill	<i>Trametes hirsuta</i> (Wulfen) Lloyd
<i>Hydnellum versipelle</i> (Fr.) E. Larss., K.H. Larss. & Kóljalg	<i>Xerocomus subtomentosus</i> (L.) Quél

A **Székelyvarság** területén számos, a székelyföldi hegyvidéki élőhelyekre általánosan jellemző, elterjedt faj termett, mint pl. *Agaricus augustus*, *Albatrellus confluens*, *Albatrellus subrubescens*, *Amanita regalis*, *Climacocystis borealis*, *Cortinarius caperatus*, *Cortinarius purpureus*, *Cortinarius semisanguineus*, *Fomitopsis pinicola*, *Gloeophyllum odoratum*, *Lactarius helvus*, *Leccinum vulpinum*, *Melanoleuca subalpina*, *Russula nauseosa*, *Tylopilus felleus*.

Több ritka, érdekes faj dokumentálásra került. A gerebenfélék közül megemlítendő a *Hydnellum suaveolens*, *Hydnellum conrescens*, *Hydnellum (Sarcodon) versipelle* és *Phellodon tomentosus*; a porcogombák közül a *Phaeocollybia festiva* és a *Phaeocollybia jennyae*; a galambgombák közül a *Russula parazurea* és a *Russula vinosa*; a galócák közül az *Amanita battarrae*, *Amanita gemmata*, *Amanita magnivolvata* és a ritka, fehér *Amanita excelsa* f. *subcandida*; továbbá a *Choiromyces meandriformis*, *Cortinarius violaceus*, *Hemimycena pseudocrispula*, *Hygrocybe reidii*, *Lactarius lignyotus*, *Limacella delicata*, *Phellinus hartigii* és *Tricholomopsis decora*.

Igen sok ritka tinóruféle is termett, mint a *Butyriboletus fuscoroseus*, *Butyriboletus subappendiculatus*, *Imperator rhodopurpureus*, *Porphyrellus porphyrosporus* és *Rubroboletus rubrosanguineus*.

A Hargitáról egy túra alatt gyűjtött 58 faj közül megemlítendő az *Albatrellus subrubescens*, *Amanita submembranacea*, *Lactarius picinus*, *Limacella delicata*, *Russula vinosobrunnea* és *Spongiporus floriformis*.

A Vörös Listás fajok (TĂNASE & POP 2005) az alábbiak: a Székelyvarságban *Amanita ceciliae*, *Amanita regalis*, *Geastrum rufescens*, *Hericium coralloides*, *Hydnellum suaveolens*, *Pluteus salicinus*, *Rickenella fibula*, *Suillellus queletii* és *Suillus grevillei*; a Hargitán *Amanita regalis*, *Geastrum rufescens* és *Lactarius picinus*.

Több olyan faj is előkerült, melyek Magyarországon védettek (Romániában nincs védett gomba jelenleg): *Lactarius helvus*, *Hericium cirrhatum* és *Porphyrellus porphyrosporus*, ez utóbbi a Hargitáról is.

IRODALOM–REFERENCES

- BÁNHEGYI J. (1942): Discomyceták a Székelyföldről. Botanikai Közlemények, Budapest, 39/5: 261-271.
- BREITENBACH J., KRÄNZLIN F. (1981, 1986, 1991, 1995, 2000, 2005): Fungi of Switzerland. Vol.1-6. Mykologia, Luzern.
- DOINA IVAN (coord. 1993): Vegetația României. Editura Tehnică Agricolă Bucharest.
- HANSEN L., KNUDSEN H. (eds., 1992, 1997): Nordic Macromycetes Vol. 2-3. Nordsvamp, Copenhagen.
- INDEX FUNGORUM (2020 July). www.indexfungorum.org
- JÜLICH W. (1989): Guida alla determinazione dei funghi Vol. II. (Die Nichtblätterpilze, Gallertpilze und Bauchpilze). Saturnia, Trento.
- LÁSZLÓ K. (1984): A nagygombák kutatása és újabb adataik Hargita és Kovászna megyékben. Mikológiai Közlemények 1984/1: 9-25.
- LÁSZLÓ K., ALBERT L., SARKADI Z. (1988): A nagygombák kutatása és újabb adataik Hargita és Kovászna megyékben, II. Mikológiai Közlemények 1988/3: 163-177.
- MOSER M. (1993): Guida alla determinazione dei funghi Vol. I. (Die Röhrlinge und Blätterpilze). Saturnia, Trento.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., PLUTÁNÉ LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M. (2010): Adatok a Görgényi-havasok nagygombáinak ismeretéhez. Contribution to the knowledge of macrofungi of Görgényi Mts., Székelyföld, Transylvania. Moeszia. 5, 11 pp.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., BENEDEK L. (2018): Adatok a Görgényi-havasok nagygombáinak ismeretéhez 2. Contribution to the knowledge of macrofungi of Gurghiuului Mts., Székelyland, Transylvania 2. Moeszia 9-10: 83-92.
- PEAHĂ M. (ed. 1974): Atlas geografic general. Bukarest.
- TĂNASE C., POP A. (2005): Red List of Romanian macrofungi species. Bioplatform – Romanian National Platform for Biodiversity, Editura Academiei Române București: 101-107.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 95–96.

CONTRIBUTION TO THE KNOWLEDGE OF MACROFUNGI OF SZÉKELYVARSÁG (VÁRŞAG) ENVIRONS AND HARGHITA MTS., SZÉKELYFÖLD, TRANSYLVANIA

Ferenc PÁL-FÁM¹, Kinga OROSS², Ilona FEDOR³

¹ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Kaposvár Campus, pff3@hotmail.com

² 9062 Kisbajcs, Kossuth str. 40, oross.kinga@gmail.com

³ Hungarian Mycological Society, fedicus@gmail.com

Keywords: macrofungi, Várşag/Székelyvarság environs, Harghita Mts. characterisation

Abstract:

Present work contains the macrofungi taxa collected in Székelyvarság (Várşag) environs, as well as in Harghita Mts., Transylvania by all participants of the mushroom camp organised by the Kálmán László Mycological Society in July 2020. The examined habitat type was *Chrysanthemo-Piceetum* and *Hieracio rotundati-Piceetum* with the sporadic occurrence of beech, ash alder, birch, larch and fir. Many of the 237 taxa documented from Székelyvarság and 58 taxa from Harghita Mts. were documented with fungaria and/or photo. Near several widespread, characteristic taxa many rare have been documented, 10 of them included in the Red List, 3 species being protected by law in Hungary.

INTRODUCTION

Székelyvarság (Várşag) village is the biggest scattered settlement in Transylvania occupying an area of 77km². It is situated in Harghita County, in Székelyvarság basin. The territory belongs to Görgényi (Gurghiului) Mts., at 850-1051 m above sea level, on volcanic basic rock (PEAHĂ 1974).

Its climate is montane, exposed to wet western winds with strong influence of the basin microclimate. The average annual temperatures are 6-8°C. The coldest month is January with average temperature -6-8°C, while the warmest month is July with average temperature 18°C. The main yearly precipitation is approaching 1000 mm, resulting a wet climate combined with the temperature values above (PEAHĂ 1974).

The characteristic vegetation types of both Várşag and Harghita are spruce forests (*Chrysanthemo-Piceetum*, *Hieracio rotundati-Piceetum*) developed on podzolic brown forest soils. Sporadically beech (*Fagus sylvatica*), ash alder (*Alnus incana*), birch (*Betula pendula*), larch (*Larix decidua*) and fir (*Abies alba*) also occurred. In small spots *Sphagnum* species have been also found, but without forming *Sphagnetum* associations. (DOINA IVAN 1993).

There are only some sporadic mycological data from the vicinity of Székelyvarság/Várşag: from Fenyéd/Brădet 11 taxa (LÁSZLÓ et al. 1988), from Gheorgheni 15 taxa (BÁNHEGYI 1942; LÁSZLÓ 1984). The funga of farther parts of Gurghiului Mts. is well explored: 286 taxa from Praid environs (PÁL-FÁM et al. 2018), as well as 256 taxa from Vármező/Câmpul Cetăţii environs (PÁL-FÁM et al. 2010).

Aim of present work is to publish the macrofungi taxa collected, starting in this way the exploration of the Funga of this region, as well as to draw this area to the mycologist's attention.

MATERIAL AND METHODS

The macrofungi taxa were collected by all participants during 3 field trips in July 2020. Near the field trips organised in Várşag region, one trip was organised to Harghita Mts.

Near the spruce, in almost all locations occurred beech, birch, larch, fir and ash alder. Some small beech stands have also occurred. All taxa collected have been determined by the authors, many documented with fungaria and/or photo. Identifications have been made using the following basic literature (near genera monographs): BREITENBACH & KRÄNZLIN (1981-2000), HANSEN & KNUDSEN (1992, 1997), MOSER (1993), JÜLICH (1989). Nomenclature used follows Index Fungorum (INDEXFUNGORUM.ORG, 2020 July).

RESULTS AND DISCUSSION

A number of 237 macrofungi taxa were documented from Székelyvarság/ Văřșag environs (table 1) and 58 taxa from Harghita Mts. (table 2).

Several common, widespread species have been documented from **Székelyvarság/ Văřșag environs**, characteristic to Székelyland montane habitats, like *Agaricus augustus*, *Albatrellus confluens*, *Albatrellus subrubescens*, *Amanita regalis*, *Climacocystis borealis*, *Cortinarius caperatus*, *Cortinarius purpureus*, *Cortinarius semisanguineus*, *Fomitopsis pinicola*, *Gloeophyllum odoratum*, *Lactarius helvus*, *Leccinum vulpinum*, *Melanoleuca subalpina*, *Russula nauseosa*, *Tylopilus felleus*.

Several rare and interesting species have been documented. From the hydroid species it can be mentioned *Hydnellum suaveolens*, *Hydnellum conrescens*, *Hydnellum (Sarcodon) versipelle* and *Phellodon tomentosus*; from the Phaeocollybias *Phaeocollybia festiva* and *Phaeocollybia jennyae*; from the Russulas *Russula parazurea* and *Russula vinosa*; from the Amanitas *Amanita battarrae*, *Amanita gemmata*, *Amanita magnivolvata* and the rare white *Amanita excelsa* f. *subcandida*; as well as *Choiromyces meandriformis*, *Cortinarius violaceus*, *Hemimycena pseudocrispula*, *Hygrocybe reidii*, *Lactarius lignyotus*, *Limacella delicata*, *Phellinus hartigii* and *Tricholomopsis decora*.

Many rare boletes also fructified, like *Butyriboletus fuscroseus*, *Butyriboletus subappendiculatus*, *Imperator rhodopurpureus*, *Porphyrellus porphyrosporus* and *Rubroboletus rubrosanguineus*.

From the 58 taxa documented from **Harghita Mts.** trip it can be mentioned *Albatrellus subrubescens*, *Amanita submembranacea*, *Lactarius picinus*, *Limacella delicata*, *Russula vinosobrunnea* and *Spongiporus floriformis*.

The Red List species (TĂNASE & POP 2005) were the following: in Székelyvarság *Amanita ceciliae*, *Amanita regalis*, *Gastrum rufescens*, *Hericium coralloides*, *Hydnellum suaveolens*, *Pluteus salicinus*, *Rickenella fibula*, *Suillellus queletii* and *Suillus grevillei*; in Harghita *Amanita regalis*, *Gastrum rufescens* and *Lactarius picinus*.

Many of the species are protected by law in the adjacent Hungary (In Romania there are no protected fungi at the moment): *Lactarius helvus*, *Hericium cirrhatum* and *Porphyrellus porphyrosporus*, this last from the Harghita Mts., too.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.
pp. 97–114.

A BÁLVÁNYOSI EURÓPAI CORTINARIUS KONGRESSZUS ALKALMÁVAL GYŰJTÖTT NAGYGOMBÁK JEGYZÉKE

SZÁSZ Balázs¹, BENEDEK Lajos², PÁL-FÁM Ferenc³, ZSIGMOND Győző⁴

¹ Olthévíz 507095 nr.292, balazszasz@yahoo.com

² Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

³ Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, pff3@hotmail.com

⁴ Bukaresti Tudományegyetem, Idegen Nyelvek és Irodalmak Kara, Hungarológia tanszék, lkgsztgy@gmail.com

Kulcsszavak: JEC, Bálványos, Európai *Cortinarius* Kongresszus, pókhálógomba, nagygomba.

Kivonat:

Jelen munka a 2018 októberében a László Kálmán Gombászegyesület által Bálványoson szervezett 36. Európai Cortinarius Kongresszus alatt, a résztvevők által gyűjtött és meghatározott nagygombataxonok listáját tartalmazza. A 440 meghatározott taxon közül 21 veszélyeztetett a romániai vörös lista alapján.

BEVEZETÉS

A 36. Európai *Cortinarius* Kongresszus október 14. és 20. között Bálványoson került megrendezésre 74 állandó résztvevővel (16 erdélyi, 11 magyarországi és 47 külföldi; 1. melléklet). Köszönjük a segítséget a társszervezőknek, a támogatóknak. A konferencia során a következő helyszíneken történtek mikológiai kutatások: Hargita megyében a Csomád-Büdös hegycsoport területén fekvő Mohos tőzegláp és a Szent Anna-tó környéke, valamint a Hargita-hegységben található Lucs tőzegláp; Kovászna megyében a Csomád-Büdös hegycsoport területén fekvő Bálványos és környéke, a Baróti-hegységben található Sugásfürdő, a Nemere-hegységben található Veresvíz, a Háromszéki-havasok területén található Komandó, valamint a Nemere-hegység és a Háromszéki-havasok határán fekvő Ojtoz; Bákó megyében a Lesenc völgye és Fűrészfalu.

A kutatott területek jellemző talajai a következők: andoszol – Lucs, Szent Anna-tó; barna erdőtalaj – Sugásfürdő, Bálványos; podzolos barna erdőtalaj – Sugásfürdő, Bálványos (helyenként agyagbemosódásos podzol), Ojtoz; savanyú barna erdőtalaj – Ojtoz, Bálványos, Komandó, Veresvíz, Lucs, Szent Anna-tó; vaskilúgozódasos podzolos barna erdőtalaj – Lucs, Szent Anna-tó, Sugásfürdő, Komandó, Veresvíz; tőzeges láptalaj – Lucs, Mohos, Veresvíz, Komandó (FLOREA et al. 1970–1971, JAKAB 1998). A területek éves átlaghőmérsékleteit és éves csapadékmennyiségeit PEAHĀ (1974) alapján adjuk meg, kiegészítve a Worldclim adatbázis 5 arcmin pontosságú rasztereinek adataival (HIJSMAN et al. 2005, FICK & HIJSMAN 2017). Az éghajlati adatok az 1. táblázatban találhatóak.

Table 1. táblázat

	WorldClim raszter - 5 arcmin pontosság / WorldClim raster - 5 arcmin precision						
	átlagos t.sz.f. magasság / median altitude - m	éves csapadékmennyiség / annual precipitation - mm			éves átlaghőmérséklet / annual mean temperature - °C		
		Peahā (1974) 1896-1915; 1921-1955	WorldClim_1.4 1960 - 1990	WorldClim_2.1 1970 - 2000	Peahā (1974) 1896-1955	WorldClim_1.4 1960 - 1990	WorldClim_2.1 1970 - 2000
Sugásfürdő	744	600-700	668	589	4-6	6.90	6.06
Szent Anna-tó, Mohos-láp	851	600-700	668	580	4-6	6.20	5.29

	WorldClim raszter - 5 arcmin pontosság / WorldClim raster - 5 arcmin precision						
	átlagos t.sz.f. magasság / median altitude - m	éves csapadékmennyiség / annual precipitation - mm			éves átlaghőmérséklet / annual mean temperature - °C		
	WorldClim_2.1	Peahä (1974) 1896-1915; 1921-1955	WorldClim_1.4 1960 - 1990	WorldClim_2.1 1970 - 2000	Peahä (1974) 1896-1955	WorldClim_1.4 1960 - 1990	WorldClim_2.1 1970 - 2000
Bálványos	940	700-800	694	583	4-6	5.70	4.96
Lucs	1134	800-1000	742	612	2-4	4.80	3.80
Veresvíz	1177	700-800	748	607	2-4	4.40	4.20
Ojtoz	870	800-1000	679	575	4-6	6.00	6.06
Komandó	1032	800-1000	751	607	4-6	5.40	4.96

A jellemző fás növénytársulások: Komandó – elegyes erdők /*Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum*/, lucosok /*Hieracio rotundati-Piceetum*/, tőzeges lucos /*Sphagno-Piceetum*/, Lucs – lucosok /*Hieracio rotundati-Piceetum*/, elegyes erdők /*Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum*/, tőzeges lucos /*Sphagno-Piceetum*/, tőzeges erdeifenyves /*Pino-Sphagnetum magellanicii*/, Ojtoz – bükkösök /*Symphyto cordati-Fagetum*/, elegyes erdők /*Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum*/, lucosok /*Hieracio rotundati-Piceetum*/, Sugásfürdő – gyertyános tölgyesek /*Lathyro hallersteinii-Carpinetum*/, gyertyános bükkösök /*Carpino-Fagetum*/, lucosok (erdészeti beavatkozás következtében) /*Hieracio rotundati-Piceetum*/, A Szent Anna-tó, Mohos-láp és Bálványos környéke – bükkösök /*Symphyto cordati-Fagetum*/, elegyes erdők /*Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum*/, lucosok (főleg erdészeti beavatkozás következtében) /*Hieracio rotundati-Piceetum*/, áfonyás bükkösök /*Vaccinio-Fagetum*/, tőzeges lucos /*Sphagno-Piceetum*/, tőzeges erdeifenyves /*Pino-Sphagnetum magellanicii*/, tőzeges nyíres /*Sphagno-Betuletum pubescentis*/, Veresvíz – elegyes erdők /*Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum*/, lucosok /*Hieracio rotundati-Piceetum*/, tőzegmohás-erdeifenyves /*Vaccinio-Pinetum*/, (LÁSZLÓ *et al.* 1981, POP 1981, COLDEA 1992).

A kutatott területek mikológiai feltártsága erdélyi viszonyok között átlagon felülinek nevezhető. A Bálványos – Mohos – Szent Anna-tó környéke (MTB9821) Erdély harmadik legjobban kutatott területe, Kolozsvár (MTB9207 – 1019 faj) és Olthévíz (MTB0018 – 587 faj) után. A vizsgált területek mikológiai kutatottságát a 2. táblázatban mutatjuk be, megadva a szakirodalmi referenciákat.

Table 2. táblázat

Erdélyi lelőhelyek Transylvanian localities	Közlemények – időrendi sorrendben Publications – in chronological order	Más adatok az MTB cellából Other data from MTB cell
Bálványos és környéke - 183 faj	ISTVÁNFFI (1895), HOLLÓS (1903), MOESZ (1929, 1939), BOHUS (1941), BÁNHEGYI (1942), BOHUS (1943, 1944), BABOS <i>et al.</i> (1968), SILAGHI & LÁSZLÓ (1968), LÁSZLÓ (1970, 1972), TOMA (1973), LÁSZLÓ (1975), PÁZMÁNY (1978), KOVÁCS (1979), LÁSZLÓ (1980), POP (1981), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1982B), PAP <i>et al.</i> (1983), LÁSZLÓ (1984), PÁZMÁNY (1986), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1987), LÁSZLÓ <i>et al.</i> (1988), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1989, 1993), LÁZÁR <i>et al.</i> (1999), SÁNTHA (1999), SÁNTHA (2001), PÁL-FÁM & BENEDEK (2006), POP (2003), PÁL-FÁM (2006), PÁL-FÁM (2007), ZÖLD-BALOGH <i>et al.</i> (2009), PÁL-FÁM & BENEDEK (2010, 2013, 2018), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2018A, 2018B, 2018C).	Sepsibükkuszád és Tusnádfürdő környéke/ Bicsad, Tuşnad and environments ISTVÁNFFI (1895), HOLLÓS (1903), BÁNHEGYI (1942), BOHUS (1943, 1944), SILAGHI & LÁSZLÓ (1968), KOVÁCS (1979), LÁSZLÓ (1970), LÁSZLÓ & PÁZMÁNY (1976), LÁSZLÓ (1984), SÁNTHA (1999), PÁL-FÁM (2006).
Mohos és Szent Anna-tó környéke - 309 faj		

Erdélyi lelőhelyek Transylvanian localities	Közlemények – időrendi sorrendben Publications – in chronological order	Más adatok az MTB cellából Other data from MTB cell
Sugásfürdő - 136 faj	BABOS <i>et al.</i> (1968), SILAGHI & LÁSZLÓ (1968), LÁSZLÓ (1970, 1972, 1975), LÁSZLÓ & PÁZMÁNY (1976), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1979), LÁSZLÓ (1980), PÁL-FÁM (2005), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2018C).	Árkos és környéke, Előpatak, Sepsiszentgyörgy és környéke (Bíroné, Debren, Erősoldal, Örkő, Pacé, Szemerja), Sepsiszentkirály/ Environments of Sf. Gheorghe ISTVÁNFFI (1895, 1899), BOHUS (1944), BABOS <i>et al.</i> (1968), LÁSZLÓ (1970, 1972, 1975, 1977), PÁZMÁNY (1979), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1979), LÁSZLÓ (1980), PÁZMÁNY (1991), SÁNTHA (1999), PÁL-FÁM (2005, 2006), PÁL-FÁM & BENEDEK (2013, 2018), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2018C).
Ojtoz/Oituz - 155 faj	PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2006), PÁL-FÁM (2007), PÁL-FÁM & BENEDEK (2010).	Mogyorós-tető, Ojtozi-hágó HALLENBERG & TOMA (1987), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2018B).
Veresvíz/Pârâul Roșu - 134 faj	LÁSZLÓ <i>et al.</i> (1981), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1982B), LÁSZLÓ (1984), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1985), PÁZMÁNY (1991, 1993), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2018B), PÁL-FÁM & BENEDEK (2018).	Mihálc-tető LÁSZLÓ <i>et al.</i> (1981).
Lucs/ Luci - 182 faj	MOESZ (1939), LÁSZLÓ (1970, 1972, 1980), POP (1981), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1982A), LÁSZLÓ (1984), LÁSZLÓ <i>et al.</i> (1988), LÁZÁR <i>et al.</i> (1999), ALBERT <i>et al.</i> (2004), PÁL-FÁM (2006), PÁL-FÁM & BENEDEK (2010), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2018A, 2018B), PÁL-FÁM & BENEDEK (2018), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (In Press, 2020).	Csíkszentimrei Büdösfürdő és környéke (Bányapatak, Bekratás puszta) CSÜRÖS-KÁPTALAN & CSÜRÖS (1956), LÁSZLÓ (1970, 1972, 1980), PÁZMÁNY & LÁSZLÓ (1982A), LÁSZLÓ (1984), SÁNTHA (2001).
Komandó/ Comandău - 235 faj	BOHUS (1943, 1944), CHIRA & CHIRA (2001), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2002), PÁL-FÁM (2007), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2007), PÁL-FÁM & BENEDEK (2010, 2018), PÁL-FÁM <i>et al.</i> (2018B).	-

ANYAG, MÓDSZER

A közreadott taxonlista a kongresszus résztvevőinek gyűjtése és határozása. Néhány faj esetében a határozások pontosítását, valamint felülvizsgálatát a következő művek alapján végeztük: BOERTMANN (2010), GRÖGER (2014), HANSEN & KNUDSEN (1997), KNUDSEN & VESTERHOLT (2018), RYVARDEN & MELO (2017). A fajlista összeállításához a kiállított példányokat, a terepi jegyzeteket, FINY Péter és SAAR Günter gyűjtési adatait, valamint a BELLÙ Francesco (BELLÙ *et al.* 2019) által dokumentált pókhálógomba adatokat használtuk fel. A nevezéktan az INDEX FUNGORUM alapján van megadva (<http://www.indexfungorum.org>, április 2020).

EREDMÉNYEK

A konferencia öt terepnapja alatt (19 szervezett túra) 440 taxon 929 előfordulási adatát dokumentáltuk. Ebből 19 faj adata először kerül leközlésre a történelmi Erdély területéről. *Cortinarius* fajok tekintetében 29 faj első adatai kerültek dokumentálásra, így Erdély területén a szakirodalmi adatok alapján 164 *Cortinarius* faj előfordulása bizonyított. A konferencia ideje alatt gyűjtött *Cortinarius* fajok listája már közlésre került (BELLÙ *et al.* 2019), de a továbbiakban az először dokumentált adatokat itt az új fajok között tárgyaljuk.

Az új fajok a következők: *Coprinopsis mitraespora*, *Cortinarius acutus*, *C. anserinus*, *C. bergeronii*, *C. cagei*, *C. caninus*, *C. collocandoides*, *C. diasemospermus* var. *leptospermus*, *C. evernius*, *C. iliopodius*, *C. illuminus*, *C. inolens*, *C. kristinae*, *C. lebretonii*, *C. limonius*, *C. lustrabilis*, *C. napus*, *C. pholideus*, *C. quarcticus*, *C. riederi*, *C. sphagnophilus*, *C. spilomeus*, *C. suberi*, *C. subparvannulatus*, *C. sulfurinus*, *C. talimultiformis*, *C. talus*, *C. vibratilis*, *C. vulpinus*, *C. xanthochlorus*, *Gloeoporus taxicola*, *Hymenochaete carpatica*, *Inonotus hastifer*, *I. obliquus*, *Lactarius musteus*, *Leccinum cyaneobasileucum*, *Lentinellus inolens*, *Lycoperdon atropurpureum*, *L. ericaeum*, *L. subumbrinum*, *L. turneri*, *Mycena arcangeliana*, *M. romagnesiana*, *Phellinus alni*, *Pholiota elegans*, *Ph. mixta*, *Pluteus pouzarianus*, *Sparassis brevipes*. Ezek a fajok a fajlistában csillaggal (*) vannak jelölve.

Másik két fajnak szintén nincs leközölt erdélyi adata, de ezek Bákó megyéből (Moldva történelmi tartomány), nem erdélyi területről származnak: *Armillaria borealis*, *Naucoria luteolofibrillosa*.

21 fajnak mindössze egyetlen közölt erdélyi adata van: *Armillaria cepistipes*, *Armillaria gallica*, *Cortinarius angelesianus*, *Cortinarius camphoratus*, *Cortinarius cinnamoviolaecus*, *Cortinarius cumatilis*, *Cortinarius elegantissimus*, *Cortinarius fulvescens*, *Cortinarius magicus*, *Cortinarius mucosus*, *Cortinarius turgidus*, *Crepidotus luteolus*, *Flammulaster limulatus*, *Metuloidea fragrans*, *Mycena megaspora*, *Pholiota jahonii*, *Pholiota limonella*, *Russula alnetorum*, *Russula clavipes*, *Tricholoma pessundatum*, *Tyromyces chioneus*.

22 faj esetében pedig két adat közlése történt meg: *Albatrellus subrubescens*, *Amanita magnivolvata*, *Cortinarius malicorius*, *Cortinarius scaurus*, *Cortinarius subtortus*, *Cortinarius turmalis*, *Cystoderma jasonis*, *Fomitiporia punctata*, *Fuscoporia ferruginosa*, *Galerina pumila*, *Galerina sphagnorum*, *Hygrophorus camarophyllus*, *Mycena citrinomarginata*, *Neottiella vivida*, *Phellinopsis conchata*, *Postia tephroleuca*, *Russula aquosa*, *Trametopsis cervina*, *Tricholoma viridilutescens*, *Typhula uncialis*, *Typhula phacorrhiza*, *Xanthoporia radiata*.

A veszélyeztetett fajok bejelölése TĂNASE & POP (2005) alapján történt. Ezek kategóriák szerint felosztva a következők:

- kihalással veszélyeztetett (CR) – *Laeticutis cristata*;
- sérülékenyek (VU) – *Catathelasma imperiale*, *Hericium erinaceus*, *Hypholoma elongatum*, *Neottiella vivida*, *Suillus flavidus*;
- potenciálisan veszélyeztetettek (NT) – *Clitocybe odora*, *Cortinarius napus*, *C. praestans*, *Craterellus lutescens*, *Galerina sphagnorum*, *Geastrum quadrifidum*, *Grifola frondosa*, *Gyromitra infula*, *Hydnellum suaveolens*, *Lactarius picinus*, *L. salmonicolor*, *L. uvidus*, *Mycena crocata*, *Strobilomyces strobilaceus*, *Stropharia hornemannii*.

Néhány túra esetében (I. 1-2, II. 2, II. 3-4-5, III. 1-2, III. 4) a begyűjtött gombák egy helyen voltak kiállítva, ezekben az esetekben a pontos lelőhelyeket csak akkor írtuk be, ha ezek a címkék alapján egyértelműen azonosíthatóak voltak. A taxonok száma a lelőhelyek alapján a 3. táblázatban, a fajok összesítése pedig a 4. táblázatban található.

Table 3. táblázat

Kódok Codes	Lelőhelyek / Localities	Taxonok száma / Taxa number
1a	Bálványos - 10/15/2018 (I.3)	81
1b	Bálványos: Csiszár fürdő - 10/15/2018 (I.4)	111
1c	Bálványos - 10/XX/2018	3
2	Gorgán völgye - 10/16/2018 (II.1)	90
3	Bálványos: Buffogó + Zsombor patak - 10/17/2018 (III.1-2)	65
3b	Bálványos: Zsombor patak - 10/17/2018 (III.2)	2
4	Nagyhegyes - 10/18/2018 (IV.3)	31
5	Bálványos vár - 10/19/2018 (V.2)	20
6a	Mohos + Szent Anna-tó - 10/16/2018 (II.2)	66
6a2	Szent Anna-tó - 10/16/2018 (II.2)	1
6b	Mohos + Szent Anna-tó - 10/17/2018 (III.4)	36
6b1	Mohos - 10/17/2018 (III.4)	4
6c	Mohos + Szent Anna-tó - 10/18/2018	2
6d	Mohos + Szent Anna-tó - 10/19/2018 (V.3)	10

Kódok Codes	Lelőhelyek / Localities	Taxonok száma / Taxa number
7	Sugásfürdő - 10/15/2018 (I.1-2)	55
7a	Sugásfürdő - 10/15/2018 (I.1)	1
7b	Sugásfürdő - 10/15/2018 (I.2)	15
8	Ojtoz: Anselmo + Lesenc völgye + Fűrészfalu - 10/16/2018 (II.3-4-5)	35
8a	Ojtoz: Anselmo - 10/16/2018 (II.3)	2
8b	Ojtoz: Lesenc völgye - 10/16/2018 (II.4) - Moldva tartomány, MTB9825	3
8c	Ojtoz: Fűrészfalu - 10/16/2018 (II.5) - Moldva tartomány, MTB9725	4
9	Veresvíz - 10/17/2018 (III.3)	61
10	Lucs - 10/18/2018 (IV.1-2)	116
11	Komandó - 10/19/2018 (V.1)	108
-	ismeretlen	7
	Összes adat	929

Table 4. táblázat

Erdélyi lelőhelyek Transylvanian localities	Ez idáig leközölt fajok száma Nr. of published species	A 2018-as JEC Konfe- rencia során doku- mentált fajok száma Recently documented in 2018 JEC	Új fajok száma a területre nézve New species for the territory	Összes fajszám Total species number	Összes fajszám az MTB cellá- ban Total number from MTB cell
Bálványos és környéke (1-5) - MTB9821	183	233	162	345	551
Mohos és Szent Anna-tó környéke (6) - MTB9821	309	101	50	359	
Sugásfürdő (7) - MTB0120	136	70	47	183	279
Ojtoz (8a) - MTB9924	155	2	2	157	159
Veresvíz (9) - MTB9823	134	61	31	165	172
Lucs (10) - MTB9720	182	116	64	246	301
Komandó (11) - MTB0223	235	108	47	282	282

FAJLISTA / SPECIES LIST:

- Agaricus campestris* L.: 5.
Agaricus sylvaticus Schaeff.: 3, 5.
Albatrellus ovinus (Schaeff.) Kotl. & Pouzar: 10.
Albatrellus subrubescens (Murrill) Pouzar: 2.
Amanita battarrae (Boud.) Bon: 11.
Amanita citrina Pers.: 1a, 1b, 2, 3, 8.
Amanita excelsa (Fr.) Bertill.: 1a, 1b, 3, 11.
Amanita fulva Fr.: 6a, 6b, 10.
Amanita magnivolvata Aalto: 4.
Amanita muscaria (L.) Lam.: 1a, 1b, 3, 6a, 7, 9, 10, 11.
Amanita phalloides (Vaill. ex Fr.) Link: 1b, 2, 7.
Amanita porphyria Alb. & Schwein.: 10, 11.
Amanita regalis (Fr.) Michael: 10.

- Amanita rubescens* Pers.: 8.
Amanita submembranacea (Bon) Gröger: 11.
Amanita virosa Bertill.: 1b.
Amaropostia stiptica (Pers.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai: 2.
Ampulloclitocybe clavipes (Pers.) Redhead, Lutzoni, Moncalvo & Vilgalys: 6b, 10, 11.
Apioperdon pyriforme (Schaeff.) Vizzini: 1a, 1b, 5, 6b, 7, 8, 11.
Armillaria borealis Marxm. & Korhonen: 8.
Armillaria cepistipes Velen.: 1b.
Armillaria gallica Marxm. & Romagn.: 2.
Armillaria ostoyae (Romagn.) Herink: 1a, 1b, 2, 6a, 8.
Arrhenia epichysium (Pers.) Redhead, Lutzoni, Moncalvo & Vilgalys: 6b.
Arrhenia oniscus (Fr.) Redhead, Lutzoni, Moncalvo & Vilgalys: 6a, 6b, 10.
Ascocoryne cylichnium (Tul.) Korf: 1b, 3.
Ascocoryne sarcoides (Jacq.) J.W. Groves & D.E. Wilson: 6b.
Bisporella citrina (Batsch) Korf & S.E. Carp.: 3, 7.
Bjerkandera adusta (Willd.) P. Karst.: 1b, 2, 5.
Bogbodia uda (Pers.) Redhead: 6b.
Boletus edulis Bull.: 1a, 1b, 3, 10, 11.
Boletus pinophilus Pilát & Dermek: 1a, 1b.
Bondarzewia mesenterica (Schaeff.) Kreisel: 8.
Bovista nigrescens Pers.: 11.
Bovista plumbea Pers.: 6b, 11.
Bovistella utrififormis (Bull.) Demoulin & Rebriv: 4, 10.
Byssomerulius corium (Pers.) Parmasto: 2.
Calocera cornea (Batsch) Fr.: 3.
Calocera viscosa (Pers.) Fr.: 9, 10, 11.
Cantharellula umbonata (J.F. Gmel.) Singer: 10.
Cantharellus amethysteus (Quél.) Sacc.: 3, 8, 11.
Cantharellus cibarius Fr.: 3, 9, 10.
Catathelasma imperiale (P. Karst.) Singer **VU**: 9, 11.
Cerioporus leptocephalus (Jacq.) Zmitr.: 1b, 2, 4, 6a, 7, 9.
Cerioporus mollis (Sommerf.) Zmitr. & Kovalenko: 1a, 2.
Chalciporus piperatus (Bull.) Bataille: 6b.
Chlorociboria aeruginosa (Oeder) Seaver ex C.S. Ramamurthi, Korf & L.R. Batra: 5.
Chlorophyllum rhacodes (Vittad.) Vellinga: 4, 8.
Clavariadelphus pistillaris (L.) Donk: 1b.
Clavulina coralloides (L.) J. Schröt.: 3, 11.
Clavulina rugosa (Bull.) J. Schröt.: 8.
Climacocystis borealis (Fr.) Kotl. & Pouzar: 1a, 5.
Clitocybe fragrans (With.) P. Kumm.: 2.
Clitocybe metachroa (Fr.) P. Kumm.: 1a, 1b.
Clitocybe nebularis (Batsch) P. Kumm.: 1a, 1b, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11.
Clitocybe odora (Bull.) P. Kumm. **NT**: 11.
Clitopilus prunulus (Scop.) P. Kumm.: 1a, 1b, 3.
Collybia cookei (Bres.) J.D. Arnold: 7, 10.
Collybia tuberosa (Bull.) P. Kumm.: 11.
Coltricia perennis (L.) Murrill: 1a, 9.
Coniophora puteana (Schumach.) P. Karst.: 9.
Connopus acervatus (Fr.) K.W. Hughes, Mather & R.H. Petersen: 10.
Coprinopsis atramentaria (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo: 7.
**Coprinopsis mitraespora* (Bohus) L. Nagy, Vágvölgyi & Papp: 4.
Coprinopsis romagnesianae (Singer) Redhead, Vilgalys & Moncalvo: 2.
Coprinus comatus (O.F. Müll.) Pers.: 1a, 1b, 2, 8.
Corioloopsis gallica (Fr.) Ryvarden: 1a.

- **Cortinarius acutus* (Pers.) Fr.: 10, leg. & det. Saar, 11.
Cortinarius alboviolaceus (Pers.) Fr.: 6d.
Cortinarius angelesianus A.H. Sm.: 10, leg. & det. Laber.
Cortinarius anomalus (Fr.) Fr.: 11.
**Cortinarius anserinus* (Velen.) Rob. Henry: 7b, leg. & det. Winkler.
Cortinarius armillatus (Fr.) Fr.: 6a.
**Cortinarius bergeronii* (Melot) Melot: 7b.
**Cortinarius cagei* Melot (syn. *C. bicolor*): 11.
Cortinarius camphoratus (Fr.) Fr.: 6b, leg. & det. Winkler, 9, 10, 11.
**Cortinarius caninus* (Fr.) Fr.: 10, leg. Winkler det. Saar, 11, leg. Winkler det. Saar.
Cortinarius caperatus (Pers.) Fr.: 1a, 6b, 7b, 10, 11.
Cortinarius chrysolitus Kauffman: 6a.
Cortinarius cinnamomeus (L.) Gray: 9, 11, leg. & det. Kowalenko & Hauke.
Cortinarius cinnamoviolaecus M.M. Moser: 6a.
Cortinarius collinitus (Sowerby) Gray: 6a leg. Bozler det. Laber, 10, 11.
**Cortinarius collocandoides* Reumaux: 7b, leg. Bozler det. Saar & Winkler.
Cortinarius croceus (Schaeff.) Gray: 1b, 3, leg. & det. Bozler, 6a, 6b, leg. & det. Kowalenko & Hauke, 6d, 9, 10, leg. & det. Laber, 11, leg. & det. Hauke & Kowalenko, leg. & det. Saar.
Cortinarius cumatilis Fr.: 11, leg. & det. Winkler.
Cortinarius delibutus Fr.: 11, leg. & det. Winkler.
**Cortinarius diasemospermus* Lamoure var. *leptospermus* H. Lindstr.: 6a.
Cortinarius elegantissimus Rob. Henry: 7b, leg. Hensel det. Winkler.
**Cortinarius evernius* (Fr.) Fr.: 10, 11, leg. & det. Laber.
Cortinarius flexipes (Pers.) Fr.: 6b1, leg. & det. Saar, leg. & det. Kowalenko & Hauke, 6c, 10.
Cortinarius fulvescens Fr.: 6d, 10, leg. & det. Winkler & Saar.
Cortinarius glaucopus (Schaeff.) Gray: 1b, 7b, 9, 11, leg. & det. Kowalenko & Hauke, leg. & det. Winkler.
Cortinarius glaucopus var. *olivaceus* (M.M. Moser) Quadr.: 11, det. Winkler.
Cortinarius hinnuleus Fr.: 1b, 6b, leg. & det. Winkler, 10.
**Cortinarius iliopodius* (Bull.) Fr.: 6c.
**Cortinarius illuminus* Fr.: 11, leg. Winkler det. Saar.
Cortinarius infractus (Pers.) Fr.: 1b, 7b, leg. & det. Kowalenko & Hauke.
**Cortinarius inolens* (H. Lindstr.) Bidaud: 6b.
**Cortinarius kristinae* Brandrud: 10, leg. & det. Saar.
Cortinarius largus Fr.: 6a, 7.
**Cortinarius lebretonii* QuéL.: 7, leg. & det. Bellù.
**Cortinarius limonius* (Fr.) Fr.: 10, leg. & det. Winkler.
**Cortinarius lustrabilis* Moënné-Locc.: 10, leg. & det. Finy.
Cortinarius magicus Eichhorn: 7b, leg. Winkler det. Saar.
Cortinarius malicorius Fr.: 11, leg. Winkler det. Saar.
Cortinarius mucosus (Bull.) J. Kickx: 6a.
**Cortinarius napus* Fr. NT: 10.
**Cortinarius pholideus* (Lilj.) Fr.: 6b, leg. & det. Winkler.
Cortinarius praestans (Cordier) Gillet NT: 5.
Cortinarius purpurascens Fr.: 11, det. Saar.
Cortinarius purpureus (Bull.) Bidaud, Moënné-Locc. & Reumaux: 1a, 10.
**Cortinarius quarcticus* H. Lindstr.: 6a, 6d.
**Cortinarius riederi* (Weinm.) Fr.: 10, leg. & det. Winkler & Saar.
Cortinarius rufo-olivaceus (Pers.) Fr.: 11.
Cortinarius sanguineus (Wulfen) Gray: 1a.
Cortinarius scaurus (Fr.) Fr.: 6a, 6b, leg. & det. Winkler.
Cortinarius semisanguineus (Fr.) Gillet: 6a, 6d, 10;.
**Cortinarius sphagnophilus* Peck: 6a, 6d.
**Cortinarius spilomeus* (Fr.) Fr.: 9.
**Cortinarius suberi* Soop: 6a2, leg. & det. Bellù.

- **Cortinarius subparvannulatus* Moëgne-Loec. & Fillion: 6a.
Cortinarius subtortus (Pers.) Fr.: 6a.
 **Cortinarius sulfurinus* Quél.: 7b, leg. Zsigmond - det. Rossi.
 **Cortinarius talimultiformis* Kytöv., Liimat., Niskanen, A.F.S. Taylor & Sesli: 11, leg. Winkler det. Saar.
 **Cortinarius talus* Fr.: 2, leg. Kowalenko & Hauke det. Saar, 7b, leg. & det. Rossi.
Cortinarius torvus (Fr.) Fr.: 2, 7b.
Cortinarius traganus (Fr.) Fr.: 11, leg. & det. Winkler.
Cortinarius trivialis J.E. Lange: 2.
Cortinarius tubarius Ammirati & A.H. Sm.: 6a, 6b, 6d, 9, 10.
Cortinarius turgidus Fr.: 2, 6a, 7a, leg. Grebing - det. Saar, 7b, leg. Rossi - det. Bellù.
Cortinarius turmalis Fr.: 7b, leg. & det. Rossi.
Cortinarius varius (Schaeff.) Fr.: 1b, 11, leg. & det. Winkler.
 **Cortinarius vibratilis* (Fr.) Fr.: 10, leg. Szász - det. Beran.
 **Cortinarius vulpinus* (Velen.) Rob. Henry: 7b, leg. & det. Winkler.
 **Cortinarius xanthochlorus* Rob. Henry: 7b, leg. Winkler - det. Saar, 10.
Craterellus cornucopioides (L.) Pers.: 1b, 2, 5, 6a, 7.
Craterellus lutescens (Fr.) Fr. **NT**: 11.
Craterellus tubaeformis (Fr.) Quél.: 3, 10.
Crepidotus applanatus (Pers.) P. Kumm.: 10.
Crepidotus luteolus Sacc.: Ojtoz: 8c.
Cuphophyllus pratensis (Fr.) Bon: 10.
Cuphophyllus virgineus (Wulfen) Kovalenko: 2.
Cyathus striatus (Huds.) Willd.: 1a, 2, 7.
Cystoderma amianthinum (Scop.) Fayod: 10.
Cystoderma jasonis (Cooke & Masee) Harmaja: 9.
Cystodermella granulosa (Batsch) Harmaja: 11.
Daedaleopsis confragosa (Bolton) J. Schröt.: 1b, 2.
Daedaleopsis tricolor (Bull.) Bondartsev & Singer: 2, 6b1, 9.
Daldinia concentrica (Bolton) Ces. & De Not.: 3.
Dendrothele acerina (Pers.) P.A. Lemke: 1b.
Diatrype stigma (Hoffm.) Fr.: - .
Elaphomyces granulatus Fr.: 11.
Exobasidium vaccinii (Fuckel) Woronin: 6a, 6b.
Fistulina hepatica (Schaeff.) With.: 7.
Flammulaster limulatus (Fr.) Watling: 1b.
Flammulina velutipes (Curtis) Singer: 1b.
Fomes fomentarius (L.) Fr.: 1b, 2, 3, 4, 6a.
Fomitiporia punctata (P. Karst.) Murrill: 1b, 2.
Fomitiporia robusta (P. Karst.) Fiasson & Niemelä: 1b.
Fomitopsis betulina (Bull.) B.K. Cui, M.L. Han & Y.C. Dai: 1b, 2, 3, 4, 5, 6a, 7, 9, 10.
Fomitopsis pinicola (Sw.) P. Karst.: 1a, 1b, 2, 3, 4, 6a, 7, 8, 9, 10, 11.
Fuscoporia ferruginosa (Schrad.) Murrill: 1b.
Fuscopostia fragilis (Fr.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai: 9.
Galerina marginata (Batsch) Kühner: 1a, 1b, 2, 10, 11.
Galerina paludosa (Fr.) Kühner: 10.
Galerina pumila (Pers.) Singer: 3b.
Galerina sphagnorum (Pers.) Kühner **NT**: 10.
Ganoderma applanatum (Pers.) Pat.: 1a, 1b, 7.
Gastrum fimbriatum Fr.: 1a, 2.
Gastrum quadrifidum DC. ex Pers. **NT**: 1a, 2.
Gloeophyllum abietinum (Bull.) P. Karst.: 1b.
Gloeophyllum odoratum (Wulfen) Imazeki: 11.
Gloeophyllum sepiarium (Wulfen) P. Karst.: 1b, 2, 9, 10.
 **Gloeoporus taxicola* (Pers.) Gilb. & Ryvarden: 6d.

- Gomphidius glutinosus* (Schaeff.) Fr.: 1a, 1b, 2, 3, 10.
Grifola frondosa (Dicks.) Gray NT: 7.
Gymnopilus penetrans (Fr.) Murrill: 10, 11.
Gymnopus androsaceus (L.) Della Magg. & Trassin.: 10, 11.
Gymnopus confluens (Pers.) Antonín, Halling & Noordel.: 1b.
Gymnopus perforans (Hoffm.) Antonín & Noordel.: 2, 6a, 9, 11.
Gymnopus peronatus (Bolton) Gray: 1b.
Gyromitra infula (Schaeff.) Quél. NT: 3, 11.
Hebeloma incarnatulum A.H. Sm.: 6a, 6d, 9, 10, 11.
Hebeloma mesophaeum (Pers.) Quél.: 10.
Hebeloma radicosum (Bull.) Ricken: 2.
Hebeloma sacchariolum Quél. sl.: 1a, 1b.
Hebeloma sinapizans (Paulet) Gillet: 1a, 2, 7.
Hericium erinaceus (Bull.) Pers. VU -, leg. & det. Saar.
Hericium flagellum (Scop.) Pers.: 8a.
Heterobasidium annosum (Fr.) Bref.: 1b, 2, 6a, 11.
Hohenbuehelia serotina (Pers.) Singer: 3, 6a.
Homophron spadiceum (P. Kumm.) Örstadius & E. Larss.: 6a.
Hydnum suaveolens (Scop.) P. Karst. NT: 11.
Hydnum repandum L.: 1a, 7, 8, 9, 10, 11.
Hydnum rufescens Pers.: 11.
Hygrocybe acutoconica (Clem.) Singer: 5.
Hygrocybe cantharellus (Fr.) Murrill: 11.
Hygrophorus agathosmus (Fr.) Fr.: 1b, 3, 7, 9, 10, 11.
Hygrophorus camarophyllus (Alb. & Schwein.) Dumée, Grandjean & Maire: 10.
Hygrophorus chrysodon (Batsch) Fr.: 1a, 10.
Hygrophorus cossus (Sowerby) Fr.: 7.
Hygrophorus discoideus (Pers.) Fr.: 11.
Hygrophorus discoxanthus (Fr.) Rea: 1a, 1b, 7.
Hygrophorus eburneus (Bull.) Fr.: 1a, 1b, 2, 3, 4, 6a, 7, 8, 9.
Hygrophorus hedrychii (Velen.) K. Kult: 2.
Hygrophorus nemoreus (Pers.) Fr.: 7.
Hygrophorus olivaceoalbus (Fr.) Fr.: 3, 6a, 6b, 10, 11.
Hygrophorus pudorinus (Fr.) Fr.: 8.
Hygrophorus pustulatus (Pers.) Fr.: 3, 6b, 9, 10, 11.
**Hymenochaete carpatica* Pilát: 1b.
Hymenochaete rubiginosa (Dicks.) Lév.: 1b.
Hymenopellis radicata (Relhan) R.H. Petersen: 1a, 6a.
Hypholoma capnoides (Fr.) P. Kumm.: 1a, 2, 8, 9, 10, 11.
Hypholoma elongatum (Pers.) Ricken VU: 3, 6a, 6b.
Hypholoma fasciculare (Huds.) P. Kumm.: 1a, 1b, 2, 5, 6a, 7, 8, 9.
Hypholoma lateritium (Schaeff.) P. Kumm.: 1a, 2, 3, 4, 5, 6a, 7, 8, 11.
Hypholoma marginatum J. Schröt.: 11.
Hypoxylon fragiforme (Pers.) J. Kickx: 1b, 2.
Imleria badia (Fr.) Vizzini: 3, 9, 10, 11.
Infundibulicybe geotropa (Bull.) Harmaja: 7.
Inocybe fraudans (Britzelm.) Sacc.: 3.
Inocybe geophylla (Bull.) P. Kumm.: 1a, 1b, 3, 4, 7, 10, 11.
Inocybe leptophylla G.F. Atk.: 10.
Inocybe whitei (Berk. & Broome) Sacc.: 11.
**Inonotus hastifer* Pouzar: 1b.
**Inonotus obliquus* (Fr.) Pilát: 1b.
Ischnoderma resinosum (Schrad.) P. Karst.: 1a, 1b.
Jackrogersella multififormis (Fr.) L. Wendt, Kuhnert & M. Stadler: -, leg. & det. Beran.

- Kretzschmaria deusta* (Hoffm.) P.M.D. Martin: 1b, 7.
Kuehneromyces mutabilis (Schaeff.) Singer & A.H. Sm.: 1a, 6a.
Laccaria amethystina Cooke: 1b, 3, 10, 11.
Laccaria laccata (Scop.) Cooke: 1a, 1b, 2, 3, 8, 9, 10, 11.
Laccaria proxima (Boud.) Pat.: 10.
Lactarius aurantiacus (Pers.) Gray: 10, 11.
Lactarius badiusanguineus Kühner & Romagn.: 10.
Lactarius blennius (Fr.) Fr.: 1a, 1b, 2, 3, 7, 8.
Lactarius chrysorrheus Fr.: 2.
Lactarius deterrimus Gröger: 1a, 2, 7, 11.
Lactarius glyciosmus (Fr.) Fr.: 9.
Lactarius helvus (Fr.) Fr.: 3, 6a, 6b, 9, 10, 11.
Lactarius hysginus (Fr.) Fr.: 10.
Lactarius lignyotus Fr.: 10.
**Lactarius musteus* Fr.: 6a.
Lactarius pallidus Pers.: 1b.
Lactarius picinus Fr. **NT**: 10, 11.
Lactarius quietus (Fr.) Fr.: 1b.
Lactarius rufus (Scop.) Fr.: 3, 6a, 9, 10, 11.
Lactarius salmonicolor R. Heim & Leclair **NT**: 8b, 10.
Lactarius scrobiculatus (Scop.) Fr.: 11.
Lactarius semisanguifluus R. Heim & Leclair: 10.
Lactarius sphagneti (Fr.) Neuhoff: 10.
Lactarius subdulcis (Pers.) Gray: 1b.
Lactarius tabidus Fr.: 11.
Lactarius torminosus (Schaeff.) Gray: 1a.
Lactarius trivialis (Fr.) Fr.: 9.
Lactarius turpis (Weinm.) Fr.: 1a, 6b.
Lactarius uvidus (Fr.) Fr. **NT**: 10.
Lactarius vellereus (Fr.) Fr.: 1b, 2, 4, 7, 8.
Lactarius vietus (Fr.) Fr.: 1b.
Laeticutis cristata (Schaeff.) Audet **CR**: 3.
Laetiporus sulphureus (Bull.) Murrill: - .
**Leccinum cyaneobasileucum* Lannoy & Estadès: 6b.
Leccinum piceinum Pilát & Dermek: 1a, 3, 11.
Leccinum variicolor Watling: 6b.
**Lentinellus inolens* Konrad & Maubl.: 1a.
Lentinellus micheneri (Berk. & M.A. Curtis) Pegler: 1a.
Lentinus brumalis (Pers.) Zmitr.: 1a, 9.
Lenzites betulinus (L.) Fr.: 1a, 1b, 2.
Lepiota clypeolaria (Bull.) P. Kumm.: 1b.
Lepiota cristata (Bolton) P. Kumm.: 1b.
Lepiota magnispora Murrill: 8.
Lepista nuda (Bull.) Cooke: 2, 3, 7.
Leratiomyces squamosus (Pers.) Bridge & Spooner: 2.
Leucoagaricus nymphaeum (Kalchbr.) Bon: 1b.
Leucocybe connata (Schumach.) Vizzini, P. Alvarado, G. Moreno & Consiglio: 1b, 2, 11.
**Lycoperdon atropurpureum* Vittad.: 1c.
**Lycoperdon ericaeum* Bonord.: 6b, 10.
Lycoperdon excipuliforme (Scop.) Pers.: 3, 11.
Lycoperdon nigrescens Pers.: 9, 10, 11.
Lycoperdon perlatum Pers.: 1a, 2, 3, 7, 10.
Lycoperdon pratense Pers.: 6b, 10, 11.
**Lycoperdon subumbrinum* Jeppson & E. Larss.: 2.

- *Lycoperdon turneri* Ellis & Everh.: 10.
Lycoperdon umbrinum Pers.: 9.
Macrocystidia cucumis (Pers.) Joss.: 8.
Macrolepiota mastoidea (Fr.) Singer: 7.
Macrolepiota procera (Scop.) Singer: 1b, 2, 3, 4, 5, 6a, 7.
Meripilus giganteus (Pers.) P. Karst.: 1a, 5.
Metuloidea fragrans (A. David & Tortic) Miettinen: 2.
Mucidula mucida (Schrad.) Pat.: 1b, 4, 5, 6a, 7.
Mycena arcangeliana Bres.: 1b.
Mycena citrinomarginata Gillet: 1a.
Mycena crocata (Schrad.) P. Kumm. **NT**: 1a.
Mycena epipterygia (Scop.) Gray: 1a, 3, 9.
Mycena galericulata (Scop.) Gray: 2, 3, 4, 5, 7, 10.
Mycena galopus (Pers.) P. Kumm.: 10.
Mycena haematopus (Pers.) P. Kumm.: 1b, 2, 10.
Mycena megaspora Kauffman: 6b.
Mycena pura (Pers.) P. Kumm.: 11.
**Mycena romagnesiana* Maas Geest.: 1c.
Mycena rosea Gramberg: 1a, 1b, 2, 8.
Mycena rosella (Fr.) P. Kumm.: 9, 10, 11.
Mycena vitilis (Fr.) Quél.: 1a.
Mycetinis alliaceus (Jacq.) Earle ex A.W. Wilson & Desjardin: 1a, 1b, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10.
Naucoria escharioides (Fr.) P. Kumm.: 2.
Naucoria luteolofibrillosa (Kühner) Pilát: 8c.
Neoantrodia serialis (Fr.) Audet: 1b.
Neoboletus erythropus (Pers.) C. Hahn: 10.
Neofavolus alveolaris (DC.) Sotome & T. Hatt.: 7.
Neottiella vivida (Nyl.) Dennis **VU**: 6b1.
Onnia tomentosa (Fr.) P. Karst.: 1b, 2, 6b1.
Panaeolus acuminatus Quél.: 8b.
Panellus stipticus (Bull.) P. Karst.: 1b, 2.
Panus rudis Fr.: 1b.
Parasola conopilea (Fr.) Örstadius & E. Larss.: 1a, 2.
Paxillus involutus (Batsch) Fr.: 1b, 6a, 10, 11.
Paxillus rubicundulus P.D. Orton: 8.
Peniophora quercina (Pers.) Cooke: 1b, 2.
Phaeolepiota aurea (Matt.) Maire: 8.
Phellinopsis conchata (Pers.) Y.C. Dai: 2.
**Phellinus alni* (Bondartsev) Parmasto: -, leg. & det. Saar.
Phellinus igniarius (L.) Quél.: 1b, 2.
Phlebia radiata Fr.: 2, 6a.
Phlebia tremellosa (Schrad.) Nakasone & Burds.: 1a, 3, 9.
Pholiota adiposa (Batsch) P. Kumm.: 1b, 6a.
Pholiota alnicola (Fr.) Singer: 3, 6a.
**Pholiota elegans* Jacobsson: 1c.
Pholiota flammans (Batsch) P. Kumm.: 9.
Pholiota gummosa (Lasch) Singer: 2.
Pholiota jahonii Tjall.-Beuk. & Bas: 7.
Pholiota lenta (Pers.) Singer: 1a, 2, 3, 6b, 10, 11.
Pholiota limonella (Peck) Sacc.: 8b.
Pholiota lubrica (Pers.) Singer: 1a.
Pholiota lucifera (Lasch) Quél.: 2.
**Pholiota mixta* (Fr.) Kuyper & Tjall.-Beuk.: 11.
Pholiota populnea (Pers.) Kuyper & Tjall.-Beuk.: 3.

- Pholiota scamba* (Fr.) M.M. Moser: 9, 10.
Pholiota squarrosa (Vahl) P. Kumm.: 3, 6a, 7.
Pholiotina arrhenii (Fr.) Singer: 9.
Phyllotopsis nidulans (Pers.) Singer: 3.
Picipes badius (Pers.) Zmitr. & Kovalenko: 4.
Pleurocybella porrigens (Pers.) Singer: 10.
Pleurotus dryinus (Pers.) P. Kumm.: 4, 6b.
Pleurotus ostreatus (Jacq.) P. Kumm.: 1a.
Pleurotus pulmonarius (Fr.) Quél.: 4.
Pluteus cervinus (Schaeff.) P. Kumm.: 1b, 2, 3, 10, 11.
 **Pluteus pouzarianus* Singer: 1b, 8.
Pluteus semibulbosus (Lasch) Quél.: 3, 8.
Postia caesia (Schrud.) P. Karst.: 10, 11.
Postia tephroleuca (Fr.) Jülich: 1a.
Psathyrella piluliformis (Bull.) P.D. Orton: 7.
Pseudoclitocybe cyathiformis (Bull.) Singer: 3b.
Pseudohydnum gelatinosum (Scop.) P. Karst.: 11.
Psilocybe semilanceata (Fr.) P. Kumm.: 11.
Pycnoporus cinnabarinus (Jacq.) P. Karst.: 1a, 1b.
Rhodocollybia butyracea (Bull.) Lennox: 1b, 9, 10, 11.
Rhodocollybia butyracea f. asema (Fr.) Antonín, Halling & Noordel.: 1a.
Rhodocollybia maculata (Alb. & Schwein.) Singer: 9, 10.
Russula aeruginea Lindblad ex Fr.: 3.
Russula alnetorum Romagn.: 11.
Russula amethystina Quél.: 8.
Russula aquosa Leclair: 3, 6b, 10, 11.
Russula atrorubens Quél.: 1a, 10.
Russula cavipes Britzelm.: 10.
Russula chloroides (Krombh.) Bres.: 1a, 1b, 2, 6a, 7, 8, 10, 11.
Russula clavipes Velen.: 3.
Russula cyanoxantha (Schaeff.) Fr.: 1a, 7.
Russula decolorans (Fr.) Fr.: 6a, 10.
Russula emetica (Schaeff.) Pers.: 6a, 9, 10, 11.
Russula faginea Romagn.: 1b.
Russula fellea (Fr.) Fr.: 1a, 1b, 2, 4, 7, 8.
Russula foetens Pers.: 1b, 2.
Russula grisea Fr.: 6a.
Russula integra (L.) Fr.: 1b, 7, 10, 11.
Russula luteotacta Rea: 1b.
Russula mustelina Fr.: 6a, 11.
Russula nauseosa (Pers.) Fr.: 9.
Russula nigricans Fr.: 1a, 1b, 3, 6b, 9, 10.
Russula nobilis Velen.: 1b, 2.
Russula ochroleuca Fr.: 6a, 9, 10, 11.
Russula olivacea (Schaeff.) Fr.: 1a, 1b, 4, 6a, 7, 10.
Russula paludosa Britzelm.: 6a.
Russula queletii Fr.: 2, 5.
Russula rosea Pers.: 7.
Russula silvestris (Singer) Reumaux: 1a, 1b.
Russula turci Bres.: 8.
Russula vesca Fr.: 11.
Russula viscida Kudřna: - .
Sarcodon imbricatus (L.) P. Karst.: 2, 10, 11.
Schizophyllum commune Fr.: 1b, 2, 3, 9.

- Scleroderma citrinum* Pers.: 1b, 3, 6b, 8.
Simocybe centunculus (Fr.) P. Karst.: 3.
 **Sparassis brevipes* Krombh.: 8a.
Stereum hirsutum (Willd.) Pers.: 1b, 2, 6a, 9, 11.
Stereum rugosum Pers.: 10.
Stereum subtomentosum Pouzar: 4.
Strobilomyces strobilaceus (Scop.) Berk. NT: 1a, 1b, 2, 4, 6a.
Stropharia aeruginosa (Curtis) Quél.: 1a, 2, 9, 11.
Stropharia caerulea Kreisel: 1a, 1b, 2, 4, 10.
Stropharia hornemannii (Fr.) S. Lundell & Nannf. NT: 9, 10.
Suillus bovinus (L.) Roussel: 6b.
Suillus flavidus (Fr.) J. Presl VU: 6a.
Suillus variegatus (Sw.) Richon & Roze: 6a, 6b, 6d.
Thelephora palmata (Scop.) Fr.: 11.
Thelephora penicillata (Pers.) Fr.: 11.
Thelephora terrestris Ehrh.: 3, 9.
Trametes gibbosa (Pers.) Fr.: 2, 3, 4, 6a, 7.
Trametes hirsuta (Wulfen) Lloyd: 1a, 1b, 2, 5, 9, 10.
Trametes suaveolens (L.) Fr.: - .
Trametes versicolor (L.) Lloyd: 1b, 2, 3, 4, 6a, 11.
Trametopsis cervina (Schwein.) Tomšovský: 4.
Trichaptum abietinum (Pers.) Ryvarden: 1b, 2, 8, 9, 10, 11.
Trichaptum bifforme (Fr.) Ryvarden: 4, 6a.
Tricholoma atosquamosum Sacc.: 10, 11.
Tricholoma columbetta (Fr.) P. Kumm.: 1a.
Tricholoma fulvum (DC.) Bigeard & H. Guill.: 1a, 2.
Tricholoma pessundatum (Fr.) Quél.: 10.
Tricholoma saponaceum (Fr.) P. Kumm.: 1a, 1b, 2, 7, 9, 10, 11.
Tricholoma sculpturatum (Fr.) Quél.: 1a, 1b.
Tricholoma sciodes (Pers.) C. Martín: 1a.
Tricholoma sulphureum (Bull.) P. Kumm.: 7.
Tricholoma ustale (Fr.) P. Kumm.: 6b.
Tricholoma vaccinum (Schaeff.) P. Kumm.: 9, 10, 11.
Tricholoma virgatum (Fr.) P. Kumm.: 8.
Tricholoma viridilutescens M.M. Moser: 10, 11.
Tricholomopsis decora (Fr.) Singer: 3, 6a.
Tricholomopsis rutilans (Schaeff.) Singer: 1a, 2, 7.
Tubaria furfuracea (Pers.) Gillet: 9.
Tylopilus felleus (Bull.) P. Karst.: 9.
Typhula phacorrhiza (Reichard) Fr.: 8c.
Typhula uncialis (Grev.) Berthier: 8c.
Tyromyces chioneus (Fr.) P. Karst.: 10.
Vuilleminia comedens (Nees) Maire: 2.
Xanthoporia radiata (Sowerby) Tura, Zmitr., Wasser, Raats & Nevo: 7.
Xerocomellus chrysenteron (Bull.) Šutara: 6a, 11.
Xerocomellus pruinatus (Fr. & Hök) Šutara: 1b, 3, 4, 6a, 10.
Xerocomus ferrugineus (Schaeff.) Alessio: 1b.
Xylaria hypoxylon (L.) Grev.: 1b, 7.
Xylaria polymorpha (Pers.) Grev.: 1b, 4, 7.
Xylobolus frustulatus (Pers.) P. Karst.: 1b.

Melléklet. Résztevők. / Annex 1. Participants.

<i>Név / Name</i>	<i>Helység / Locality</i>	<i>Ország / Country</i>
ALBERT László	Budapest	Magyarország / Hungary
ALBERTNÉ GYÁRFÁS Eszter	Budapest	Magyarország / Hungary
BARIGELLI Gianni	Jesi	Olaszország / Italy
BELLÙ Francesco	Bolzano	Olaszország / Italy
BENEDEK Lajos	Budakeszi	Magyarország / Hungary
BERAN Miroslav	Ceske Budejovice	Csehország / Czech Republic
BERSAN Franco	Trieste	Olaszország / Italy
BLAS Dietmar	Rastatt	Németország / Germany
BOCHERENS MINGARD Josiane	La Chaux	Svájc / Switzerland
BOZLER Gerhard	Biberach	Németország / Germany
BÜEHLER-HOLZER Erika	Einsiedeln	Svájc / Switzerland
CRAMER Barbara	Muri b. Bern	Svájc / Switzerland
CRAMER Yngvar	Muri b. Bern	Svájc / Switzerland
CSEH Tünde	Gelence / Ghelintza	Románia / Romania
DELOGU Gian Mario	Bressanone	Olaszország / Italy
DÉNES Anna	Barót / Baraolt	Románia / Romania
D'IGNAZIO Viviana	Trasacco	Olaszország / Italy
ENSKONATUS Peter	Berlin	Németország / Germany
FARAONI Mauro	Fabriano	Olaszország / Italy
FERRI Daniele	Vipiteno	Olaszország / Italy
FINY Péter	Székesfehérvár	Magyarország / Hungary
FINYNÉ SZÜTS Henrietta	Székesfehérvár	Magyarország / Hungary
FÜLÖP Emilia	Medgyes / Mediaş	Románia / Romania
FÜLÖP Lóránt	Medgyes / Mediaş	Románia / Romania
GÁL László	Kézdivásárhely / Tg. Secuiesc	Románia / Romania
GIAZZI Jean Paul	Geneve	Svájc / Switzerland
GREBING Monika	Berlin	Németország / Germany
GRÜNERT Helmut	Gilching	Németország / Germany
GRÜNERT Renate	Gilching	Németország / Germany
HAUKE Eva	Kempton	Németország / Germany
HENSEL Gunnar	Merseburg	Németország / Germany
HERB Michael	Rastatt	Németország / Germany
HUGLI Jean-Marc	La Chaux	Svájc / Switzerland
ILIESCU Edinda	Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe	Románia / Romania
JURKEIT Werner	Fraunberg	Németország / Germany
KOVÁCS Hajnalka	Somogyfajsz	Magyarország / Hungary
KOVÁCS Orsolya	Ludas / Luduş	Románia / Romania
KOWALENKO Otto	Kempton	Németország / Germany
LABER Doris	Hinterzarten	Németország / Germany
LABER Peter	Hinterzarten	Németország / Germany
LOCKWALD Dr. Gisela	Freistett	Németország / Germany

LŐRINCZ Csanád Endre	Marosvásárhely / Tg. Mureș	Románia / Romania
MACALIK Kunigunda	Kolozsvár / Cluj-Napoca	Románia / Romania
MARINETTI Vincenzo	Trasacco	Olaszország / Italy
MARKONES Rudolf	Kist	Németország / Germany
MAURICE Jean-Paul	Neufchateau	Franciaország / France
MAURICE Nicole	Neufchateau	Franciaország / France
MIHÁLY Judit	Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe	Románia / Romania
MISTÉ Giovanni	Milano	Olaszország / Italy
MISTÉ Luca	Milano	Olaszország / Italy
MÜLLER-GRASER Angela	Berlin-Köpenick	Németország / Germany
NAGY Bendegúz Lukács	Budapest	Magyarország / Hungary
OROSS Kinga	Kisbajcs	Magyarország / Hungary
PÁL-FÁM Ferenc	Kaposvár	Magyarország / Hungary
PAPP Mátyás	Baracska	Magyarország / Hungary
PATZOLD Karin	Hornberg	Németország / Germany
PIELDNER Martin	Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe	Románia / Romania
QUECKE Lutz	Dinslaken	Németország / Germany
RIMÓCZI Imre	Budapest	Magyarország / Hungary
RINALDI Nello	Trento	Olaszország / Italy
ROHNER Oswald	Trachslau	Svájc / Switzerland
ROSSI Claudio	Chienes	Olaszország / Italy
SAAR Günter	Lahr	Németország / Germany
SCHIPPER Astrid	Falkensee	Németország / Germany
SCHMIDT Martin	Falkensee	Németország / Germany
SZÁSZ Balázs	Olthévíz / Hoghiz	Románia / Romania
SZŐCS Boróka	Marosvásárhely / Tg. Mureș	Románia / Romania
TÄGLICH Ulla	Merseburg	Németország / Germany
TURRINI Giovanni	Anterselva	Olaszország / Italy
WINKLER Ingrid	Konstanz	Németország / Germany
WINKLER Uwe	Konstanz	Németország / Germany
ZÁGONI Imola	Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe	Románia / Romania
ZOLTÁN Sándor	Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe	Románia / Romania
ZSIGMOND Győző	Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe	Románia / Romania

IRODALOM-REFERENCES

- ALBERT L., ZÖLD-BALOGH Á., BABOS M., BRATEK Z. (2004): A Kárpát-medence úszólápjainak jellemző kalapos gombái. Mikológiai közlemények, Clusiana 43 (1-3), pp. 61-74.
- BABOS M., LÁSZLÓ K., SILAGHI GH. (1968): Contribuții la cunoașterea macromicetelor rare din România. Studii și Cercetări de Biologie. Seria botanică Tom. 20 Nr. 3 pp. 197-202.
- BÁNHÉGYI J. (1942): Discomyceták a Székelyföldről. Botanikai Közlemények. Budapest. XXXIX. köt. 5. szám, pp. 261-271.
- BELLÙ F., ZSIGMOND GY., SZÁSZ B. (2019): Liste der Cortinarienfunde während den Journées européennes du Cortinaire in Bálványos. Journal des J.E.C. n° 21: 80-81.
- BOERTMANN D. (2010): The genus *Hygrocybe*, 2nd revised edition. Fungi of Northern Europe – Vol. 1. Svampetryk, Copenhagen. 200p.
- BOHUS G. (1941): A *Boletus impolitus* Fr. nagy mennyiségben való előfordulása Magyarországon. Botanikai közlemények, XXXVIII. kötet, 5-6, p. 380.
- BOHUS G. (1943): *Russula* - Forschungen. Borbasia nova 13, pp. 1-9.
- BOHUS G. (1944): A magyarországi *Boletusok* Kritikai Felsorolása. Annales Hist. Nat. Musei Nationalis Hungarici, Pars Botanica, XXXVII, Budapest. pp. 17-65.
- CHIRA D., CHIRA F. (2001): Dinamica ciupercilor lignicole în arborete doborâte de vânt din Carpații Orientali. Anale Vol. 1/2001 Lucrările sesiunii științifice din 23 martie 2001 Secțiunea I Silvobiologie, pp. 54-59.
- COLDEA GH. (1992) Vegetația Transilvaniei și Maramureșului 'in' Ivan D. (coord.) Vegetația României. Editura Tehnică Agricolă, București. pp. 162-183.
- CSÜRÖS-KÁPTALAN M., CSÜRÖS ST. (1956): Contribuții la studiul macromicetelor din munții Harghita. Revista Pădurilor, LXX, Nr. 1. pp. 12-15.
- FICK S.E., HIJSMANS R.J. (2017): WorldClim 2: new 1km spatial resolution climate surfaces for global land areas. International Journal of Climatology 37 (12), pp. 4302-4315. <https://www.worldclim.org/data/worldclim21.html>
- FLOREA N., CONEA A., MUNTEANU I. (eds. 1970–1971): Harta pedologică a Republicii Socialiste România. Scara 1:500000.
- GRÖGER F. (2014): Bestimmungsschlüssel für Blätterpilze und Röhrlinge in Europa. Teil II. Regensburger Mykologische Schriften, Band 17, Regensburg. 685 p.
- HALLENBERG N., TOMA M. (1987): Species of Corticiaceae (Basidiomycetes) new to the mycoflora of Romania. Revue Roumaine de Biologie, Série de biologie végétale, Tome 32, no. 1, pp. 3-10.
- HANSEN L., KNUDSEN H. (eds. 1997): Nordic Macromycetes. Vol. 3 Heterobasidioid, Aphyllophoroid and Gastromycetoid basidiomycetes. Nordsvamp, Copenhagen. 445p.
- HIJSMANS R.J., CAMERON S.E., PARRA J.L., JONES P.G., JARVIS A. (2005): Very high resolution interpolated climate surfaces for global land areas. International Journal of Climatology 25, pp. 1965–1978. <https://www.worldclim.org/data/v1.4/worldclim14.html>
- HOLLÓS L. (1903): Gasteromycetes Hungariae Magyarország Gasteromycetái. Franklin-Társulat, Budapest 194 p. 31 t.
- INDEX FUNGORUM (Last accession date: 2020 April): The CABI Bioscience Database of Fungal Names (fungindex). www.indexfungorum.org
- ISTVÁNYFI GY. (1895): Adatok Magyarország gombáinak ismeretéhez. Természetrzai füzetek. Budapest, T. XVIII, pp. 97-110.
- ISTVÁNYFI GY. (1899): A Magyar ehető és mérges gombák könyve. Hornyánszky Viktor Cs. és Kir. Udvari Könyvnyomdája, Budapest, 361p.
- JAKAB S. (1998): Talaj és környezet. Trisedes Press Kiadó, Sepsiszentgyörgy. 199p.
- KNUDSEN H., VESTERHOLT J. (eds. 2018): Funga Nordica. 2nd edition. Nordsvamp, Copenhagen. 1083 p.
- KOVÁCS AL. (1979): Flora și vegetația Munților Bodoc. Manuscris - Universitatea "Babeș-Bolyai" Cluj-Napoca. Facultatea de Biologie-Geografie- Geologie. Teză de doctorat
- LÁSZLÓ K. (1970): Contribuții la cunoașterea macromicetelor din bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta, Sepsiszentgyörgy, pp. 63-74.
- LÁSZLÓ K. (1972): Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din R. S. România. Aluta, Sepsiszentgyörgy, pp. 41-60.
- LÁSZLÓ K. (1975): Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta, Sepsiszentgyörgy, 1974-1975, pp. 463-468.
- LÁSZLÓ K. (1977): A brassói és sepsiszentgyörgyi piacon árusított gombák. Aluta, Sepsiszentgyörgy 1976-1977, pp. 210-217.
- LÁSZLÓ K. (1980): Noi contribuții la cunoașterea macromicetelor din bazinul Sf. Gheorghe și împrejurimi. Aluta, Sepsiszentgyörgy, pp. 415-419.
- LÁSZLÓ K. (1984): A nagygombák kutatása és újabb adataik Hargita és Kovászna megyékben. Mikológiai közlemények, 1984, 1 szám. pp. 9-25.
- LÁSZLÓ K., ALBERT L., SARKADI Z. (1988): A nagygombák kutatása és újabb adataik Hargita és Kovászna megyékben II. Mikológiai közlemények, 1988, 3 szám. pp. 163-176.
- LÁSZLÓ K., PÁZMÁNY D. (1976): Seltene Pilze aus Rumänien. Zeitschrift für Pilzkunde, Karlsruhe, 42. pp. 179-184.

- LÁSZLÓ K., PÁZMÁNY D., KOVÁCS S. (1981): Adatok a Nemere hegységhez tartozó Veresvíz-völgy nagygombáinak ismeretéhez. *Aluta, Sepsiszentgyörgy*, pp. 353-362.
- LÁZÁR Zs., PÁL-FÁM F., RIMÓCZI I. (1999): Adatok a székelyföldi tőzeglápok nagygombavilágához. *Acta 1999 (Acta Hargitensia VI, Aluta XXIII)*, I. pp. 67-72.
- MOESZ G. (1929): Gombák a Székelyföldről. Emlékkönyv a Székely Nemzeti Múzeum ötvenéves jubileumára. *Sepsiszentgyörgy*, pp. 545-554.
- MOESZ G. (1939): Gombák a Székelyföldről. (Második közlemény). *Erdélyi Múzeum, Kolozsvár*, pp. 371-375.
- PÁL-FÁM F. (2005): Adatok a Baróti-hegység nagygombáinak ismeretéhez. *Acta Siculica 2006 I, (Acta 2005 I.)* pp. 61-68.
- PÁL-FÁM F. (2006): Taplók a Székelyföldön I. *Moeszia. Vol. 3*, pp. 3-12.
- PÁL-FÁM F. (2007): Róka- és gerebengombák a Székelyföldön (Auriscalpiaceae, Cantharellaceae, Bankeraceae, Gomphaceae, Hydnaceae). *Előfordulás, fajleírások, makroszkópikus határozókulcs, élőhelyi jellemzés. Moeszia. Vol. 4*, pp. 3-16.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2006): Nagy- és kucsmagombák a Szent Anna-tó környékéről. *Acta 2006*, pp. 55-60.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2010): Tinóruk a Székelyföldön. *Előfordulás, fajleírások, élőhelyi jellemzés. Moeszia. Vol. 5-6*, pp. 3-17.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2013): Tinóruk a Székelyföldön (Boletinus, Gyrodon, Phylloporus, Pulveroboletus, Suillus, Xerocomus, Tylopilus). *Előfordulás, fajleírások, makroszkópikus határozókulcsok, élőhelyi jellemzés. Moeszia. Vol. 7-8*, pp. 3-11.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L. (2018): Kucsmagombák és papsapkagombák a Székelyföldön (Morchella, Mitrophora, Verpa, Helvella, Paxina, Discina, Gyromitra, Rhizina, Leotia, Cudonia, Spathularia, Mitrula). *Előfordulás, fajleírások, makroszkópikus határozókulcs, élőhelyi jellemzés. Moeszia. Vol. 9-10*, pp. 3-12.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., PLUTÁNÉ LUKÁCS H., LUKÁCS K., PLUTA M. (2007): Adatok Kommandó környéke (Háromszéki-havasok) nagygombáinak ismeretéhez. *Moeszia. Vol. 4* pp. 54-58.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., SÁRKÖZI L. (2002): Adatok a Háromszéki-havasok nagygombáinak ismeretéhez. *Mikológiai közlemények. Vol. 4. No. 2-3*. pp. 95-102.
- PÁL-FÁM F., BENEDEK L., SZÁSZ B., SZILVÁSY E. (In Press, 2021): Adatok a Gyergyói-havasok, Görgényi-havasok és a Hargita-hegység nagygombáinak ismeretéhez. *Moeszia. Vol. 11-12*: 53-57.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., BENEDEK L. (2018A): Adatok a Hargita és a Csíki-hegység nagygombáink ismeretéhez. *Moeszia, Vol. 9-10*, pp. 93-99.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., LUKÁCS H., BÓNA B., BENEDEK L. (2018B): Adatok Katrosa környéke nagygombáinak ismeretéhez. *Moeszia, Vol. 9-10*, pp. 72-80.
- PÁL-FÁM F., SZÁSZ B., SZILVÁSY E., BENEDEK L. (2018C): Adatok a Baróti- és a Bodoki-hegység nagygombáinak ismeretéhez. *Moeszia, Vol. 9-10*, pp. 44-52.
- PÁL-FÁM F., ZSIGMOND Gy., PUSKÁS A., ZOLTÁN S., ZÁGONI I. (2006): Adatok Ojtoz környéke nagygombáinak ismeretéhez. *Moeszia, Vol. 3*, pp. 61-65.
- PAP G., PÁZMÁNY D., MISKY M. (1983): Neue Angaben über unterirdische Pilze Rumäniens. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XIII*, pp. 29-38.
- PÁZMÁNY D. (1978): Beiträge zur Kenntnis der Macromyceten Rumäniens II. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, IX (1977/78)*, pp. 51-57.
- PÁZMÁNY D. (1979): Beiträge zur Kenntnis der Macromyceten Rumäniens III. Die Hygropharaceae-Arten in Rumänien. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, X*, pp. 69-75.
- PÁZMÁNY D. (1986): Ein methodologischer Vorschlag zur Kartierung der in Rumänien vorkommenden Macromyceten - Chorologie der *Macrolepiota procera* - Art. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XVI*, pp. 119-133.
- PÁZMÁNY D. (1991): Espèces de *Laccaria* en Transilvanie. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca 1990/91, XX-XXI*, pp. 5-16.
- PÁZMÁNY D. (1993): *Conspectus specierum generis Russula e Transilvania*. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca 1992-93, XXII-XXIII*, pp. 31-62.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1979): Seltene Pilze aus Rumänien II. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, X*, pp. 59-67.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1982A): Seltene Pilze aus Rumänien III. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XI*, pp. 31-53.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1982B): Seltene Pilze aus Rumänien IV. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XII*, pp. 35-44.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1985): Seltene Pilze aus Rumänien V. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XV*, pp. 33-42.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1987): Seltene Pilze aus Rumänien VI. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XVII*, pp. 111-122.
- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1989): Seltene Pilze aus Rumänien VII. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XVIII-XIX*, pp. 23-40.

- PÁZMÁNY D., LÁSZLÓ K. (1993): Seltene Pilze aus Rumänien VIII. Notulae Botanicae Horti Agrobotanici, Cluj-Napoca, XXII-XXIII, pp. 63-70.
- PEAHĂ M. (coord. 1974): Atlas geografic general. Editura Didactică și Pedagogică, București. 228 p.
- POP A. (1981): Similarități micocenologice între tinoavele Poiana Stampei, Mohoș și Luci. Ocrotirea naturii, pp. 262-266.
- POP A. (2003): New Ascomycetes from Romania. Fritschiana (Graz) 42, pp. 35-39.
- RYVARDEN L., MELO I. (2017): Poroid fungi of Europe, Second revised edition. Synopsis Fungorum 37. Fungiflora, Oslo. 431p.
- SÁNTHA T. (1999): A Székelyföld nagygomba-világának kutatása. Acta 1999, pp. 29-48.
- SÁNTHA T. (2001): Az erdélyi nedűgombák és a ritka Hygrocybe subpapillata első adata a Kárpát-medencéből. Mikológiai Közlemények, Vol. 40. No. 1-2. pp. 67-76.
- SILAGHI GH., LÁSZLÓ K. (1968): Contribuții la cunoașterea macromicetelor din România. Contribuții Botanice, Cluj, pp. 109-117.
- TĂNASE C., POP A. (2005): Red list of Romanian macrofungi species. Bioplatform – Romanian National Platform for Biodiversity. Editura Academiei Române, București. pp. 101-107.
- TOMA M. (1973): Contribuție la cunoașterea răspândirii agaricaceelor în România. St. com. șt. nat. Muz. Suceava. XXX, pp. 151-154.
- ZÖLD-BALOGH Á., DIMA B., ALBERT L., BABOS M., BALOGH M., BRATEK Z. (2009): Floating island macromycetes from the Carpatho-Pannonian Region in Europe. Sydowia 61 (1), pp. 149-176.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.
pp. 115–116.

LIST OF MACROFUNGI DOCUMENTED DURING THE EUROPEAN CORTINARIUS CONGRESS IN BÁLVÁNYOS, TRANSYLVANIA

Balázs SZÁSZ¹, Lajos BENEDEK², Ferenc PÁL-FÁM³, Győző ZSIGMOND⁴

¹ Olthévíz 507095 nr. 292, balazsasz@yahoo.com

² Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Budai Campus, lajos.benedek76@gmail.com

³ Hungarian University of Agricultural and Life Sciences, Kaposvár Campus, pff3@hotmail.com

⁴ University of Bucharest, Department of Hungarology, lkgsztgy@gmail.com

Keywords: JEC, Bálványos, European Cortinarius Congress, Cortinarius, macrofungi

Abstract:

Present work contains a list of macrofungi taxa collected and identified by the participants during the 36th European Cortinarius Congress organized by the László Kálmán Mycological Society in Bálványos in October 2018. Of the 440 identified taxa, 21 are endangered according to the Romanian Red List.

INTRODUCTION

The 36th European Cortinarius Congress was held in Bálványos from 14 to 20 October with 74 participants (16 from Transylvania, 11 from Hungary and 47 from abroad; Annex 1). We appreciate very much the help of co-organizers and sponsors. During the conference, mycological research was carried out at the following locations: Mohoš peat bog and Lake St. Anna in Ciomad-Pucioasa Mts., Luci peat bog in Harghita Mts., Bálványos and its environs, Sugásfürdő/Băile Şugaş in Baraolt Mts., Pârâul Roşu in Nemira Mts., Comandău in Vrancei Mts., Oituz on the border of the Nemira Mts. and Vrancei Mts., as well as Valley of Lesenc/Leşunţ and Fűrészfalu/Ferăstrău-Oituz village.

Typical soils of the investigated areas are: andosol – Luci, Lake St. Anne; brown forest soil – Băile Şugaş, Bálványos; podzolic brown forest soil – Băile Şugaş, Bálványos (sometimes clay-washed podzol), Oituz; acidic brown forest soil – Oituz, Bálványos, Comandău, Veresvíz/Pârâul Roşu, Luci, St. Anna Lake; iron leaching podzolic brown forest soil – Luci, St. Anna Lake, Băile Şugaş, Comandău, Veresvíz/Pârâul Roşu; peat bog soil – Luci, Mohoš, Pârâul Roşu, Comandău (FLOREA et al. 1970–1971, JAKAB 1998). The annual average temperatures and annual precipitation of the areas are given according to PEAHĂ (1974), supplemented with data from the WorldClim database with 5 arcmin accuracy raster data (HIJSMAN et al. 2005, FICK & HIJSMAN 2017). Climate data are shown in Table 1.

Typical forest associations: Comandău – mixed forests / *Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum* / spruce / *Hieracio rotundati-Piceetum* / peat spruce / *Sphagno-Piceetum* / Lucs – spruce / *Hieracio rotundati-Piceetum* / mixed forests / *Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum* / peat spruce / *Sphagno-Piceetum* / peat Scotch pine / *Pino-Sphagnetum* / Oituz – beech forests / *Symphyto cordati-Fagetum* / mixed forests / *Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum* / spruce / *Hieracio rotundati-Piceetum* / Băile Şugaş – hornbeam oak forests / *Lathyro hallersteinii-Carpinetum* / hornbeam beech forests / *Carpino-Fagetum* / spruce (due to forestry intervention) / *Hieracio rotundati-Piceetum* / Lake St. Anna, Mohoš bog and Bálványos area – beech forests / *Symphyto cordati-Fagetum* / mixed forests / *Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum* / spruce (mainly due to forestry intervention) / *Piceetum* / blueberry beech stands / *Vaccinio-Fagetum* / peat spruce / *Sphagno-Piceetum* / peat pine / *Pino-Sphagnetum* / peat larch / *Sphagno-Betuletum* / Pârâul Roşu – mixed forests / *Pulmonario rubrae-Abieti-Fagetum*, *Leucanthemo waldsteinii-Piceo-Fagetum* / spruce / *Hieracio rotundati-Piceetum* / peat moss-pine / *Vaccinio-Pinetum* / (LÁSZLÓ et al. 1981, POP 1981, COLDEA 1992).

The mycological exploration of the researched areas can be considered above average in Transylvanian conditions. The area around Bálványos – Mohoš – St. Anna Lake (MTB9821) is the third best investigated area of Transylvania, after Cluj-Napoca

(MTB9207 – 1019 species) and Hoghiz (MTB0018 – 587 species). The mycological literature of the studied areas is presented in Table 2, giving the references, too.

MATERIAL AND METHODS

The published taxa list have been collected and determined by the conference participants. For some species, the clarifications and revisions were based on the following works: BOERTMANN (2010), GRÖGER (2014), HANSEN & KNUDSEN (1997), KNUDSEN & VESTERHOLT (2018), RYVARDEN & MELO (2017). To compile the species list, we used the specimens on display, the field notes, the collection data of Péter FINY and SAAR Günter, and the *Cortinarius* data documented by BELLÙ Francesco (BELLÙ et al. 2019). The nomenclature is based on INDEX FUNGORUM (<http://www.indexfungorum.org>, April 2020).

RESULTS

During the five field days of the congress (19 organized tours), we documented 929 occurrence data of 440 taxa. Data from 19 species will be published for the first time from the territory of historical Transylvania. With regard to *Cortinarius* species, the first data of 29 species were documented, so the occurrence of 164 *Cortinarius* species was proved on the basis of literature data in Transylvania. The list of *Cortinarius* species collected during the conference has already been published (BELLÙ et al. 2019), but the first documented data are discussed among the new species.

The new species are *Coprinopsis mitraespora*, *Cortinarius acutus*, *C. anserinus*, *C. bergeronii*, *C. cagei*, *C. caninus*, *C. collocandoides*, *C. diasemospermus* var. *leptospermus*, *C. evernius*, *C. iliopodius*, *C. illuminus*, *C. inolens*, *C. kristinae*, *C. lebretonii*, *C. limonius*, *C. lustrabilis*, *C. napus*, *C. pholideus*, *C. quarcticus*, *C. riederi*, *C. sphagnophilus*, *C. spilomeus*, *C. suberi*, *C. subparvannulatus*, *C. sulfurinus*, *C. talimultiformis*, *C. talus*, *C. vibratilis*, *C. vulpinus*, *C. xanthochlorus*, *Gloeoporus taxicola*, *Hymenochaete carpatica*, *Inonotus hastifer*, *I. obliquus*, *Lactarius musteus*, *Leccinum cyaneobasileucum*, *Lentinellus inolens*, *Lycoperdon atropurpureum*, *L. ericaeum*, *L. subumbrinum*, *L. turneri*, *Mycena arcangeliana*, *M. romagnesiana*, *Phellinus alni*, *Pholiota elegans*, *Ph. mixta*, *Pluteus pouzarianus*, *Sparassis brevipes*. These species are marked with an asterisk (*) in the species list.

There are other two unpublished species from Transylvania, but these come from Bacău County (historical province of Moldova), not from Transylvania: *Armillaria borealis*, *Naucoria luteolofibrillosa*.

21 species have only one reported Transylvanian data: *Armillaria cepistipes*, *Armillaria gallica*, *Cortinarius angelesianus*, *Cortinarius camphoratus*, *Cortinarius cinnamoviolaceus*, *Cortinarius cumatilis*, *Cortinarius elegantissimus*, *Cortinarius fulvescens*, *Cortinarius magicus*, *Cortinarius mucosus*, *Cortinarius turgidus*, *Crepidotus luteolus*, *Flammulaster limulatus*, *Metuloidea fragrans*, *Mycena megaspora*, *Pholiota jahonii*, *Pholiota limonella*, *Russula alnetorum*, *Russula clavipes*, *Tricholoma pessundatum*, *Tyromyces chioneus*.

For 22 species, two data were reported: *Albatrellus subrubescens*, *Amanita magnivolvata*, *Cortinarius malicorius*, *Cortinarius scaurus*, *Cortinarius subtortus*, *Cortinarius turmalis*, *Cystoderma jasonis*, *Fomitiporia punctata*, *Fuscoporia ferruginosa*, *Galerina pumila*, *Galerina sphagnorum*, *Hygrophorus camarophyllus*, *Mycena citrinomarginata*, *Neottiella vivida*, *Phellinopsis conchata*, *Postia tephroleuca*, *Russula aquosa*, *Trametopsis cervina*, *Tricholoma viridilutescens*, *Typhula uncialis*, *Typhula phacorrhiza*, *Xanthoporia radiata*.

The endangered species were identified on the basis of TĂNASE & POP (2005). These are divided into categories as follows:

- Critically endangered (CR) - *Laeticutis cristata*;
- Vulnerable (VU) - *Catathelasma imperiale*, *Hericium erinaceus*, *Hypholoma elongatum*, *Neottiella vivida*, *Suillus flavidus*;
- Near threatened (NT) - *Clitocybe odora*, *Cortinarius napus*, *C. praestans*, *Craterellus lutescens*, *Galerina sphagnorum*, *Geastrum quadrifidum*, *Grifola frondosa*, *Gyromitra infula*, *Hydnellum suaveolens*, *Lactarius picinus*, *L. salmonicolor*, *L. uvidus*, *Mycena crocata*, *Strobilomyces strobilaceus*, *Stropharia hornemannii*.

In the case of some field trips (I. 1-2, II. 2, II. 3-4-5, III. 1-2, III. 4) the collected macrofungi were exhibited in one place, in these cases the exact sites were entered only if these were clearly identifiable on the basis of the labels. The number of taxa based on sites is shown in Table 3, and the aggregation of species is shown in Table 4.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal
Vol. 11–12.
pp.117–122.

GALAMBGOMBÁK A MAGYAR NÉPHAGYOMÁNYBAN

ZSIGMOND Győző

Bukaresti Tudományegyetem, Idegen Nyelvek és Irodalmak Kara, Hungarológia Tanszék, lksgztgy@gmail.com

Kulcsszavak: etnomikológia, galambgombák, Kárpát-medence, magyar néphagyomány

Kivonat:

A magyarságnál főképp a varashátú és a kékhátú galambgomba számít ismertebbnek. Magyar népi nevei közül talán a legelterjedtebbek: *galambgomba*, *galambhátú*, *galambica*. A galambgombák (*Russula* spp.) közül sokkal többfélét tartanak számon Csíkban, mint általában máshol a magyar nyelvterületen, és sehol máshol nem tesznek el belőlük annyit télire, mint itt. Ugyancsak a székelyföldi Csíkban (Csíkszentmihály határában) a galambgombák egyikének esetében fordul elő az a rendkívül ritka névadás, amikor nem a gomba vagy a növény ad nevet a helynek, hanem a hely, a lelőhely a gombának. Azon kevés gombaféle közé tartozik a galambgomba, mely több tréfában, és egyféle tréfás találós kérdésben is szerepel. Gyakran készítik meg a galambgombát is ünnepi és böjti ételnek. A Kárpát-medence magyarsága számára jelenleg ez az egyik legismertebb vadon termő gomba, gyűjtésének, tartósításának a hagyománya a középkorig visszamenően adatolt. Érdekességként említhetjük, hogy előfordul Marosszéken (Sóvidéken) a sárgásbarna galambgomba külön névvel való nyilvántartása és fogyasztása, népi neve ott egyezik a máshol leggyakrabban a rizikére használttal, *fenyőaljának* hívják. Hasonló helyzet egy piros színű galambgomba *kenyér-gombának* nevezésével Csíkban, ugyanis a kenyérgomba általában a *Lactifluus volemus* neve a magyarságnál. Ugyancsak előfordul Kézdiszéken főképp a földtoló és a keskenylemezű galambgomba összetévesztése a keserűgombával (*Lactifluus piperatus* és *L. pergamenus*), pontosabban hasonlóképp kezelése, mert tudják néhol, hogy az mégsem keserűgomba. Ugyancsak kivételesnek mondható a bűdös galambgomba nyilvántartása Erdély délkeleti részén. Világszerte népszerű, de nem mindenhol közkedvelt. Felhasználása ugyancsak különböző lehet akár régióként, akár országonként, akár földrészenként is. Összegezőképp megállapíthatjuk, hogy a galambgomba egyike legismertebb, legbecsültebb gombáinknak, kitüntetett hely illeti meg a magyar néphagyományban is. A galambgombák magyar népi neveinek a száma pedig hozzávetőlegesen: 101, ebből 13 ejtészváltozat. Ehhez hozzáadódik 4 idegen nyelvű, még nem magyarosodott, de magyarok által is használt népi név. A számon tartott fajok száma megnevezve (de nem mind biztosra azonosítva) 17, meg nem nevezett és azonosítatlan kb. 5 galambgombaféle.

A GALAMBGOMBÁKRÓL ÁLTALÁBAN

Főleg abban hasonlítanak a *Russula* nemzetséghez tartozó gombáink, hogy nagyon sokfélék, s főleg sokszínű ruhát, kalapot viselnek, meg aztán sokszor nem könnyű eligazodni rajtuk, azonosításuk, megismerésük gyakran nehéz feladat, ráadásul igencsak időigényes. Általános a nép, de az amatőr gombászok körében is, hogy a galambgombák közül több alig ismert, azonosításuk legtöbbször csak hozzávetőleges. A profi mikológusok ugyancsak a nehezebben azonosítható fajokat tartalmazó nemzetségek közé sorolják a galambgombákat. Két faj számít általánosságban népszerűnek, közismertnek: a kékhátú és a varashátú (*Russula cyanoxantha*, *R. virescens*). Ezek bemutatása külön alfejezetekben fog megtörténni.

A galambgombák pattanva törő húsú fajok, sosem tejlenek, nincs gallérjuk, bocskoruk, rendkívül változatos színű, fajgazdag, könnyen felismerhető nemzetség, s ez utóbbiban is hasonlatosak a hölgyekhez. Ugyebár nem túl bonyolult megállapítani valakiről, hogy nő vagy férfi, galambgomba vagy sem. Ajánlatos óvatosan közelíteni hozzájuk, legyünk figyelmesek, mert ritkán bár, de akad a galambgombák közt mérgező, kellemetlen ízű is.

A kevésbé, de azért helyenként a magyarság esetében ismert galambfélékhez a piros meg barna színűek kategóriája tartozik mindenekelőtt. Csak néhány tájegységünkben számítanak valamennyire ismerteknek, néhol egyenesen közkedvelt is akad köz-

Galambgombás tál 2015-ből, köztük van talán a ködigomba is.
Kép: Berdán Zsuzsanna

vagy a *Russula emeticát*, viszont a *R. emetica*, *R. lepida*, *R. rosea* és *R. vesca* közt nem biztos, hogy különbséget tudnak tenni. Gond nem származik belőle, mert tudják, hogy a csípős galamb nem jó, s hogy melyik galambgomba, s melyik nem, azt általában felismerik. Példaként idézek egy a moldvai magyaroknál (többeknél) lejegyzett adatot: *Galambgomba (Russula sp.), amelyik csíp, nem jó, van jó piros, kék, fehér, lila is* (Pusztina, BKM). Kivételesen és kérdőjelesen még róka-gomba néven is tudnak a hánytató galambgombáról (Kalotaszeg).

A megítélése körüli bonyodalmak miatt titokzatos különleges nevű *ködigomba (Russula sp., Russula spp.)* esetében kitérnek arra is, hogy *minden ősszel lettek betegek tőle Alszegeen, teteje bársonyos.* (Csíkszentmihály, AGSzV) A ködigomba, ködigomba, ködgomba, ködgomba pontos azonosítása nehéz. Régebb valószínűleg a piros galambgombát (*R. rosea*) nevezték így. De hívhatják ekképp például a következőket: *R. emetica*, *R. paludosa*, *R. xerampelina*. Újabban egyesek egyszerűen csak a Kődből szedett gombát értik alatta, többen nincsenek tisztában a régebb egyértelműen egy bizonyos galambgombának fenntartott elnevezéssel.

Csíkszentmihály látképe, hátul a Kőd. Kép: ZsGy

persze. Egész jelentéktelen piros "galambnak" is van neve Csíkban: ez a *papírgomba (?Russula sp.)*. Más népi nevei piros színű ehető galambgombáknak: *galambgomba* (Moldva), *kenyergomba* (Gyimes, *Russula sp.*), *kinyergomba* (Moldva, *Russula rosea*, *?Russula sp.*), *karmazin*, *karmazsin* (Kárpátalja, *Russula sp.* *?Russula integra*, *?R. xerampelina*), *piroshátú galambgomba* (Moldva), *piros* (Borsod, Bükk, Bükkalja), *piroshátú galambica* (Muravidék), *piroshátú*, *piroshátú* (Aranyosszék), *piros tetejű galambgomba* (Gömör, Csermosnya völgye, *Russula sp.*, ÚJVÁRY 1991: 37), *roskován* (Szilágyság), *susztergomba* (Muravidék), *vereshátú*, (Moldva, *Russula sp.*).

tük. A galambgombák (*Russula spp.*) közül sokkal többfélét tartanak számon Csíkban, mint általában máshol a magyar nyelvterületen. Máshol nem ismert itteni tréfás elkülönítési módja a galambgombáknak a következő:

Melyik gomba olyan, mint a fejrényp?

A galambgomba pont olyan, mint a fejrényp. Általában mindenik jó és felhasználható. De vannak kivételek. Amelyik túlságosan cifra, azt ne vedd le. Amelyik rikitó piros, s alulról is piroslik, azt sem ajánlatos leszedni. Amelyik túlságosan fiatalon szétterül, kiterül, azt se tépd le. Talán Balla doktortól is hallottam. (BL, Csíkszereda, 1994)

Tehát *olyan a galambgomba, mint a fejrényp*, azaz általában mindenik jó és felhasználható, de amelyik túlságosan cifra, rikitó piros, túlságosan fiatalon szétterül, kiterül, azt nem ajánlatos leszedni.

Több esetben, noha pontos a név szerinti azonosítás, megbízható: az illető faj világosan nem különül el másoktól. Így *piroshátú galambgombának* ismerik többen a *Russula vescát*

Ahogy a növények esetében is, általában a gomba ad nevet a helynek (Csiperkés, Vargánya utca stb.). Van azonban gomba is, nem csupán növény (henye boroszlán, *Daphne cneorum*, lásd PÉNTEK 1997: 427–430), amelynek a neve fordított szabály szerint alakult. A gomba viseli termőhelyének a nevét. A hely neve köznemesül, és *-i* képzővel vagy anélkül válik a gomba nevévé. Így lett a felcsíki Csíkszentmihályon egy még biztosra nem azonosított galambgombaféle (*Russula*) neve: *ködi-*, illetve *ködgomba*. *Ködnék* nevezik azt az erdőt, ahol ez a gombafaj terem. Elnevezői úgy tartják, hogy máshol nem lelhető fel a ködi gomba. Ez a vélekedés egyúttal sejteti, magyarázza a névadás indítékát.

Pirosas hátú galambgomba ismert Háromszéken *nyíralj* néven is. Torockón piros színű galambgombát *kenyergombának* hívnak, s eszik

Sárgásbarna galambgomba. Kép: ZsGy

A *fenyőalja*, *fenyőaljgomba* általában a rizikének a népi neve a Székelyföldön, de kivételesen galambgombafélére is vonatkozhat: a Nyárád mentén, a Görgényi-havasokban elsősorban a (jó ehető) sárgásbarna galambgomba (*Russula mustelina*) elnevezése. Hadd tegyük hozzá, hogy nem csak a barna színű neve lehet például *barnahátú*. Gyimesben, Biharban és a Barcaságban (Hétfaluban) több galambgomba (*Russula vesca*, *R. alutacea*, *R. aurea*, *R. cyanoxantha*, *R. virescens* s valószínűleg a *R. mustelina*) neve emeli ki a barna színt, pedig közülük többen az alig látható. *Galambgombáva csak eggye vagyok barát, a barnahátúva*. (Gyimesbükk, SJ) Gyimesben jegyeztem le az előbbi állítást, ráadásul egyik kedvencnek tekintett gombára gondolva, mely bizony több fajra vonatkozik, noha egy kalap alá veszik többen is. Valószínű, hogy ezt nevezik Kárpátalján *barnahátú galambgombának*.

Van olyan barna galambgombánk is, melynek szaga általában elriasztja a gombászt, de nem mindenkit, s nem mindenhol, ez a helyzet a bűdös galambgombával (*Russula foetens*). Más népi nevei: *?békagomba* (Tatrag, Barcaság), *borsikagomba* (Sepsikőröspatak, ehetőnek tartják, de ritkán élnek vele; Gelence, Orbaiszék), *borsgomba*, *borsosgomba* (Gelence, Orbaiszék, kevesek szerint), *borsos gomba* (Dunántúl, régi – 1601-béli – CLUSIUS-adat), *torpancs* (a barna, nem ehető galambgomba és a pelyhes keserű neve egyaránt Levidéken, a Mura mentén). Kalapja sárgásbarna, nyálkás felületű, fésűsen bordás. Húsa csípős ízű, avasolaj-szagú, kemény. Általában étkezésre alkalmatlannak tartják.

A piros meg a barna galambgombák után, hadd jöjjön néhány szó egy fehér színűről. A keserűvel összetéveszthető földtoló és a keskenylemezű galambgombát szintén ismerik néhol, itt a Székelyföldön is (*keserűnek*, *keserűgombának* nevezik több kézdiszéki faluban). Moldvában szintúgy, például Pusztinán ekképp: *A disznóporcogót nem eszik, a porcogó, mint a keserű, de nem tejes, nyárba nő az erdőbe*. (NyT) A *Russula delicata* és a *R. chloroides* más népi nevei: *disznóporcogó* (Moldva), *disznókeserű* (Nyárád mente), *porcogógomba* (Moldva), *nyírfaalj* (Kézdiszék), *vadkeserű* (Nyárád mente).

Eddig külön nem tárgyalt (kevésbé ismert) galambgombák ritkán előforduló népi nevei: *csuprosgomba* (Alsófehér, *?Russula* sp.), *galambhátú* (Aranyösszék, *Russula vesca*, *Russula* spp.), *fehérhátú galambgomba*, (Moldva, *?Russula* sp.), *disznóporcogó* (Moldva, *?Russula* sp.), *disznóorrú* (Göcsej, *Russula heterophylla*), *kenyérke* (Kárpátalja, Bereg, *Russula vesca*, *?R. alutacea*), *királygomba* (Kalotaszeg, *?Russula* sp.), *kövér galambgomba* (Felcsík, *?Russula* sp.), *nyáralja*, *nyáralla* (Dunántúl, Örség, Levidék, Mura mente, *Russula* spp.), *pirógomba* (Dunántúl, *Russula alutacea*, lásd HOLLÓS 1899: 146).

Magyarok által is használt idegen nyelvű galambgombanevek: *holubinka* (ruszin, Máramaros, *Russula spp.*), *pânișoare* (román, Moldva, *Russula spp.*), *oiști* (román, Kalotaszeg, *Russula virescens*), *roskován* (román, Szilágyság, ?*Russula vesca*).

A galambgomba, *galambica*, *galambhátú*, *galamb* népi nevek a magyarságnál általában használatosak minden ismert, esetleg fel nem sorolt, be nem azonosított galambgombára is. Súlyosan mérgező galambgombáról nem tudunk a Kárpát-medencében, de nálunk is termő szenes galambgombának (*Russula nigricans*) van egy ázsiai rokona a *Russula subnigricans* Hongo, amely akár halálos kimenetű mérgezést (rhabdomyolízist) is okozhat (TAKAHASHI et al. 1992). Mérgező galambgombát külön névvel általában nem ismer a magyar népi gombászat, jellemző az, mit Moldvában jegyeztem le: *rosszféle galamb* itt a neve vagy *bolondgomba* a mérgezőnek tartott, illetve valóban mérgező galambgombáknak.

Mielőtt legnépszerűbb, legfinomabb galambgombáink ismertetésére rátérnénk egy (sokféle változatban elterjedt) tréfás történetet közlök a továbbiakban. *Egyszer egy család Járavizén jó sok galambgombát szedett, s ettek is belőle jócskán. Adtak a macskájuknak is egy keveset, s figyelték, hogy miképp viselkedik. Hát az bizony nagyon rosszul lett, a házaspár megijedt, hívták a mentőt, bevitték őket a kórházba, jól kimosták a gyomrukat, megszenvedtek erősen a gombáért. Hazaérve – nem kis bosszúságukra – látják, hogy hát megkölykezett a macskájuk... (KL, Aranyosgyéres)*

A KÉKHÁTÚ GALAMBGOMBA (RUSSULA CYANOXANTHA)

A galamb(gomba), *kékhátú* mindenekelőtt a *Russula cyanoxantha*, de olykor a *Russula virescens* s más galambgomba neve is lehet. A kékhátú galambgomba változatos színű, ibolyászöld, ibolyáskék, olívszöld, rózsáslila. Gallérja, bocskora nincs, húsa kemény, pattanva törik. Júniustól októberig lomb- és fenyőerdőben gyakori, ehető faj.

Népi nevei: *kékhátú*, *kékhátú galamb(gomba)* (általánosan használt a magyar nyelvterület nagy részén), *galambgomba* (általánosan használt a magyar nyelvterület nagy részén főleg erre és a *Russula virescens*-re). Más népi nevei: *flóka(gomba)* (Ipoly mente), *galambfífor* (Csík), *fífor* (Csík), *galambhátú* (Aranyosszék, Barcaság, Kalotaszeg, Háromszék), *galambica* (Balatonmellék, Baranya, Őrség), *galambka* (Bereg, Kárpátalja), *galambocska* (Lécsaped, Moldva), *nyáralla* (Őrség), *?nyikorecgomba* (Moldva), *Keek galambicza* (Dunántúl, CLUSIUS 1580: 259, CLUSIUS 1601), *kék galambgomba* (Csermosnya völgye, Gömör), *kék galambica* (Őrség, BAGLADI 2011: 206), *kékcse* (Gömör, Kishont), *kékgomba* (Homoródméte), *kékhátú (csuperka)* (Kalotaszeg), *kékhátú galambica* (Muravidék), *kenyérgomba* (Mezőség), *mónárgomba* (Körtvélyes, Abaúj-Torna, más galambgombára is értik), *pláka(gomba)* (Ipoly mente), *plauka*, *plóka(gomba)* (Ipoly mente), *vonyicagomba* (Szilágysomlyó), *zöldhátú* (Nyárádméte), *zöldhátú*, *zöldhátú* (Udvarhelyszéken a *Russula virescens*-re is használják). Kárpátaljáról előkerült népi neve arról tanúskodik, hogy ő a kedvenc, legalábbis a galambgombákat illetően: Kétegyúton *igazgalambgombának* is nevezik.

Kékhátú galambgomba – Gerendi Enderle Anikó képe (akvarell)

Az általában előzetesen nem forrázott gombák közé tartozik például a kucsmagomba, özláb, csiperke mellett a galambgomba is. Árusítható és kimondottan keresett gomba volta ellenére a jelenlegi romániai törvények működéséptelensége miatt a piacon csak feketén, illetve a piacok mellett, esetleg házalva árulják. László Kálmántól tudjuk, hogy a leggyakrabban árusított gombák közé számítanak a galambgombák (főleg a kékhátú meg a varashátú) a sepsiszentgyörgyi és a brassói piacon egyaránt. A brassói piacon az említett fajokon kívül még a következőket azonosította anélkül, hogy utalna az árusítók származási helyére: *Russula vesca*, *Russula furcata*, *Russula alutacea*, *Russula rosea*, *Russula mustelina* (LÁSZLÓ 1976-77: 212).

Ízelítő következik a továbbiakban a galambgombák hagyományos felhasználásáról a magyar konyhában.

A kékhátú, zöldhátú recéjít le szoktuk venni s túróva sütöttük. (FA, Várfalva)

A galambicát, a kéket és a zöldet kályhán pirtították, sütötték. (JPA, Őrség)

Paprikás zsírral pirtítják, kirántják, de levesnek is főzik. (Medvesalja, ZSUPOS 1985: 33)

Főleg pörköltnek készítették a galambicát. Fasírtnak, savanyúságnak is jó. (MS, Zala, Levidék)

Lehet a színe zöld, barna, rózsaszín, kék. Vögyös tokányba tesszük. Tepsibe sütjük, mind a két felit pirosra. (JI, Barcaság)

A galambgombát megmosom, sózom, túrót teszek bele és aztán olajba kisütöm. (TM, Gyergyó, Borszék)

Levesnek is jó a galambgomba. A megpucolt, felszeletelt, megforrázott és sózott gombát paprikás zsírral párolom, aztán felöntöm vízzel. Habarást készítek egy kicsi tejjel, liszttel, tejföllel, apróra vágott tárkonyt teszek belé, s apró galuskákat. A végén ecettel savanyítom, pici cukrot is ajánlatos tenni belé. (GKM, Gyergyószárhegy)

Vögyös tokányba tesszük. Tepsibe sütjük, mind a két felit pirosra. (JI, Krizba, Barcaság)

Tojással és süte is jó. (MI, Magyarvista, Kalotaszeg)

Kevésbé számít hagyományosnak, de abból is ihletődött Veress Magda, ki sokféle elkészítését ajánlja a galambgombáknak (VERESS 1982: 92-94, 120, 131, 134, 141, 144, 151, 173). A kékhátú szerinte legfinomabb, ha a lemosott kalapokat felfelé fordítva tepsibe rakjuk, megsózzuk, s petrezselyemzölddel meghintve és olajjal lecsorgatva kisütjük (VERESS 1982: 93) A varashátú esetében különösképp javallja: sült gombának, krumplis vagdaltnak, szalonnával egészben sütvé, töltött és rántott gombának (VERESS 1982: 144).

A VARASHÁTÚ GALAMBGOMBA (RUSSULA VIRESCENS)

Kalapja zöldes, táblaszerű mezőkre repedezik fel. Júliustól októberig lomb- és fenyőerdőben nem ritka, ehető faj. Összetéveszthető a bocskoros, galléros gyilkos galócával.

Népi nevei: *zöldhátú, zöldhátú galamb(gomba), galambgomba* (általánosan használt a magyar nyelvterület nagy részén). Más népi nevei: *aratási vajánna* (Bihar), *vajánna* (Bihar), *galambhátú* (Barcaság, Kalotaszeg), *galambica* (Balatonmellék, Baranya, Őrség), *galambka* (Bereg, Kárpátalja), *galambocska* (Lészped, Moldva), *Galambicza* (Dunántúl, CLUSIUS 1601), *galambica* (Csermosnya völgye, Kishont, Gömör, Kalotaszeg, Muravidék), *gelicégomba* (Bereg, Kárpátalja), *juh(jú)gomba* (Kalotaszeg), *kékhátú(gomba)* (Udvarhelyszéken a *Russula cyanoxanthára* is használják, kevés helyen, de Háromszéken is), *kenyér-gomba* (Mezőség, Ipoly mente, Moldva), *molnár-gomba* (Csermosnya völgye, Gömör), *mónár-gomba* (Körtvélyes, Abaúj-Torna, más galambgombára is értik), *plauka* (Ipoly mente), *pettyes galambgomba* (Kézdiszék, SÁNTHA 2017), *túrógomba* (Kézdiszék, SÁNTHA 2017), *túróshátú* (Kézdimartonos), *túrótő* (Deményháza, Nyárádmente), *varascos galambica* (Őrség), *varangyos galambgomba* (Háromszék), *varasgalamb* (Háromszék), *Varas galambicza*, azaz *varas galambica* (Dunántúl, CLUSIUS 1601), *varashátugomba* (Kalotaszeg), *vejászka?* (Kalotaszeg), *vonyicagomba* (Szilágysomlyó), *zöldgomba* (Kalotaszeg), *zöldhátú csuperka* (Kalotaszeg), *zöld galambica* (Dunántúl, Háromszék).

A piacra is szedett gombáink közé tartozik. *A zöldhátú a galambgombákhoz tartozik. Gyakran szedjük piacra a gombát, ezt is, mást is* (Homoródméte). Nyersen nem fogyasztanak galambgombát. Levesnek vargányát, rókagombát, császárgalócát, szegfűgombát, gyűrűs tuskógombát szoktak megkészíteni; sütik például a keserűgombát, a piruló galócát, a galambicákat, a tövisalja gombát.

TARTÓSÍTÁSI MÓDOK

A továbbiakban a galambgombák a magyarságnál hagyományosan előforduló eltevési, tartósítási módokról számolok be.

Télire teszik e sóba, ecetbe is. (NI, Gajdár, Moldva)

Legjobban a galambgombákat szeretem. Olajba sokat teszek el. Kell vigyázni, ne anyásodjék meg ('ne legyen avas') az olaj. Lobogó vízbe leforrázom a gombát, körbe öntöm, lefedem fődöve, úgy hagyom legalább estig, megpuhul, s akkor ki lehet csavarni. Kimosom három léből, utolsóból jól kinyomom a vizet, s olajjal feltöltött edénybe teszem, nagy borkánba, hogy majdnem érje fel a gombát. Esetleg leörlöm húsörlőn hagymatokányba fasírtnak egy részét. A lágyuló gombákat öröljük. Rántani tűzön addig kell, amíg a leve kitisztul, mert ha nem, savanyodik, szinte pergelődnie kell a gombának. Az üvegbe lenyomogatom a gombát, legalább ujjnyi olaj legyen a tetejibe. Két évig is eláll. Az üveget lefödöm, amíg lekötöm. Előző nap megmosom az üvegeket, száradjanak ki. Száraz, előmelegített üvegbe rakom aztán a gombát. A celofánnak csak a felső felét nedvesítem meg. Sóba is szoktam eltenni galambgombát, fiatal rókagombát, fenyőalját. Megtisztítom a gombát, szárát is eszem a galambgombának. Durva sóval teszem el csak. A gombát nem főzöm meg. Az edény aljára teszek kicsi sót, aztán réteg gomba, réteg só vékonyan, épp legyen jól beszórva. A borkánba szállkává lecsíptetem, érje fel a lé, ha nem, megpenészedik. Reggeltő estig marad, aztán teszem borkánba, s kötöm le. Sóba eltevés előtt nem szabad mosni a gombát, csak megtakarítani. Kiáztatáskor, amennyit kiveszek, vizet töltök rá, a kivett gombát kicsavarom, a levét elöntöm, feltöltöm háromszor annyi vízzel, felforrósítom, megkóstolom, nehogy túlságosan kivontatódjon a só belőle. Ha lehült, kicsavarom. A piros szárú galambgombát, ha eszik sütvé, csak sóba eltevés után jó.

Savanyúságnak is szoktam eltenni gombát, tinótortyt is, nemcsak a galambot, rókát, fenyőalját. A tinótortyt (Catathelasma imperiale) előre jól meg kell főzni, ha nem, csípős, keserű lesz. Rebarbarát használok ecet helyett, a levét főzöm. Az erek közül letépek a zöldjét, megmosom. A szárát meghasogatom, bele a fazékba az utolsó léből, sót teszek belé, ötven literhez egy marékka, felfőzöm, leveszem, mikor látom, megý szét. A lét különválasztom, gézt használva megszűröm. A masszát kicsavarom, s ha lehült, felfőzöm újra, forrón üvegekbe öntöm, kézben tartva a tölcserít, s aztán jöhet a száraz dunszt, amíg kihül. A megtisztított gombát odateszem fóni. Beleteszek három ujjnyit egyszerre, fellobog, s akkor habszedöve megforgatom, előmelegített üvegekbe rakom szűrőkanállal. Lé ne

menjen a borkánba. A levet újrafőzöm. Mind lefőzöm a gombát, aztán utánaötöltök minden borkánba, lepje el a gombát, s lekötözök. Ha nem elég savanyú, új levet is teszek bele. Felhasználáskor nem kell kiáztatni a rebarbarás gombát. Megkészítéskor például a hagymát odateszem dinsztelni, kevés vizet bele, mi főjön el, s ereszéket készítek tejföllel, olajjal, liszttel, paradicsomlével vagy vadason babérvéllel. Késhegynyi petrezselyemzöldet teszek bele. (AGSzV, Csíkszentmihály)

Télire teszik e sóba, ecetbe is a galambgombát (NI, Gajdár).

GALAMBGOMBÁK MÁSHOL

Világviszonylatban is az ismertebb gombák közé tartoznak a galambgombák (DUGAN 2011: 9), minden gombában gazdag földrészen ismert valamelyik fajuk, Észak-, Dél- és Közép-Amerikában (DUGAN 2011: 76-79, 83), Afrikában (DUGAN 2011: 66, 68, 71), Ázsiában (DUGAN 2011: 52, 53, 57, 58, 62) és Európában (DUGAN 2011: 41-43, 46). Ausztráliából s Óceániából nincs adat galambgombáról az ottani népi gombászat vonatkozásában. A románok többnyire a magyarokhoz hasonlóan ismerik a galambgombákat, a gyakoribb népi nevek náluk is szláv megfelelőikkel mutatnak hasonlóságot. A galamb szláv, illetve román megnevezését idéző *hulubiță*, *porumbiță* román népi nevek a leggyakoribbak, meg a kék színre utalók a kékhátú galambgomba esetében (*vinețiță*, *porumbari vineți*, *vinecioară*), s a juhval kapcsolatosak (*oiască*, *oiță*, *oier* stb.) a varashátút illetően (DRĂGULESCU 2018a: 397, 401, 658, 858-859 2018b: 525-527). Nem kizárt, hogy a *pânișoară* név hatott a nálunk ritkán előforduló *kenyér-gombának* való elnevezésére némely galambgombánknak (*Russula cyanoxantha*, *R. virescens*, *Russula sp.*, *?R. lepida*, *?R. alutacea*, *?R. aurea*, *?R. delicata*, *?R. xerampelina*, *?R. puellaris*). Ezt megerősíti, hogy főleg erőteljesebb román hatásnak kitett vidékeken, illetve azok szomszédságában (Mezőség, Moldva, Kalotaszeg, Csíkszék, Gyergyó, Kárpátalja) találkozni velük magyaroknál (DRĂGULESCU 2018a: 396, 402, 658, 858, 859, 2018b: 524-525). A kivételesen juhval kapcsolatos egyetlen magyar galambgombanevünk valószínűleg román hatásra jött létre Kalotaszegen.

Ott, ahol a magyar népi név átvétel, idegen szó a galambgombákat illetően is, nálunk nem a déli, délkeleti és keleti szláv, de a délnyugati, északi s a keleti hatása mutatkozik inkább. Ez a helyzet a *galambica* (lásd szerbhorvát s szlovén „golobica”, GREGOR 1973: 8), a *plóka*, *pláka*, *plauka*, *flákagomba*, *flóka* kölcsönszavakkal (a szlovák „plávka” szóból, GREGOR 1973: 14).

ÖSSZEGEZÉS

Összegezőképp megállapítható, hogy gazdag hagyománya van a magyarságnál a galambgombáknak (Lásd még ZSIGMOND 2020: 148-155). A galambgombák magyar népi neveinek a száma pedig hozzávetőlegesen: 101, ebből 13 ejtészváltozat. Ehhez hozzáadódik 4 idegen nyelvű, még nem magyarosodott, de magyarok által is használt népi név. A számon tartott fajok száma megnevezve (de nem mind biztosra azonosítva) 17, meg nem nevezett és azonosítatlan kb. 5 galambgombaféle.

IRODALOM – REFERENCES

- BAGLADI O. (2011) Magyar gombanevek nyelvészeti elemzése. Doktori (PhD) értekezés. Pannon Egyetem, Veszprém.
- CLUSIUS C. (1580 körül): CLUSIUS-kódex. Kézirat. A leideni egyetemi könyvtár Codex BPL 303-as jelzetű anyaga In: AUMÜLLER, Stephan – JEANPLONG, József (szerk.). 1983. Fungorum in Pannoniis observatorum Brevis Historia et Codex Clusii. Akadémiai Kiadó, Budapest 83–216.
- CLUSIUS C. (1601): Fungorum in Pannoniis observatorum brevis historia et Codex Clusii. In: *Rariorum plantarum historia*. Antverpiæ: Ex officina Plantiniana, apud Ioannem Moretum, CCLXI–CCXCV.
- DRĂGULESCU C. (2018a): Dicționar explicativ al fitonimelor românești. Editura Universității „Lucian Blaga” din Sibiu.
- DRĂGULESCU C. (2018b): Dicționar de fitonime românești. Editura Universității „Lucian Blaga” din Sibiu.
- DUGAN F. M. (2011): Conspectus of World Ethnomycology. APS, St. Paul, Minnesota.
- GREGOR F. (1973): Magyar népi gombanevek. Budapest Nyelvtudományi Értekezések 80., Budapest.
- HOLLÓS L. (1899): Népies gombanevek. *Természettudományi Közöny*. XXXI. Kötet. 355. füzet, Budapest.
- LÁSZLÓ K. (1976-77): A brassói és sepsiszentgyörgyi piacon árusított gombák. *Aluta*, Sepsiszentgyörgy, 210–218.
- PÉNTEK J. (1997): A növénynevek és a földrajzi nevek viszonyáról. In: B. GERGELY Pirokska – HAJDÚ Mihály: *Az V. magyar névtudományi konferencia előadásai*. II., Budapest–Miskolc, 427–430.
- SÁNTHA T. (2017): Népi gombaismeret Felső-Háromszéken. Kézirat.
- TAKAHASHI A., AGATSUMA T., MATSUDA M., OHTA T., NUNOZAWA T., ENDO T., NOZOE S. (1992): Russuphelin A, a new cytotoxic substrate from *Russula subnigricans* Hongo. *Chemical and Pharmaceutical Bulletin* 40/12: 3185-3188.
- UJVÁRY Z. (1991): Vadon termő növények a táplálkozásban. In: *Népi táplálkozás három gömri völgyben*. Gömör néprajza XXIX. KLTE Néprajzi Tanszék, Debrecen, 35–46.
- VERESS M. (1982): Gombáskönyv. Kriterion, Bukarest.
- ZSUPOS Z. (1985): Népi növényismeret a Medvesalján. In: UJVÁRY Zoltán (szerk.): *Gömör néprajza I*. Debrecen, 29–54.
- ZSIGMOND Gy. (2020): Gombák a magyar néphagyományban. Tortoma Kiadó, Barót.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.
pp. 123–128.

BRITTLE GILLS IN THE HUNGARIAN FOLK TRADITION

Gyöző ZSIGMOND

University of Bucharest, Faculty of Foreign Languages and Literatures, Department of Hungarology,
lkgsztgy@gmail.com

Keywords: ethnomycology, brittle gills, Carpathian basin, Hungarian folk tradition

Abstract:

With the Hungarians, especially *Russula virescens* and *R. cyanoxantha* count as being the best known. From among its Hungarian folk names, the most widespread are *galambgomba*, *galambhátú*, *galambica*. Much more of *Russula* spp. are taken account of in the region of Ciuc than generally elsewhere in the Hungarian language territory, and nowhere else do they preserve so much of them for the winter as here. Also in the region of Ciuc in the Szeklerland (in the vicinity of Mihăileni / Csíkszentmihály), in the case of one of the *Russulaceae*, there occurs the extremely rare form of name giving, when the habitat gives the name of the mushroom and not vice versa. *Russulas* belongs to those few sorts of mushrooms which occur in several jokes and also in a kind of funny riddle. *Russulas* are also often prepared as feast and Lenten food. Currently, this is the best-known self-sown mushroom with the Hungarians from the Carpathian Basin; data referring to the tradition of its gathering and preserving can be traced back to the Middle Ages. It can be mentioned as a curiosity that keeping account with a separate name and consuming the yellow-brownish *Russula mustelina* occurs in Maros Seat/Marosszék (the region of Praid/Sóvidék), where its folk name coincides with the folk name *fenyőalja*, elsewhere most often referring to *Lactarius deliciosus*. A similar case is the name *kenyérgomba* used for a red *Russula* in the region of Ciuc, as in general *kenyérgomba* is the name of *Lactifluus volemus* with the Hungarians. It also occurs in Kézdi Seat/Kézdiszék that especially *Russula delicata* and *R. chloroides* are mistaken for, more precisely, treated similarly to *Lactifluus piperatus* and *L. pergamenus*, because it is known in some places that they are not exactly the same. Keeping account of *Russula foetens* in the southeastern part of Transylvania can also be regarded exceptional. The *Russulaceae* are popular worldwide but not everywhere. Their utilization can also vary from region to region, from country to country or even from continent to continent. In summary, it can be stated that the *Russulas* are one of our best-known and most appreciated mushroom groups, they deserve a privileged place also in Hungarian folk tradition. The number of Hungarian folk names of the *Russulaceae* is approximately 101, out of which 13 are pronunciation variants. To these, 4 foreign-language folk names, not yet Hungarianized but also used by the Hungarians, are added. The number of the named species which are kept account of (but not all precisely identified) is 17; the number of the unnamed and unidentified *Russulaceae* is approximately 5.

RUSSULAS IN GENERAL

Our mushrooms belonging to the genus *Russula* are similar in that they are very diverse, they wear “clothes”, caps of many different colours, and also in that they are not easy to distinguish, it is often difficult and time-consuming to identify and get familiar with them. It is regarded in general and also among amateur mushroom pickers that many of the *Russulaceae* are hardly known, their identification is only approximate most of the time. Professional mycologists classify the *Russulaceae* into genera including species that are rather difficult to identify. Two species are generally regarded as popular and widely known: *Russula cyanoxantha* and *Russula virescens*. These will be presented in different subchapters.

The *Russulaceae* are species with flesh that breaks cracking, they never exude milk, they do not have anulus and volva, it is a genus exceptionally rich in species with varied colours, easily recognizable, and from this latter point of view they are also similar to women. It is not difficult to identify a *Russula* just as it is not difficult to tell about somebody whether s/he is a woman or man. One must be careful with them, since, though rarely, some of them are poisonous and have an unpleasant taste.

The category of the red and brown coloured ones belongs, first of all, to the less known Russulaceae, sporadically known in the case of the Hungarians. They count as known in only a few regions of ours, in some places some of them are highly favoured. Much more of the *Russula* spp. are taken account of in the region of Ciuc than generally elsewhere in the Hungarian language territory. There the *Russulaceae* are distinguished in a funny way which is unknown elsewhere:

Which mushroom is like the woman? The Russula is exactly like the woman. In general, each of them is good and can be used. But there are exceptions. Don't pick the one that is too showy. It is also not recommended to pick the one which is intensely red, and also red from below. Don't pick the one which spreads out too much when young. I think I have also heard this from doctor Balla. (BL, Miercurea Ciuc/Csíkyszereda, 1994)

Thus, the *Russula is like the woman*, that is, in general, each of them is good and can be used, but it is not recommended to pick the ones which are too showy, intensely red and which spread out when still too young.

Red Russula on tinder entering for a beauty contest. Arcuș/Árkos, July 2010. Foto: GyZs

In several cases, although identification through the name is precise and reliable, the respective species is not clearly differentiated from others. In this way, *Russula vesca* and *Russula emetica* are both called *piroshátú galambgomba* 'red Russula', however, people may not be able to make a distinction between *R. emetica*, *R. lepida*, *R. rosea* and *R. vesca*. This does not cause any problem since they know that the spicy *Russulas* are not good and they generally recognize which *Russula* is good and which is not. I cite data noted down at Hungarians from Moldova: 'The 'galambgomba' (*Russula* sp.) which is spicy is not good, there are also red, blue, white and purple ones which are good (Pustiana/Pusztina).

In the case of the *kődigomba* (*Russula* sp., *Russula* spp.), which has a peculiar name and is mysterious due to the mixed beliefs connected to it, informants also mention that *in Alszeg people got sick because of it in every autumn; its top is velvety*. (Mihăileni/Csíkzentmihály, AGSzV) It is difficult to precisely identify the *kődigomba*, *kődigomba*, *kődgomba*, *ködgomba*. Formerly, probably the red *Russula* (*R. rosea*) was called like this. But this could equally be, for instance, the name of *R. emetica*, *R. paludosa* and *R. xerampelina*. Recently, according to some, the name means 'mushroom picked from Kőd', and many people are not aware of the fact that this name used to be clearly reserved for a particular *Russula*.

Just like in the case of plants, in general, the mushroom gives the name of the place (Csiperkés, Vargánya street, etc.). However, there are not only plants (Rose daphne, *Daphne cneorum*), but also mushrooms whose names have been formed according to the reverse rule: the mushroom bears the name of the growth place. The name of the place becomes a common name and with or without the *-i* suffix it becomes the name of the mushroom. This is how *ködi gomba*, *ködgomba* has become the name of a not yet precisely identified *Russula* sp. in Mihăileni/Csíkzentmihály from Upper Ciuc region. *Kőd* is the name of the forest where this mushroom species grows. According to those who gave this name, the *ködi gomba* 'mushroom from Kőd' cannot be found anywhere else. At the same time, this belief suggests and explains the reason for the naming.

Russula with a reddish cap is also known with the name *nyíralj* in Covasna County/ Háromszék. In Rimetea/Torockó the red coloured *Russula* is called *kenyérgomba* 'bread mushroom' and is, of course, consumed. A fairly insignificant red *Russula* also has the name *papírgomba* (?*Russula* sp.) in the region of Miercurea Ciuc/Csíkyszereda.

The *fenyőaljja* ('under pine') is generally the folk name of *Lactarius deliciosus* in Szeklerland, but exceptionally it can refer to Russulaceae as well: in Niraj region and the Gurghiu Mountains, it is the name of the (edible) yellow-brownish *Russula mustelina*. Let us add that *barnahátú* ('brown-capped'), for instance, can not only be the name of a brown coloured *Russula*. In Ghimeș, the names of several *Russulaceae* (*Russula vesca*, *R. cyanoxantha*, *R. virescens* and probably *R. mustelina*) highlight the

brown colour, although it can hardly be seen on many of them. *I am friends with only one Russula, with the barnahátú.* I noted down this affirmation in Ghimeş, what is more, with reference to a mushroom regarded as favourite, but which actually refers to several species, though many lump them together.

We also have brown *Russula* whose smell frightens off the mushroom pickers, but not all of them and not everywhere; this is the case with *Russula foetens*. Other folk names: ?*békagomba* (Tárlungeni/Tatrag, Țara Bârsei/Barcaság), *borsikagomba* (Valea Crişului/Sepsikőröspatak, it is considered edible but rarely consumed; Ghelința/Gelence, Orbai Seat/Orbaiszék), *bors(os)gomba* (Ghelința/Gelence, Orbai Seat/Orbaiszék, according to a few), *borsos gomba* (Transdanubia, old data – from 1601), *torpancs* (the name of both the brown, inedible *Russula* and *Lactifluus vellereus* in Levidék, the Mura region).

Its cap is yellowish-brown, with a slimy surface and ribbed like a comb. Its flesh has a spicy taste, smells like rancid oil and is tough. It is generally considered inedible.

After the red and the brown brittle gills, let us briefly present a white one. *Russula delicata*, which can be mistaken for *Lactifluus piperatus*, is also known in some places, for example, here in the Szeklerland. It is also known in Moldova, for instance, in Pustiana/Pusztina: *The 'disznóporcogó' is not consumed, it is like the bitter mushroom, but it is not milky, it grows in the forest in summer.* (NyT)

We do not know of severely poisonous *Russula* in the Carpathian Basin, however, *Russula nigricans*, which also grows in our regions, allegedly has an Asian relative, *Russula subnigricans* Hongo, which can even cause lethal poisoning, rhabdomyolysis (TAKAHASHI et al. 1992).

Before discussing our most popular and tasty *Russulaceae*, I will present a funny story (spread in several versions). *Once a family picked a lot of Russula in Valea Ierii/Járavize, and they consumed it in great quantity. They also gave a little to their cat and they were waiting what would happen. Well, the cat got very sick, the couple got very frightened, they called the ambulance, they were taken to the hospital, they had their stomach cleaned, they went through a serious torture because of the mushroom. When they arrived home – to their considerable anger – they saw that their cat has given birth to kittens...* (KL, Câmpia Turzii/Aranyosgyéres)

RUSSULA CYANOXANTHA

The *galamb(gomba), kékhátú* is first of all the *Russula cyanoxantha*, but sometimes it can be the name of *Russula virescens* and other *Russula* sp. *Russula cyanoxantha* has diverse colours, violet-green, violet-blue, olive green, rose purple. It does not have anulus and volva, its flesh is tough, it breaks cracking. It frequently occurs in deciduous and coniferous forests from June to October, it is an edible species.

Its folk names are as follows: *kékhátú, kékhátúgalamb(gomba)* (it is generally used in the most part of the Hungarian language territory), *galambgomba* (it is generally used in the most part of the Hungarian language territory and refers especially to this and to *Russula virescens*). Other folk names: *galambfiför* (Ciuc/Csík), *galambhátú* (Țara Bârsei/Barcaság, Țara Călatei/Kalotaszeg, Covasna County/Háromszék), *galambica* (Balatonmellék, Baranya, Örség), *galambka* (Bereg, Transcarpathia), *galambocska* (Lespezi, Moldova), *nyáralla* (Örség), *Keek galambicza* (Transdanubia, Clusius 1601), *kék galambgomba* (Csermosnya valley, Gömör), *kékcse* (Gömör, Kishont), *kékgomba* (Homorod region), *kíkhátu (csuperka)* (Țara Călatei/Kalotaszeg), *kékhátú galambica* (Prekmurje), *kenyér gomba* (Câmpia Transilvaniei/Mezőség), *mónárgomba* (Körtvélyes, Abaúj-Torna, it refers to other *Russula* sp. as well), *plákgomba* (Ipoly region), *vonyicagomba* (Șimleu Silvaniei/Szilágyosmlyó), *zödhátú* (Niraj region), *zödhátú, zöldhátú* (in Odorhei region it also refers to *Russula virescens*).

Beside, for instance, the morel, the parasol mushroom and the agaric, *Russula* also belongs to mushrooms that are not prescalded in general. In spite of the fact that they can be sold and are especially in demand, due to the inoperativity of the current Romanian laws, the *Russulas* can only be sold illegally in the markets, near the markets or through peddling.

The following section will present traditional ways of using *Russulas* in the Hungarian cuisine.

We used to remove the gills of the charcoal burner [Russula cyanoxantha] and the green-cracking russula [Russula virescens] and roast it with cottage cheese. (FA, Moldovenesti/Várfalva)

They used to toast the Russula, the blue and the green one, on the stove. (JPA, Örség)

One can fry it in lard spiced with paprika, crumb it, or prepare it as a soup. (pod Medvešom/Medvesalja)

Most often people made stew from the Russula. But it is good for mushroom-balls or pickle as well. (MS, Zala, Levidék)

It can be green, brown, pink or blue. We add it to mixed stews. We roast it in a pan, on both sides. (JI, Țara Bârsei/Barcaság)

I wash the russula, sprinkle with salt, fill it with cottage cheese, then fry it in oil. (TM, Gheorgheni/Gyergyó, Borsec/Borszék)

Russula is also good for soup. After peeling, slicing, scalding and salting the mushrooms, I simmer it with lard and paprika, then fill the pot with water. I make thickening with some milk, flour and sour cream. I add finely chopped tarragon and small dumplings. In the end I add vinegar. It is good to add a tiny bit of sugar as well. (GKM, Lázareal/Gyergyószárhegy)

RUSSULA VIRESCENS

Its cap is greenish, it breaks into plate-like parts. It frequently occurs in deciduous and coniferous forests from June to October, it is an edible species. It can be mistaken for *Amanita phalloides* with anulus and volva.

Russula virescens. Foto: GyZs

Its folk names are as follows: *zöldhátú*, *zöldhátú galamb(gomba)*, *galambgomba* (generally used in the most part of the Hungarian language territory). Other folk names: *aratási vajánna* (Bihar/Bihar), *galambhátú* (Țara Bârsei/Barcaság, Țara Călatei/Kalotaszeg), *galambica* (Balatonmellék, Baranya, Őrség), *galambka* (Bereg, Transcarpathia), *galambocska* (Lespezi/Lésped, Moldova), *Galambicza* (Transdanubia, CLUSIUS 1601), *galambica* (Csermosnya valley, Kishont, Gömör, Țara Călatei/Kalotaszeg, Prekmurje), *gelicegomba* (Bereg, Transcarpathia), *juh(jú)gomba* (Țara Călatei/Kalotaszeg), *kékhátú(gomba)* (in Odorhei region, in a few places, and also in Covasna County/Háromszék it also refers to the *Russula cyanoxantha*), *kenyér(gomba)* (Câmpia Transilvaniei/Mezőség, Ipoly region), *molnár(gomba)* (Csermosnya valley, Gömör), *mónár(gomba)* (Körtvélyes, Abauj-Torna, also referring to other *Russula*), *pettyes galambgomba* (Covasna County/Háromszék), *túróshátú* (Mártány/Kézdimartonos), *túrótő* (Dămienii/Deményháza, Niraj region), *varacsos galambica* (Őrség), *varangyos galambgomba* (Covasna County/Háromszék), *varasgalamb* (Covasna County/Háromszék), *Varas galambicza* (Transdanubia, CLUSIUS 1601), *varashátugomba* (Țara Călatei/Kalotaszeg), *vejászka?* (Țara Călatei/Kalotaszeg), *vonyicagomba* (Șimleu Silvaniei/Szilágysomlyó), *zöldgomba* (Țara Călatei/Kalotaszeg), *zöldhátú csiperka* (Țara Călatei/Kalotaszeg), *zöld galambica* (Covasna County/Háromszék).

It belongs to our mushrooms that are picked also for sale in the market. *The green-cracking Russula belongs to the brittle gills. We often pick this and other mushrooms for sale in the market* (Homorod region). *Lactifluus volemus* and *Russula virescens* are consumed raw. *Boletus edulis*, *Chantarellus cibarius*, *Amanita caesarea*, *Marasmius oreades*, *Armillaria mellea* are usually used for soup; *Lactifluus piperatus*, *Amanita rubescens*, *Russula spp.* and *Entoloma clypeatum* are fried.

TRADITIONAL PRESERVATION

Hereafter I will give an account of the methods traditionally used by Hungarians for preserving and storing the brittle gills (See also ZSIGMOND 2020: 148-155).

It is preserved in salt or vinegar for winter. (Moldova)

My favourites are the brittle gills. I preserve quite a lot in oil. One has to watch out, so the oil does not get rancid. I scald the mushrooms, pour the boiling water all over it, cover it with a lid and leave it till the evening at least. When the mushrooms soften, you can squeeze out the water. I rinse it three times, last time I squeeze the water out carefully and place it in pots, jars filled with oil, nearly covering the mushrooms. Sometimes I mince some of it on the meatgrinder for onion-stew or mushroom-balls. If the mushrooms are

Mushrooms in vinegar, 2008. Foto GyZs

*soft, we grind them. If you fry it on the stove, leave it till the juices run clear, otherwise it will have a sour taste. The mushrooms almost have to get caramelised. I stuff the mushrooms in the jar, there must be at least an inch of oil on the top. It will keep good for even two years. I cover the jars before sealing them. I wash the jars one day earlier, so they get nice and dry. So I put the mushrooms in dry, preheated jars. I dampen only the top side of the cellophane. I also preserve *Russula*, young chanterelle and 'fenyőalja' [*Lactifluus deliciosus*] with salt. I clean the mushrooms, I use the stems too. I preserve it only with coarse salt. I do not boil the mushrooms. I put a little salt on the bottom of the pot, then a layer of mushroom, a layer of salt, just sprinkled in a thin layer. When I put it in jars, fasten the content with some sticks so the juice covers it all, otherwise it gets mouldy. I leave it from morning till evening, then I put it in jars and seal it. Do not wash the mushrooms before preserving it with salt, only clean them. Before using the preserved mushroom, I pour some water on it, squeeze it out and discard the water, then add three times as much water*

and heat it up. I taste it to make sure I am not extracting all the salt. When it cools down, I squeeze it. The brittle gill with the red stem is good for frying only when preserved in salt.

*I usually also pickle mushrooms, not only *Russula*, chanterelle and 'fenyőalja' [*Lactarius deliciosus*], but also 'tinótortya' [*Catathelasma imperiale*]. The 'tinótortya' has to be cooked well beforehand, otherwise it will become acrid, bitter. Instead of vinegar I use rhubarb, I boil it. I pluck the green bits from within the veins, then wash. I slit the stem, then put it in a pot, add some salt, one handful to 50 litres of water. I bring it to boil. I remove it when it starts to come apart. I drain the juice, using a gauze cloth. I squeeze the dollop, and after it has cooled down, I bring it to boil again, pour it into warm jars, holding the funnel with my hand. Then it is time for steaming till it cools down. I start to boil the cleaned mushrooms. I add about three inches at a time. It starts to boil, I turn it over with a skimmer and put in preheated jars, without the juice. I reheat the juice, cook all the mushroom, after that I fill up the jars, so the juice covers the mushroom, and seal them. If it is not bitter enough, I complement it with some more juice. Before using mushrooms preserved with rhubarb for cooking, there is no need to put them in soak. For example, when I prepare it, I start braising the onion, I add some water and cook it till evaporates. I make thickening with sour cream, oil, flour, tomato sauce or with bay leaves. I add a pinch of parsley. (AGSzV)*

For the winter people preserve the russula in salt as well as in vinegar. (NI, Gajdár).

BRITTLE GILLS ELSEWHERE

The *Russulaceae* belong to the mostly known mushrooms also worldwide (DUGAN 2011: 9), some species of them are known in each continent rich in mushrooms, in North-, South- and Central America (DUGAN 2011: 76-79, 83), Africa (DUGAN 2011: 66, 68, 71), Asia (DUGAN 2011: 52, 53, 57, 58, 62) and Europe (DUGAN 2011: 41-43, 46). There are no data about brittle

gills from Australia and Oceania as regards folk mushroom knowledge there. The Romanians know the *Russulaceae* mostly in a similar way as the Hungarians; also among them, the most frequent folk names show similarity to their Slavic equivalents. The Romanian folk names *bulubiță*, *porumbiță*, evoking the Slavic as well as the Romanian names of the Hungarian “galamb” ‘dove’, further on, names alluding to the colour blue in the case of the *Russula cyanoxantha* (*vinețică*, *porumbari vineți*, *vinecioară*) and those related to sheep (*oiască*, *oiță*, *oier* etc.) in the case of the *Russula virescens* are the most frequent (DRĂGULESCU 2018a: 397, 401, 658, 858-859, 2018b: 525-527). It is possible that the name *pâinișoară* ‘little bread’ influenced the name *kenyérgomba* ‘bread mushroom’, rarely occurring among the Hungarians, of some *Russulaceae* (*Russula cyanoxantha*, *R. virescens*, *Russula* sp., ?*R. lepida*, ?*R. alutacea*, ?*R. aurea*, ?*R. delicata*, ?*R. xerampelina*, ?*R. puellaris*). This is confirmed by the fact they can be encountered among the Hungarians mainly in the regions with a stronger Romanian influence and their neighborhood (Câmpia Transilvaniei/Mezőség, Moldova/Moldva, Țara Călatei/Kalotaszeg, Csík Seat/Csíkszék, Gheorgheni/Gyergyó, Zakarpattia Oblast/Kárpátalja) (DRĂGULESCU 2018a: 396, 402, 658, 858, 859, 2018b: 524-525). Our single Hungarian *Russula* name exceptionally related to sheep was probably formed under Romanian influence in Țara Călatei/Kalotaszeg.

Where the Hungarian folk name is a foreign word taken over from another language also as regards brittle gills, the Southwestern and Northern Slavic influence manifests among the Hungarians rather than the Southern, Southeastern and Eastern one. This is the case with the loanwords *galambica* (see the Serbo-Croatian and Slovenian “golobica”, GREGOR 1973: 8) and *plóka*, *pláka*, *plauka*, *flákagomba*, *flóka* from the Slovak word “plávka” (GREGOR 1973: 14).

In summary, it can be stated that the *Russulas* are one of the best-known and most appreciated mushroom groups among the Hungarians (see also ZSIGMOND 2020: 148-155). The number of Hungarian folk names of the brittle gills is approximately 101, out of which 13 are pronunciation variants. To these, 4 foreign-language folk names, not yet Hungarianized but also used by the Hungarians, are added. The number of the named species which are kept account of (but not all precisely identified) is 17; the number of the unnamed and unidentified *Russula* sp. is approximately 5.

Mushroom on mushroom. Foto GyZs

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.
pp. 129–132.

CIUPERCILE ÎN CIMILITURILE ROMÂNEȘTI

Constantin DRĂGULESCU

Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Catedra de Ecologie și Protecția Mediului
Str. Ioan Rațiu 5-7 31 RO 550012 Sibiu, constantindragulescu@yahoo.ro

Cuvinte cheie: România, cimilituri, ciuperci

Abstract:

În lucrare sunt inserate 53 cimilituri/ghicitori românești referitoare la 21 specii de ciuperci. Cimiliturile sunt o categorie de ghicitori, adesea în versuri, de o mare inventivitate și bogăție metaforică. Acestea, notate în prezentul articol, au fost culese de autor, cele mai multe din județele Sibiu, Brașov, Alba, Hunedoara, Vâlcea și Teleorman în perioada 1969-2019.

INTRODUCERE

Cimiliturile sunt o categorie de ghicitori, adesea în versuri, de o mare inventivitate. Cimiliturile sunt mostre de interesante comparații și metafore, de vie imaginație, de cunoaștere a lumii înconjurătoare, de istețime și intuiție. Cimiliturile sau ghicitorile sunt cu atât mai ușor de dezlegat cu cât oferă mai multe detalii despre subiectul lor, dar cele mai bune, mai apreciate sunt acelea foarte concise care în foarte puține cuvinte reușesc să evidențieze caracteristicile obiectului sau ființei din răspunsul corect. Ca să circule ghicitorile trebuie să fie interesante, antrenante dar și ușor de memorat, motiv pentru care cele mai multe au două sau mai multe versuri cu rimă.

Majoritatea ghicitorilor din zilele noastre circulă în limba literară. Totuși, în câteva dintre ele s-au mai păstrat termeni regionali și reminiscențe ale unor credințe/superstiții populare: barșon, burdușele, cute, murg, olecuță, Cele din Vânt, Hora Vrăjitoarelor.

Până în prezent s-au publicat puține cimilituri cu ciuperci (PAMFILE 1908, GOROVEI 1972, MARIAN 2008, DRĂGULESCU 2015, 2018, 2020). PAMFILE notează o singură ghicitoare cu răspunsul ciuperca, GOROVEI 11 ghicitori iar MARIAN 8 ghicitori ale căror dezlegări sunt termenii generici burete și ciupercă. DRĂGULESCU în anchetele etnobotanice întreprinse adună zeci de ghicitori cu plante printre care 53 cu ciuperci.

MATERIAL ȘI METODĂ

Cele 53 cimilituri din acest articol au fost culese de autor, cele mai multe din județele Sibiu, Brașov, Alba, Hunedoara, Vâlcea, Teleorman, între anii 1969-2019. Ele au drept răspuns numele populare românești a 21 specii de ciuperci. Ghicitorile au fost strânse, pe de o parte de la săteni (țărani) cei mai mulți având peste 60 de ani și pe de altă parte de la elevi, studenți, educatoare, învățătoare, cu vârste între 10 ani și 40 ani.

Multe dintre cimilituri reușesc, în două sau patru rânduri/versuri să facă descrieri ale ciupercilor cu ajutorul cărora acestea pot identificate. Descrierile se referă fie la ecologia ciupercilor (pe pământ, pe copaci, pe fag, pe prun, pe cioate, sau buturugi, pe gunoi, în pășune, în iarbă, în pădure, în codru, sub fag, sub brad), la cromatica lor (albe, alunii/culoarea alunei, măslinii, portocalii, aurii, gălbui, murgi/brune, roșcate, roșii, vinete, pătate), la morfologia lor (cu pălărie, cu picior sau coadă, ca părăluțele/monedele, ca o țâță/țâțoi, ca o umbrelă, ca o copită, cu cute adică lamele, scămoșate, crestate, ca oul, ca un caș, ca burduful cu brânză, ca barșonul/catifelate, ca peștii/cu solzi, cu praf sau pulbere) și la alte caracteristici (cresc grămăjoare sau buchețele, au lapte, sunt iuți/pișcăcioase, miros urât, apar după ploaie, sunt bune de mâncat sau otrăvitoare).

Cimiliturile sunt notate mai jos în ordinea alfabetică a primului cuvânt cu care încep acestea. După fiecare cimilitură s-a dat răspunsul constând în numele popular și științific al ciupercii și s-a precizat localitatea de unde s-a notat cimilitura.

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Are pălărie de barșon

Și nu-i om;

Lapte dă orișicui

Capră nu-i

(Roșcovul, *Lactifluus volemus*, Păuca-Sibiu)

Are picior

Dar n-are bocăncior

(Ciuperca, Blaj-Alba)

Are un singur picior, și, minunăție,

N-are cap, dar poartă pălărie.

(Ciuperca, Mediaș-Sibiu)

Au picioare

Dar nu-s mergătoare,

Au pălării

Dar n-au cap a acoperi.

(Ciupercile, Sebeș-Alba)

Brânză-n burdușele,

Printre floricele

(Pufai, *Lycoperdon sp.*, Boița-Sibiu)

Burete roșcat,

Crud mâncat.

(Roșcovul, *Lactifluus volemus*, Tâlmăciu-Sibiu)

Buchețele

Pe buturugele.

(Ghebele, *Armillaria mellea*, Sadu-Sibiu)

Burete cu coada groasă,

Mâncare de cea aleasă.

(Hribul, mănătarca, *Boletus aereus*, Brașov)

Burete gustos,

Murg și pietros

(Hribul, *Boletus sp.*, Tâlmăciu-Sibiu)

Burete lăptos,

Alb și pișcăcios.

(Luțar, burete iute, *Lactifluus piperatus*, Săliște-Sibiu)

Bureți de mâncare,

Pe cioturi, grămăjoare.

(Ghebele, *Armillaria mellea*, Sibiu)

Cașul Celor din Vânt (Ielelor),

În iarbă, pe pământ.

(Prăhăița, *Calvatia gigantea*, Câmpeni-Alba)

Când are cap nu are pălărie;

Când are pălărie cap nu are;

S-o mănânce cine știe

Friptă pe plită, cu sare

(Ciuperca, Blaj-Alba)

Ce ciupercă, măslinie, adeseori,

Nu poate fi mâncată de două ori?

(Ciuperca viperei, *Amanita phalloides*, Sibiu)

Ce pește, bun de mâncat,

Sus în fag s-a cocoșat?

(Păstrăvul, *Pleurotus ostreatus*, Alba Iulia)

Ciupercă aurie,

Fără pălărie,

Cu vârful crestat,

Bună de mâncat.

(Cresta cocoșului, *Ramaria flava*, Tâlmăciu-Sibiu)

Ciupercă-burduf

Care face puf

(Pufaiul, *Calvatia gigantea*, *Lycoperdon sp.*, Boița-Sibiu)

Ciupercă cu pulbere,

Rănilor de ungere

(Pufaiul, *Calvatia gigantea*, *Lycoperdon sp.*, Săliște-Sibiu)

Ciupercă nerușinată,

Puțind așa precum arată

(Buretele puturos, *Phallus impudicus*, Buru-Cluj)

Ciupercă portocalie,

Mai bună nu se știe.

(Crăița, *Amanita caesarea*, Tâlmăciu-Sibiu)

Ciupercă prăfuitoare

Și de răni vindecătoare

(Pufaiul, *Calvatia gigantea*, *Lycoperdon sp.*, Sebeș-Alba)

Cocoșul îngropat în pământ,

Creasta-i afară rămânând.

(Cresta cocoșului, *Ramaria sp.*, Tâlmăciu-Sibiu)

Copită

De prun lipită

(Iasca, *Phellinus ignarius*, Râul Sadului-Sibiu)

După ploaie, cu sutele,

Își deschid umbrelele.

(Ciupercile, Mediaș-Sibiu)

După ploaie,

Ies o droaie.

(Ciupercile, Ocna Sibiului-Sibiu)

- După ploii,
Hop, și noi
(Ciupercile, Sighișoara-Mureș)
- Fie soare, fie nor
E mereu cu pălărie,
Dar o poartă pe picior,
De ce ? Nimenea nu știe.
(Ciuperca, Orăștie-Hunedoara)
- Ies după ce plouă,
Hrană nouă
(Ciupercile, Alexandria-Teleorman)
- În hora de vrăjitoare,
Pălării doar și picioare.
(Ciupercile, Sibiu)
- În pădure este o văcuță
Care dă lapte, olecuță,
Nu mulgând-o, ca un păstor,
Ci rupându-i singurul picior.
(Roșcovul, *Lactifluus volemus*, Bacău)
- Oare ce poate să fie
Picioarul cu pălărie?
(Ciuperca, Simeria-Hunedoara)
- Ou mare în pășune,
Făcut de-o pasăre-minune.
(Pufaiul, prăhăița, *Calvatia gigantea*, Rm. Vâlcea)
- Pălăria nu știu cui
În mijlocul codrului
(Ciuperca, Poiana Sibiului-Sibiu)
- Pălăria piticului
În mijlocul codrului.
(Ciuperca, Poiana Sibiului-Sibiu)
- Pălărie cu lapte iute,
Sus mătase și jos cute (lame)
(Iuțarul, *Lactifluus piperatus*, Sebeș-Alba)
- Pălărie cu picior,
Albă și cu lăptișor
(Buretele lăptos, iuțarul, *Lactifluus piperatus*,
Blaj-Alba)
- Pălărie cu picior,
Cu lapte pișcător.
(Iuțarul, *Lactifluus piperatus*, Făgăraș-Brașov)
- Pălărie cu picior,
Pe pășunea boilor.
(Ciuperca, *Agaricus campestris*, Horezu-Vâlcea)
- Pălărie
În frunzărie
(Ciuperca, Veștem-Sibiu)
- Pălărie mătăsoasă,
Pișcăcioasă și lăptoasă
(Iuțarul, *Lactifluus piperatus*, Sebeș-Alba)
- Pălărie roșcată,
Alb pătată.
(Muscarița, *Amanita muscaria*, Căineni-Vâlcea)
- Pălărie scămoșată,
Pe picior lung, înălțată.
(Parazolul, *Macrolepiota procera*, Poplaca-Sibiu)
- Pălăriuțe, părăluțe,
Umede, alunii,
În iarba pășunii
(Ciuciuleții, bureții de rouă, *Marasmius oreades*,
Deva-Hunedoara)
- Pălănioare gălbui,
Pe sub fagi, pe sub brădui
(Gălbiorii, *Cantharellus cibarius*, Jina-Sibiu)
- Pe albe picioare,
Vinete pălărioare.
(Vinecioarele, *Russula cyanoxantha*, Tilișca-Sibiu)
- Pe copac crește
O ciupercă-pește
(Păstrăvul, *Pleurotus ostreatus*, Sibiu)
- Pe sub pomi, pălărioare
De mâncare
(Ciuperca, Cașolț-Sibiu)
- Picioare
Cu pălărioare
(Ciupercile, Orăștie-Hunedoara)
- Picior cu pălărie,
Ce poate să fie?
(Ciuperca, Jina-Sibiu)
- Roșii pălării
Cu fulgi alburii.
(Muscarița, *Amanita muscaria*, Sibiu)
- Să vedem cine ghicește:
E și ciupercă și pește.
(Păstrăvul, *Pleurotus ostreatus*, Codlea-Brașov)
- Stă într-un picior
Și nu-i cocor.
(Ciuperca, Brașov)

Țătoi

Pe gunoi.

(Buretele de gunoi, Popenchi,

Coprinus comatus, Pietrarii de Sus-Vâlcea)

Umbreluțe

Cu picioruțe.

(Ciupercile, Avrig-Sibiu)

Adresând studenților mei aceste ghicitori, ei au putut răspunde la 32 dintre ele (62%), cu precizarea că 40% dintre răspunsuri au fost numele generice ciuperca, ciupercile. Nu au putut răspunde la celelalte 21 ghicitori, fie fiindcă nu au înțeles unii termeni (barșon, cute, murg) și mai ales fiindcă nu au cunoscut ciupercile în cauză (*Phallus impudicus*, *Amanita phalloides*, *Amanita caesarea*, *Lactifluus volemus*, *Macrolepiota procera*).

Acest gen de ghicitori au o circulație tot mai restrânsă în graiul adulților și copiilor, consecință a renunțării la clăci și alte ocazii când se spuneau, între altele, și cimilituri.

BIBLIOGRAFIE - REFERENCES

- DRĂGULESCU C. (2015): Lumea plantelor în cimiliturile românești, Studii și comunicări de etnologie, XXIX, Edit. Astra Museum, 84-91.
- DRĂGULESCU C. (2018): Botanica populară în județul Vâlcea, Edit. Univ. „Lucian Blaga” Sibiu, 471 pagini.
- DRĂGULESCU C. (2020): Ghicitori românești cu plante, Sibiu, 138 pagini.
- GOROVEI A. (1972): Cimiliturile românilor, Edit. Eminescu București, 557 pagini.
- MARIAN S.F.L. (2008): Botanica poporană română, I (A-F), Edit. Mușatinii Suceava, 699 pagini.
- PAMFILE T. (1908): Cimilituri românești. București, 55 pagini.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.
pp. 133–135.

MUSHROOMS IN ROMANIAN RIDDLES

Constantin DRĂGULESCU

University „Lucian Blaga” Sibiu, Department of Ecology and Environmental Protection
Str. Ioan Rațiu 5-7 31 RO 550012 Sibiu, constantindragulescu@yahoo.ro

Keywords: Romania, riddles, mushrooms

Abstract:

Present paper features 53 Romanian riddles which describe 21 mushroom species. Riddles of this sort (in Romanian: ‘cimilituri’) most often rhyme and exhibit ingenuity and metaphorical wealth. The riddles below were collected by the author from the counties Sibiu, Brașov, Alba, Hunedoara, Vâlcea and Teleorman, in 1969–2019.

INTRODUCTION

Riddles are a literary species created in verse and showing inventiveness. They display comparisons and metaphors that attract one’s attention, by virtue of their live imagination, knowledge about the world, smartness and insight.

Few mushroom-related riddles have been published until now (PAMFILE 1908, GOROVEI 1972, MARIAN 2008, DRĂGULESCU 2015, 2018).

MATERIAL AND METHODS

The 53 riddles in this article were collected by the author in 1969–2019, for the most part from the counties Sibiu, Brașov, Alba, Hunedoara, Vâlcea, Teleorman.

Many two- or four-line riddles include descriptions of mushroom species that allow for their identification. Descriptions report on the mushrooms’ ecology (e.g. growing on the ground; on trees; on beeches; on plum-trees; on tree stumps; on dump; on meadows; in the grass; in forests/the woods; under beeches; under firs); colouring (e.g. white; hazel-like; olive-like; orange; golden; yellowish; brown; reddish; red; bluish; spotted); morphology (e.g. wearing a ‘hat’; standing on a leg; tit-like; umbrella-like; hoof-like; creased, i.e. having gills; fluffy; sliced; egg-like; like a sheep’s cheese; like a cheese bladder; velvety; scaly; covered in dust); or other characteristics (e.g. growing in bunches; containing milk; tasting hot; smelling bad; growing after rain; being edible or not/poisonous).

The riddles below are listed in alphabetical order of the original (i.e. Romanian) variant.

RESULTS AND DISCUSSIONS

Wears a hat that’s velvet,
It isn’t a man, I can bet;
Has milk for you,
Though isn’t a ewe.
(Weeping milk cap-*Lactifluus volemus*)

Has the foot,
But has no boot
(Mushroom)

On one leg standing,
No head, yet a hat wearing
(Mushroom)

Legs,
But nowhere to go,
Hats,
But no hats below
(Mushrooms)

Cheese in a skin,
On the green.
(Puffball- *Lycoperdon sp.*)

Mushroom is reddish,
Eat it a raw dish.
(Weeping milk cap- *Lactifluus volemus*)

There's a little bump,
Find it on a stump
(Honey mushroom- *Armillaria mellea*)

Thick-tailed mushroom,
The food of choice, boon.
(Bolete- *Boletus aereus*)

Tasty mushroom,
Stony, brown and boon.
(Bolete- *Boletus sp.*)

This one mushroom's milky,
Hot to taste and whitely.
(Peppery milk-cap- *Lactifluus piperatus*)

Here's your mushroom dish,
Spread on a stump as you wish.
(Honey mushroom- *Armillaria mellea*)

Fairies' white cheese,
From the grass, take it, please
(Giant puffball- *Calvatia gigantea*)

Once a head and no hat, once a hat and no head
Eat it like that, with salt and bread.
(Mushroom)

What olive mushroom for any price
You can never-ever eat twice?
(Death cap- *Amanita phalloides*)

What's a fish you can eat
(Oyster mushroom, trout mushroom –
Pleurotus ostreatus)

Golden mushrooms have no cap,
Point is split, in mouth they snap.
(Yellow clavaria- *Ramaria flava*)

In a skin that's tough,
A mushroom goes 'puff'!
(Puffball, giant puffball- *Lycoperdon sp.*,
Calvatia gigantea)

Mushroom with a powder boon,
Rub it on your hurting wound.
(Puffball, giant puffball- *Lycoperdon sp.*,
Calvatia gigantea)

This mushroom looks cheeky,
Its smell equally freaky.
(Stinkhorn- *Phallus impudicus*)

Mushroom's dust,
Heal to trust.
(Puffball, giant puffball- *Lycoperdon sp.*,
Calvatia gigantea)

A cockerel buried in the ground,
Its comb above the surface found
(Clavaria- *Ramaria sp.*)

An orange mushroom
Better one not known.
(Caesar's mushroom- *Amanita caesarea*)

It's a hoof, come and see,
Stuck up in the plum tree.
(Willow bracket, fire sponge- *Phellinus ignarius*)

After every rain so often,
Many an umbrella open
(Mushrooms)

After rain,
Rise on the plain
(Mushrooms)

After rain we burst out,
Off the ground we sprout
(Mushrooms)

This one's ever wearing a hat,
Though on a leg – just like that
(Mushrooms)

Out there after showers,
That meal's surely ours.
(Mushrooms)

In the witches' dance,
Hats and legs will prance
(Mushrooms)

Got a milk-cow in the woods,
Break its one leg, grab the goods
(Weeping milk cap- *Lactifluus volemus*)

What is it, I wonder –
A hat, and a leg under
(Mushrooms)

There's a big egg in the field,
Wonder-bird did likely yield
(Giant puffball- *Calvatia gigantea*)

I don't know whose hat it is,
In the forest. That's my quiz
(Mushroom)

The yellow little funnels,
Under beeches, firs, in bundles
(Chanterelle- *Cantharellus cibarius*)

Little dwarf's hat
In the forest sat
(Mushroom)

Sitting on white leg
The hat blue-violet.
(Russula- *Russula cyanoxantha*)

White and milky hat on a leg –
Tell me what this is, I beg
(Peppery milk-cap- *Lactifluus piperatus*)

Mushroom in the trees
With names of fish.
Oyster mushroom, trout mushroom- *Pleurotus ostreatus*)

Hat and leg I'm showing,
Biting milk is flowing.
(Peppery milk-cap- *Lactifluus piperatus*)

Look at all them legs
Wearing hats on pegs
(Mushrooms)

Hat-on-leg I'm giving you,
On the meadow growing too.
(Peppery milk-cap- *Lactifluus piperatus*)

A leg with a hat –
Whatever is that?
(Mushroom)

It's a weird hat,
Grows on leafy flat
(Mushroom)

Their hats reddish,
White-spot blemish
(Fly agaric- *Amanita muscaria*)

Hat with spicy milk
Covered all in silk
(Peppery milk-cap- *Lactifluus piperatus*)

If you can, guess this:
A mushroom is a fish
(Oyster mushroom, trout mushroom - *Pleurotus ostreatus*)

There's a reddish hat,
Spots on white on flat
(Fly agaric- *Amanita muscaria*)

Tell me – standing on one leg,
But not a crane – I beg.
(Mushroom)

There's a hat that's frayed,
On a long leg weighed
(Parasol mushroom- *Macrolepiota procera*)

Big tit,
In a trash pit
(Shaggy ink cap- *Coprinus comatus*)

Tiny little hats, under the tree,
Eat them all, they are for free
(Mushrooms)

Little umbrellas,
Legs and lamellas.
(Mushrooms)

Tiny hats, little pennies,
Wet and brown, they grow in twenties
(Fairy Ring Champignon- *Marasmius oreades*)

Upon presenting my students with these riddles, they were able to identify 32 (or 62%), while 40% of the answers gave the generic 'mushroom(s)' for a solution. They could not answer the remaining 21 riddles either because certain traditional terms were unknown, or – mainly – because they were not familiar with the respective mushroom species (e.g. *Phallus impudicus*, *Amanita phalloides*, *Amanita caesarea*, *Lactifluus volemus*, *Macrolepiota procera*).

Such riddles are less and less circulated among both adults and children, as evening sittings, where village women and children would usually share riddles, no longer take place.

moeszia

mikológiai-
etnomikológiai folyóirat
mycological-
ethnomycological journal

Vol. 11–12.

pp. 136–138.

A SZÜRKE POHÁRGOMBA AZ ERDÉLYI NÉPHAGYOMÁNYBAN

KICSIS Sándor András

Budapest, 1070 Peterdy u. 34, I/18. kicsis@freemail.hu

Kulcsszavak: etnomikológia, *Cyathus olla*, néphagyomány

Keywords: ethnomycology, *Cyathus olla*, folk tradition, Carpathian Basin, Transylvania

Kivonat:

A gombában kisebb gombáknak avagy apró fészekben még apróbb tojásoknak mutatózó, a szaporaság képzetét keltő glebák egyes tájakon a néphitben nyertek némi jelentőséget. Magyar nyelvterületen Erdélyben és Beregben. Népi nevei alakjára, valamilyen edényre, tartóeszközzre, mércére, valamint Istennel feltételezett kapcsolatára utalnak.

A terményjósítás általában az időjárás alakulásából történik, s a népi ökológiai szemlélet elfajulásának tekinthető. Nincs az egész magyar nyelvterületen általánosan elterjedt terményjósítás, ez szórványosan, de változatosan és többfelé mutatózó jelenség. Ami a közvetlenül az időjárástól független terményjósítást illeti, elsősorban terményjósító növények ismeretesekek.

A szász és román elnevezések a pohárgombát előszeretettel hozzák kapcsolatba a talajjal.

Abstract:

The glebae, which appear as small mushrooms within the mushroom or tiny eggs in a tiny nest, associating fertility, have gained importance in folk belief in some regions, in Transylvania and Bereg in the Hungarian language area. Its folk names refer to its shape, to some kind of dish, container, measure as well as to its assumed relationship with God.

Crop forecasting is usually made based on the weather and can be regarded as a deviation of the folk ecological approach. There is no crop forecasting generally spread in the entire Hungarian language area; this is a sporadic but varied phenomenon occurring in several regions. As regards crop forecasting independent of the weather, primarily crop-forecasting plants are known.

The Transylvanian Saxon and Romanian names mostly associate *Cyathus olla* with the soil.

A fészekgombaszerűek (*Nidulariales*) rendjét olyan gombák alkotják, amelyek belső termőtömege (gleba) egy vagy több egymástól jól elkülönülő korong- vagy lencseszerű testecskét (peridiola) alkot, mintha a gombában, mintegy fészekben több kisebb gomba lenne. Spóraérés után ezek a testecskék nem porladnak szét, hanem alakjukat megtartva vagy kilövődnek a termőtest nyílásán, vagy kiperegnek a szabadba. Ily módon terjed a tégelygombák (*Crucibulum*), a fészekgombák (*Nidularia*) és a pohárgombák (*Cyathus*) spóratömege (KALMÁR et al. 1995: 237). Emberi fogyasztásra nem alkalmasak, de egyes népi taxonómiák kevésbé tipikus gombaként néhol számon tartják e fajokat. A gombában kisebb gombáknak, avagy apró fészekben még apróbb tojásoknak mutatózó, a szaporaság képzetét keltő glebák egyes tájakon a néphitben nyertek némi jelentőséget. Magyar nyelvterületen Erdélyben és Beregben.

Egy, a gombákat teljes Európára való kitekintéssel leíró spanyol gombáskönyv egy *Crucibulum*, három *Cyathus* és két *Nidularia* fajt tárgyal, némelyiküknek spanyol, gallego, katalán és baszk nevét is megadva (például spanyol *hongo nido* 'fészekgomba', katalán *niuet* 'fészkecske', szintén katalán *trompeta petita* 'kis trombita', továbbá a gombát egyértelműen a boszorkánysághoz kapcsoló ugyancsak katalán *gita de bruixa*, GARCÍA BLANCO & SÁNCHEZ RODRÍGUEZ 2009: 241, 271). A fészekgombaszerűeket leíró Harold J. BRODIE kanadai mikológus szerint Amerika középső vidékein (Kolumbia, Guadeloupe) a helyi lakosság körében van némi hagyománya egyes *Cyathus*-fajok afrodiziákumként (nemi vágyat és teljesítőképességet serkentő szerként) való fogyasztásának (BRODIE 1975).

A pohárgombák nemének (*Cyathus* spp.) több faja közül a szürke pohárgomba (*Cyathus olla*) általában többedmagával fordul elő korhadó fán vagy a talajon. Egész évben terem. Külsője kissé molyhos, belseje sima, fényes, szürkésbarna. Az 1–2 cm nagyságú

pohárcák mintha apró pöfetegek lennének felnyílás előtt, azután pedig láthatóvá válnak benne a magok, süvegecskék, valóságos kisebb gombák, amik valójában 3–6 darab fehér, korongszerű glebatestecskek. A magok kilövellnek vagy kiperegnek a szabadba, s így biztosítják a szaporodást. A latin tudományos *Cyathus* elnevezés az ógörög *küathosz* 'merítő edény' szóra vezethető vissza.

Heinrich MARZELL a gombák német néphitbeli, jósló jelentkezését áttekintve a *Cyathus olla* és rokon fajok régi és elterjedt *Teuerling* nevét említette, ami a *teuer* 'drága' jelentésű szóból képzés a gombaneveket előállító *-ling* szuffixummal (MARZELL 1936: 31–32). Az elnevezés háttere az a szintén régi és egykor elterjedt néphit, mely szerint aratás után annyi tallért ér majd egy véka gabona, mint ahány testecske (peridiola) található a gombában, s egyáltalán e gombák megtalálása szerencsét hoz. Marzell egy Chemnitzben 1707-ben megjelent művet is idéz: „Ahány mag van a pohárgombában, annyi garast ér majd a gabona” („So viel die Teuerlinge Körner in sich haben, so viel Groschen wird das Korn hinfort gelten”, MARZELL 1936: 32). A hiedelem történeti elhelyezéséhez érdekes, hogy az európai pénzek történetében a középkori pénzverés kialakulásától tartó úgynevezett dénárperiódus után, a XIII–XIV. század fordulójától a garasperiódus következett a XV–XVI. század fordulójáig, majd az ezt követő tallérperiódus a XIX. században kialakuló nemzeti valuták megjelenéséig tartott. A *Teuerling* elnevezésnek él egy másféle, leegyszerűsített magyarázata is: a régi németek a peridiolák jelentős számából drágulásra, drágaságra következtettek.

Szürke pohárgomba (*Cyathus olla*). Fotó: Zs. Gy.

Eartschwumm 'földi gomba', román *cupița pământului* (*cupița* < *cupă* 'serleg, kupa', *pământ* 'föld, talaj'). Itt a "földi" elsősorban azt jelöli, hogy a gomba tönk nélkül, közvetlenül a földből nő ki, s talán utal a föld termékenységére is.

Talán pohárgombát jelöl PÉNTEK János és SZABÓ Attila kalotaszegi etnobotanikájában egy nem azonosított (pontosabban: feltételezen csészegombával, *Peziza aurantiával* azonosított) nádasszentmihályi román gombanév, a *cupa pământului* (PÉNTEK & SZABÓ 1985: 308). DRĂGULESCU átfogó közlésében *urechiușă* ('fülecske', < *ureche* 'fül') és *păhăruțe* ('pohárcák', < *pahar* 'pohár') a 'csészegomba, *Peziza*' jelentésű román szók (2002: 38), korábban e gombáknak elsősorban *urechea-babei* 'bábfüle' népi nevét adták meg (PANȚU 1929: 324). (Az *urechiușă* és *urechea-babei* népi gombanévként más gombákat is szokott jelölni.)

ZSIGMOND Győző a szürke pohárgomba magyar népi neveit és a vele végzett jóslást először a háromszéki Maksáról közölte (1997: 97), majd Erdélyből máshonnan is, továbbá Beregből (2006, 2011: 195–6, 2019: 259–261). Ez az egyetlen gomba, amelynek magyar népi nevei az *Isten* és a *Jézus* szót tartalmazzák, s még akkor is az égiekkel hozzák kapcsolatba, hogyha nevét nem tudják, mert jóslnak belőle (*Ha teli van, jó termés lesz*, Kisdobrony, Bereg). Népi nevei alakjára, valamilyen edényre, tartóeszközzre, mércére, valamint Istennel feltételezett kapcsolatára utalnak: *Istenke vékája* (Maksa, Kézdiszék), *Isten kosara*, *Isten kosárcája* (Gyimes), *Isten pohárcája* (Magyarkapud, Alsó-Fehér), *Isten vékája* (Sepsibesenyo, Sepsiszék), *jézuskenyergomba*

A szürke pohárgomba jósló jelentőségére pozitívan utaló, de a megkeresett pénzt részletezve már nem említő erdélyi néphagyományt előbb a szász (1943), majd a román (1979) és magyar (1997) néphitből is sorra regisztrálták. A fészekgombaszerűek, elsősorban egyes *Cyathus*-fajok népi számon tartását Európában talán először német nyelvterületről jelezték. Friedrich KRAUSS jóval később a Beszterce környéki szász nyelvjárásból a *Cyathus olla* nem kevesebb, mint 17 (!) különböző, részben román és magyar kapcsolatokat is mutató népi nevet közölte (például *Gottaskastn*, irodalmi német változatában *Gotteskasten* 'Isten ládája', a magyarból jövevényiszót tartalmazó *Gottasweckə* 'Isten vékája'), s az említett, a várható gabonatermesre vonatkozó jóslást is említette („Aus der Anzahl der im Inneren befindlichen Sporenbehälter schliesst man auf eine reiche oder arme Getreideernte”, KRAUSS 1943: 634–5).

Constantin DRĂGULESCU egy hasonló gombafaj, a csíkos pohárgomba (*Cyathus striatus*) nyolc román népi nevét közölte, melyek közül talán a *scăfiță* (< *scafă* 'fatál, lisztmérő kanál') a legyakoribb, s ő is említette a román folklórból 1979-től regisztrált, gabonatermesre vonatkozó jóslást (2002: 24; a *Cyathus*-, *Crucibulum*- és *Nidularia*-fajoknak korábban csak román *scăfiță* nevét közölték, PANȚU 1929: 267). A szász és román elnevezések a pohárgombát előszeretettel hozzák kapcsolatba a talajjal. Például: német

(Nyárádmente), *Jóisten töcsérkéje* (Izsnyéte, Bereg), *véka* (Csernáton, Kézdiszék). A *véka* szláv jövevényszó, és elsősorban gabona, szemtermények tartására használt faedényt, illetve ennek megfelelő, vidékenként és koronként valamelyest változó űrmértéket (általában 25–35 liter) jelöl. A pohárgombából az éppen várt termést, gabonatermést jósolják meg.

ZSIGMOND Győző a következőket gyűjtötte. „Kicsi, gyűszűnyi. Ha tele van: jó termés lesz. Szürkésbarna gomba. Tavasszal és nyáron van. Én a szántón láttam“ (Maksa, Kézdiszék). – „Kevés termést jelent, ha kevés van benne, kevés a véka, mondják. Szürke színű gomba a mezőn“ (Izsnyéte, Bereg). – „Aratni voltunk a mezőn, pihentünk, pontosan dél volt. Anyám azt mondta, nézd meg fiam, mennyi sok apró gomba van a földön, ez azt jelenti, hogyha bő ősz lesz, bő világ, akkor nézd meg, hogy mennyi szem van benne, teli van vagy üres. Elég jól teli volt, háromnegyediglen voltak az egészek, aszonta elég jó termés lesz. Úgy hívták a gombát, hogy véka“ (Csernáton, Kézdiszék).

A terményjósítás általában az időjárás alakulásából történik, s a népi ökológiai szemlélet elfajulásának tekinthető. Nincs az egész magyar nyelvterületen általánosan elterjedt terményjósítás, ez szórványosan, de változatosan, többfelé mutatkozó helyi jelenség. Ami a közvetlenül az időjárástól független terményjósításra vonatkozó, elsősorban terményjósító növények ismeretese. Ilyen például a makk és a gubacs, kimondottan Erdélyben például a mogyoró, a kökény, a kulcsvirág (PÁLFALVI 2000), de a terményjósító gomba se kivételes. Például a Kárpátalján a bő gombatermésből abban az évben jó kukoricatermésre következtetnek: „Sok tinórigomba, jó kukoricatermés“ (Técső, *tinóri* 'vargánya', ZSIGMOND 2011: 93, 2019: 186–7). Egy XIX. századi közlés szerint viszont Kassán a sok gomba szűk termést jelentett (SZENDREY & SZENDREY 1922–1963, *gomba* szócikk).

IRODALOM

- BRODIE H. (1975): *The Bird's Nest Fungi*. University of Toronto Press, Toronto.
- DRĂGULESCU C. (2002): *Ciupercile în vocabularul românesc*. Editura Universităţii Lucian Blaga, Sibiu.
- GARCÍA BLANCO A., SÁNCHEZ RODRÍGUEZ J. A. (2009): *Setas de la Península Ibérica y de Europa*. Everest, Carretera León–La Coruña, km 5.
- KALMÁR Z., MAKARA GY., RIMÓCZI I. (1995): *Gombászkönyv. Ehető és mérges gombák*. Mezőgazda, Bp., 2. átdolgozott kiadás.
- KRAUSS FR. (1943): *Nösnerländische Pflanzennamen. Ein Beitrag zum Wortschatz siebenbürger Sachsen*. Carl Csallner (Erdélyi Tudományos Intézet), Beszterce-Bistritz.
- MARZELL H. (1936): *Pilze*. In: Hanns Bächtold-Stäubli & Eduard Hoffmann-Krayer, hrsg., *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens*. Band 7: Pflügen–Signatur. De Gruyter, Guttentag, Reimer, Trübner, Veit; Berlin & Leipzig 28–33.
- PÁLFALVI P. (2000): *Az áldásmutató*. Erdélyi Nimród 2/4: 25.
- PANȚU Z. C. (1929): *Plantele cunoscute de poporul român*. Editura Casei Școalelor, București, Editia II^a.
- PÉNTEK J., SZABÓ A. (1985): *Ember és növényvilág. Kalotaszeg növényzete és népi növényismerete*. Kriterion, Bukarest.
- SZENDREY Zs., SZENDREY Á. (1922–1963): *Magyar néphit és népszokás lexikon*. Kézirat. Országos Néprajzi Múzeum, Etnológiai Adattár 6186.
- ZSIGMOND Gy. (1997): *Néprajzi tanulmányok*. Editura Universităţii din București.
- ZSIGMOND Gy. (2006): *A szürke pohárgomba (Cyathus olla) a magyar néphagyományban*. Erdélyi Nimród 8/4: 21.
- ZSIGMOND Gy. (2011): *Népi gombászat a Székelyföldön*. Pallas–Akadémia, Csíkszereda.
- ZSIGMOND Gy. (2019): *Gomba és hagyomány a Kárpát-medencében*. GlobeEdit, Beau Bassin, Mauritius.

KÖNYVISMERETŐK • BOOK REVIEWS

LOCSMÁNDI CSABA – VASAS GIZELLA: ERDŐK-MEZŐK GOMBÁI

Cser Kiadó, Budapest, 2019, 396 old.

A kötet a több évtizednyi szakmai és oktatói tapasztalattal rendelkező szerzőpáros legújabb könyve, mely 555 gyakoribb gombafajt mutat be Magyarországról. A kötetben bemutatott 555 gombafajból 371-ről színes felvételt is láthatunk, melyeket dr. Locsmáncsi Csaba készített.

A kötet a Magyarországon megtalálható, gyakrabban előforduló közepes- és nagygombákat mutatja be. A szerzők a könyvvel a gombászokat szeretnék segíteni, azáltal, hogy a gombafajokat saját élőhelyükön mutatják be, a leírásokat gyönyörű és szemléletes fényképekkel társítják, feltüntetik a faj étkezési értékét, árusíthatóságát, esetleges gyógyhatását, valamint bemutatják a termőhelyüket és a hasonló gombafajokat is. A gombafajok beazonosítását, a főbb gombacsoportok elkülönítését a könyv belső borítóján található szemléletes ábrák könnyítik.

A kötet szerkezete egyszerű és könnyen átlátható: a mű elején olvashatjuk a lényeges és minden gombász számára legfontosabb tudnivalókat a gombák világáról: a felépítésükről, szaporodásukról, táplálkozásukról, termőhelyeikről, a természetben, valamint az étkezésben betöltött szerepükről. Ugyanitt található fontos információkat a gombák gyűjtésének, fogyasztásának főbb szabályairól is, valamint a könyvben használt ikonokról és piktogramokról. A szerzők fontosnak tartották egy rövid kislexikon elkészítését is, amely a gombák felépítésével kapcsolatos fogalmakat, szakkifejezéseket magyarázza.

A gombafajok bemutatása tömör, lényegre törő és mindenki számára érthető. A leírások a fontos, feltűnő, lényeges bélyegekre fókuszálnak, melyek a kitűnő minőségű és igényes felvételeken is nagyrészt kivehetőek. A szerzők arra is gondoltak, hogy a kötet hátsó borítójára egy vonalzót helyezzenek, hogy a gombász a terepen pontosan megmérhesse a talált gombafajt, ami fontos támpontot nyújthat az azonosításukhoz.

A gombafajok részletes és fényképekkel társított bemutatása után a kötetben magyar-latin, valamint latin-magyar névmutatót is találunk. Fontosban tartom kiemelni, hogy a kötet, az általam ismert és eddig használt gombáskönyvektől eltérően, névjegyzéket tartalmaz a védett gombafajokról, és a magyarországi törvények szerint árusítható gombafajokról is.

A könyv hasznos útmutató és segédeszköz nemcsak a laikus, hanem a tapasztalt gombászok számára is. A kötetnek helye van minden természetjáró ember hátizsákjában, valamint minden természetszerető és a gombák rejtélyes és csodálatos világa iránt érdeklődő ember könyvespolcán.

ZÁGONI Imola Éva

CONSTANTIN DRĂGULESCU: PLANTELE ÎN LEGENDELE ROMÂNEȘTI (A NÖVÉNYEK A ROMÁN LEGENDÁKBAN, THE PLANTS IN ROMANIAN LEGENDS)

K.n., Szeben (Sibiu), 2019, 160 old.

A szebeni „Lucian Blaga” Egyetem Ökológia és Környezetvédelem Karának professzoraként Constantin Drăgulescu otthonosan mozog a növénytan, az etnobotanika, a fitocönológia (növénytársulástan) és a fitofarmaceutika ágazataiban, és eddig számos könyve jelent meg, a 90-es évek elejétől mostanáig, Nagyszeben és környékének növényvilágáról.

Jelen kötete 2019-ben jelent meg, és ezúttal a szerző a román legendákban megjelenő növényekről ír. A bemutatott legendákat terepmunkái során gyűjtötte össze hosszú évek során. Az első növényekről szóló legendákat még gyerekkorában hallotta édesapjától és Nagytalmács környékén élő rokonaitól, de lejegyezni őket csak 1965 után kezdte. Drăgulescut ma már a másodikként tartják számon a megjelentetett legendák számát illetően S. Fl. Marian után (akinek 182 legendát sikerült publikálnia). C. Drăgulescu 80 legendát publikált 1984-től kezdődően, és 48 kézírata is van, amelyek ebben a kötetben kerültek kiadásra. Összesen 128 legendát sikerült tehát összegyűjtenie és publikálnia, amelyekben 97 növényfaj jelenik meg.

A szerző bevallása szerint nem megszokott, hogy egy botanikus legendákat gyűjtsön, ám ő mégis megtette, valószínű a növények és a népi kultúra iránti szeretete, tisztelete sarkallta, de említést tesz a „Legende populare românești” („Román népi legendák”) című műről is, amely szintén megihlette. A jelen kötethez az anyagot 1964 és 2018 közötti etno-botanikai kutatásai során gyűjtötte Dél-Erdélyből: Szeben és Fogaras környékéről, a Hortobágy-völgyéből, Töröcsvár (Bran), Szászváros (Orăștie), Hátszeg (Hațeg) környékéről, a mőcvidékről, Szászváros (Târnave) környékéről, valamint Olténiából (főleg Vâlcea megyéből),

Munténiából (főleg Teleorman megyéből), Máramaros és Dobrudza vidékéről, de néhány Moldvai, Bukovinai, Bánáti, Körösvidéki településről is. Terepmunkái során Drăgulescu arra számított, hogy hosszabb legendákat is talál, amelyeket más gyűjtők publikáltak, de meglepetésére ritkán sikerült fél oldalnál hosszabb legendát lejegyeznie. A mesélők csak a legendák lényegét mesélték el, általában azt a pár mondatot, ami bemutatta, hogyan jött létre vagy jelent meg egyik-másik növény; legtöbbször a legendák fő vonala nem volt más, csak egy hiedelem, néha egy valós vagy lehetséges esemény. A románok többsége ismer növényfajokat és ezek felhasználási módjait, ám legendákat csak igen kevesen tudnak mesélni (a megkérdezettek alig 5%-a).

Szomorú tény, hogy amíg a 70-es években három-négy településről „jött össze” egy legenda, addig a XXI. század elején már háromszor annyi várost és falut kellett bejárnia a szerzőnek egyetlen legendáért, és sokszor ezek ugyanannak a legendának a különböző változatai voltak.

A kötet bevezetőjében Drăgulescu meghatározza a legenda fogalmát, részletezi, hogy miben különbözik a mesétől, majd az első fejezetben taglalja, hogy mióta, honnan és hogyan gyűjtötte a legendákat. A szerző a legendák első rendszerezését az ezekben szereplő növények közismert román népi megnevezéseinek ábécé sorrendjében készítette el. A második rendszerezést a legendákban szereplő növényfajok tudományos megnevezésének (latin megnevezés) ábécé sorrendjében végezte. A 408 ismert legenda 262 növényfajra vonatkozik, amelyeknek 254 népi megnevezése létezik (a különbségeket az adja, hogy több legenda ugyanarra a növényfajra vonatkozik). A harmadik lista a legendákat az őket publikáló 64 szerző nevének ábécé szerinti sorrendjében mutatja be. A kötet harmadik és egyben utolsó fejezete tartalmazza a szerző által összegyűjtött legendákat, ábécé sorrendben a növények népi megnevezései szerint.

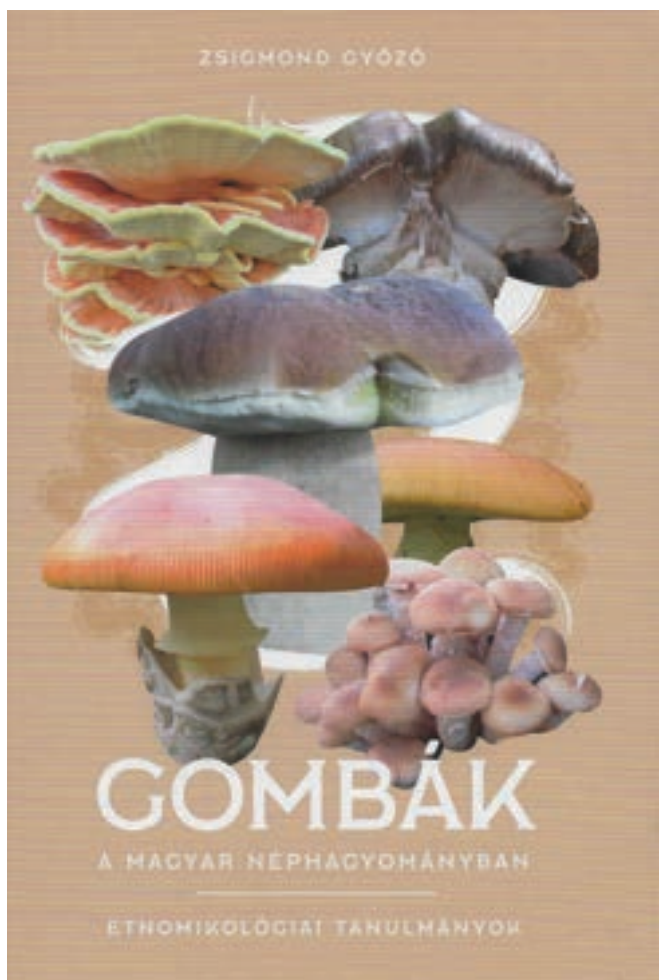
Biológusként ámulattal olvastam el ezeket a rövid legendákat, amelyek nemcsak egyes ismert növények keletkezésének „el-méletét” mutatják be, hanem azt is, hogy megmutatják, hogy mennyire gazdag és határtalan az emberi fantázia, hogy mennyire tükrözik ezek a legendák az ember és természet kapcsolatát, amely az emberi faj keletkezésével egyidejű. A legendák olvasása során megtudhatjuk a népi hiedelem szerint honnan ered a csípőspaprika, a júdás pénze, a jegenyefenyő, a havasszépe, a tavaszi kankalin, a kakasmandikó, a róza és sok más ismert növényünk.

A könyv összességében érdekes olvasmányként vagy hasznos forrásanyagként szolgálhat minden botanika vagy etnobotanika iránt érdeklődő olvasónak, de a harmadik fejezetben a szerző által bemutatott rövid kis legendák akár a gyerekek számára is érdekesek és tanulságosak, és erősítik bennük a természet és a növények szeretetét.

ZÁGONI Imola Éva

ZSIGMOND GYŐZŐ: GOMBÁK A MAGYAR NÉPHAGYOMÁNYBAN (MUSHROOMS IN HUNGARIAN FOLK TRADITION)

Tortoma Kiadó, Barót 2020, 366 old.

Dr. Zsigmond Győző új könyvvel ajándékozta meg a gombák „szerelmeseit”, mintegy tovább bővítve ismereteinket a magyar nyelvterület népi gombászataráról. A szinte tökéletesnek nevezhető fényképek, az alapos történeti áttekintés és a téma minden részletében pontossággal kalauzoló szöveg a teljességre törekvésről tanúskodnak.

A Kárpát-medence népi gombaismeretét áttekintő könyv felsorakozik a megjelent hasonló ismereteket bemutató Zsigmond Győző könyvei után (Gomba és hagyomány, Népi gombászat Székelyföldön, stb.). Ezúttal egyféle összegezésre törekedve. Ekképp a tanult, és még inkább az egyszerű, falusi gombász, aki saját éttrendjét gazdagítja a gyűjtött gombával, valamint azok is, akik eladásra szánják a természetből gyűjtött finomságokat: alapos szakirodalommal gazdagodnak. A szerző érdemének tekintem azt a törekvését, hogy épp úgy meg kíván felelni a legkritikusabb tudományos kutatóknak, mint a könyvet csak útmutatónak tekintő kezdő gombásznak.

Kiemelek néhányat a kötet érdekességei közül. A bükkfatapló és a nyírfatapló háziipari felhasználását fényképekkel is illusztráló bemutatásával sokak számára új ismereteket közöl. Hasonlóképp a titokzatos harapégés és a hozzá kapcsolódó történetek ecsetelésével.

A gombafajok és a magyar népi gombanevek jegyzéke, a felhasznált szakirodalom bősége és az adatközlők listája az egész könyvet átfogó igényességet, adatgazdagságot jelzik. Az etnomikológiai kérdőív pedig a munkamódszerről nyújt felvilágosítást, ösztönöz és eszközt ad a kutatás folytatásához.

A baróti Tortoma könyvkiadó és könyvkereskedő cég minden elismerést és dicséretet megérdemel az igényes kivitelezésért.

Puskás Attila

HÍREK, ÉRDEKESSEGEK, IRODALOM • NEWS, CURIOSITIES, LITERATURE

BENEDEK LAJOS: PÁL-FÁM FERENC LAUDÁCIÓJA

PÁL-FÁM Ferenc, 2017. Fotó: KÖSZEGINÉ TÓTH Judit

Pál-Fám Ferenc 1968. szeptember 15-én született Sepsi-szentgyörgyön.

Erdész szakon érettségizett Kézdivásárhelyen. Egyetemi tanulmányait a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetemen végezte 1992-től, ahol biológus oklevelet szerzett 1997-ben (szakdolgozatának címe: Adatok a Mecsek hegység és a Cserhát makroszkopikus gombáinak ismeretéhez.) Ugyanebben az évben felvételt nyert a budapesti Kertészeti Egyetem Nagygyomba mikológia témacsoportjába, mint nappali tagozatos PhD hallgató. Doktori disszertációját (címe: A Mecsek hegység nagygyombái (és néhány mikrogomba). Fungisztikai, ökológiai és cönológiai vizsgálatok) 2001-ben védte meg és ezzel megszerezte a PhD fokozatot.

2000-2002 között ügyvivő-szakértő a Veszprémi Egyetem Botanika Tanszékén. 2002-től a Kaposvári Egyetem (jelenleg MATE) Állattudományi Kara Növényntani és Növénytermesztés-tani Tanszékének adjunktusa, majd 2006-tól docense.

Számos tudományos társaság tagja. A Magyar Mikológiai Társaságé 1997-től (2006-2009 között vezetőségi tag), a László Kálmán Gombászegyesületé 1999-től, ahol 2003-

tól alelnök. Egyik alapítója a European Mycological Association szervezetnek, szerkesztőbizottsági tag a *Collecta Clusiana* szakfolyóiratnál, főszerkesztője a *Moeszia—Erdélyi Gombász* szakfolyóiratnak. Tagja továbbá a Pécsi Akadémiai Bizottságnak is.

Főként növényntani diszciplínákat oktat (növénysszervezetten, növényrendszertan, növényföldrajz és ökológia, valamint a természetvédelem), de jelentős a mikológia területén kifejtett oktatási tevékenysége is. Rendszeres meghívott előadója és terepgyakorlati vezetője a Magyar Mikológiai Társaság közép- és felsőfokú tanfolyamainak. Több doktori iskolában szerepet vállal, mint témavezető, és mint oktató.

Kutatásai is elsődlegesen a Kárpát-medencéhez kötök: több mint 20 éve folyamatosan publikálja Erdély mikológiai kutatásainak eredményeit. A magyarországi erdőrezervátumok mikológiai kutatómódszertanának egyik kidolgozója, számos ilyen területen végez felméréseket (Kőszegi-forrás ER, Somhegy ER, Pogány-Rózsás ER, Vetyem ER, Remetekert ER, Ropolyi-erdő ER). Sokrétű kutatásai közül kiemelendő, a teljesség igénye nélkül: élőhelypreferencia vizsgálatok, adventivitás a nagygyombák szempontjából, gombaközösségek és edényes növényközösségek közötti összefüggések vizsgálata, antropogén élőhelyek nagygyombáinak vizsgálata, halucinogén gombák vizsgálata.

Tudományos közleményeinek száma 245, melyre több mint 265 független idézet érkezett.

PÁL-FÁM FERENC: BENEDEK LAJOS LAUDÁCIÓJA

Benedek Lajos Budapesten született 1976-ban.

1994-ben érettségizett Győrben, a Czuczor Gergely Ben-
cés Gimnáziumban, majd 2002-ben a Szent István Egyetem
Kertészettudományi Karán szerzett okleveles kertészmérnök
diplomát. Ugyanott, a Nagygomba Mikológia doktori pro-
gram keretében 2011-ben „A Központi-Börzsöny nagygombái:
fungisztikai, szünbiológiai és természetvédelmi értékelés” című
disszertációja sikeres megvédésével PhD fokozatot kapott.

A SzIE KTK (ma: Magyar Agrár- és Élettudományi Egye-
tem) Növénytani Tanszékének oktatója. Több növénytani
diszciplína mellett (növény szerkezet; növényrendszertan;
ökonómbotanika; növény földrajz, növényi ökológia) természe-
tesen gombaismereteket is oktat, 'Vadontermő nagygombák' cím-
mel. A Magyar Mikológiai Társaság közép- és felsőfokú szak-
ellenőri tanfolyamai szervezésének oszlopos tagja és oktatója.

Kutatási szakterülete a nagygombákhoz kötődik. Főbb témái
egyrészt a Kárpát-medence különböző élőhelyeinek fungisztikai
kutatása (Pilis, Visegrádi-hegység, Börzsöny, Soroksár, Bükk,
Bátorliget, Kiskunság, valamint Erdély több területe), másrészt
a nagygombák monitorozása erdőrezervátumokban (Pogány-
Rózsás, Pilis, Bükk), de a fungisztikai vizsgálatok mellett öko-
lógiai és természetvédelmi jellegű kutatásai is számottevők.

Közleményeinek száma 75, melyekre összesen 39 függet-
len hivatkozás érkezett az idők folyamán. Ezek között vannak
könyvek, könyvfejezetek, szócikkek, ismeretterjesztő munkák
és konferencia-anyagok is.

Számos tudományos és oktatási pályázat résztvevője, olyan témákban, mint digitális tananyagok fejlesztése, interdiszciplináris
kiválósági központ létrehozása, újszerű módszerek kidolgozása a zöld jövőért vagy éppen a fenntartható természetvédelem meg-
alapozása magyarországi Natura 2000-es területeken.

Az angol és német nyelveket középfokú szinten műveli, mind szóban, mind írásban.

Jelentős szakmai közéleti tevékenységgel is rendelkezik. A 2009/2010. tanévi Deák Ferenc Ösztöndíjpályázat egyik nyertese.
Tagja a MMT-nek (jelenleg elnökségi tagja is), a TIT Stúdió Gombász Szakcsoportjának, Journées européennes du Cortinarius-
nek, a LKG-nek, valamint az FVM Vadon Termő Gombák Szakbizottságának. A 27. Nyíregyházán szervezett Európai Cortinarius
Kongresszus szervezőbizottságának titkára. Szerkesztőbizottsági tag a Moesziánknál, kezdetektől aktív résztvevője a gombásztá-
borainknak.

Benedek Lajos, 2020. Fotó: Kálai Katalin

ZSIGMOND GYŐZŐ: LAUDÁCIÓ DIÓHÉJBAN MELOT JACQUES ÉS TĂNASE CĂTĂLIN DÍJAZOTTAKRÓL

MELOT Jacques

1948-ban született Párizsban. Francia mikológus, aki matematikusként kezdte pályáját. A pontosság, az alaposág a tudományos kutatásban talán ezért nem véletlen mikológiai munkásságában sem, mely világviszonylatban is az egyik legjelentősebbnek mondható.

Talán az sem véletlen, hogy épp a legnehezebben azonosítható gombanemzetség kutatásában elért eredményeit tartja legtöbbször a szakma, noha például szervezői, szakírói munkássága ugyancsak lenyűgöző, sikeres, sajnos anyagiakban való elismertsége már nem éppily számottevő.

Alapító és tiszteletbeli tagja annak a szervezetnek, mely rendezvénye keretében 2018-ban a Pázmány Dénes-díjat neki adományoztuk (JEC, azaz a 'Pókhálósok Európai Napjai', mi egyféle terepmunkával egybekötött mikológiai kongresszus, talán a legszínvonalasabb a világon).

1974-1984 között főként Németországban tartózkodva szakosodott gombászként. 36 évig élt és dolgozott Izlandon. Mintegy 90 gombanév kapcsolódik személyéhez. Szakfordítóként is kiváló munkát végzett. A molekuláris biológiában használják a pókhálógombák általa készített csoportosítását, rendszerezését. A Francia Mikológiai Társaság szaklapjának (BSMF) főszerkesztője. Kezdeményezője és gondnoka, tulajdonosa a Mycologia-Europaea nemzetközi gombász fórumnak a világhálón. A további részleteket egy szakmai önéletrajz közlésével azok figyelmébe is ajánlom, kik nem tudnak franciául.

(Saját felvétel)

TĂNASE Cătălin

Azon nemzetközileg elismert román mikológusok egyike, kik nem csupán tartják velünk a kapcsolatot, de ápolják is azt, tesznek a gyümölcsöző együttműködésért. Amikor első tanfolyamunkat indítottuk, jött hozzánk előadást tartani, és aztán a vizsgáztatásban is segített (a bizottság tagjaként) egyesületünknek, vállalva, hogy kiegészíti a főleg anyaországi szakembergárdát, lehetővé téve, hogy megfeleljünk a követelményeknek. Munkatársa, szerzője lapunknak, a Moesziának.

Szaktanulmányok, könyvek eljuttatásával meg román rendezésű nemzetközi mikológiai konferenciákra való meghívással ugyancsak hozzájárult egyesületünk szakmai háttérének megalapozásához.

1962-ben született, a Iași-i Alexandru Ioan Cuza Tudományegyetem Biológia Karának doktorátusvezető egyetemi tanára, a Román Tudományos Akadémia levelező tagja. Elsősorban az ő érdeme, hogy van immár Vörös Listája a nagygombáknak Romániában. 12 könyv és több mint 100 tanulmány szerzője, 15 kutatási terv kivitelezését irányította, van 4 találmánya is. Vendégprofesszor volt Svájcban és Spanyolországban. Sokáig titkára volt a Román Mikológiai Társaságnak, 2014 óta pedig elnöke, 6 belföldi és 4 külföldi tudományos munkásságáért adott kitüntetés birtokosa. 2018-ban kapta meg az LKG részéről a Pázmány Dénes-díjat. Az ő esetében is közöljük a szakmai önéletrajzot (angolul).

(Fotó: Birsan Ciprian)

LE CV DE JACQUES MELOT

- Né le 24 février 1948 à Paris.
- Études secondaires.
- Études supérieures en mathématiques (licence, maîtrise, doctorat) 1967-1974.
- Enseignement de mathématiques à la faculté des sciences de l'université de Paris VI 1974-1976
- Séjour en Allemagne (Trossingen, Baden-Wurtemberg), mycologie 1974-1984.
- Séménagement et séjour en Islande 1984-2020.
- Recherches mycologiques financées en partie par le Vísindaráð Íslands (Conseil national de la recherche scientifique en Islande).
- Coauteur de la *Cortinarius, Flora photographica* 1988-2018. Ouvrage en 5 volumes publié en suédois et traduit séparément en français, allemand et anglais. Auteur des traductions en français et d'une partie de la traduction en anglais. Superviseur de la traduction en allemand.
- Bénéficiaire du Minningarsjóður Margrétar Björgolfsdóttur pour la *Cortinarius, Flora photographica*. 2007.
- Auteur d'environ 90 noms ou combinaisons de taxons principalement dans le genre *Cortinarius*.
- Traducteur d'une partie de *Farbatlas der Basidiomyceten* de Moser-Jülich.
- Auteur de la classification du genre *Cortinarius* utilisée actuellement en biologie moléculaire par l'équipe finlandaise (Niskanen, Liimatainen, Kytövuori, etc.) et d'autres équipes.
- Activités en rapport avec la conservation de la diversité linguistique et culturelle, pendant toute ma carrière.
- Administrateur du forum France-Langue de la Délégation générale à la langue française auprès du Premier Ministre, 1998-2014.
- Membre fondateur et membre d'honneur des Journées européennes du Cortinaire.
- Membre actif de la Société mycologique de France depuis 1974.
- Membre du comité d'administration de la Société mycologique de France.
- Directeur du Bulletin de la Société mycologique de France.
- Initiateur, administrateur et propriétaire du forum Mycologia-Europaea, créé en 1997 et toujours actif à l'heure actuelle (793 abonnés).
- Initiateur, administrateur et propriétaire du forum Cristal dédié aux questions rédactionnelles de la publication scientifique en mycologie.
- Initiateur, administrateur et propriétaire du forum Correcteurs dédié aux correcteurs professionnels
- Initiateur, administrateur et propriétaire du forum NFC dédié à la production et à la normalisation des noms français de champignons.
- Membre du comité international de nomenclature botanique, comité pour les champignons (CF), 2002-2019.

Publications (liste partielle)

- Éléments de la flore mycologique du Baar, I. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (1979), 95 (3), p. 193-238.
- Éléments de la flore mycologique du Baar, II. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (1981), 97 (2), p. 49-79.
- Note sul genere *Cortinarius*. *Atti del Symposium internazionale di micologia* 1981 (1982), p. 189-204 et 207-217.
- La pigmentazione citoplasmica e sua relazione con la pigmentazione extra-cellulare nel genere *Cortinarius*. *Atti del Symposium internazionale di micologia* 1981 (1982), p. 205-206.
- *Collybia butyracea*, *collybia filamentosa* et l'*Agaricus asemus* (Éléments de la flore mycologique du Baar, III). *Bull. Soc. mycol. Fr.*, 98 (2) (1982), p. 175-182.
- *Clitocybe pausiaca* (Fr.) Gilet, *Agaricus admissus* Britz. et *Clitocybe foetens* Melot. *Cryptog. Mycol.*, 4 (1983), p. 231-234
- *Cortinarius camptoros* et *Cortinarius patibilis*, deux nouveaux Phlegmaciums des forêts de la montagne. (En collaboration avec T. E. Brandrud.) *Bull. Soc. mycol. Fr.*, 99 (2) (1983), p. 219-237.
- *Cortinarius*, sous-genre *Myxaciium*, section *Delibuti. Agarica*, VI (1985).
- Contribution à l'étude du genre *Cortinarius*. *Documents mycologiques* (1986), XVI (63-64), p. 105-108.
- Contribution à l'étude du genre *Cortinarius*, II. *Documents mycologiques* (1987), XVII (68), p. 65-73.
- *Combinations et taxa nova*. *Documents mycologiques* (1989), XX (77), p. 93-100.
- Nomenclature correcte et exégèse des taxons dans le genre *Cortinarius*, I. *Documents mycologiques* (1987), XVII (68), p. 101-109.
- Contribution à l'étude du genre *Cortinarius*, III. *Documents mycologiques* (1987), XVII (68), p. 111-114.
- *Cortinarius poppyzon* et *Cortinarius craticius*. *Documents mycologiques* (1987), XVII (68).
- Une classification du genre *Cortinarius* (Pers.) S. F. Gray. *Documents mycologiques* (1990), XX (80), p. 43-59.
- À propos de l'Atlas des Cortinaires, Pars 1 de Pierre-Moëgne Loccoz et Patrick Reumaux. *Documents mycologiques* (1990), XX (80), p. 61-69.

- *Cortinarius valgus* subsp. *camurus* (Fr.) Melot, stat. nov. *Documents mycologiques* (1990), XX (80), p. 70.
- Validation and new combinations in *Cortinarius* with special emphasis on infrageneric taxa of subgenus *Phlegmacium* (Agaricales). *Nordic Journal of Botany*, 10 (1990) p. 535-538. (En collaboration avec T. E. Brandrud.)
- *Cortinarius bivelus* (Fr. : Fr.) Fr. *Documents mycologiques* (1990), XX (80), p. 70.
- Le genre *Cortinarius* en Islande. I. *Acta botanica islandica*, 11 (1992), p. 89-110.
- Nomenklatur för sektionerna i släktet *Cortinarius* (Pers.) S. F. Gray. *Cortinarius, Flora photographica*, del 3 (en collaboration avec Svengunnar Ryman) (1994), Appendix, p. 19-25.
- Le genre *Cortinarius* en Islande. II. *Acta botanica islandica*, 12 (1995), p. 69-94.
- Nomenclature des hymenomycètes dans le *Systema mycologicum* de Fries. I. Nomenclature des taxons supraspécifiques. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (1996), 112 (2), p. 137-154.
- Carminophilie ou sidérophile ? *Bulletin de la Société mycologiques Dauphiné-Savoie* (1997) 144, p.
- Une bibliographie du *Systema mycologicum* de E. M. Fries. I. *Bull. Soc. mycol. Fr.*, 115 (1) (1999), p. 1-50.
- Robert Henry (1906-2001). *Bull. Soc. mycol. Fr.* 118 (2) (2002), p. III-XI.
- Meinhard Moser 1924-2002. *Jordstjärnan*, Årgang 24 (1) (2003), p. 40-42.
- *Cortinarius tammii*, une espèce friésienne mystérieuse retrouvée. Étude préliminaire. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (2004), 120 (1-4), p. 433-439.
- La légitimité du nom générique *Cuphophyllus*. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (2004), 120 (1-4), 463-465.
- Quelques remarques sur l'interprétation des espèces friésiennes. *Journal des J. E. C.*, VIII (2005), p. 82-88.
- Conférence sur la typification des noms anciens. Centro studi per la flora mediterranea. Borgo val di Taro.
- Terminologie mycologique : désigner le matériel sec. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (2008), 124 (1-2) p. 83-88.
- Interprétation et typification de quelques espèces friésiennes critiques ou peu connues du genre *Cortinarius*. *Journal des J. E. C.*, X (2007), p. 112-124.
- *Cortinarius cliduchus* Fr. *Journal des J. E. C.*, XI (2008), p. 47-50.
- *Cortinarius privignus* : la fin d'une énigme ? *Journal des J. E. C.*, XII (2009), p. 41-45.
- *Cortinarius cyanopus*. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (2012), 128 (1-2), p. 165-176.
- *Cortinarius anserinus* et *C. amoenolens*. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (2012), 128 (1-2), p. 177-180.
- Le trentenaire des Journées européennes du Cortinaire. Remarques sur sa politique linguistique et sur l'orientation à venir des ses activités. *Journal des J. E. C.*, XVI (2013), p. 5-13.
- Terminologie mycologique, I. Le bleu de crésyle. *Bull. Soc. mycol. Fr.* (2016), 132 (3-4), p. 261-267.

CV OF CĂTĂLIN TĂNASE

“Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Faculty of Biology, Laboratory of Mycology and Phytopathology, 20A Carol I boulevard, 700505 IAȘI.

Current position / expertise field

since 1992 - “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Faculty of Biology, Laboratory of Mycology and Phytopathology, didactic and research activity in the field of Biology.

Professional experience

since 2018, Correspondent Member of Romanian Academy;
 since 2008, full professor, by competition, at “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Faculty of Biology;
 2002–2008, associate professor, by competition, at “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Faculty of Biology;
 1996–2002, lecturer, by competition, at “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Faculty of Biology;
 1992–1996, assistant professor, by competition, at “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Faculty of Biology.

The main activities and responsibilities

Holder of the following academic courses at the Faculty of Biology: bachelor studies - *Mycology; Phytopathology*; master studies – *Strategies in biodiversity conservation; Habitats restoration; Medical mycology*; Biology Doctoral School: *Strategies for capitalization of the results of scientific research; Methods and techniques of research used in Biology; Notions of ethics in scientific research*.

Associate professor:

2014 – present: at Faculty of Geography-Geology of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Department of Geography: *Ecotoxicology* – master program Current Environment and Sustainable Development;

2020: at Faculty of Psychology and Educational Sciences of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Department of Teaching Staff Training: *Conservation biology* – program of Didactic Master in Biology.

Field of research

since 2009, PhD coordinator in *Natural Sciences* fundamental Domain, *Biology* Domain, *Botany* field;
Mycology: taxonomy, ecology and chorology of fungi;
Phytopathology: structural, physiological and biochemical changes induced by pathogenic micromycetes;
Mycotoxicology: the bioconversion potential of fungi;
Bioremediation: selection of fungal species with a role in bioremediation of pollutants;
Biotic interactions: selected fungi with a role in biocontrol;
Plants / fungi diversity conservation: monitoring of some species included in Annex I of the *Berne Convention* and in the *Habitats Directive*;
Romanian Red List of macromycetes.

2000 – present: I won through competition and coordinated 15 research projects;

1995 – present: I collaborated as a member in 35 research projects with internal or external funding.

Scientific publications

author / co-author: 190 articles, 12 books, 4 chapters in collective volumes, 4 university courses, 4 patents.

Education and training

since 1998, PhD in Biology, field of Botany, Fundamental domain Natural Sciences, Biology domain;
 1993–1998: doctoral internship within Faculty of Biology of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;
 1981–1985; 1990–1992: “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași, Faculty of Biology.

Postgraduate specializations

2000, Specialization in Databases, Mapping and Conservation of Phytodiversity, Tempus Scholarship JEP_UM 14030, at Porquerolles National Mediterranean Botanical Conservatory (France);
 1993, Faculty of Biology, București University, specialization course in Mycology.

Training mobilities / visiting professor

2013, visiting Professor at the University of Applied Sciences in Zürich (Switzerland);
2001, visiting Professor at the University of Vigo (Spain).

Personal skills and competences

Native language: *Romanian*;

Foreign languages: *French*;

Usual PC knowledge (Microsoft Office Word; Microsoft Office Power Point; Microsoft Office Excel; Internet Explorer).

Academic management

since 2020: Coordinator of the “Olga Necrasov” Center for Anthropological Research within the Romanian Academy - Iași Branch;

since 2020: President of Scientific Council of the “Olga Necrasov” Center for Anthropological Research within the Romanian Academy - Iași Branch;

since 2020: President of Nature Monuments Subcommittee within the Romanian Academy - Iași Branch;

since 2007: Director of “Anastase Fătu” Botanical Garden, by competition, at “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;

since 2014: President of Romanian Mycological Society;

since 2008: Vice-president of Romanian Society of Biological Sciences, Head of the Plant Biology Department;

since 2007: Member in the Council of the European Mycology Association;

since 2006: Member in the Commission of Natural Monuments within the Romanian Academy;

since 2002: Member in the Nature Monuments Subcommittee within the Romanian Academy - Iași Branch;

2012-2020: Vice-rector of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;

2012-2020: Member in the Executive Board of Administration Council of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;

2012-2020: Member in Administration Council of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;

2014-2020: Member in the Biology-Biochemistry Commission, CNATDCU;

2006-2020: Member in the Scientific Council of Călimani National Park;

2005-2020: Member in the Senate of the “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;

1999-2020: Member in the Council of the Faculty of Biology;

2016-2018: President of the Association of Botanical Gardens in Romania;

2008-2016: Vice-president of the Association of Botanical Gardens in Romania;

2008-2012: General Chancellor of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;

2008-2012: Member in Senate Bureau of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;

2008-2012: Member in the Academic College of “Alexandru Ioan Cuza” University from Iași;

2008-2012: Member in the Council of the Department of Biology within Faculty of Biology;

2004-2008: Head of Department of Plant Biology, Faculty of Biology in Iași;

2002-2008: Member in Commission 4 (Life and Earth Sciences) within National Council for Scientific Research in Higher Education;

2000-2004: Chancellor of Faculty of Biology in Iași;

1999-2008: Member in the Bureau of the Council of the Faculty of Biology;

1999-2007: Evaluator in the National Council for granting Scholarships Abroad;

1995-2007: Scientific secretary of Romanian Mycological Society.

Editorial activity

since 2020: Editor-in-Chief of *Romanian Journal of Biology – Plant Biology*;

since 2007: Editor-in-Chief of *Journal of Plant Development*;

since 2008: Member in the Editorial Board of *Contribuții Botanice* published by “Alexandru Borza” Botanical Garden of Babeș–Bolyai” University in Cluj–Napoca;

since 2007: Member in the Editorial Board of *Natura* journal, Biology series;

since 2008: Member in the Editorial Board of the journal *Analele Științifice ale Universității “Alexandru Ioan Cuza” din Iași* (new series), section II a. Vegetal Biology;

since 2003: Scientific reviewer for *Acta Horti Botanici Bucurestiensis* journal published by “Dimitrie Brândza” Botanical Garden in București;

2004-2008: Scientific reviewer and member in the Editorial Board of *Mycologia Balcanica* journal;

2000-2007: Secretary of the journal *Analele Științifice ale Universității “Alexandru Ioan Cuza” din Iași* (new series), section II a. Vegetal Biology.

Development of research laboratories / scientific collections

- 2007-present: establishment / endowment of the *Laboratory of modern biotechnologies for the conservation of some horticultural species and of spontaneous species with special status*, at the Botanical Garden in Iași (financed by CEEX Program-Module I projects; PN II; CNCSIS grants; internal grants);
- 2007-present: modernization of spaces and diversification of plant collections in the sections of the Botanical Garden (financed by CNFIS-FDI institutional development funds projects);
- 2006-present: establishment / endowment (financed by Program CEEX-Module I; PN II; CNCSIS grants) of the Laboratory of Fungi Research with applications in ecological soil reconstruction, within the Faculty of Biology;
- 1992-present: organization of the *Laboratory of Mycology and Phytopathology* for students, within the Faculty of Biology; modernization, acquisitions of equipment / reagents / literature.

Social skills and competences

- Integral part of the instructive-educational process: participation as president / member in commissions for didactic positions / research competitions, defense of doctoral / habilitation theses, awarding the title of *Doctor Honoris Causa* at the “Alexandru Ioan Cuza” University of Iași; “Gr. T. Popa” University of Medicine and Pharmacy in Iași; “Ion Ionescu de la Brad” University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine in Iași; Romanian Academy: “Petru Poni” Institute of Macromolecular Chemistry in Iași; University of Bucuresti, “Babeș-Bolyai” University in Cluj-Napoca; West University in Timișoara; Cluj-Napoca Technical University; Craiova University; “Dunărea de Jos” University from Galați; “Transylvania” University in Brasov; ‘Ovidius’ University in Constanta; “Aurel Vlaicu” University in Arad; “Vasile Goldiș” University in Arad; Oradea University; Suceava Gene Bank;
- since 2007, diversification of plant collections in the *section for people with visual disabilities* within the Botanical Garden;
- since 2007, organization of thematic exhibitions with species of plants, fruits and seeds from the Botanical Garden;
- since 1995, in collaboration with students, doctoral students and members of the Romanian Mycological Society, organizing thematic exhibitions with edible and toxic fungi.

Member of scientific societies

- International:** since 2003, Member in *European Mycological Association*;
- since 2000, Member in *European Council for Fungi Protection*;
- National:** since 1998, Member in *Romanian Phytosociological Society*;
- since 1995, Member in *Romanian Mycological Society*.

Awards / Distinctions

International:

- 2017, *EUREKA Diploma and Gold Medal* at the INNOVA International Invention Show in Barcelona (Spain);
- 2017, *Diploma and gold medal, Salon International des Inventions de Geneva* (Geneva Inventions - XLV Edition, Switzerland);
- 2015, *Diploma and Gold Medal*, awarded at *The World Exhibition of Invention*, Research and Industrial Innovation, INNOVA – EUREKA, 21 November 2015, Brussels (Belgium);
- 2009, *Diploma and Silver Medal*, awarded at *The World Exhibition of Invention*, Research and Industrial Innovation, INNOVA – EUREKA, 19-21 November 2009, Brussels (Belgium).

National:

- 2018, Dénes PÁZMANY *Award* of the „László Kálmán” Mycological Society;
- 2010, *Jubilee medal* awarded by the “Alexandru Ioan Cuza” University of Iași, for the activity carried out in university education, Iași, October 26, 2010;
- 2010, *Iuliu Prodan Award* of the Academy of Agricultural and Forestry Sciences “Gheorghe Ionescu-Șișești”, for the volume *Fungi with applications in agriculture, medicine and heritage*, București, December 9, 2010;
- 2010, *Jubilee Medal and Diploma of Excellence*, awarded by the University of București for contributions in conservation of phytodiversity and the development of botanical gardens, București, November 5, 2010;
- 2009, *Gold Jubilee Medal and Honor Diploma* awarded by the West University in Timișoara, for the activity carried out in university education in Romania, Timișoara, May 21, 2009;
- 2008, *Emanoil Teodorescu Award* of the Romanian Academy for the volume *Current concepts in fungi taxonomy*, București, December 19, 2008.

March 10, 2021

A LÁSZLÓ KÁLMÁN GOMBÁSZEGYESÜLET (LKG) ESEMÉNYNAPTÁRA 2017–2020
CALENDAR OF EVENTS 2017–2020 OF THE KÁLMÁN LÁSZLÓ MYCOLOGICAL SOCIETY

2017

<i>Január</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 1-én idén is megvolt a szokásos gombásztúra Illyefalva határában, szűkebb körben. • 18-án LKG-megbeszélés, képes bemutató a Székely Nemzeti Múzeumban tavalyi első félévünkről, s főleg a Duna-delta gombavilágának kutatásáról téli s tavaszi gombáinkról (Szász Balázs, Zsigmond Győző).
<i>Február</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 8-án képes bemutató a Székely Nemzeti Múzeumban az LKG tavalyi első félévéről, s főleg a sztánai gombásztáborunkról, tavaszi és nyári gombáinkról, valamint megbeszélés (Szász Balázs, Zsigmond Győző).
<i>Március</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 7-én Puskás Attila Zoltán Sándorral együtt: <i>Tavaszi gombák Háromszéken</i> címmel tartott vetített képes előadást a sepsiszentgyörgyi Kónya Ádám Művelődési Házban este 6 órai kezdettel. • 22-én képes bemutató a Székely Nemzeti Múzeumban az LKG évbúcsúztatóiról, a gomba és a konyha kapcsolatáról (Botos Erika, Eröss Péter, Simon József, Zsigmond Győző).
<i>Április</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 19-én Kiss J. Botond tartott előadást a dél-afrikai Krüger-parkról A Vadon Egyesület vadászati múzeumában Sepsiszentgyörgyön.
<i>Május</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 13-án az LKG 2 tagja vett részt olaszokkal gombakiránduláson varság és Korond környékén. • 16-án az LKG titkára és elnöke az árapataki általános iskolában románul tartott vetítéssel egybekötött gombaismereti előadást (mintegy 60 résztvevőnek). • 18-án 11-től Dálnokban tartottunk gombaismereti előadást mintegy 70 résztvevőnek (ZsGy). • 29-én a Nicolae Colan Általános Iskolában 8 és 9 órától két előadást tartott Zoltán Sándor, kb. 60 résztvevővel.
<i>Június</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 6-án Botos Erika tartott gombaismereti előadást az LKG részéről Zágomban, majd • 7-én Sepsiszentgyörgyön a Mikes Kelemen Elméleti Líceumban. • 6-án Zoltán Sándor tartott előadást az Ady Endre Általános Iskolában, 8 és 9 órától, majd 7-én és 8-án egy-egy előadást a Várad József Általános Iskolában. • 11-én az LKG részéről is részt vettünk többen a Magyar Mikológiai Társaság 25. évfordulóját ünneplő Budakeszi Vadasparkban tartott rendezvényen. • 18-án gombaismereti kirándulás Sugásfürdőn, Sepsiszentgyörgy közelében tehát. Túravezető: Zoltán Sándor. • 27-én LKG-küldöttség készítette elő a gyergyóremetei gombásztábor.
<i>Július</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 3–8. között került sor Bögözben és környékén az első általános iskolás tanulók számára szervezett udvarhelyszéki LKG-gombásztáborra (házigazda szervező: Burszán Zsuzsánna).
<i>Augusztus</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 18–23. között a László Kálmán Gombászegyesület szervezésében immár a tizennyolcadik nemzetközi gombásztáborra került sor, ezúttal Bálványoson. A táborozók (mintegy 100-an) felkeresték Kovászna és Hargita megye ismert és kevésbé ismert helyeit. Változatos és gazdag tevékenység várta a délelőtti gombásztúrákon résztvevőket délután és este. Előadások, filmek, kiállítások, versenyek, játékok várták a négy nemzedékből és az egész magyar nyelvterületről, de Ausztriából, Németországból, Svájcban és Hollandiából is verbuválódott érdeklődőket, résztvevőket. Szombattól – keddig naponta gombásztúrára indulnak a helybeliek kalauzolásával, gombaszépségszerepet szerveznek, ugyanakkor nemcsak a környék, de más vidéken is szedhető gombákkal kapcsolatos érdekességeket, hasznos tudnivalókat is megismerhetnek a résztvevők. Átadták a Pázmány Dénes- és a Veress Magda-díjat (Pál-Fám Ferencnek, illetve Zoltán Sándornak). Erdélyi és anyaországi szakemberek segítségével (Benedek Lajos, Földi Attila, Jancsó Gábor, Pál-Fám Ferenc, Vasas Gizella, Rimóczi Imre stb.) történt az azonosítás, a terepmunka, készültünk felismerési, valamint gombák szépe versenyekkel (utóbbi Tégglás Zoltán irányításával zajlott le, külön a kicsi nagygombák számára is (a Pro Micologia Alapítvány támogatásával)). Zsigmond Győző az LKG-ről (képes eseménynaptár 2016) és a kézdizéki népi gombászatról beszélt. Két kiadvány bemutatójára is sor került. A dévai Corvin Kiadó nyomdáját és Belfényéri Gábor fotóit dicsérő jövő évi gombanaptárunk (Erdélyi gombanaptár 2018) immár hagyományt folytat. Újabb Gerhardt-gombáskönyv bemutatása is megtörtént hála a fordító és szerző Vasas Gizellának és Locsmándi Csabának. A Csomád-Bálványos Natuta természetvédelmi területéről a Vinca Minor Egyesület elnöke beszélt és vetített: Para Zoltán. Jancsó Gábor előadása gombás érdekességekről szólt. Következett még időrendben Földi Attila (Ősi tudás, modern kutatások - szemelvények a gyógygombakutatás utóbbi éveinek eredményeiből) és díszvendégünk, Rimóczi Imre előadása (Az Alföld növényvilágának és nagygomba világának néhány érdekessége). A hozott gombasavanyúságok bemutatása és versenyztetése ugyancsak megvolt az Istvána szakácsainak segítségével. Gombás társasjátékokról nem csupán szó esett, ki is lehetett próbálni többet közülük (gombás kártya és sakk, Kis gombász stb.). Gombás DVD bemutatása is megtörtént, mely Marosvásárhely és környéke

	gombavilágát mutatja be Bélfenyéri Gábor képei révén, Téglás Zoltán gondozásában. Zemplén gombáiról készült kisfilm bemutatására (Kőszeginé Tóth Judit), a Kis Erdélyi Gombás CD bemutatójára szintén sor került (Bélfenyéri Gábor, Téglás Zoltán). A táborozók ez alkalommal is alaposan hozzájárultak a vidék gombavilágának felméréséhez, a vidék népszerűsítéséhez, az időjárási viszonyok kedveztek, 250-nél több gombafajt gyűjtöttek, azonosítottak a táborban és ki is állították feliratozva ezek nagy részét. Szabadtéri gombaismereti játékokra is sor került. Késő estébe nyúló, táborút körüli éneklés zárta a sikeres rendezvényt. A tábor fő támogatója Kovászna Megye Tanácsa, további támogatók: a dévai Corvin Kiadó, a szászmedgyesi Herasib kft., a Vinca Minor Egyesület, a Dália kft, a Bertis kft., a Kovászna Megye Turizmusáért Egyesület és a Székely Nemzeti Múzeum.
<i>Szeptember</i>	• 3-án gombásztábor előkészítése Sepsibesenyőn.
<i>Október</i>	• 21-én gombaismereti kirándulás számos résztvevővel Árkos környékén. Túravezető: Zoltán Sándor és Váradi Mihály. • 21–22-én minitanfolyamot tartottunk Szatmárnémetiben gombászati alapismeretekből, illetve terepmunkán is voltunk a Sári erdőben. (Zs. Gy.) • Gombavizsgálat a piacon a hónap végéig.
<i>November</i>	• 11-én volt az idei (nyolcadik éve megrendezett) Gombanap a Székely Nemzeti Múzeumban, mely sugásfürdői túrával (több mint 30 résztvevővel) kezdődött majd a már szokásos programmal folytatódott: gomba- és gombás kiállítással az emeleten, majd előadások, verseny. Az idei téma: a tölcsérgombák (Clitocybe stb.). A program 8.45 órakor gombásztúrával kezdődött Sugásfürdőn. 13.30-tól a Park vendéglő gombaspecialitásokat árult, 14.45-től volt a rendezvény megnyitója a múzeumban. Zoltán Sándor és Zsigmond Győző előadásai következtek, majd Bartha Zonga és Mihály Judit közreműködésével Fedor Ica két könyvének a bemutatására került sor a szerző jelenlétében. Kiállítás volt a szedett gombákból is bemutattunk, jövő évi gombanaptárunkból is lehetett venni. 17. 15-től gombaismeretből vetélkedtek az V–VIII. osztályos tanulók. 16–18 óráig kézműves foglalkozásokkal vártuk a gyermekeket a múzeum épületében.
<i>December</i>	• 16-án gombás évbúcsúztató volt a Kónya Ádám Művelődési Házban, du. fél 6-tól. kezdődött támogatóink köszöntésével, a gombás ételek. italok bemutatásával, kóstolgatásával, folytatódott új kiadványok ismertetésével, játékos versennyel (gombás szóparti gombás kártyánkkal, gombás célba dobással, tombolával).

2018

<i>Január</i>	• 1-én szokásos gombásztúra Illyefalva határában, szűkebb körben. • 24-én LKG-megbeszélés a Székely Nemzeti Múzeumban idei tevékenységeinkről. • 31-én Bélfenyéri Gábor tart előadást Marosvásárhelyen az EKE számára a környékbeli gombavilágról, képei alapján.
<i>Február</i>	• 10-én LKG-gombásztúra Illyefalva környékén. • 26-án LKG-megbeszélés, képes bemutató a Székely Nemzeti Múzeumban az LKG tavalyi első félévéről, tavaszi gombáinkról (film, előadás, játék, Zoltán Sándor, Zsigmond Győző)
<i>Március</i>	• 19-én képes bemutató a Székely Nemzeti Múzeumban az LKG tavalyi második félévéről, s tavaszi és nyári gombáinkról, valamint megbeszélés (Zoltán Sándor, Zsigmond Győző) • 26-án együttműködési szerződést kötöttünk az Uzoni Önkormányzattal gombaismertető plakát ügyében.
<i>Április</i>	• 6-án interjú a Mária Rádió számára az erdélyi gombászletről Téglás Zoltánnal. • 16-án képes bemutató a Székely Nemzeti Múzeumban az LKG tavalyi táboráról, nemzetközi konferenciájáról és a szarvasgombákról (Zsigmond Győző). • 25-én plenáris előadás a csíkszeredai Sapientia TE TDK-megnyitóján • 29-én az LKG és népi gombaneveink népszerűsítése Sántha Artilla Búhnagy székely szótárának bemutatóján.
<i>Május</i>	• 1-én együttműködési szerződést kötöttünk a piaci gombavizsgálat dolgában a sepsiszentgyörgyi TEGA-val. • 7-én az LKG elnöke gombapárokrol tartott vetítéssel egybekötött gombaismereti előadást a Székely Nemzeti Múzeumban. Ugyanakkor kötöttünk együttműködési szerződést a Vinca Minor Egyesülettel a gombaismeret közös népszerűsítése érdekében. • 12-én 10-től Bálványoson a nagy konferenciateremben tartottunk gombaismereti előadást (ZsGy) és vetélkedőt mintegy 50 résztvevőnek, kik a megye több általános iskolájából kerültek ki.
<i>Június</i>	• 22. LKG-gombafotó- kiállítás a Kónya Ádám Művelődési Házban Sepsiszentgyörgyön. Felelős: Márkodi Vera és Ernő. Közreműködött Sebestyén Lajos és Zsigmond Győző. • 27. LKG-megbeszélés idei táborainkról, a szervezendő kongresszusról a Székely Nemzeti Múzeumban

	<ul style="list-style-type: none"> • 2-7. Gombásztábor gyermekeknek Zeteváralján. Általános iskolás tanulók számára szervezett udvarhelyszéki LKG-gombásztábor (házigazda szervező: Burszán Zsuzsánna, szakmai bedolgozók: Forrai Tibor és Zoltán Sándor). • 5-én együttműködési megállapodást kötöttünk a Kézdivásárhelyi Magánerdészettel a gombaismeret népszerűsítése érdekében. • 6-án gombaismereti előadás (ZsGy) Csíkrákoson a Székely Akadémia keretében, Hargita Megye Tanácsával együttműködve. Megjelent az Erdélyi gombák elnevezésű EKE-memóriajáték a Bélfényéri Gábor képeivel s Téglás Zoltán felirataival, szövegével. • 31-én megjelent a Moeszia. Erdélyi Gombász új, 9-10-es száma és 2019-es gombanaptárunk a dévai Corvin Kiadónál.
<i>Augusztus</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 2-4. EKE-tábor Feketehalomban s vidékén, az itteni gombásztúrák vezetője, gombaismereti előadások tartója: Bélfényéri Gábor. • 17-22. között a László Kálmán Gombászegyesület szervezésében immár a tizenkilencedik nemzetközi gombásztáborra és konferenciára került sor, ezúttal Gyergyóremetén. Társzervezőnk volt a gyergyóremetei „Együtt a jövőnkért” egyesület. Fő támogatónk Hargita Megye Tanácsának Vidékfejlesztő Egyesülete, de segített bennünket a Corvin Kiadó Déváról, Sepsiszentgyörgy Helyi Tanácsa, a Herasib kft. Medgyesről, a Dália kft, a Bertis kft. és a Székely Nemzeti Múzeum például. Fő házigazdánk Gyergyóremete Önkormányzatának Közösségi Háza volt, hol a rendezvényeink nagy része zajlott a túrákon kívül persze. Előadások, filmek, kiállítások, versenyek, játékok igyekeztek kielégíteni a 4 nemzedékből s a romániaiakon kívül az anyaországból is verbuválódott érdeklődőket, résztvevőket. Az előadók közt volt például a Budapestről jövő dr. Rimóczi Imre egyetemi tanár, nemzetközi hírnök mikológus. 17-én Szabó Csaba, alpolgármester nyitotta meg a rendezvényt, üdvözölte házigazdaként a jelenlévőket, majd vetítés következett Gyergyóremetéről, majd Gyergyói népi gombászat címmel volt előadás. Aztán naponta volt legalább 3 gombásztúra helybeliek kalauzolásával, azonosítás, gombás játékok gyakorlása, a gombák szépe kiválasztása, előadások (Rimóczi Imre a tisztások gombáiról, Földi Attila a skóciai gombás élményeiről, Szilvásy Edit a Bükk, illetve a Forrás völgy gombavilágáról, Zsigmond Győző az LKG tavalyi egyéb rendezvényeiről, ugyanő a tavalyi bálványosi gombásztáborról). A szedett gombákról naponta volt képes bemutató (Benedek Lajos, Földi Attila, Pál-Fám Ferenc), s megtartatott az újabb Moeszia. Erdélyi Gombász 9-10 számának a bemutatása és az új gombanaptárnak az ismertetése (Pál-Fám Ferenc s Zsigmond Győző által). A gomba-felismerési verseny (Zoltán Sándor), a szabadtéri gombás játékok (Zsigmond Győző), a hozott gombasavanyúságok versenye is összejött, s a szabad program sem maradt el. Külön színfoltként került sor gombafotó-kiállítás megnyitójára, bemutatására is (Bélfényéri Gábor, Márkodi Vera és Ernő, Zoltán Sándor és Zsigmond Győző képeiből). Átadta a szervező egyesület a Pázmány Dénes-díjat (Benedek Lajosnak). Erdélyi és anyaországi szakemberek segítségével (Benedek Lajos, Földi Attila, Pál-Fám Ferenc, Rimóczi Imre, Oross Kinga, Fedor Ilona stb.) történt az azonosítás, a terepmunka. Titkárunk Téglás Zoltán volt, a képes fajlista készítője pedig Bélfényéri Gábor. A táborozók (gyermekek, fiatalok, közép-s idősebb korúak) ez alkalommal is alaposan hozzájárultak a vidék gombavilágának felméréséhez, a vidék népszerűsítéséhez, az időjárás viszonyok kedveztek, 290-nél több gombafajt gyűjtöttek, azonosítottak a táborban és ki is állították feliratozva ezek nagy részét. Szabadtéri gombaismereti játékokra is sor került.
<i>Szeptember</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 7-én együttműködési szerződést kötöttünk a sepsiszentgyörgyi ROMSILVA erdészeti igazgatósággal a gombaismeret népszerűsítése érdekében. • 19-én gombaismereti előadás (ZsGy) a Székely Akadémia keretében Csíkszentkirályban, Hargita Megye Tanácsával együttműködve. • 29-én LKG-megbeszélés a Székely Nemzeti Múzeumban a közelgő európai pókhálógombás kongresszusról.
<i>Október</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 14-20. Bálványoson (Erdélyben, Romániában, a Grand Hotel Bálványosban) a 36. Európai Cortinarius Kongresszus zajlott le 2018. október 14–20. között. Az első ilyen Romániában. Fő támogatónk a Bethlen Gábor Alap volt. A megnyitón többek közt üdvözlés hangzott el Tamás Sándor megyei tanácselnök, Rohner Oswald, a J.E.C. (Journées Européennes du Cortinaire) svájci elnöke részéről. A Román Mikológiai Társaság elnökének köszöntését a László Kálmán Gombászegyesület (LKG) elnöke tolmácsolta. A Cortinarius és más nagygomba nemzetségek kutatói itt, a Kárpát-medence legkeletibb tájain szakmailag és emberileg nagyon eredményes napokat töltöttek, 400-nál több gombafajt azonosítottak a talált mintegy 500 féle gombából. A neves és nemzetközileg elismert külföldi mikológusok mellett (kik főleg a J.E.C, az Európai Cortinarius Napok, jelenleg svájci elnöklettel működő szakmai szervezet tagjai voltak, Németországból, Olaszországból, Svájcban, Csehországból, Franciaországból például) fontos volt a romániai és magyarországi szakemberek társzervezőkként való bekapcsolódása, elsősorban a Magyar Mikológiai Társaságot (elnöke és több tagja képviselte) meg a Babes-Bolyai Tudományegyetem Biológiai Karát (Dr. Macalik Kunigunda vezetésével).

	<p>Kovácsna és Hargita megye természetközeli erdeinek florisztikai, mikológiai kincseit kínálta az érdeklődőknek, akik a tudományos munka mellett ellátogathattak a közeli Szent Anna-tóhoz s a Mohos tőzegláphoz vagy Kovácsna meg Tusnád fürdővárosokba, a céhes városba Kézdivásárhelyre, a Székely Nemzeti Múzeum városába Sepsiszentgyörgyre, a legnagyobb egykori szász városba (Brassóba), Töröcsvárra, s akár a Békási-szorosba, a Gyilkos-tóhoz is. A székely népi gombászat jelentős és több szempontból világviszonylatban is érdekesnek, egyedinek számít, s erről az ide látogató vendégeink is meggyőződhetnek. Például a taplógomba-feldolgozás népi mesterségéről ízelítőt kaphattak a Székely Nemzeti Múzeumbeli anyag egy részének megtekintésével, s egy korondi „toplász” (Máthé Béla) bemutatót tartott s taplóárut is hozott magával. Európa 9 országából a múlt héten mintegy 70 mikológus, valamint közel 30 környékbeli meghívott részvételével zajlott a 36. pókhálógomba-kongresszus. A napi terepmunkák, túrák alkalmával csodálatos élőhelyeken jártak, a délutáni foglalkozásokhoz jól felszerelt labor állt rendelkezésre. A felszereltséghez alaposan hozzájárultak a négy nyelvű ismertetőket is tartalmazó térképek (20 túrához). Főleg a Mohos, Komandó és a csíkszentkirályi Lucs környékén tett túrák bizonyultak eredményeseknek, azaz kellően nedvesnek, 40-50-féle pókhálógombát is sikerült összegyűjteni, bár nem nagy mennyiségben, de nem is ez volt a lényeg. Kommandó volt az egyetlen olyan hely, ahol még akár étkezésre is lehetett volna gyűjteni a kétszergyűrűs tölcse-gombából (szultángomba) vagy sárga és kései róka-gombából.</p> <p>Macalik Kunigunda a Babes-Bolyai TE biológus oktatója tanítványokkal, egyetemista csoporttal érkezett, amely nagy segítségére volt a résztvevőknek. A szakmai műhely felelőse Szász Balázs volt.</p> <p>Ez alkalommal ítélte oda az LKG két nemzetközileg elismert mikológusnak, gombakutatónak az egyesület legfontosabb díját, a szakmai elismerést jelentő Pázmány Dénes-díjat: idei birtokosai a Román Mikológiai Társaság elnöke, Cătălin Tănase, illetve a pókhálógombák jeles francia szakértője, Jacques Melot. Sajnos betegség miatt mindketten hiányoztak.</p> <p>A kongresszus idején szakmai előadásokat tartottak a következők: Saar Günther (Németország), Bellu Francesco (Olaszország), Jurkeit Werner (Németország), Albert László (Magyarország), Zsigmond Győző (Románia). A 36. Európai Cortinarius Kongresszus elérte célját, bemutatta a Kárpát-medence legkeletibb, székelyföldi tájainak nagygombavilágát, az eddigi mikotaxonómiai és mikocönológiai ismereteket gazdagította és nemzetközi közkinccsé tételét is megkezdte.</p> <p>A résztvevőknek a BGA támogatásával nyújtott részvételi ajándéksomagba bekerülhetett a Moesia. Erdélyi Gombász új, 9-10-es száma, egy-egy pakli a Kárpát-medence gombavilágát bemutató erdélyi és anyaországi kutatók, szakemberek által összehozott gombás kártya, színes könyvjelző, programfüzet a kongresszus 6 nyelvén, a házigazda és főszervező egyesület angolul, illetve magyarul bemutató színes füzet például az LKG, valamint a társszervező Kovácsna Megye Tanácsa s a támogató Vinca Minor egyesület ajándék kiadványain kívül. És mindezt LKG-szatyorban adhattuk át az illetékeseknek.</p> <p>Az eseményről tévés meg újságírói tudósítás is volt, több is (Háromszék, DIGI 24 TV Brassóból, Székely Hírmondó).</p>
November	<ul style="list-style-type: none"> • 17-én volt az idei (tizenkettedik éve megrendezett) GOMBANAP a Székely Nemzeti Múzeumban, mely sugásfürdői túrával (mintegy 20 résztvevővel) kezdődött majd a már szokásos programmal folytatódott: gomba- és gombás kiállítással az emeleten, majd előadások, verseny. Az idei téma: az őszi és téli fülőkék (főleg <i>Flammulina</i>, <i>Rhodocollybia</i> nemzetség). A program 8. 45 órakor gombásztúrával kezdődött Sugásfürdőn. 13. 30-tól a Park és a Bástyá vendéglő gombaspecialitásokat árult, 14,45-től volt a rendezvény megnyitója a múzeumban. Zoltán Sándor és Zsigmond Győző előadásai következtek (Ismertető fülökekről és a szedett gombákról, A téli fülöke a magyar néphagyományban), majd 15,45-től Gerendi Enderle Anikó gombákról készült képeiből nyílt kiállítás. Zene (fuvolán és zongorán): Farkas Ferentől Régi magyar táncok, Bartók Bélától Este a székelyeknél s Bartók Béla – Ország Tivadar: Magyar népdalok. Közreműködött: Könczey Kinga (fuvolán) és Krecht Emese (zongorán). Kiállítás volt a szedett gombákból is bemutattunk, jövő évi gombanaptárunkból, szaklapunkból kártyánkból is lehetett venni. 17. 15-től gombaismeretből vetélkedtek az V–VIII. osztályos tanulók. 16–18 óráig kézműves foglalkozásokkal (Demeter Piroska, Vinceffy Orsolya) vártuk a gyermekeket a múzeum épületében. <p>Gombavizsgálat a piacon a hónap végéig.</p>
December	<ul style="list-style-type: none"> • 5-én Benedek Lajos és Pál-Fám Ferenc előadása az MMT évzáró ülésén Budapesten az LKG-táborokról (Székelyföldi gombásztáborok és érdekes gombafajok.). • 15-én gombás évbúcsúztató volt a Kónya Ádám Művelődési Házban du. fél 6-tól. Kezdődött támogatóink köszöntésével, a gombás ételek. italok bemutatásával, kóstolgatásával, folytatódott új kiadványok ismertetésével, játékos versennyel (gombás szóparti gombás kártyákkal, gombás célba dobással, tombolával).

2019	
<i>Január</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 6-án gombászás marosi EKE-tagokkal, s ottani tagtársainkkal a Somos-tetőn. • 14-én hunyt el Mózes Annamária marosvásárhelyi kedves társunk, emléke legyen áldott. • 26-án volt meg az eddig elsőjén szokásos gombásztúra Illyefalva határában, szűkebb körben.
<i>Február</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 20-án LKG-megbeszélés, képes bemutató a Székely Nemzeti Múzeumban az LKG és JEC által rendezett 36. Európai Cortinarius Kongresszusról. (film, előadás, Zoltán Sándor, Zsigmond Győző) • Ugyanekkor: 20-án mesés, verses ismerkedés a gombák világával marosvásárhelyi Waldorf-iskolában Téglás Zoltán segítségével.
<i>Március</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 20-án megkapta az Év Civil Szervezete Díjat az LKG, átvétel Sepsiszentgyörgyön. • 28-án bemutattuk a Székely nemzeti Múzeumban a Moeszia. Erdélyi Gombász 9-10. számát. Ismertetett Puskás Attila és az egyik főszerkesztő. Közreműködtek: P. Magyarosi Imola színésznő, valamint fuvolán és zongorán: Könczey Kinga és Krecht Emese.
<i>Április</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 6-án volt Lukafalva környékén az MLG által szervezett idei Cseke Péter emléktúra.
<i>Május</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 1-én együttműködési szerződést kötöttünk a piaci gombavizsgálat dolgában a sepsiszentgyörgyi TEGA-val. • 13-án 10-től Bálványoson, illetve a Szent Anna-tónál a Büdöshegy Napja rendezvény alkalmával az LKG titkára tartott gombaismereti előadást és vetélkedőt mintegy 40 résztvevőnek, kik a megye több általános iskolájából kerültek ki. • 15-én tavaszi gombákról, s főleg a májusi pereszkéről tartott vetítéssel egybekötött gombaismereti előadást a Székely Nemzeti Múzeumban az LKG titkára és elnöke.
<i>Június</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 22-én A kárászi gombászfesztiválon képviseltettük magunkat, a gombafotó-kiállítás Bélfenyéri Gábor képeiből jött össze. • 29-én nagygyrnei túrájára kerített sort az MLG, marosi társaink.
<i>Július</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 1-6. Gombásztábor gyermekeknek Zeteváralján. Általános iskolás tanulók számára szervezett udvarhelyszéki LKG-gombásztábor (házigazda szervező: Burszán Zsuzsánna, szakmai bedolgozók: Forrai Tibor és Zoltán Sándor). • 12-17. között a László Kálmán Gombászegyesület szervezésében immár a huszadik nemzetközi gombásztáborra és konferenciára került sor, ezúttal Koltón. Társszervezőnk volt a Szatmári Gazdák Egyesülete Babos Krisztina és Fehér Kinga révén elsősorban. Fő támogatónk volt a Bethlen Gábor Alapítvány, de segített bennünket a Corvin Kiadó Déváról, Kovászna Megye Tanácsa, Sepsiszentgyörgy Helyi Tanácsa, a Herasib kft. Medgyesről, a Dália kft, a Bertis kft. és a Székely Nemzeti Múzeum például. Fő házigazdánk Koltó Önkormányzatának Teleki Sándor Kultúrháza volt, hol a rendezvényeink nagy része zajlott a túrákon kívül persze. Előadások, filmek, kiállítások, versenyek, játékok igyekeztek kielégíteni a 4 nemzetekből s a romániaiakon kívül az anyaországból is verbuválódott érdeklődőket, résztvevőket. Az előadók közt volt például a Budapestről jövő dr. Rimóczi Imre egyetemi tanár, nemzetközi híru mikológus. 12-én Csendes Lajos polgármester nyitotta meg a rendezvényt, üdvözölte házigazdaként a jelenlévőket, majd Kővár s Nagybánya vidéke, valamint Máramaros népi gombászata címmel volt előadás, aztán vetítés következett Koltóról. Naponta volt legalább 6 gombásztúra nagybányai EKE-tagok kalauzolásával, azonosítás, gombás játékok gyakorlása, a gombák szépe kiválasztása, előadások (Rimóczi Imre a különleges igényű nagygombáinkról, Jancsó Gábor a gombák védekező stratégiáiról beszélt és vetített, Földi Attila gyógyhatású gombáinkról beszélt: Szemelvények az elmúlt pár év tudományos publikációiból alcímmel, Zsigmond Győző az LKG tavalyi rendezvényeiről s eddigi 20 évéről, Locsmáncsi Csaba előadása révén a Retyezát-hegység gombavilágával ismerkedtünk). A szedett gombákról naponta volt képes bemutató (Benedek Lajos, Földi Attila, Pál-Fám Ferenc), s megtartott az új gombanaptárnak az ismertetése (Bélfenyéri Gábor s Zsigmond Győző által, a dévai Corvin Kiadónál jelent meg). A gomba-felismerési verseny (Földi Attila, Zoltán Sándor), a szabadtéri gombás játékok (Zsigmond Győző), a hozott gombasavanyúságok versenye is összejött, s a szabad program sem maradt el. Külön színfoltként került sor gombapreparátum- és gombafotó-kiállításra (Téglás Zoltán, Bélfenyéri Gábor). Átadta a szervező egyesület a Veress Magda-díjat (Babos Krisztinának és Fehér Kingának). Erdélyi és anyaországi szakemberek segítségével (Benedek Lajos, Földi Attila, Pál-Fám Ferenc, Rimóczi Imre, Oross Kinga, Fedor Ilona stb.) történt az azonosítás, a terepmunka. Titkárunk Téglás Zoltán volt, a képes fajlista készítője pedig Bélfenyéri Gábor. A táborozók (gyermekek, fiatalok, közép-s idősebb korúak) ez alkalommal is alaposan hozzájárultak a vidék gombavilágának felméréséhez, a vidék népszerűsítéséhez, az időjárás viszonyok kedveztek, 290-nél több gombafajt gyűjtöttek, azonosítottak a táborban és ki is állították feliratozva ezek nagy részét. Szabadtéri gombaismereti játékokra is sor került. Gombás vonatkozású könyveket mutattak be:

	<p>Locsmándi Csaba, Vasas Gizella, valamint Kőszeginé Tóth Judit. Utóbbi kisfilmet is hozott, láthattunk egy összeállítást a ZGE és az LKG, a zempléni és erdélyiek együttműködéséről. Egyik tanfolyamosunk (Paizs Szabolcs) sikeresen vizsgázott, oklevelet kapott a táborban.</p> <ul style="list-style-type: none"> • 20-án gyerektáborban (Agyagfalvi Kobakosok) volt gombás foglalkozás (Bélfenyéri Gábor s Téglás Zoltán révén). • 27-én az állatkert környékén szervezett Baba (a nemrég elhunyt Mózes Annamária tiszteletére) emléktúrát a marosi MLG.
<i>Augusztus</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 2-án EKE-tábori gombásztúrávezetésre is sor került marosi tagtársaknak (Bélfenyéri Gábor) köszönhetően Vármezőn. • 31-én mutatkozott be idén a marosvásárhelyi Forगतag keretében sikerrel a Málnássy László Gombászegyesület.
<i>Szeptember</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 19-én Zoltán Sándor képviseli egyesületünket Homoródszentpálon, hol nyugdíjasoknak tart gombaismereti előadást. • 20-22-én Borzonton volt az MLG gombásztábora.
<i>Október</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 11-13. Bikfalván tartott fennállása 20. évfordulójára emlékezve minitábort az LKG, meghívottai eljöttek az ország különböző részeiről. Fő támogató Sepsiszentgyörgy Önkormányzata volt. • 24-én a Bukaresti Tudományegyetem Hungarológia, Judaisztika s Roma Intézetének konferenciáján, Csík-somlyón tartott népi gombászattal kapcsolatos előadást az LKG elnöke. • 24-én került sor az MLG immár hagyományos októberi túrájára, Aszalos Ottó kishegyszőlői portáján. Kávé és töltött káposzta illatától kísérve, az 54 tagot számláló kemény csapat övig érő ködben gombászni indult.
<i>November</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 2-án volt újabb gombás plakátunk avatása a sepsiszentgyörgyi Búdöskútnál az együttműködő BBTE Környezetmérnöki Kara és a sajtó részvételével. • 3-án volt Erdőcsinádon gombásztúrája az Erdélyi Gombász Baráti Körnek, melyet két tagtársunk irányít (Bélfenyéri Gábor s Téglás Zoltán). • 9-én volt az idei (tizenharmadik éve megrendezett) GOMBANAP a Székely Nemzeti Múzeumban, mely sugásfürdői túrával (mintegy 30 résztvevővel, túrávezető: Csákány László volt) kezdődött majd a már szokásos programmal folytatódott: gomba- és gombás kiállítással az emeleten, majd előadások. Az idei téma: a nyári és őszi galambgombák (<i>Russula</i> nemzetség). 13,45-től 14,45 óráig a Bástya és a Park Vendéglő gombás ételeket kínált, 15,15-től került sor Zsigmond Győző: A galambgombák a magyar néphagyományban című vetített-képes előadására. 16.00-17.00 óra között műhelyfoglalkozás volt Vinczeffly Orsolya közreműködésével. Bemutattuk a szedett gombákat, Gerendi Enderle Anikó galambgombákról készített festményeit, friss kiadványaink is kaphatók voltak (jövő évi nagy gombanaptár, Moesia, Erdélyi Gombász 9-10, gombakártya a Kárpát-medence gombáiról). <p>A gombavizsgálatot a sepsiszentgyörgyi piacon többnyire Zoltán Sándor végezte a hónap végéig.</p> <ul style="list-style-type: none"> • 11-ére elkészült hat gombás plakátunk (a helyi önkormányzat támogatásával), melyeket a megye különböző látogatott helyeire szántunk. Ezek bemutatják a Baróti-, a Bodoki- és a Torjai-hegység, valamint a Hargita gombavilágát. • 14-én volt az idei marosvásárhelyi MLG-gombafotó-kiállítás megnyitója.
<i>December</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 14-én tartotta a gombás évbúcsúztatót Marosvásárhelyen az MLG. • 21-én gombás évbúcsúztató volt a Kónya Ádám Művelődési Házban du. fél 6-tól. Kezdődött támogatóink köszöntésével, a gombás ételek. italok bemutatásával, kóstoltatásával, folytatódott új kiadványok ismertetésével, játékos versennyel (gombás szóparti gombás kártyánkkal, gombás célba dobással, tombolával).
2020	
<i>Január</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 1-én megvolt szűkebb körben az immár hagyományos gombásztúránk Illyefalva környékén. • 16-án hunyt el Molnár György marosvásárhelyi kedves társunk, emléke legyen áldott. Ő volt az MLG elnöke, fő kapcsolattartónk az utóbbi időben.
<i>Február</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 12-én LKG-megbeszélés, képes bemutató gombásztáborunkról, téli gombáinkról a Bod Péter Megyei Könyvtárban (film, előadás, Zoltán Sándor, Zsigmond Győző). • 19-én a nyírfa-területpló felkutatása a Rétyi Nyírben.
<i>Május</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 1-én együttműködési szerződést kötöttünk a piaci gombavizsgálat dolgában a sepsiszentgyörgyi TEGA-val.
<i>Július</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 2-án meghalt gróf Bethlen Anikó, egyik régi támogatója egyesületünknek, marosvásárhelyi gombásztanfolyamaink fő házigazdája. A keresdi túrát, a mezőmadarasi és a ratosnyai minitábort és más rendezvényeinket az ő segítségével tette lehetővé,

	<p>• 10-15. között rendeztük meg immár 21. nemzetközi gombásztáborunk és mikológiai-etnomikológiai konferenciánk (természettudományi-néprajzi tehát) a László Kálmán Gombászegyesület szervezésében, melynek elnöke alulírott. Ezúttal tehát Székelyvárságon került rá sor, mintegy 70 állandó és 20 időnként résztvevővel az egész magyar nyevterületről (a Kárpát-medencéből). Néprajzi és természettudományi vonatkozású kutatások eredményeit mutattuk be, felmértük a vidék gombavilágát, a mikológia a népi gombászat szempontjait is figyelembe véve. A rendezvény az alábbiakat tartalmazta: előadások, filmek, kiállítások, versenyek, játékok, gombaismereti túrák igyekeztek kielégíteni a 4 nemzedékből s a romániaiakon kívül az anyaországból is verbuválódott érdeklődőket, résztvevőket. Az előadók közt volt például a Budapestről online előadást tartó dr. Rimóczi Imre egyetemi tanár, nemzetközi híró mikológus, a szintén budapesti nyelvész, etnomikológus szakíró Kicsi Sándor András és Pál-Fám Ferenc egyetemi docens Kaposvárról, alulírott a Bukaresti TE tanára és mások. Társszervezőnk volt a Varságért Egyesület. Fő támogatóink voltak: Hargita Megye Tanácsa Vidékfejlesztési Egyesülete, a Kolozsvári Akadémiai Bizottság (KAB) és Székelyvárság Önkormányzata, de segített bennünket a Corvin Kiadó Déváról, a Herasib kft. Medgyesről, a Dália kft, és a Székely Nemzeti Múzeum például. Fő házigazdánk voltak: a Csorgókő és a Három Bocs Panzió, hol a rendezvényeink nagy része zajlott (a túrákon kívül persze, a Covid 19 vírus miatt hozott óvintézkedések betartásával).</p> <p>• 10-én Tamás Ernő polgármester nyitotta meg a rendezvényt, üdvözölte házigazdaként a jelenlévőket, majd Udvarhelyszék népi gombászata címmel volt előadás. Naponta volt legalább 5 gombásztúra helybeliek kalauzolásával (a túravezetők dolgát Tóth Márton főerdész hangolta össze), azonosítás, gombás játékok gyakorlása, a gombák szépe kiválasztása. Gombás vonatkozású könyvet mutatott be Kőszeginé Tóth Judit. Előadás is naponta voltak. Rimóczi Imre a Kárpát-medence orchideáinak szomszédságában élő nagygombáinkról, Kicsi Sándor András állat és gomba kapcsolatáról tudósított etnomikológiai vonatkozásban, Zsigmond Győző az udvarhelyszéki népi gombászatról, valamint az LKG tavalyi rendezvényeiről, Macalik Kunigunda beszámolt a kolozsvári mikológiai és etnomikológiai kutatásokról, Fehér Kinga és Babos Krisztina a Szatmár megyei gombászok körének mikológiai, etnomikológiai munkásságáról számolt be, Bélyenyéri Gábor a marosi Gombász Baráti Körről beszélt, Szász Gábor Varság történetét mutatta be, Pál-Fám Ferenc (neki volt záró, összegező előadása is), valamint Zoltán Sándor és Fedor Ilona a vidék gombáiról frissen szedett példányok alapján (mikológiai és etnomikológiai vonatkozásokról) tartottak előadást. A szedett gombákról naponta volt képes bemutató s megtartott az új gombanaptárnak az ismertetése (Zsigmond Győző által, a dévai Corvin Kiadónál jelent meg). A gomba-felismerési verseny (Zoltán Sándor, Soós Barna), a szabadtéri gombás játékok (Zsigmond Győző), a hozott gombasavanyúságok versenye (Mihály Mónika) is összejött, s a szabad program sem maradt el. Külön színfoltként került sor gombapreparátum- és gombafotó-kiállításra (Téglás Zoltán, Bélyenyéri Gábor). Átadta a szervező egyesület a Veress Magda-díjat (Búzás Mihály Barnának). Több tanfolyamosunk felkészítése is folytatódott a táborban. Erdélyi és anyaországi szakemberek segítségével (Pál-Fám Ferenc, Oross Kinga, Fedor Ilona stb.) történt az azonosítás, a terepmunka. Titkárunk Tamás Tünde volt, a képes fajlista készítője pedig Bélyenyéri Gábor. A táborozók (gyermekek, fiatalok, közép- és idősebb korúak) ez alkalommal is alaposan hozzájárultak a vidék gombavilágának felméréséhez, a vidék népszerűsítéséhez. Az időjárási viszonyok kedveztek, 250-nél több gombafajt gyűjtöttek, azonosítottak a táborban és ki is állították feliratozva ezek nagy részét. Szinte semmi sem úgy történt, ahogy terveztük, visszatérő jelenség volt az újratervezés, de a szükségmegoldások miatt nem görcsöltünk be, egymást bátorítva hoztuk meg a döntéseket, melyek egy része jobbnak tűnt a rendes körülmények közt alkalmazottnál is. Mi tagadás: veszélyes vállalkozás zajlott le tünetmentesen a betegségeket illetően, másfelől pedig öröm volt látni s hallani a felszabadult társaság megnyilatkozásainak majd mindegyikét. Eredményes, örömteli szakmai és baráti rendezvény részesei lehettünk.</p>
Szeptember	<p>• 26-án LKG-minitanfolyam kezdődött el Székelyudvarhelyen az ottani népfőiskola meghívására. Az előadást az LKG elnöke tartotta és ő vezette a terepgyakorlatot a Tizenhétfalusiban (Hargita).</p>
Október	<p>• 3-án a László Kálmán Gombászegyesület és a Székely Nemzeti Múzeum szervezésében tartottuk meg a gombanapot. A fő téma: a csiperke volt (Agaricaceae). A program 8.45 órakor kezdődött sugásfürdői gombásztúrával, melyen szakavatott vezetők segítettek felismerni az ehető és mérgező gombákat. A túravezető Sebestyén Lajos volt. 13.45-től 14.45 óráig a Bástya és a Park Vendéglő gombás ételeket kínált. 15.15-től Zsigmond Győző: A csiperké a magyar néphagyományban címmel tartott vetített képes előadást. 16.00-17.00 óra között műhelyfoglalkozás volt Vinczeffly Orsolya közreműködésével. A jeles nap alkalmából több kiállítást is meg lehetett tekinteni: bemutattuk a szedett gombákat (több mint száz fajt különítettünk el), Gerendi Enderle Nikó csiperkékről készített festményeit. Friss kiadványaink is kaphatóak voltak. A zene is gyakran részét képezte a gombanapnak, most Filip Ignác és fia szórakoztatta a közönséget gombás vonatkozású furulyajátékkal.</p>

<i>November</i>	• 21-én meghalt Mándi István (fényképész), Öcsi, kedves szatmári gombásztársunk, tanfolyamosunk, ki táborainkat képpel, filmmel segítette többször is.
<i>December</i>	• 10-én jelent meg a Tortoma Kiadónál a Gombák a magyar néphagyományban című kötet, melyhez több LKG-tag is hozzájárult (képpel, szöveggel, terepmunkával).

Egész évben zajló egyéb tevékenységek a 2017-2020 időszakban: a gombaismeret, a gombamérgezések kerülése, munkánk, egyesületünk népszerűsítése végett rendszeresen is jelen voltunk a médiában Lapokban, rádióban (Kolozsvári Rádió, Romania Actualitati stb.), tévében (Duna TV, Digi24, ProTV, M1 stb.) népszerűsítették az egyesületet, illetve a gombákat tagjaink közül: Babos Krisztina (Szatmári Friss Újság), Bélfenyéri Gábor (Erdélyi Gyopár és Gyopárka), Málnási András (Népújság, Marosvásárhelyi Rádió, ETV), Zsigmond Győző, Puskás Attila, Zágoni Imola (Háromszék, Krónika, Székely Hírmondó, Erdélyi Gazda, Magyar Gombász, Journal des J.E.C. stb.), Molnár György (Marosvásárhelyi Rádió). Írjuk, szerkesztjük a Moeszia. Erdélyi Gombászt (Pál-Fám Ferenc, Zsigmond Győző és mások), a gombás falinaptárat (Zsigmond Győző, Bélfenyéri Gábor, Téglás Zoltán).

Honlapunkat 3 nyelven (www.gombasz.ro) Zsigmond László frissítette, Paizs Szabolcs pedig az MLG (tagszervezetünk) honlapját (<https://mlgombaszegyesulet.blogspot.com/>) magyar nyelven próbálja napra készen tartani a mostani elnök Varga Kálmán segítségével. Bélfenyéri Gábor tagtársunk a Facebook révén is népszerűsítette tevékenységünk.

TÁMOGATÓINK VOLTAK a 2017-2020 időszakban:

Sepsiszentgyörgyről: SEPSISZENTGYÖRGY HELYI TANÁCSA, KOVÁSZNA MEGYE TANÁCSA, TEGA KFT., SZÉKELY NEMZETI MÚZEUM, DÁLIA KFT., BOD PÉTER MEGYEI KÖNYVTÁR, KÓNYA ÁDÁM MŰVELŐDÉSI HÁZ, PARK ÉS BÁSTYA VENDÉGLŐ, GEODA KFT., VINCA MINOR EGYESÜLET, HÁROMSZÉKI KÖZÖSÉGI ALAPÍTVÁNY, BERTIS KFT. stb. Máshonnan: BETHLEN GÁBOR ALAPKEZELŐ ZRT., HARGITA MEGYE TANÁCSÁNAK VIDÉKFEJLESZTŐ EGYESÜLETE, KOLOZSVÁRI AKADÉMIAI BIZOTTSÁG, HERASIB KFT. MEDGYES, (A DÉVAI) CORVIN KIADÓ, MAGYAR MIKOLÓGIAI TÁRSASÁG, A KOLOZSVÁRI BABES-BOLYAI TE BIOLÓGIAI KARA, SÁNTHA TIBOR ÜGYVÉDI IRODÁJA, BÁLVÁNYOS RESORT, HÁROMSZÉK TURIZMUSÁÉRT EGYESÜLET, BABES-BOLYAI TE KÖRNYEZETTUDOMÁNYOK TANSZÉK, A JELENLEG SVÁJCI KÖZPONTTAL MŰKÖDŐ JEC és mások.

Együttműködésünk töretlen például a következő egyesületekkel, intézményekkel:

MAGYAR MIKOLÓGIAI TÁRSASÁG, SZÉKELY NEMZETI MÚZEUM, Ecosclub Lázárfalva, Hargita Megye Környezetvédelmi Hivatala, Kovászna Megye Erdészeti Igazgatósága, Vinca Minor Egyesület, Marosvásárhelyi Gombászok Baráti Köre, ZGE stb.

A Málnássy László Gombászegyesület (fiókszervezetünk) tevékenységét lásd annak honlapján.

Csak jelezzük: részünk van a szatmári facebookon működő gombászcsoporthoz (meghatározó ott Babos Krisztina és Fehér Kinga tagtársaink szerepe), valamint a marosvásárhelyi központtal, Bélfenyéri Gábor és Téglás Zoltán tagtársaink vezetésével működő Gombászok Baráti Köre tevékenységében.

ZSIGMOND Győző

Zoltán Sándor ad elő iskolásoknak Sepsiszentgyörgyön, 2017.04.21.
Fotó: Zs.Gy.

Iskola másként gombákról Árapatakon, 2017.05.16. Fotó: Zs.Gy.

Iskola másként gombákról Dálnokon, 2017.05.18. Fotó: Zs.Gy.

Megnyitó Bálványosfürdőn. 2017. 08.18. Fotó: Szakács Szilárd

Vasas Gizella gombaismertető előadása, 2017. aug.19.
Fotó: Bélyenyéri Gábor

Fekete Oszkár ad elő, 2017. aug.21. Fotó: Zs.Gy.

Szabadtéri gombaismereti játék, 2017.08.21. Fotó: Zs.Gy.

Csoportkép, 2017. 08.22. Fotó: Márkodi Ernő

Gombagyűró táborozók, 2017.08.22. Fotó: Bélfényéri Gábor

Laudációt mond Benedek Lajos, 2017.08.22. Fotó: Zs.Gy.

Énekel a Légyölő nevű együttes, 2017.08.22, Fotó: Zs.Gy.

Gyermekeknek szervezett gombásztábor Bögöz mellett, 2017. 07.03.
Fotó: Zs.Gy.

LKG-túra Árkos környékén, 2017. 10.21.
Fotó: Zoltán Sándor

Minitanfolyam Szatmárnémeti környékén, csoportkép terepen,
2017.10.22. Fotó: Zs.Gy

Gombanapi csoportkép Sugásfürdön, 2017. 11.11.
Fotó: Márkodi Vera

Gombaismereti verseny a Székely Nemzeti Múzeumban, 2017. 11.11.
Fotó: Zs.Gy.

Zoltán Sándor ad elő iskolásoknak Sepsiszentgyörgyön, 2017.04.21.
Fotó: Zs. Gy.

Gombás évbúcsúztató, 2017. dec. 16-án. Fotó: Zs. Gy

Téli LKG-túra, 2018. 02.10. 28. Fotó: Zs. Gy

Gombaismereti előadás a Büdöshegy napján, Grand Hotel,
2018. 05.12. Fotó: ifj. Zoltán Sándor

A Székely Akadémia keretében gombaismeretről Csíkrákoson,
2018.07.06. Fotó: Zs. Gy

Gombásztábor gyermekeknek Zeteváraán, csoportkép, 2018.07.07.
Fotó: Seklersound

Csoportkép Gyergyóremetén, 2018.08.21. Fotó: Békényéri Gábor

Díjátadás Benedek Lajosnak Gyergyóremetén, 2018.08.21.
Fotó: Békényéri Gábor

A 36. Európai Cortinarius Kongresszus megnyitója, 2018.10.14.
Fotó: ?

Műhelymunka, Bálványos, Grand Hotel, 2018.10.16. Fotó: Gál László

Albert László előadása a magyar résztvevőknek, Grand Hotel,
2018.10.17. Fotó: Gál László

Kultúrműsorban a Százlábú, Grand Hotel, 2018.10.18.
Fotó: Gál László

Kongresszusi csoportkép, Grand Hotel, 2018.10.18. Fotó: Gál László

Terepmunkán a Lucsban, 2018.10.18. Fotó: Gál László

Sepsiszentgyörgy, hol van piaci gombavizsgálat, 2018.11.02.
Fotó: Zs. Gy.

Gombanapi kiállítás Gerendi Enderle Anikó munkáiból, 2018.11.17.
Fotó: Márkodi Vera

A Moeszia. Erdélyi Gombász újabb számának (9-10.) bemutatása.
Sepsiszentgyörgy, 2019.03.28. Fotó: Zs. Gy.

A koltói LKG-tábor és konferencia megnyitója, 2019.07.12.
Fotó: Bélfenyéri Gábor

Rimóczi Imre ad elő, Koltó, 2019.07.13. Fotó: Bélfenyéri Gábor

Túra a Rotunda-hágó környékén, 2019.07.14. Fotó: Sebestyén Árpád

Gombásztábor gyermekeknek Zeteváralján, csoportkép, 2019.07.04. Fotó: Seklersound

A Fekete-tó mellett és benne, Gutin-hegység, 2019.07.15.
Fotó: Zs.Gy.

Gombák szépe, Koltó, 2019.07.14. Fotó: Zs.Gy.

LKG-tanfolyam vizsgája, Koltó, 2019.07.14. Fotó: Zs.Gy.

Szabadtéri gombás játékok Koltón, 2019.07.15. Fotó: Fehér Kinga

Tábori csoportkép, Koltó, 2019.07.16. Fotó: Békfyéri Gábor

Gombasavanyúságok, Koltó, 2019.07.16. Fotó: Kőszeginé Tóth Judit

Babos Krisztina és Fehér Kinga a Veress Magda-díjjal, Koltó, 2019.07.16. Fotó: Zs.Gy.

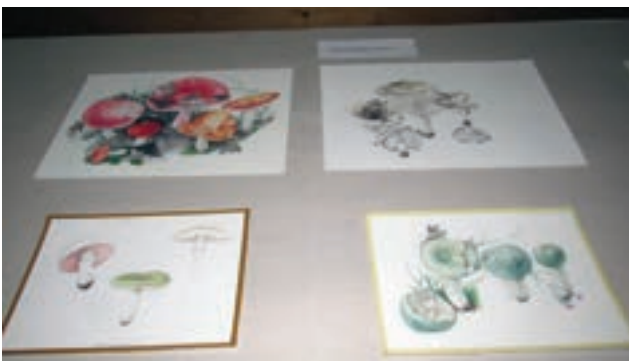
Az LKG 20. évfordulóját ünnepeljük Bikfalván, 2019.07.16. Fotó: Békfyéri Gábor

Zoltán Sándor nyugdíjasoknak ad elő Homoródszentpálon, 2019.09.19. Fotó: Forrai Tibor

A BBTE Sepsiszentgyörgyi Környezetmérnöki Kara és az LKG plakátot avat, 2019.10.02. Fotó: Bodor Tünde

Gerendi Enderle Anikó akvarelljei galambgombákról a gombanapon, 2019.10.09. Fotó: Zs.Gy

Játszunk gombás évbúcsúztatón 2019.12.15-én. Fotó: Petrovits Győző

Varság fölött, 2020.07.12. Fotó: Fehér Kinga

Csoportkép a Csorgókőnél, 2020.07.11. Fotó: Bélfenyéri Gábor

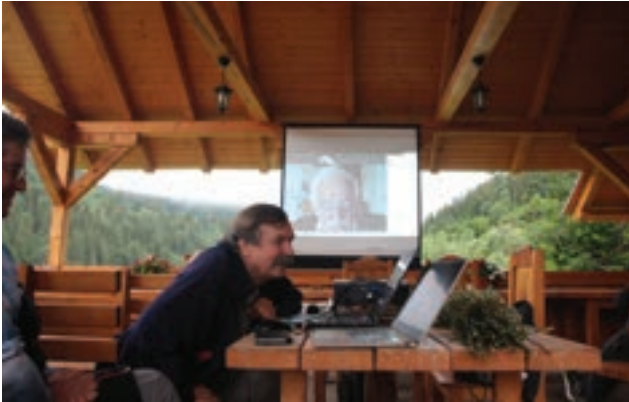
Tamás Ernő előadása László Kálmánra emlékezést követően,
2020.07.12. Fotó: Zs.Gy

Túrára készülünk, 2020.07.12. Fotó: Hajdú Piroska

Varsági gombaszépségek, 2020.07.12. Fotó: Fehér Kinga

Előadás Varságon Budapestről, 2020.07.12. Fotó: Bélyenyéri Gábor

Varsági csoportkép, 2020.07.13. Fotó: Bélyenyéri Gábor

A Veress Magda-díjas Búzás Mihály Barna beszél, 2020.07.13. Fotó: Kőszeginé Tóth Judit

Szabadtéri gombaismereti játék zajlik, 2020.07.14. Fotó: Zoltán Sándor

Székeljudvarbelyi minitanfolyamosok terepen (a Hargitán), 2020.09.26. Fotó: Zs.Gy

A gombanap múzeumi színpada, 2020.10.03. Fotó: Zs.Gy

A gombanap múzeumkerti közönsége, 2020.10.03. Fotó: Zs.Gy

RÖVIDEN A MÁLNÁSSY LÁSZLÓ GOMBÁSZEGYESÜLETRŐL

MOLNÁR György

A kezdet:

2005 nyarán egy 16 tagú marosvásárhelyi társaság úgy gondolta, csatlakozni kellene a sepsiszentgyörgyi László Kálmán Gombászegyesülethez. Bethlen Anikó grófnő biztatására, aki egy termet is felajánlott a megalakulandó társaság székhelyének (ezúton is köszönet Őnagyságának), és néhány az LKG-t már ismerő, a csatlakozást kezdeményező személy közbenjárásával felvettük a kapcsolatot a sepsiszentgyörgyi társasággal, akik nyomban „keblükre öleltek”, úgyhogy megalakulhatott a marosvásárhelyi gombásztársaság, felvéve városunk legismertebb, de sajnos már nem élő gombaszakértőjének, Málnássy Lászlónak nevét. Megkezdődött a szervezkedés, a munka és a következő évben az LKG által szervezett gombásztáborban a marosvásárhelyieknek volt a legnépesebb csapata (6 leány és 7 legény). Talán az indulás sikerén felbuzdulva, esetleg a kezdeti lelkesedés következtében, 2007. november 3-án egyesületünk már hét frissen végzett gombaszakellenőrrel dicsekedhetett, ugyanis az e napon Sepsiszentgyörgyön megtartott szakvizsgán ennyien szerepeltünk megfelelően. A következő két év sok adminisztratív munkával és tanulással telt, minek nyomán társaságunk további három szakellenőrrel gyarapodott és 2009 áprilisától már jogi személyként működhetünk (mint az LKG marosszéki tagszervezete).

*Molnár György, az MLG elnöke,
2019.08.31.*

A folytatás és a jelen:

Közben gyorsan telnek az évek, jönnek bajok, kellemetlenségek, mint minden „csapatban”, de ezeket áthidaljuk, orvosoljuk, kiheverjük, igyekszünk a tapasztalatokból okulni, úgyhogy egyesületünknek már néhány éve kialakult, hónapokra lebontott tevékenységi terve van. Persze ez nem egy áthághatatlan merev séma szerint működik, mindössze annyit jelent, hogy bizonyos terepgyakorlatokra minden évben ugyanazon hónapban kerül sor. Sajnos már három emléktúránk van, az örök gombászbirodalomba távozott társaink tiszteletére: a márciusban, esetleg áprilisban Teremiújfaluban tartandó (kucsmagombás) Cseke Péter emléktúra, aztán következik a marosvásárhelyi állatkert környékén júliusban Mózes Annamária emlékét ápoló terepgyakorlat és a novemberi fenyepereszkés nyomati „kiruccanás” Galatean Puiu bácsi nevével fémjelezve. Ezen emléktúrákon kívül van még két emblematis eseményünk, éspedig a Nagyernye környéki júniusi túra, ami gulyáspartival, énekléssel végződik, Erdélyi Pál tagtársunk udvarában, és a Kishegyszőlő környéki Aszalos Ottó portáján végződő töltöttkáposztás októberi kirándulás. Az utóbbi két eseményen minden évben 50-65 személy vesz részt és 40-60-féle gomba kerül kiállításra. Háromnapos „minitáborozásainkat” szeptemberben szoktuk megszervezni (tavalyelőtt Kisadorjánban, tavaly Gyulakután, az idén Borzonton). Ha az idő kedvező és van esély „komolyabb zsákmányra”, az év bármely szakában rendkívüli túrákat is összehozunk. Meg kell még említenem, hogy a havas hónapokban (január, február) is találkozunk és kiruccanunk kedvenc téli helyünkre, a bodoni erdőszélre, ahol szalonnát, kolbászt sütünk és tervezgetjük az év eseményeit. Azt sem hallgathatom el, hogy minden évben december közepén megtartjuk az évszáró, évkiértékelő gyűlésünket, gombás finomságok fogyasztása közben, melyek közül nem hiányozhat rangidős tagtársunk dr. Zoltán Márta kitűnő gombapaprikása.

A fentebb felsoroltakon kívül egyesületünk részt vesz városunk rendezvényein (civil szervezetek vására, Vásárhelyi napok, Vásárhelyi forgatag), rádió, TV műsorokban népszerűsítjük a gombászatot, előadásokat tartunk civil és társadalmi szervezetek kérésére, hétvégeken gombaellenőrzést vállalunk kétévenként gombafotó-kiállítást szervezünk, részt veszünk az LKG gombásztáborokban (2015-ben és 2019-ben egy-egy tagtársunk sikeresen tette le a szakellenőri vizsgát ezen táborokban). Jelenleg a tagok létszáma 48.

Dióhéjban így zajlik, ez a marosvásárhelyi Málnássy László gombászegyesület élete. Aki többet szeretne tudni rólunk, kattintson facebook-oldalunkra vagy keresse fel honlapunkat (mlgombaszegyesulet.blogspot.com).

Marosvásárhely, 2019. október 6.

Ui.: Az egyesület új elnöke az előző elhunytát követően: Varga Kálmán. Az új honlap: <https://www.facebook.com/M%C3%A1ln%C3%A1ssy-L%C3%A1szl%C3%B3-Gomb%C3%A1szegyes%C3%BClet-535635276967409/>.

A MÁLNÁSSY LÁSZLÓ GOMBÁSZEGYESÜLET ESEMÉNYNAPTÁRA 2019-RE CALENDAR OF EVENTS 2019 OF THE LÁSZLÓ MÁLNÁSSY MYCOLOGICAL SOCIETY

Január 17-én elhunyt az MLG oszlopos tagja, pénztárosa, szakellenőre: Mózes Annamária.

Február 24-én volt az első kiruccanás téli gombákra, téli fülőke, késői laskagomba, amiből keveset találtunk. Túra-vezető Aszalos Ottó.

Márciusban adminisztratív dolgok intézése zajlott, s rendbe tettük a székházat.

Április 6-án medvehagymás, kucsmagombás túra Lukafalva környékén. Túra-vezető: Simon Károly, akinek az udvarán gombakiállításal egybekötött, gombaismertetőt tartottunk, ezután meg is vendégelt a csapatot.

Május 11-én volt a Civil Szervezetek Vására, Marosvásárhely főterén, ahol több mint 32 féle gombát állítottunk ki.

Május 25-én túra a Panit községet övező réteken. A túra-vezető Lokodi Károly volt.

Június 29-én a hagyományos nagyernyei gombásztúrán 54 személy vett részt, és 64 gombafajt mutattunk be. Túra-vezető Erdélyi Pál volt, akinek az udvarán egy szép gulyáspartival koronáztuk meg ezt a napot.

Július 27-én tartottuk a Mózes Annamária emléktúrát a Somostetőn.

Augusztus 17-én gombásztúra Bélbor környékén, túra-vezető: Vajda Zsolt.

Augusztus 31-én volt a VII. Vásárhelyi Forगतag fesztivál, ezen több mint 78 gombafajt sikerült bemutatnunk az érdeklődőknek. A marosvásárhelyi rádió riportot készített velünk, ahol néhai elnökünk és P. Szabolcs szakellenőrünk válaszolt a gombákkal kapcsolatos kérdésekre.

Szeptember 20-22-én MLG-minigombásztábor Borzonton.

Október 26-án volt a Csere-erdei gombásztúra, ahol szép számmal vettek részt az MLG tagjai és szimpatizánsai, ez a hagyományos gombás töltött káposztás túránk. 56-an vettünk részt és 45 féle gombát állítottunk ki, a túra-vezető Aszalos Ottó volt.

Október 30-án a marosvásárelyi rádióban Málnási András tiszteletbeli elnökünk tartott gombaismereti előadást.

November 8-án Gombák Szépe nevezetű fényképképzőnk tartottuk meg.

November 16-án volt az év utolsó gombásztúrája, melyet Galatean Illés emlékének szenteltünk.

December 14-én év végi beszámolóval egybekötött ünnepségünket tartottuk meg.

MLG-túra 2018. okt. 30-án, csoportkép

Borzonti minitábor, 2019. szept. 20-21-22.

Májusi MLG-gombásztúra, Panit, 2019. máj. 25.

Gombakiállítás a Marosvásárhelyi Állatkertben

Az MLG a Vásárhelyi Forगतagban, 2019. aug. 31-én

MLG-gombafotó-kiállítás Marosvásárhelyen, 2019. nov. 8.

MLG-túra kezdődik. 2020. okt. 10.

MLG-túra a Cserében, csoportkép, 2020. okt. 24.

A GOMBÁSZ BARÁTI KÖR – ERDÉLY (GBK) ESEMÉNYNAPTÁRA 2017–2019 CALENDAR OF EVENTS 2017–2020 OF THE GBK – TRANSYLVANIA

2017

<i>Január</i>	• 5-én téli fülöke-túra a Somostetőn.
<i>Február</i>	• 10-én túra a Csereerdőben.
<i>Március</i>	• 25-én GBK-túra Teremiújfaluban (Alsó-Nyárad mente).
<i>Április</i>	• 5-én Belfenyéri Gábor gombafotókiállítása és előadása Bernádi házban.
<i>Május</i>	• 10-én kebeleszentiványi túra.
<i>Június</i>	• 1-én mezőpaniti túra. • 16-án Fedor Ilona könyvbemutatója Marosvásárhelyen.
<i>Augusztus</i>	• 19-én részt vettünk az LKG bálványosi gombásztáborában.
<i>Szeptember</i>	• 24-én vármezei gombásztúra brassói gombászbarátainkkal. • 30-án gombásztúra a Fenyves tisztására (Vármező fölé).
<i>Október</i>	• 15-én gombásztúra borszéki erdőkben.
<i>November</i>	• 4-én mezőpaniti túra.
<i>December</i>	• 31-én EKE-túra a Terebics-tetőre.
	<i>Más:</i> • Megjelent az Erdélyi gombák - EKE memóriajáték – a Belfenyéri Gábor képeivel, Téglás Zoltán szövegeivel. • Megjelent Belfenyéri Gábor és Téglás Zoltán munkájaként a Kis Erdélyi Gombás CD.

2018

<i>Január</i>	• 21-én az EKE erdőjáró túrái keretében ismerkedés a téli gombákkal. • 31-én Belfenyéri Gábor előadása gombákról diavetítéssel a marosvásárhelyi EKE-ben.
<i>Február</i>	• 28-án téli túra Feketegödén (Maros mente).
<i>Március</i>	• 25-én a GBK tavaszi gombásztúrája a marosvásárhelyi erdőkben. • 31-én gombásztúra a marosvásárhelyi erdőkben.
<i>Április</i>	• 3-án gombásztúra Teremiújfaluban (Alsó-Nyáradmente). • 4-én túra a kebelei kéttűs fenyőben. • 7-én gombásztúra Teremiújfaluban (Alsó-Nyáradmente). • 17-én túra a Mocsári erdőben (Marosmente) • 22-én és 27-én pisztricgomba-túra Vármező fölött (Felső-Nyáradmente).
<i>Május</i>	• 6-án túra Feketegödén. • 12-én túra a Berkesi-szorosban (Aranyos mente).
<i>Június</i>	• 9-én előadás diavetítéssel a Richter Gedeon napokon. • 11-én vármezei róka-gomba-túra (Felső-Nyáradmente). • 19-én vármezei vargánya-túra (Felső-Nyáradmente). • 23-án gombásztúra a bogáti erdőben. • 24-én Árapatak-Előpatak-gombásztúra. • 30-án EKE gombásztúra Vármező fölött.
<i>Július</i>	• 7-8-án A Gombász Baráti Kör gombásztábor a Vármezőn. • 11-én császargomba-túra a Nyárad mentén.
<i>Augusztus</i>	• 2-4-én volt az EKE feketehalmi tábora, itt Belfenyéri Gábor gombásztúrát vezetett és diavetítéses előadást tartott. • 12-én gombásztúra a fenyőkúti tőzeglápra. • 17-23 LKG-gombásztábor, részvétel fotókiállításban, a határozott anyag feldolgozásában és fotódokumentálásában. • 23-24-én nagymezőhavasi gombásztúra magyarországi gombászbarátainkkal (Felső-Nyárad mente).

<i>Szeptember</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 5-én torockói gombásztúra. • 15-én GBK gombásztúra Bélborban. • 20-án gombásztúra a fenyőkúti tőzeglápban.
<i>Október</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 2-án gombásztúra a Nagymezőhavas "vállára, a fenyőbe" . • 15-én túra a funtineli mezőre és Feketegödére (Maros mente). • 27-én EKE-túra Szováta környékén, ismerkedés a gombákkal.
<i>November</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 16-án fenyőpereszke-túra a kebelei kéttűs fenyvesben.
<i>December</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 22-én GBK-érváró.
	<p><i>Más:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Az Erdélyben élő nagygombafajok meghatározása, hazai és magyarországi gombász barátaink segítségével is történik. A Gombafotók Erdélyből nevű facebook nyílt csoportban állandó kapcsolatban vagyunk tagjainkkal és magyarországi barátainkkal, ami nagymértékben elősegíti az Erdélyi gombafajok jobb megismerését. A csoport jelenleg 1300 taggal rendelkezik. Ezen kívül több anyaországi gombász facebook csoportnak is aktív tagjai vagyunk. • Emellett az Erdélyi Gyopárban, az EKE folyóiratában, kéthavonta munkatársként gombaismertető színes-képes oldalt szerkeszttek, amit Téglás Zoltán lektorál. • 2018-ban jelent meg a Gyopárka 2. száma, az Erdélyi Gyopár gyerekmelléklete, amiben színes-képes- játékos gombás oldalt szerkesztettem a kicsik számára. • Megjelentettük Bélfenyéri Gábor és Téglás Zoltán a Kis Erdélyi Gombás CD II-t is.
	<i>2019</i>
<i>Január</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 6-án EKE-túra keretében ismerkedés a téli gombákkal a Somostetőn. • 20-án A Gomboszi c. gombás mesekönyv alapján játékos beszélgetés gombaismertetés a marosvásárhelyi Waldorf iskolában, Téglás Zoltán.
<i>Február</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 9-én túra Vármezőn. • 15-én túra a besei erdőben. • 16-án meseolvasás az Egyszer volt, gomba volt-ból (Téglás Zoltán). • 20-án Székelyhodoson iskolai gombaismertetés (Téglás Zoltán).
<i>Március</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 10-én tavaszi gombásztúra Kebeleszenivánon . • 17-én tavaszi gombásztúra Gödén, Marosmente. • 27-én mezőpaniti túra. • 30-án garcsinyi túra, Brassó környékén.
<i>Április</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 6-án vármezei túra EKE-sekkel. • 13-án túra Teremiújfaluba. • 26-án Téglás Zoltán, meseolvasás a Mesélnek a gombákból. • 27-én Pisztricgomba-túra Vármező fölött (Felső-Nyárádmente).
<i>Május</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 5-én gévagomba-túra Teremiben. • 6-án pisztricgomba-túra Vármezőn. • 12-én tejpereszke-túra Mezőpanitban. • 31-én nagypórás csiperke-túra Marosvásárhelyen.
<i>Június</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 8-án EKE-gombásztúra Vármezőn. • 22-én részvétel a kárászi gombásztáborban és gombafotó-kiállítás. • 23-én ismerkedés a kiskunhalasi tanyavilág gombáival. • 29-én gödei gombásztúra.
<i>Július</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 12-én Koltói gombásztábor és fotókiállítás, preparátumkiállítás. • 20-án Agyagfalvi Kobakok gyerektábor gombásztúra és előadás.
<i>Augusztus</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 2-án EKE-tábori gombásztúra vezetése Vármezőn. • 19-én bisztrai minitábor magyarországi gombászbarátokkal. • 31-én bisztrai gombásztúra.
<i>Szeptember</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 15-én gombásztúra Vármezőben EKE-sekkel. • 29-én gombásztúra Borszáken.
<i>Október</i>	<ul style="list-style-type: none"> • 1-én Galonya völgyi gombásztúra. • 14-én részvétel az LKG 20. évfordulójának megünneplésén Bikfalván.

November	• 3-án erdőcsinádi gombásztúra.
December	• 27-én GBK-évváró Marosvásárhelyen.
	<p><i>Más:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • A Gombafotók Erdélyből nevű facebook nyílt csoportban állandó kapcsolatban vagyunk tagjainkkal és magyarországi barátainkkal, ami nagymértékben elősegíti az Erdélyi gombafajok jobb megismerését. A csoport jelenleg 1400 taggal rendelkezik. Ezen kívül több anyaországi gombász facebook csoportnak is aktív tagjai vagyunk. • A Gombász Baráti Kör- Erdély zárt facebook csoport a tagok jobb együttműködését és információk megosztását teszi lehetővé. • Emellett az Erdélyi Gyopár-ban, az EKE folyóiratában, kéthavonta munkatársként gombaismertető színes-képes oldalt szerkeszttek, amit Téglás Zoltán lektorál. • 2019-ben jelent meg a Gyopárka 3. az Erdélyi gyopár gyerek melléklete, amiben színes-képes- játékos gombás oldalt szerkesztettem a kicsik számára.

Erdélyi gombák – EKE memóriajáték, 2017.07.06. Fotó: Bélyenyéri Gábor

*Fedor Ica könyvbemutatója, 2017.06.16.
Fotó: Békfyéri Gábor*

*Békfyéri Gábor előadása diavetítéssel. Feketehalom, EKE,
2018.08.02. Fotó: Békfyéri Gábor*

*A GBK gombásztábora Vármezőn, 2018.07.07.
Fotó: Békfyéri Gábor*

*EKE túsák keretében ismerkedés a téli gombákkal Somostetőn,
2019.01.06. Fotó: Békfyéri Gábor*

Kárászi gombásztábor, csoportkép, 2017.06.22. Fotó: Békfyéri Gábor

EGY MAGYARORSZÁGI GOMBÁSZ EMLÉKKÉPEI A LÁSZLÓ KÁLMÁN GOMBÁSZEGYESÜLET NEMZETKÖZI GOMBÁSZTÁBORAINAK 10 HELYSZÍNÉRŐL

SZILVÁSY Edit

Komandó, Vármező, Torockó, Borszék, Árkos, Gyimesbükk, Gyergyószárhegy, Katrosa, Csíkkarcfalva, Gyergyóremete, 10 gombásztábor, 10 felejthetetlen találkozás emberekkel, tájakkal, gombákkal. Mi hajtja a gombászt egy-egy viszontagságos útra, sok száz kilométeres utazásra, a megszokott komfort feladására, ha nem a gomba? A természeti környezetért, magashegységi erdőkért, tőzeglápokért, hegyi legelőkért, Erdélybe kell menni a magyarországi gombásznak, ha ismereteit a gombák birodalmáról bővíteni szeretné.

2006-ban nyílt először alkalmam, hogy részt vehessek az egyesület nyaranként megrendezett gombásztáborában. Akkor még fényképezőgépem sem volt, de az emlékek után nem kell kutatni, mélyen bevésődtek.

Komandón, és nem is akárhogy, a komandói gombakirály segítségével lett ismerősöm az addig csak könyvekben látott gomba „nagyvad”, a kétszergyűrűs tölcsérgomba. Komandón szultán gombának hívják találóan, hiszen ifjú korában hasonlít egy turbános szultánra. A gomba súlya: fiatalon, ahogy kibújik a földből kb. 20 dkg, idősödve 1 kg, nagyságot is elérheti a 40 cm átmérőjével.

Erdélyben a gombát nem találják, hanem kapják (az erdőtől). A vargányát medvének hívják, a kérdés, hogy sikerült e medvét kapni, az elején mulatságos volt számomra. Itt sikerült találkozni az ízletes vargánya hófehér változatával, melyet magától érteődően „jeges” medvének neveztünk el.

Vármezőn már az erdélyi gombászokat ismerősként köszönhettem, a családias hangulat, az erdélyi emberek kedvessége alapozta meg az érzést számomra, ha török, ha szakad nekem el kell jönni az elkövetkezendő gombásztáborokba is.

Torockón a szárazság miatti gombamentes gombásztáborban is jól éreztem magam. A második gombátlan nap után bizonyossá vált, fel kell hagyni a „kosarat tele” gombászással, inkább a turistáskodás örömeihez kellett folyamodni, szerencsére a környék kies szépsége alkalmas is volt erre. Mindezek ellenére rekordot sikerült teljesíteni, bár igaz hogy mumifikálódva, de császargombát leltünk, ami a táborok történetében addig még nem fordult elő.

Borszék a túravezetők személyiségének megismeréséről maradt emlékezetes számomra. Túravezetőink (Zsigmond Gyöző etnomikológiai kutatásai során megismert adatközlők, a falu ismert gombászai, sőt gombakirályai) nemcsak az ehető gombát, az erdő minden apró zugát jól ismerik. Az egyik túravezetőnk észjárása szerint felfelé nem érdemes gombát szedni, minek cipeljük, ha lefelé is megszédhetjük, így hát lefelé menet már szabad volt a vásár, éppen csak az idő volt olykor kevés rá. A tábor záró tábortűznél hangzott el holland gombásztársunk „Zicce”, kedves akcentussal elmondott költeménye: Tedd a gombád kosaramba, Mintha gombád gombám volna... (József Attila Tedd a kezed,...) átköltése, gombász módra.

Árkosra vonattal indultunk férjemmel. A Korona nemzetközi gyorsvonatról nézni a virradatot, - a hajnali Maros völgyét, a párában úszó völgyek, a harsogó zöld erdők, mezők, „pipázó” hegyek kibontakozó körvonalait - nem mindennapi élmény. Itt beugró „művészként” két napon keresztül Szász Balázssal Pál-Fám Feri megérkezéséig gombát határoztunk késő éjszakába nyúlóan, nagy élvezettel, de még így is sok gomba várt Ferire, amivel nem boldogultunk. Téglás Zoli alig győzte körmölni szép gyöngybetűivel a kiállító asztalra kerülő gombák feliratait.

A távolság megszépíti az emlékeket, mondhatom el **Gyimesbükkéről**. Budapest és Gyimesbükk közötti gépkocsival megtett távolságra 743 kilométert és 9 óra 28 perces utazási időt írt az utazástervező. Gép tervez, ember végez, nekünk ezt 19 óra alatt sikerült teljesíteni... Az első napi túrán nemcsak gombával, hanem egy baktériummal is sikerült találkoznom. Az itt, csak turistabetegségnek nevezett eseményt a bokrok mögött ücsörögve vészeltem át fájdalmas görcsök, izzadás majd hidegrázás közepette. Gyógyulásomat az üzenet, hogy szükség volna rám a gombahatározásnál segítette elő, az ilyen betegségekre ezek szerint gyógyír a gombahatározás. Emlékezetes maradt egy fekete kalapú, a lemezélén feketével kihúzott szürkésfehér lemezű nedűgomba meghatározása is. Szerencsére a pillanatot, hogy a gomba, mielőtt teljesen megfeketedik, el is pirul – megörökítettem, így vált biztosá, hogy az Európa szerte nagyon ritka piruló nedűgombával bővíthetett fajlistánk.

Gyergyószárhegyre lengyel barátainkkal érkezünk. A házigazdák minden gondolatunkat lesték, nehogy hiányt szenvedjünk valamiben is. Csak egyet nem tudtak elintézni, hogy gomba legyen. Szerencsére néhány szárazságtűrő faj azért megmutatta ma-

gát, így életem első sötét tinórúját is megörökíthettem. A lengyel fiúknak külön élmény volt a bánffyhunyadi cigány paloták - és egyéb Drakulás „folklor” események látványa.

Katrosa sem igyekezett megmutatni az egyre nagyobb lélekszámú tábor résztvevőinek, gombás arculatát. Búsulni azonban nem volt okunk, hiszen a környék 50 kilométeres körzetében lévő lápok, nedves élőhelyek autóval/terepjáróval rendelkező gombásztársaink jóvoltából mindnyájunk számára elérhetőek voltak. Aki gyalogos túrára vágyott a környéken, részt vehetett a helyi túravezetőkkel indított túrákon.

Csíkkarcfalva a minden gombász vágyáról, az áztató esőkről maradt emlékezetes. Az anyaországból is egyre többen érkeznek a táborba, emiatt a tábor mára már nem nevezhető éppen családi jellegűnek – hiába, ez a népszerűség átka ! Három napon keresztül élvezhettük az égi áldást, ki-ki ahogy szerette, alsóneműig átázva, avagy vízhatlan öltözékben dunsztolódva. Az esős napokat csak Macalik Ernő a csíkkarci „füves ember” vállalta be, s vitte a hátán az egész csapatot. Ernő bár első sorban botanikus, a gombákat is ismeri. A gombatermő helyeken kívül még arra is gondolt, hogy olyan helyre menjünk, ahol a természet és a vidék más csodáit is megláthatjuk, főleg, ha nem mindig a földet lessük.

Gyergyóremetén, aki gombául akart tanulni nem szenvedett hiányt. A terepasztalon találkozhatott a magashegyi lucosok gombavilágának ritka és gyakori gombáival egyaránt. Mondhatni talán soha vissza nem térő alkalom volt a gerebengombafélék megismerésére. A termőréteg csapocskáinak megfigyelése csak a nemzetség meghatározásához voltak elegendőek. A lucosokban termő gereben gombafajok határozásához nem csak a termőtest illatának, a termőréteg színének megfigyelése, hanem Pál-Fám Ferenc és Benedek Lajos szaktudása is szükségeltetett.

Kelemér, 2019. január 17.

AZ ORVOSSÁG

GÁRDONYI Géza

Amikor Erdélyben jártam, a Szent-Anna tavához egy székely ember kalauzolt. A tó mellett leheveredtünk és tüzet raktunk. A tűz nem a melegért kellett, hiszen augusztus elején voltunk, hanem, hogy Antal Ferenc szalonnát piríthasson.

Hogy az úton a hideglelésről beszélgettünk, itt a tűz mellett is erről volt még mondanivalója. A fiát lelte ki a hideg, meg a feleségét és kapotnyak főzettel gyógyították ki magukat.

– Máskor – mondom az embernek, – ne hallgassanak holmi vénasszonyokra. Mert lássa, a kapotnyak mérges növény. Meg is halhattak volna tőle. Legjobb orvoshoz menni.

A székely nyugodtan nézett reám, aztán így szólt:

– Dejszen instálom, nem hiszek én a doktornak. Mer a doktor olyan, hogy egy kis papiros, egy kis írás, aztán mingyárt ötven grajcár.

Elővette a pipáját és egy fenyőágacskával tisztogatva, folytatta:

– Az igaz, hogy olyan most a törvény, hogy orvost kell hívatni a beteghez. Aki nem hívat orvost, megbüntetik két pengő forintra. Az én ipamat is annyira büntették.

Előpiszkált egy mogyorónyi kis parazsat és rákotorta a pipájára. Én nem szóltam többet. Arra gondoltam, hogy a Szent Anna tava mégiscsak szebb, mint a csorbai tó. A csorbai tónak dél felől nincs partja és a fenyőfák is aprók körülötte. Itt mindenfelől magas hegyoldal. Óriás lombos vén fenyők. És az emberjárásnak semmi egyéb nyoma, mint egy rozzant kis kápolna, amelyikbe csak éppen a pap fér be. És köröskörül madárhangtalan, mély csöndesség.

– A múlt nyáron én is beteg voltam – folytatta az emberem fél könyökre dőlve. – De nemcsak én, hanem a feleségem is, fiam is, sógorom is. Mert valami gombát találtam az erdőn, úri gombát, egye meg a lidérc. Megettük. Hát lássa a tekintetes úr, úgy előfogott a görcs, hogy majd rosszul járánk.

– De hát hogyan lehet az, hogy maga erdei ember létére nem ismeri a bolondgombát?

– Nem vagyok én erdei ember, instálom, csak két esztendő óta. Azelőtt borvizet hordtam, míg a lovam meg nem döglik.

Hallgatott vagy két percig. Azt hiszem, a lovára gondolt. Valami rossz vén ló lehetett, de lám, a szegény embernek az életét egy ló halála is hogy elcsavargatja. Visszatalált aztán az elbeszélése fonalára, mert így folytatta:

– Ahogy ott kéllődünk, ki a falnál, ki az udvar közepén, azt mondja a sógorom: – Muszaj, hogy elmenjünk a doktorho. Hogy az asszony is jajgatott, a gyerekek meg a szeme is kidölyvedezett, mondok hát, egye meg a lidérc azt a pénzt, inkább mink maradjunk meg, mint a pénz.

– Lássa, okosan gondolkozott kend.

– Pedig én jóformán eszömnél se vótam – felelt rá jóízűen megszíva a pipáját. – Mer én öttem legtöbbet a gombából. Hát csak rám adták az új ruhát, új kalapot, oszt eltámolyogtunk a doktorho.

– Meg is halhattak volna kendtek, ha nem mentek volna idején oda.

A székely pislogott egyet erre a megjegyzésemre. Lehet, hogy még senki se mondta neki, micsoda veszedelem a rossz gomba megevése.

– A doktor otthon vót. Az is azt mondta, hogy éppen jókor találtunk hozzá. Írt oszt egy recét, de olyan sebösen, csak úgy sörcögött a tolla.

– No, azt mondja, vögyék be, amit erre adnak a patikába, oszt feküdjenek le, takarózzanak be jól dunyhával. Föl se keljenek holnap reggelig.

– Izzasztót rendelt.

– Lehet – felelte egykedvűen a székely. Mink csak megindultunk nagybúsan a patika felé. Az asszony a kezibe tartotta a recefet.

– Mutasd, mondok, mit írt olyan sokat? – Mutatja az asszony. Nézzük mind a hárman. Mert a sógor is tud olvasni, meg a fiam is. De egy szó nem sok, annyit se értöttünk belőle.

– Hogy is értették volna. Hát nem tudja, hogy az orvos diákul levelez a patikussal?

– Nem tudtuk, instálom, de ha mán az embör mögfizet, írhatná böcsületesen azt a recét, nem úgy elkapkodva. Hát csak apróztuk ott az utcasarkon, hogy mi lehet az a sok, amit fölírt? Már mondok, akármi, de rámegeyen erre tán két pengő forint is. Azt mondja a sógor: – Még jó, ha annyi is futja. Mer azt mondja, Szabó Mózeséknek is ilyet írt a doktor, oszt egy forint negyvenkét grajcárt vettek rajtok a patikába, pedig az fele írás sincsen. Mondok egye meg a lidérc azt a doktort, nem is bízok én benne, mert lám, azt is mondta, hogy dunyha alá kell feküdni. Csak húzzák a szegény embert, ahol lehet.

– Itt nem értem kendet: miért ütődött meg azon, hogy dunyha alá kell feküdni?

– Hát instálom, hogy feküdjön négy ember egy dunyha alá? Mert nincs több, csak egy a feleségemnek. Itt mán hogy nem is fogott a baj bennünket, mondok, egye meg a lidérc azt a doktort, nem többet használna-e nekünk ekkis keserő pájinka? – Debeon, aszongya rá a sógor. Az asszony is szintazonképpen. Hát csak megfordultunk. Be a koszoróba. Rendelek egy hatos ára pályinkát. Megisszuk jóízűen, hát csak elgyalúdik szépen minden szenvedésönk.

– És meggyógyultak?

– Nem vót nekönk instálom, azóta se semmi bajunk.

Fölálltam, hogy visszainduljunk. A székely is fölcihelődött. Levergette a tarisznyájáról az odatapadt sáros mohát s az elbeszélése befejezéséül még ezt mondta:

– Így higgyen az ember a doktornak. Egye meg a lidérc. Csak az ötven grajcáromat sajnálom, akit nagyhiába a recéért fizettem.

sokáig, mert ők sem voltak olaj-sejkek. Aztán hamarosan rájöttek: nem hajmeresztő tudomány a gombaismeret. Duzzadó önértékük kiállította számukra a szakképesítő oklevelet.

A tömbházakban a kíváncsiság annyira erős, hogy ledöntheti az elszigetelődés korlátait. A felajzott háziasszony képes órá-hosszat leskelődni a kukucskálónál, hogy kellő pillanatban kipenderülve, megszólíthassa szomszédját, akivel foghegy-köszönés viszonyban volt:

– Ugyan bizony, milyen finomságot készít, kedves ... kh, kh ...

Így kél lába a hírnek.

– Tudja, lelkem, az új lakó, az a habókos, a hátizsákos, ismeri biztosan... Az a keszeg, csalé frizurás... Az, az... Adott az uramnak valami olyan gombát, amelyet sose láttam. Jó szaga van, nem mondom, de félek tőle. Az én emberem azonban csak kacag. Azt mondja: ahogy ez a habókos ismeri, senki jobban a gombákat. Igaz, nem igaz, majd kiderül.

Lakótársaink egyszeriben barátságosak lettek irántunk. Versengtek velünk a kölcsönös üdvözlésben, a piacoló nők körtét nyomtak az unokáink markába, a lakótárs villanyszerelők nem fogadtak el pénzt tőlünk. A feleségem kezdte nyilvántartani: kinek kell feltétlenül juttatni a legközelebbi zsákmányból. Csupa „kedves ember“ népesítette be a tömbházat az addigi „bumfordiak” helyett. Aggódní kezdtem: az ajtósarok kibírja-e a megnövekedett üzemetetést. Egyesek vevő szándékkal jöttek bemutatkozni. Ingerelt a tömény szenvelgés, a messziről induló, de mindig a gombákba torkolló locsogás. Nemcsak idegzetem, vállizmaim is megsínylették a népszerűséget. Mázsaszámra hordtam az erdőről a gombát. Mégse volt elég. Pedig mi igazán keveset fogyasztotunk belőle.

Sajnos, nemcsak feleségem, lakótársaink is vezettek nyilvántartást. Az irigység szaporább a gombánál; a potya becsesebb a vásárolt árucikknél. Záporoztak ránk a jóakarató figyelmeztetések:

– A harmadik emeleti kárpitos méltatlan a kegyedék nagylelkűségére. Hallanak csak, mit rebesgetnek a hátuk mögött! Helyes, rá se kell hederíteni. Faragatlan bugrisok. Ki-be hordják az ajtókon a szót. Nincs mit várni tőlük, de azért... Amit nekik tetszenek adni ingyen, azt mi megfizetnénk. Nekünk az egymaga mindent megér, hogy olyan személytől szerezzük be a gombát, aki ért hozzá.

– És aki kéznél van, ha orvosi beavatkozásra kerülne sor – szakítottam félbe az áradozást.

– Már, hogy én, hogy mi? ... Kegyedéket? ... Ó, hogy is tetszik ilyesmire gondolni... – kapkodott levegő után a megrökönyödött menyecske.

Felesleges mondanom, hogy az ilyen szárnyaló eszmecserék után feleségemtől mindig megkaptam a fejmosást. Kiengesztelés-ként az illető asszonyosság előkelő helyre került a várományosok névjegyzékén.

A vége? Jelenleg többen neheztelnek ránk, mint ahányan tisztelnek. A legeslegvége pedig: önállósították magukat lakótársaink. Szakértők lettek a szag-értők. Kissé azonban elszorul a szívem, valahányszor a Gombász-lak táján feltűnik a vöröskeresztes mentőkocsi.

A Hét 12.

1987. június 25.

GALAMBPOSTA

– Ma a földi névrokonoknak visszük a leveleket....

– Nehéz munka lesz, nagyon sokan vannak!

MÁLNÁSI András gombás tréfája, rajza

LÉNYEGÜLÉS

TORDAI Lehel

Hegyek sörényét borzolom
Gombás gubancokat kutarva
Fellélegzik a megbolydult ész
A szép hűsíti, simogatja

GOMBÁSZNI NAGYON JÓ

JÁNK Károly

Három lyukas mogyorón
civakodik két manó!

Erdőt, mezőt járni jó
hátizsákkal,
kis kosárral,
tele szedjük mind gombával!

Szedünk bele tinórit,
fülkét két kilónyit,
kucsmagombát,
császargombát,
tőkegombát,
tintagombát,
tölcsérgombát
s halványsárga
gerebent
szed aki nem
eszement,
csiperkét egy egész zsákkal,
szegfűgombát három szákkal,
nem kell nekünk szömörcsög,
hogy vinné el az ördög!
Rókaljukba belesünk,
rókagombát keresünk,
galambfészken galambgombát,
szarvas nyomán szarvasgombát,
lóvasúton lóposzátát,

gombákat a gombok hátán –
mert gombászni nagyon jó.

Három lyukas mogyorón
civakodik két manó!

S ha ezzel is megleszünk,
akkor még tovább szedünk:
özlábgombát tizenhármat,
piruló galócát százat,
pereszkét vagy hetvenhármat,

korallgombát
meg vargányát,
tuskó hátán
sárga gévát,
csavart szárú
csigagombát,
ánizs- és fok-
hagymagombát,

aranybarna rizikét,
amivel a lista kész!

Kész a gombász-induló,
ó, gombászni nagyon jó...
Három bánatos manó
civakodik két makkhéjjon:
osztódik a maradékon!

GALAMBGOMBÁK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16							17		18		19			
20					21					22	23			
24		25				26				27				
28		29	30			31	32		33		34			
35					36			37	38			39	40	
41	42		43	44		45		46			47			
48		49	50	51				52		53		54		
55				56		57	58	59		60	61			
62					63				64		65		66	
67								68						

Vízszintes: 1. ... galambgomba, rózsaszínes-borvörös, csípős ízű, chetetlen gomba. 8. ... galambgomba, fehéres-sárgás színű, tetejére gyakran föld tapad, kemény húsú, chető gomba. 16. Íztelen a leves. 17. Ókori

római pénz volt. 18. Ellenérték. 19. Tuskót hasít. 20. Hivatali helyiség. 21. Mezőgazdasági eszköz. 23. Peru fővárosa. 24. Lombard folyam. 25. Mexikói őslakó. 26. Sós rágsálnivaló. 27. Vízi jármű. 28. Gyilkol. 29. Nehéz fém. 31. Kiöntő folyó jelzője. 34. Alaktalan, formátlan. 35. Ő következik. 36. Magyar énekes. 38. Mihók mesebeli társa. 40. Forr. 41. Ital, argóban. 43. ... galambgomba, élénk cinóber színű, kesernyés íze és nagyon kemény húsa miatt fogyaszthatatlan gomba. 46. Taszít. 47. Disznót megszúr. 48. Ultraviolet, röviden. 49. Európa Kupa. 51. Bolgár hegység. 52. Női név. 54. Vastag, hosszú bot. 55. Rendszerető. 57. Nagy baj, járvány. 60. Amely tárgyra. 62. Olajbogyó. 63. Spanyol festő volt (Salvador). 64. Széken, padon helyet foglal. 65. Őszi eső jelzője. 67. ... galambgomba, fiatalon fehéres, később vörös-barna, feketés

barna, nem mérgező gomba. 68. ... galambgomba, közepén zöldes-okkeres, a széle felé ibolya-rózsaszínes, ehető gomba.

Függőleges: 1. ... galambgomba, sötét borvörös, sötét ibolyás vörös, idővel kihalványuló, íze miatt ehető gomba. 2. Egymás után mondó. 3. Nagyon pontos időmérő. 4. Orosz személyautó márka. 5. Halkonzerv jelzője lehet. 6. Régi tintatartó. 7. Viharkabát. 8. ... galambgomba, Világos sárga, okker-barnás, esetleg a széle felé világosabb színű, íze

miatt ehető gomba. 9. Rég élt férfi előd. 10. ... galambgomba, fenyő erdők, (luc), nedves helyek pirosas-narancssárgás színű. ehető, de ritka gombája. 11. Doktor, röviden. 12. ... hava, február. 13. Tanító. 14. Savval szennyeződést eltávolít. 15. ... galambgomba, zöldes színű gomba, ehető, kellemetlen halszaga főzéskor teljesen eltűnik. 22. Korall zátony. 30. Csen, oroz. 32. Idegen női név, a Rózsa latin nevéből. 33. ... galambgomba, zöldes, sárgás-barnás zöld, jellegzetes ízű ehető gomba. 37. Strasse, röviden.

39. Körbe jár valami körül. 40. Például a gróf vagy a báró. 41. ... galambgomba, vöröses színű, jellegzetes hegyesedő kalappal rendelkező ehető gomba. 44. Szépen, merészen, görbén emelkedő. 44. Jegyzetel. 45. Cseppfolyóssá válik. 47. Skálahang. 49. Domján ..., magyar színész volt. 50. Feketeleves. 53. A lábfej és a cipő része. 56. ... King Cole, énekes volt. 58. Eleven. 59. Bíró fűjja. 61. Kihalt futómadár. 63. Ellenben. 66. Gyereksírás.

FORRAI TIBOR

Varashátú galambgomba. Kép: Gerendi Enderle Anikó